

به ناوی گهواره ناوی دلۆقان

کتیبخانهی کوردی ئه‌وین ئامادهی گرتنی ههر چه‌شنه پێشنیار و گلهیی و یارمهتی له لایهن لایهنگرانی فهرهنگ و ئه‌دهبی کوردی به تایبەت شاعیران و نووسه‌رانی خوشه‌ویست بۆ گه‌شه‌پێدانی فهرهنگ و کولتوری نه‌ته‌وایه‌تی و بردنه‌سه‌رموه‌ی ئاستی هۆشیاری کۆمه‌لایه‌تی هه‌یه و سپاسی هه‌موو ئهو که‌سانه‌ی ده‌که‌ین که به ناردنی پێشنیار و گلهیی له خزمه‌ت کردن و گه‌شه‌پێدانی زووان و فه‌هه‌نگی نه‌ته‌وایه‌تی یارمه‌تیمان ئه‌ده‌ن و سه‌ری ریز و حورمه‌تیان بۆ داده‌نه‌وینین ئه‌م‌ڕۆکه به‌خته‌مه‌رانه به هۆی پێشکه‌وتنی عیلم و زانست ئهو هه‌له رهم‌خساوه که بتوانین به باشترین شیوه ئه‌رکی بلاو کردنه‌وه به رێوه به‌ڕین

بۆیه داواکارین لهو که‌سانه‌ی لایهنگری روشنبیری گه‌له‌که‌مان، ههر به‌رهمه‌کیان له به‌ر ده‌ستایه بۆمانی به‌رێ که‌ن تا به‌ل‌کو به یارمه‌تی خ‌وای گه‌وره و لایهنگرانی فهرهنگ و ئه‌دهبی کوردی بلاوی که‌ینه‌وه و کتیبخانهی کوردی ئه‌وینی پێ ده‌وله‌مه‌ندتر که‌ین

بۆ پێوه‌ندی و سه‌ردان له بیرۆکه‌ی (ویلاگ) کتیبخانهی کوردی ئه‌وین و ههر وه‌ها ناردنی ههر چه‌شنه بیر و رایه‌ک یا ناردنی پێشنیار و گلهیی ده‌توانن به ناوێشانی ژێرموه سه‌ردانمان لێ بکه‌ن

www.evinebook.blogfa.com

ههر وه‌ها ده‌توانن کتیب یا ههر بابه‌تیکی به که‌لکی تهرتان هه‌یه به ئیمه‌یلی ژێرموه بۆمانی به‌رێ که‌ن هه‌تا‌کو له سه‌ر تۆری ئینتێرنه‌ت بلاوی که‌ینه‌وه و هه‌مووان که‌لکی لێ وهر گرن

evinebook@gmail.com

به سپاسه‌وه به‌رێوه‌به‌رانی کتیبخانهی کوردی ئه‌وین

دەزگای چاپ و بلاوکردنەووی

زنجیرەدی پۆشنییری

*

خاوەنی ئیمتیاز: شەوگەت شیخ یەزەین

سەرئۆسەر: بەدران شەحمەد حەبیب

ناوونیشان:

دەزگای چاپ و بلاوکردنەووی ئاراس، گەرەکی خانزاد، هەولێر

س.پ. ژمارە: ٩

www.araspublisher.com

میرنشینی

ئەردەلان، بابان، سۆران

ميرنشىنى

ئەردەلان، بابان، سۆران

لە بەلگەنامەى قاجارىدا

۱۷۹۹-۱۸۴۷ز

محمەد حمەمە باقى

ناوى كىتەپ: ميرنشىنى ئەردەلان، بابان، سۆران

نوسىنى: محمەد حمەمە باقى

بلاوگراوى ئاراس- ژمارە: ۱۵۵

دەرھىنانى ھونەرى: ئاراس ئەكرەم

بەرگ: شكار عەفان نەقىشەندى

نوسىنى سەر بەرگ: محمەد زادە

ھەلەگرى: شىرزاد فەقى ئىسماعىل

سەرپەرشتىيى كارى چاپخانى: ئاورپەحمان مەحمود

چاپى يەكەم - چاپخانى وەزارەتى پەرۋەردە، ھەولتەر- ۲۰۰۲

لە كىتەپخانى بەيتۈەبەرايەتەي گشتىي رۆشنىبىرى و ھونەر لە ھەولتەر ژمارە (۳۸۶) ى سالى

۲۰۰۲ ى دراۋەتى

پېړست

پېښه کی 7

به شی یه گهم

قاجار و ئیلی قاجار 19
 ئاغا محهمه د خانی قاجار 20
 فه تح عه لی شای قاجار 24
 محهمه د شای قاجار 27

به شی دووهم

میرنشینی ئه رده لآن 29
 ئه مانوللا خانی ئه رده لآن 32

به شی سییه م

میرنشی بابان 37
 ئه وره حمان پاشای بابان 42
 مه حموود پاشای بابان - سه رده تای هه لته کاندنی میرنشینی بابان 69

به شی چوارهم

میرنشینی بابان و ئه رده لآن هاوکاری یه کتری - بو له ناو بردنی یه کتری 119

به شی پینجه م

میرنشینی سۆران محهمه د پاشا - پاشای گه وره: کوژ پاشا 143
 پاشکو - به لگه نامه کان 163
 فه رهه نگی ناو 167
 فه رهه نگی جوگرافیا 175

(۱)

له دنیای سیاسی و دیپلوماسی و ته‌نانه‌ت له‌دنیای تازه‌ی «پێوه‌ندی» یشدا، هه‌میشه‌ ئه‌و لایه‌نانه‌ی ده‌یان‌ه‌وێ پرده‌ی پێوه‌ندیی له‌گه‌ڵ یه‌کترا ده‌لبه‌ستن، به‌ر له‌ هه‌موو شتی که‌ پایه‌کانی ئه‌و پێوه‌ندییه‌یان له‌سه‌ر بنچینه‌ی ئه‌و کۆمه‌له‌ زانیارییه‌ ده‌لبه‌ستن، که‌ له‌سه‌ر یه‌کتی کۆی ده‌که‌نه‌وه؛ ئه‌وسا به‌پێوانه‌ و له‌به‌ر رۆشنایی ئه‌و کۆمه‌له‌ زانیارییه‌ ده‌که‌نه‌وه‌ هه‌لسوکه‌وت و ئاکار و پێوه‌ندیی له‌گه‌ڵ یه‌کترا داده‌مه‌زێن... که‌ ئه‌م کۆمه‌له‌ زانیارییه‌ ده‌که‌نه‌وه‌ هه‌لقولای ئه‌و ساته‌ وه‌خت و رۆژ و هه‌فته‌ و مانگ و ساڵه‌ نین، که‌ ئه‌و پێوه‌ندییه‌ی تیدا داده‌مه‌زێت، به‌لکه‌ پێکهاته‌ و که‌له‌که‌بووی میژوو به‌کن.

بۆیه‌ زۆرجار هه‌ندی لایه‌ن و رێکخراو و نه‌ته‌وه‌ (ته‌نانه‌ت له‌سه‌ر ئاستی تاکه‌ که‌سیش)، به‌لایانه‌وه‌ سه‌یر ده‌بێت، که‌ ده‌زانن فلا‌نه‌ به‌ره‌و رێکخراو و نه‌ته‌وه‌ی تر، به‌جۆرێک بۆیان ده‌نوارن و هه‌لسوکه‌وتیان له‌گه‌ڵدا ده‌که‌ن، له‌ ئاستی دید و خۆزگی ئیستایاندا نین! له‌ کاتی‌که‌دا (سه‌یره‌که‌) به‌پێچه‌وانه‌وه‌یه‌... واته‌: سه‌یره‌که‌ له‌وه‌دایه‌، که‌ (یه‌کیک) له‌ جه‌مه‌سه‌ره‌کانی ئه‌م پێوه‌ندییه‌، ئاگاداری هاو‌پێوانه‌ی له‌سه‌ر به‌رامبه‌ره‌که‌ی نه‌بێت! که‌ ئه‌م دیاردی و داروباره‌ش هه‌میشه‌ له‌ کورد رووده‌دات... چونکه‌ هه‌میشه‌ کورد (خوێنده‌وارانی کورد، له‌به‌ر چه‌ندان هۆ)، نه‌ک هه‌ر بۆی نه‌لواوه‌ زانیاری له‌سه‌ر به‌رامبه‌ره‌که‌ی کۆیکاته‌وه‌، به‌لکه‌ بۆی نه‌لواوه‌ زانیاری له‌سه‌ر خوێشی کۆیکاته‌وه‌ و بیا‌ریزی.

هه‌ر له‌به‌ر ئه‌مه‌شه‌، ئه‌و زانیارییه‌ی له‌ ئه‌رشیفه‌کانی ولاتانی دوور و نزیکدا له‌سه‌ر کورد پارێزران، ئه‌گه‌ر هه‌ندیکیشیان به‌گیانی ناحه‌زانه‌ نه‌نووسرابه‌وه‌، ئه‌وا زۆربه‌یان به‌گیانی دۆستانه‌ نه‌نووسراون... بۆیه‌ ئه‌و گه‌یه‌یه‌ و توێژه‌روه‌ بیانییه‌ی پشت به‌زانیارییه‌کانی ئه‌و ئه‌رشیفانه‌ ده‌به‌ستن، دیدیکی شی‌واو له‌سه‌ر مرو‌قی کورد لایان

(۲)

دروست ده‌بی و هه‌ر ئه‌و دیده‌ش له‌ به‌ره‌مه‌کانیاندا رهنگ ده‌داته‌وه‌، که‌ ره‌واندنه‌وه‌شی هه‌روا ئاسان نییه‌ و به‌وه‌ش چاره‌سه‌ر ناکرێت، خوێنده‌واری کورد له‌ به‌رامبه‌ر ئه‌و دید و هه‌لوێستانه‌یاندا خۆی گرژ و بێزار نیشان بدات؛ به‌لکه‌ ئه‌رکی تازه‌ی گوتاری کوردی، بۆ زانستیانه‌ دروستکردنی پێوه‌ندی خۆی له‌گه‌ڵ رووناکبیرانی نه‌ته‌وه‌کانی دوور و نزیک و نیشاندانی ناسنامه‌یه‌کی شارستانیه‌یه‌، ده‌بی هه‌ل‌دان بێت بۆ:

- ۱- چنگ‌خستنی ئه‌رشیفی ده‌وله‌تان له‌سه‌ر هه‌موو لایه‌نیکی ژبانی کورد.
- ۲- سا‌گرده‌وه‌ی لایه‌نه‌ به‌ئه‌نقه‌ست شی‌وتراوه‌کانی ناو ئه‌و به‌لگه‌نامه‌، به‌گیانیکی زانستیانه‌.

ئه‌م چه‌پکه‌ به‌لگه‌نامه‌یه‌ی له‌ سه‌ره‌تای پێکهاتنی زنجیره‌ی شاهه‌کانی قاجاره‌وه‌، تا نزیکه‌ و کۆتایی نیوه‌ی یه‌که‌می سه‌ده‌ی نۆزده‌، لی‌ره‌دا له‌سه‌ر میرنشینه‌کانی: ئه‌رده‌لان، بابان، سۆران، پۆلینم کردوون، ته‌قه‌ل‌لایه‌کی بچووک، له‌ زنجیره‌ی ته‌قه‌ل‌لایه‌کی به‌رده‌وام و دووتویی چه‌ند کتییکی تردا، بۆ چنگ‌خستن و خستنه‌رووی خه‌رمانیکی ده‌وله‌مه‌ندی قاجاری، له‌سه‌ر سه‌ر و مری ژبانی کورد، له‌ نزیکه‌ی سه‌د و په‌نجا سالی رابردووی^(۱) ژێر سیپه‌ری ده‌سه‌لات و مل‌ملاتی هه‌ردوو ده‌وله‌تی قاجاری و عوسمانیدا، بۆ ده‌ست خستنه‌ ناوکاروباری ناو‌خۆی میرنشینه‌ خۆجییه‌کانی کورد، که‌ راسته‌وخۆ قه‌له‌مه‌ره‌کانیان ده‌که‌وته‌ سه‌ر سنووری ئه‌و دوو ده‌وله‌ته‌ گه‌وره‌یه‌ی ئه‌و رۆژگاره‌، یان ئه‌و ئیبلانه‌ی کورد، که‌ گه‌رمیان و کۆیستیان کردووه‌ به‌بیانوی به‌زاندنی سنووره‌وه‌، ده‌ستیان له‌ کاروباری ناو‌خۆیان وه‌رده‌دا.

یان ئه‌و سه‌روک ئیبل و هۆزانه‌ی له‌ دژی زۆرداری و بێ‌دادی هه‌ندی له‌ کاربه‌ده‌ست و فرمانبه‌رانی ئه‌و دوو ده‌وله‌ته‌ راپه‌ربوون.

(۳)

ئه‌م به‌لگه‌نامه‌، تا ئه‌م سالانه‌ی دوا‌ی له‌ ئه‌رشیفی وه‌زاره‌تی کاروباری ده‌ره‌وه‌ی ئێراندا پارێزراوون، که‌ به‌شیکی زۆریان له‌م چه‌ند زنجیره‌ کتیب و کتیبه‌ سه‌ربه‌خۆیه‌دا چاپ و بلا‌بوونه‌ته‌وه‌:

- ۱- زنجیره‌ کتیبیک، که‌ (۴) به‌شه‌ و به‌ناوی: (اسناد و مکتوبات تاریخی ایران-

۱- یه‌که‌مین به‌لگه‌نامه‌ی ناو ئه‌م چه‌پکه‌ به‌لگه‌نامه‌یه‌، میژووی سالی ۱۷۹۹ز-ی پێوه‌یه‌.

قاجاریه)، له لایه: دکتر محمد رضا نصیری-یهوه له سالی ۱۳۶۶ هه تاوی، ۱۹۸۷ز، تا ۱۳۷۲ هه تاوی، ۱۹۹۳ز، چاپ و بلاوونه توه^(۲).

به رگی یه کهم و دووه می ئهم زنجیره یه، پیوه نندیان بهم باسه ی ئیمه وه هیه و هر بهرگیکیشی له دوو بهش پیکهاتوه: پیشه کی و به لگه نامه کان...

پیشه کی بهرگی یه که میان ته رخانکراوه بۆ لیکۆلینه وهی «پیوه نندیه کانی ئیران و عوسمانی له سه ره تای دامه زرانندی ده ولته تی قاجاره وه، تا په یماننامه ی یه که می ئهرزه رۆم - ۱۸۲۳ز) ... بهشی دووه میش تاییه ته به و به لگه نامه نه ی له ئهرشیفی عوسمانیدا ده ره ییان و ساغی کردوونه توه و بهرپنوسه ی تازه ی فارسی دایرشتوونه توه و په راویزی پیوستی بۆ نووسیون. وینه و نمونه ی به لگه نامه کانیشی وه ک خویان چاپ کردوونه توه.

به رگی دووه میشی به هه مان شیوه ئاماده کراوه و پیشه کی ئهم به شیه یان ته رخانه بۆ پیوه نندیه کانی ئیران و عوسمانی له سالی ۱۲۳۹ کۆچی، ۱۸۲۳ز، که ده کاته دای به ستنی په یماننامه ی یه که می ئهرزه رۆم، تا سالی ۱۲۶۳ کۆچی، ۱۸۴۶ز، واته: تا پیکهتانی په یماننامه ی دووه می ئهرزه رۆم.

له م دوو بهرگی ئهم زنجیره کتیه دا، نامه یه کی زۆری ده رباره ی میرنشینی بابان و ئه وره حمان پاشای بابان و چه ندان نامه ی مه حمود پاشای بابان و نامه گه لیکه کی تری شا و وه لیه هه د و سه رۆک وه زیران و بالۆیز و گه وره لیپرسراوانی قاجار و عوسمانیه یان ده رباره ی کیشه و کاروباری بابان و جاف و هه ورامان به تاییه تی و کوردستان به گشتی تیدایه، که هه موویان بۆ لیکۆلینه وه ی رووداوه کانی ئه و رۆزگار، به لگه و که ره سه ی گرنگ و تازهن، که گرنگه کانیان له م کتیه ی بهرده ستاندا باسکراون.

۲- زنجیره کتیه کی تر، به ناوی: (گزیده اسناد سیاسی ایران و عثمانی، دوره قاجاریه)، له لایه وه زاره تی کاروباری ده ره وه ی ئیرانه وه، دفتر مطالعات سیاسی و بین المللی، له سالی ۱۳۶۹ هه تاوی، ۱۹۹۰ز، به دواوه چاپده کرین و تا ئیستا (۷) به شیان لێ چاپکراوه... هه ر به شیه کی ئهم زنجیره یه پیشه کییه کی میژوویی تیرو ته سه لی بۆ نووسراوه و چه پکیک به لگه نامه شی له گه لدا چاپکراوه؛ که ئه گه رچی له بهر هۆی سیاسی، له وانه یه سه رجه می به لگه نامه کانیان بلاو نه کردیته وه؛ به لام وه ک خویان ده لێن: هه لبژارده یه و ئهم به لگانه ش خه رمانیکی به پیت و به رمیتن و هه ندیک به لگه نامه شیان سه باره ت به میرایه تی بابان تیدایه، که دیسان گرنگه کانیان بۆ ئهم کتیه ی بهرده ستان گوێزاونه توه.

۲- ده بایه ئهم زنجیره یه بگاته (۷) بهش، به لام تا ئیستا هه ر (۴) بهرگه.

جگه له مانه ش ده نگوباسی و توویتی یه کهم و دووه می نوینه رانی ئیرانی و عوسمانی تیدایه، که ریکه که وتننامه ی یه کهم و دووه می ئهرزه رۆمی تیدا ئیمزا کرا.

جگه له م دوو زنجیره کتیه، چه ندان کتیه ی تریش به لگه ی ره سمیه ی و باس و خواسی میرنشینی بابانیان تیدایه، که به گوێره ی پیوست و له جیه گه ی خویاندا ناویان له م کتیه دا ده هینری.

به سه رکردنه وه و هه لا وێردکردنی ئهم به لگه نامه نه، جگه له وه ی ده رس و په ندی میژوویی زۆریان بۆ ئیستا تیدایه، له هه مان کاتیشدا دنیای تازه ی ئیستا، که دنیای (پیوه ندی) یه، پیوستی به به لگه و زانیاری و ئاماره؛ که ئه گه ر یه کیک له کۆله گه کانی «پیوه ندی»، بریتی بیت له «به لگه»، ئه و ئهم به لگه نامه نه، خویان به لگه ی زیندووی ئه وه ن، که ئه و دوو ده ولته تی ئه و رۆزگار، له باتی ئه وه ی به پیر ته نگوچه له مه و کیشه کانی دانیشتوانی ژێرده سه لاتیانه وه بچن، که چی هه ر خویان کیشه و گێچه لیان بۆ دروستکردوون و زه مینه ی شه ری نیوان میرنشینه کان و قه لاچۆکردنی یه کتریان بۆ ئاماده کردوون و له مه شدا له لایه که وه مه به ستیان هیشته وه یانه به ژێرده ستی و دواکه و توویی وه لایه کی تریشه وه چه و اشه کردن و شیواندنی روخساری راسته قینه ی مرۆقی کورد بووه، لای گه لانی خویان و گه لانی دنیاش^(۳). له به ره وه ش ئه و سه رچاوانه ی ئهم به لگه نامه نه م لێ وه رگرتوون، به شیوه ی په رتوبلاو و وه ک ئه لقه ی له یه ک پسای چه ندان زنجیره ی ون، بلاویان کردوونه توه، بۆیه خستنه وه پال یه ک و خستنه وه جیه گه ی میژوویی ئهم به لگه نامه نه، بۆ باوه شی رووداوه کان و باوه شی میژوویی کورد، پیوستم به سه ره له نوێ به سه رکردنه وه ی میژوویی ئه و سه رده مه و میژوویی میر و میرنشینه کانی کورد بووه... به لام سه ره له به ری میژوویی ئه و میر و میرنشینه نه م به تیرو ته سه لیه ی بۆ ئیره نه گواستوونه توه، به لکو به سه رکردنه وه یه کی خیرام کردوون و ته نیا له و برگه میژووییانه دا له نگه رم گرتووه و هه لۆیسته م کردووه، که بۆنه ی ئهم به لگه نامه نیان تیدا رسکاوه... تا له بۆنه و ساته وه ختی رسکانی به لگه نامه که ش نزیک تر بوومه توه، میژوویی ئه و سه رده مه شم ئارامتر و تیرو ته سه لتر گیتراوه توه... بۆ ئه وه ش به لگه نامه که زۆر تر له گه ل ئه و برگه و رووداوه میژووییانه دا بگوئینم؛ هه و له دواوه رووداوه که به جوړیک بگێرمه وه و زه مینه یه کی و بۆ به لگه نامه که خۆش بکه م، که به لگه نامه که و رووداوه میژوویییه که، پیکه وه ساز و ته با و سروشتی بن.

۳- بۆ نمونه، بنواړه به لگه نامه ی ژماره (۱۳۲).

هەر ئەم ھۆبەش (ھۆی گرنگیدان و خۆزیک کردنەوہ لە بۆنەى ئەم بەلگەنامانە)، وای کردووە، کەمتر خۆم لە قەرەى ئەو رووداوہ گرنگ و گشتییانە بدم، کە لەو روژگارەدا، ئەم دوو دەولەتەیان بەخۆیانەوہ خەریک و سەرقال کردووە، وەک دوو جەنگی (۱۸۰۴-۱۸۱۳ز)، (۱۸۲۷-۱۸۲۸ز) ی نێوان ئێران و رووسیا و سێ جەنگی (۱۷۸۷-۱۷۹۱ز)، (۱۸۰۶-۱۸۱۲ز)، (۱۸۲۸-۱۸۲۹ز) ی نێوان عوسمانی و رووسیا.

بەلام لە (۳) جەنگی (۱۸۰۶ز)، (۱۸۱۳ز) و (۱۸۲۰-۱۸۲۲ز) ی نێوان ئێران و عوسمانیدا، کەمێک لەنگەرم لە دوو جەنگی (۱۸۰۶ز) و (۱۸۱۳ز) دا گرتووە، کە رووداوہکانی ھەردووکیان و بریکیش لە ھۆبەکانیان بەگشتی، لە قەلەمپەوی باباندا روویانداوە. ھەرچەندە جەنگی (۱۸۰۴-۱۸۱۳ز) ی نێوان ئێران و رووسیا، کە ئێرانی بەخۆبەوہ سەرقال و شپرزە کرد و خاکی زۆری کەوتە بەردەستی رووسیا، بووہ مایەى کەمێک بووژانەوہى ھەمەلایەنەى ئەم سێ میرنشینی کورد و ھەرسێکیان پێکەوہ و لەیەک کاتدا (بەتایبەتیش میرنشینی بابان و سۆران)^(۴)، کەوتبوونە لەشکرکێشی و فراوانخوایی و گەشانەوہى فەرھەنگیی و چەکەرەکردن و سەرەتاتکێی بیرى ناسیۆنالیستی کورد و مەترسیی دروستکردن بۆ سەر ھەردوو دەولەتەکە...

بەلام ھەر لەم پرگە مێژووییەى پێوەندییان بەم بەلگەنامانەوہ ھەیە؛ گەورەترین دوو رێککەوتننامەى نێوان دەولەتێ قاجاری و عوسمانی، بۆسەرکوئەکردنی ئەو مەترسییانەى کورد، روویانداوە؛ کە بەرێککەوتننامەى یەکەم (۱۸۲۳ز) و دووہم (۱۸۴۷ز) ی ئەرزەپۆم ناسراون و سەرەتا و بنچینەکانیان تاییەت بوون بەکێشەى کورد.

لە رێککەوتننامەى یەکەمدا، ئەوئەندەى پێوەندى بەکوردەوہ ھەبێت، دوو بابەتێ گرنگ بپاریان لەسەردرا:

۱- ماددەى یەکەمى رێککەوتننامەکە، تاییەت بوو بەمیرنشینی بابانەوہ و بەو پێیەش کە میرنشینی بابان، بەگوێرەى یاسا، لە ناو خاکی عوسمانی و سەر بەدەولەتێ عوسمانییە، داوا لەئێران دەکات دەست لە کاروباری ناوختی ئەو میرنشینە ھەلبگرێ.

۲- ماددەى سێیەمیش سەبارەت بە ھەردوو ئێلی (سپەکی) و (حەیدەرانیلو) ی کورد بوون، کە بەر لە رێککەوتننامەکە، سەر بەئێران بوون، بەلام لەسەر داوای خۆیان و بەگوێرەى رێککەوتننامەکە، بەدەولەتێ عوسمانییەوہ لکێنران.

۴- مەبەست لە میرنشینی بابان، سەردەمى ئەوێرەحمان پاشا و میرنشینی سۆرانیش، سەردەمى «محەمەد پاشا کۆر».

لە بەرامبەر ئەم دوو ماددەییەشدا، ئێران خۆى وا دەبینى، کە ھەموو بەندەکانى رێککەوتننامەکە بەگوێرەى خواست و ئارەزووی دەولەتێ عوسمانی داریژراون و چەندان جار لە رێگەى نامەى رەسمیی و نوێنەر و بالتۆیزانی خۆى و ئینگلستان و رووسیاوہ بۆ ئەستەمبۆل بۆ لای داود پاشای والی بەغداد، بەپێداگری و جەختەوہ، داوای لە دەولەتێ عوسمانی دەکرد ئەو دوو ماددەییەى رێککەوتننامەکە (بەتایبەتیش ماددەى یەکەم) بەم شێوہ دەستکاری بکرتەوہ:

«لەبەرئەوہى ئێلەکانى سپەکی و حەیدەرانیلو لە دەمیەکەوہ سەر بەدەولەتێ ئێران بوون و ئێستا بەرپەزەمانەندى خۆیان دەبنە ھاوولاتی عوسمانی، ئەوا میران و سەرانی میرنشینی بابانیش، خۆیان داوا دەکەن بخرێنە ژێر دەسەلاتی ئێران» و لەم پێناوہشدا نامە و داخوایی لەم بابەتەى بەمیرانی بابان، بۆ دەرباری قاجاری، پێ دەنووسین.

بەلام دەولەتێ عوسمانی ملی بۆ داخواییەکانى ئێران نەدا و لە مانگی کانوونى یەکەمى ۱۸۲۳ز، دا، بەرەسمیی ئێرانی ئاگادارکردەوہ، کە بەھیچ شێوہیەک ئالوگۆر لە دووبارە داریشتنەوہى ئەو بەندانەدا ناکاتەوہ.

ئێرانیش کە لەم کاتەدا ھەستى بەمەترسێ ھەلایسانى جەنگى رووسیا دەکرد، ناچار لای خۆبەوہ نەرمیی نیشاندا و ھەولێ راگرتنى دۆستایەتێ خۆى و عوسمانی دەدا.

بەلام وەک سەرچاوہکانى ئێران خۆیان دەلێن^(۵)، ئاکارى دۆژمنانەى داود پاشای والی بەغداد، بەرامبەر ھاتوچۆکارانى ئێرانی، بۆ شوێنە پیرۆزەکان و داگیرکردنى (مەندەلی)، کاریکی وای کرد، لە بەرامبەریشدا ئێران دووبارە دۆستایەتێ و پێوەندى خۆى لەگەڵ مەحموود پاشای باباندا دروست بکاتەوہ و بیخاتەوہ ژێر بالتی خۆى^(۶)... ھاوکاتیش بەفرمانى فەتح عەلى شا، لەشکرێکی ئێرانی، مەندەلی گرتەوہ.

لەم گرژبیانەدا، بابیعالی «ئەسەد ئەفەندى» بەنوێنەراییەتێ خۆى بۆ چارەسەرى کێشەکانیان بۆ بەغداد نارد و لە کوئایى (۱۸۲۴ز) دا گەیشتە لای داود پاشا و چاوہنواری گەیشتنى نوێنەرى ئێران بوو.

ئەسەد ئەفەندى دەرفەتێ مانەوہى خۆى لە بەغداد، بەھەل زانی و لە ھاوہى چاوہنواری نوێنەرى ئێراندا، بەنھێنى کەوتە پێوەندى و نامەنووسین لەگەڵ سەرانی ئێل و میرانی بابان و بۆ ئەوہ ھانیدەدان، تا لایەنگیری و پشتیوانیی لە داود پاشا بکەن و دواییش لە راپۆرتى خۆیدا، ئاواى بۆ بابیعالی نووسیوہ:

«بۆ گەیشتنە ئەنجامیکی ئەو جیاوازییانەى لە نێوان ئێران و بەغداد ھەیە، لەسەر

۵- نصیری، محمد رضا، اسناد و مکاتبات تاریخی ایران (قاجاریه) جلد (۱) ص ۸.

۶- ھەمان سەرچاوہ- ھەمان لاپەرە.

بابه تی ئازاردان و بیزارکردنی زیاره تکاران و بازگانی ئیران و دهست خستنه ناو کاروباری ناوخوی کوردستانه وه؛ به نهی و به نامه، پیوهندی به پاشایانه وه کرا و بۆ هاندانیشیان به لای داود پاشادا تیکۆشام، مهحمود پاشای بابان له ترسی ئیران و متمانه نهکردنیش به والی بهغداد، پیتنیهه که یه سه نه کرد. به لām له دواییدا به وه رازی بوو، که نه گهر له لای والی بهغداد وه گیان و سامانیان دهسته بهر بکرت، روو له دهباری عوسمانی دهکات»^(۷).

که «حه سه ن عه لی خان» ی نوینه ری عه بباس میرزاش گه یشته بهغداد و وتووێژ له سه ر کیشه کانیان دهستی پیکرد، نوینه ری ئیران پتی باش بوو دانیشتنه که یان به نه ته وریز و به ئاماده بوونی عه بباس میرزا، بریاره کانیان دوایی پی به یتن.

له دانیشتنی ته وریزدا نوینه ری عوسمانی وای نه نجامگیری کرد، که عه بباس میرزا بۆ نه وهی دهسه لاتی خوی له کوردستاندا فراوانتر بکات؛ سۆنگه ی هه ندی رووداو، به پال داود پاشا ده دات. له به ره وه دانیشتنی ته وریزیش به ره مه میکی نه دا و نوینه ره که ی عوسمانی له (۱۲/۳/۱۸۲۶ ز) دا، بۆ نه سه مه بۆل گه رایه وه.

که جهنگی ته مووژی ۱۸۲۷ ز، ی نیوان رووسیا و ئیرانی هه لایسا، هه رچی شته کانی تر بوو، هه مووی پیچه رانه وه و ئیران هانای بۆ ده وه ته ی عوسمانی بردو داوای لیکرد شان به شانی ئیران، وه ک یه ک ده وه ته ی یه کگرتوی ئیسلامی، دژی رووسیا ی کافر بجه نگن..

به لām زۆری نه برد هه یزه کانی رووسیا ته نگیان به له شکری ئیران هه لچنی و خاکیکی زۆری ئیرانیان داگیر کرد و نه سه مه بۆلش به هانا وه نه هات و سه ره نه نجام ئیران له ژیر گوشاری رووسیا دا، له شوباتی ۱۸۲۸ ز، دا، په یماننامه ی «تورکمانچای» ئیمزاکرد... رووسیا ش که له وه دنیابوو ئیتر ئیران ماندوو بووه و هه یچی پیتناکرت؛ نه وسا له مایسی ۱۸۲۸ ز، دا په لاماری ده وه ته ی عوسمانیشی دا و نه مجاره ده وه ته ی عوسمانی بۆ (پاراستنی ئیسلام) هانای بۆ ئیران هه نا. به لām ئیران توانای یارمه تیدانی عوسمانی پیوه نه مابوو. به لکو ته نیا شتیک که بۆ هه ردوو ده وه ته ی عوسمانی و قاجاری به که لک ده هات، نه وه بوو؛ که له م کاته دا گرژیه کانیان به لا وه بێتن و به ره و خاوکردنه وه ی گرژی و چاره سه ر و که مکردنه وه ی کیشه کانیان هه نگاو هه لبگرن.

له دوای پرانه وه ی جهنگی نیوان رووسیا و عوسمانی، که به ریکه وه تننامه ی (نه درنه: ۱۸۲۹ ز) براندیا نه وه، پیوه نه دییه کانی ئیران و عوسمانی به ره و زیاتر نزیکبو نه وه و

بنبرکردنی کیشه کانی نیوانیان ده چوو... نوینه ر و نامه یه کی زۆر له نیوانیاندا گوێدرا یه وه و به رده وام ئیران دادی له ده ست لاساری و سه رپیچه یه کانی داود پاشا ده رده پری و داوای گوێزینی له بابیه عالی ده کرد. بابیه عالیش (عه لی ره زا) ی له جیتی داود پاشا دانا (۱۸۳۱ ز)... به لām عه لی ره زاش به ته نگ خواسته کانی ئیرانه وه نه ده هات و مه به ستیشی نه بوو. له به ره وه پیوه نه دییه کانی ئیران و عوسمانی، له گرژبو نه وه و خاو بو نه وه ی به رده وامدا بوو. به تاییه تیش له سه ره تای سالی ۱۸۴۲ ز، دا، که مهحمود پاشای بابان له پاشایه تی بابان لا برا و په نای بۆ ئیران برد، نیوانی ئیران و عوسمانی گرژبو نه وه... ئیران داوای دانا نه وه ی مهحمود پاشا و لایردنی نه حمه د پاشای (برازی مهحمود پاشا) ی ده کرد. ده وه ته ی عوسمانیش نه مه ی بۆ ئیران نه ده کرد. به لām به جوێکی تر و بۆ دلنه وایی کردنی ئیران، عه بدوللا پاشای برا بچکۆله ی نه حمه د پاشای له جیتی دانا و نه حمه د پاشایان به ناوی بانگه یشتنه وه له بهغداد هه یشته وه.

ئیرانی هه لایه ی بۆ نه وه ی قسه ی خوی به رته سه ر، له شکریان بۆ والی نه رده لان (ره زا قولیخان) سازدا و ویستیان به خورتی مهحمود پاشا بۆ سلیمانی بگێر نه وه. به لām هه ر شه که یان سه ره نه که وت و مهحمود پاشا و والی نه رده لان له به رامبه ر هه ر شه کی غافلگیرانه ی عه بدوللا پاشادا تیکشکینرا.

هه ر له م سه رو به نه ده دا «نه جیب پاشا» ی والی بهغداد (که دوای عه لی ره زا ببوو وه والی بهغداد)، له مانگی ذیحه جه ی ۱۲۵۸ کۆچی، کانوونی یه که می ۱۸۴۲ ز، به بیانوی سه رکو تکردنی یاخیبوونی خه لکی (که ره لا) وه، هه رشی کرده سه ر که ره لا و قه تلوعامی شیعه کانی کرد...^(۸)

بلا و بو نه وه ی هه والی کوشتاری شیعه ی که ره لا، له مانگی دواتردا، که ریکه وتی (موحه ره م) ی ده کرد، ده رباری ئیرانی خرۆشان و ئیران بریاری دا به له شکریکی گه وره ی (۲۴) هه زار که سییه وه، له دوو قۆله وه هه ر ش بکاته سه ر بهغداد و تۆله بکاته وه... ده وه ته ی عوسمانیش که وته خۆ ئاماده کردن و نیشانه کانی جهنگیکی نوێ نیوان ئیران و عوسمانی هاته پیتشه وه.

به لām له م نیوانه دا هه ردوو بالۆزی رووسی و ئینگلیسی فریا که وتن و که وته ناوێی و داوایان له هه ردوو ده وه ته ی عوسمانی و ئیرانی کرد خۆ ئاماده کردنی جهنگیان راگرن و کۆمیسسیۆنیکێ چوار قۆلی بۆ چاره سه ری کیشه کانی نیوانیان پیت بێت.

به مجۆره لیژنه ی ناو براو له (۱۵/۵/۱۸۴۳ ز) دا، له نه رزه پۆم، دانیشتنیان ده ست

۸- ژماره ی کۆژراوانی ئهم کوشتاره به (۹) تا (۲۰) هه زار داده نین (سه رچاوه ی پیتشو- ل ۲۷).

۷- سه رچاوه ی پیتشو- ل ۹.

پیکرد و به‌چند قوناغیکی جیاجیا، که تا (۱۸۴۴ز)ی خایاند، ههژده کۆبوننه‌ویان کرد و بریاریان دا گه‌لایه‌ی ریککه‌وتننامه‌یه‌ک ئاماده‌بکن، که دوا‌ی راویژ و مشتومریکی دوو و سێ ساله، برگه‌کانی ریککه‌وتننامه‌که گه‌لایه‌ کرا و له (۱۸۴۷/۵/۲ز)دا، به‌ئاماده‌بوونی بالۆیزی روسیا و ئینگلستان له ئه‌رزه‌پۆم ئیمزا کرا^(۹).

له مادده‌ی (۹)ی ئهم ریککه‌وتننامه‌یه‌دا، جه‌خت له‌سه‌ر سه‌رحه‌می برگه‌کانی ریککه‌وتننامه‌ی یه‌که‌می ئه‌رزه‌پۆم کرایه‌وه و هه‌ردوولا به‌وپه‌ری ته‌قه‌للایانه‌وه سه‌لماندیانوه، که په‌یره‌ی جیه‌جیکردنی کتومتی مادده‌کانی ده‌کن.

به‌لام هه‌شتا ئهم ریککه‌وتننامه‌یه‌ ئیمزا نه‌کرا، که ده‌وله‌تی عوسمانی، بۆه‌لته‌کاندن شوتن پتی ئیران له ناو میرنشینی باباندا، میرنشینی بابانی به‌ریگه‌ی له‌شکرکیشیی و هه‌رش، له‌به‌ریه‌ک هه‌له‌وشاند و پشتریش به‌هه‌مان شتیه‌ له‌ سالی (۱۸۳۷ز) میرنشینی (سۆران)ی له ناو بردبوو.

ده‌وله‌تی قاجاریش، پێ به‌پیتی ده‌وله‌تی عوسمانی، دوا‌ی تیشکانی والی ئه‌رده‌لان (ره‌زا قولیخان)، له به‌رامبه‌ر هه‌رش غافلگیرانی عه‌بدو‌للا پاشای باباندا، که‌وته بریسانووگرتن به‌ره‌زا قولیخانی والی ئه‌رده‌لان و دوا‌ی زنجیره‌یه‌ک ئالوگۆر له پیکهاته و به‌پتیه‌به‌رایه‌تی میرنشینه‌که‌دا، میرنشینی ئه‌رده‌لان هه‌له‌وشینرا.

(۵)

به‌شه‌ زۆره‌که‌ی ئهم چه‌پکه‌ به‌لگه‌نامه‌یه‌، تایبه‌تن به‌کیشه‌ی میرنشین و میرانی بابانه‌وه. که ئه‌مه‌ش به‌لگه‌ و نیشانه‌ی ئه‌وه‌یه‌ میرنشینی بابان، له‌م قوناغه‌ میژووبیه‌دا رۆلێکی گرنه‌ک و به‌رچاوی له‌ بواری سیاسی، ئابووری و کۆمه‌لایه‌تی ئه‌و رۆژگاره‌ی کوردستاندا گه‌یوه. یان به‌واتایه‌کی تر:

به‌درێژایی میژووی فرمانه‌وایی بابان، ئه‌وه‌نده‌ی ئه‌و رۆژگاره‌ی ئهم به‌لگه‌نامه‌یه‌یان تیدا نووسراوه، له‌ لوتکه‌ی گه‌شه‌کردنی هه‌مه‌لایه‌نه‌دا نه‌بووه... چونکه‌ ئه‌گه‌رچی له‌م قوناغه‌دا (۱۷۹۹-۱۸۴۷ز)، که ده‌کاته‌ نزیکه‌ی (۴۰) سالیکی، شاری (سلیمانی)ی پیتته‌خت و ناوه‌ندی ده‌سه‌لاتی میرایه‌تی بابان، شاریکی تازه‌ دروستکراو بووه، به‌لام له‌به‌ر زۆر هۆ (که ئیتره‌ جێی لێدوانی تیروته‌سه‌لی ئه‌و هۆبانه‌ی تیدا نابیتته‌وه) له‌ ماوه‌یه‌کی زۆر کورتدا، بووه مه‌له‌به‌ندی رووتیکردنی زانیان و رووناکبیران و شاعیرانی هه‌ره‌ گه‌وره‌ی ئه‌و رۆژگاره‌ی کورده‌واری وه‌ک شیخ ماری نۆدی (۱۷۵۳-۱۸۳۸ز) و مه‌ولانا خالیدی

نه‌قشه‌بندی (۱۷۷۹-۱۸۲۷ز) و نالی و سالم و کوردی و ده‌یان رووناکبیری تری کورده‌واری، که له‌ ماوه‌یه‌کی که‌مدا، شاره‌که‌یان گه‌شاندوه‌ و کردیان ناوه‌ندیکی نوێ و زیندوو و به‌هه‌مووشیان فه‌ره‌هه‌نگی ده‌وله‌مه‌ندیان خسته‌ سه‌ر خه‌رمانی فه‌ره‌هه‌نگ و ئه‌ده‌بی کوردی.

له‌ هه‌مان کاتیشدا هه‌لکه‌وتی جوگرافیایی میرنشینی بابان، که ئه‌گه‌رچی به‌گوێه‌ی یاسا، ده‌که‌وته‌ سنووری ده‌سه‌لاتی ئیمپراتۆری عوسمانیه‌وه؛ به‌لام به‌و هۆیه‌وه‌ که ده‌که‌وته‌ سه‌ر سنووری هه‌ردوو ده‌وله‌تی قاجاری و عوسمانی، بۆیه‌ زۆریه‌ی مملاتی و خۆ له‌یه‌کتر گییفت کردنه‌وه و سه‌نگه‌ر گرتنه‌کانی هه‌ردوو ده‌وله‌ته‌که‌ له‌ دژی یه‌کتی، له‌ قه‌له‌مه‌رو و له‌ میژووی ئهم قوناغه‌ی میرنشینی باباندا سه‌ریان هه‌لداوه... له‌ کاتیکدا ده‌بویه‌ سوپای بابان، له‌ ناو رووداوه‌کانی مملاتی ئهم دوو هه‌یزه‌دا، پشتیوانیی له‌ ئیمپراتۆری عوسمانی بکات؛ که‌چی له‌ زۆر کاتدا میرانی بابان، له‌ گه‌رمه‌ی مملاتی ئه‌و دوو هه‌یزه‌دا، بۆیاراستنی سه‌ربه‌خۆیی خۆیان، هه‌ولیانداوه‌ خۆیان له‌ یاسایه‌ نه‌بان بکه‌ن و په‌ره‌ به‌ده‌سه‌لات و سه‌ربه‌خۆیی خۆیان بدن... یان هه‌ندی جاری تر میرانی بابان له‌ ده‌لاقه‌ی ناکوکییه‌کانی ئهم دوو ده‌وله‌ته‌وه و بۆ هه‌تانه‌دی به‌رژه‌وه‌ندی خۆیان، جارجاره‌ش یارمه‌تی و پشتیوانیی یه‌کیک له‌م دوو ده‌وله‌ته‌یان له‌ دژی ئه‌وێتر داوه... که له‌م باره‌دا میرانی بابان هه‌زیان بکراوه، یان هه‌زیان نه‌کراوه، ده‌بوونه‌ پاشکۆی یه‌کیک له‌م دوو هه‌یزه‌ له‌ ئاکامیشدا په‌یره‌وکردنی ئهم سیاسه‌ته‌ دوو سه‌ربه‌یه‌ی میرانی بابان، له‌ با‌تی ئه‌وه‌ی بتوانن سه‌ربه‌خۆیی میرنشینه‌که‌ی پێ بپارێزن، ده‌بووه‌ مایه‌ی بێزاری و تووڕه‌کردنی هه‌ردوو ده‌وله‌ته‌که‌ و بێرکردنه‌وه‌ بۆ له‌ناوێردنی... هه‌ر له‌به‌ر ئه‌مه‌شه‌ به‌درێژایی ئه‌و ماوه‌ میژووبیه‌ی ئهم به‌لگه‌نامه‌یه‌یان تیدا نووسراوه، کیشه‌ی میرنشینی بابان، گه‌وره‌ترین کیشه‌ی سنووری نێوان ئهم دوو ده‌وله‌ته‌ بووه^(۱۰). هه‌ر ئه‌مه‌ش وای کردوه، له‌ هه‌ردوو ریککه‌وتننامه‌ی یه‌که‌م و دووه‌می ئه‌رزه‌پۆمدا، خالی سه‌ره‌کیی مشتومره‌کانی هه‌ردوو ده‌وله‌ته‌که‌، له‌سه‌ر کیشه‌ی بابان بگه‌ڕایه‌وه.

بۆیه‌ ئه‌گه‌رچی هه‌ردوو ده‌وله‌ته‌که‌، له‌ نێوان ماوه‌ی مۆرکردنی هه‌ردوو ریککه‌وتننامه‌ی ئه‌رزه‌پۆمدا، کاری زۆریان بۆ له‌ ناوێردنی هه‌موو میرنشینه‌ خۆجیه‌یه‌کانی کورد کردوه؛ به‌لام له‌م به‌لگه‌نامه‌دا ده‌رده‌که‌وێ، زۆرترین له‌شکرکیشیی هه‌ردوو ده‌وله‌ت و زۆرترین کاریان بۆ دروستکردنی کیشه‌ و گه‌یچه‌ل و هه‌لته‌کاندن میرنشینی بابان کردوه.

۱۰- نصیری- اسناد و مکاتبات تاریخی ایران (قاجاریه) جلد (۱) ص ۲۳ (مقدمه).

۹- ئهم په‌راویزه‌ دیارنیه‌ له‌ نووسراوه‌که‌.

(٦)

له ناو لیستی نه و کتیبانه ی وهک سه رچاوه، بوئاماده کردنی نه م کتیبه که لکم لی
وهرگرتوون، به تاییه تی که لکی زورم له کتیبی: «میرایه تی بابان له نیوان بهرداشی روم و
عهجه م دا» وهرگرتووه.

له کو تاییدا سوپاسی ههردوو هاو پیم: کاک عومهری عهبدوئلا بهگی
(سه قز) و کاک عهبدو الخالق یه عقووبی (بوکان) دهکهم، که یه که میان له
ته رجه مه ی به لگه نامه یه کدا و دووهمیشیان له هه له گیری و پیناسه یه کی
ئینگلیسی نه م کتیبه دا یارمه تیان داوم. ههروه ها سوپاسی کاکه دیلمان
ئه حمه د دهکهم که له هه له گیری نه م کتیبه دا زور ماندوو بووه.

محهمه د حمه به باقی

زستان و بهاری ٢٠٠١، سه قز

قاجار و ئیلی قاجار

ئیلی قاجار لهو (۷) هۆزه تورکمانانهی مه غۆلی بوون، که له سه دهی (۱۳) ی زایینیدا، له کاتی لهشکرکشی و هیرشی «چهنگین» دا، له ناوه راستی ئاسیاوه به رهو رووی خۆرناو کۆچیان کردوو و ورده ورده له سهرتاسهری ئیران و نیوان شام و سنووری ئهرمه نستاندا نیشته جی بوون.

له هیرشی (۷) ساله ی ئه میر ته میووری گورگانی: (ته میووری لهنگ: ۱۳۳۶- ۱۴۰۵ ز) دا، هۆزه کانی قاجار له شامه وه رووه و خۆره لات بوونه وه و له ده و روبه ری (گهنجه) و (ئیره وان) جیگیر بوون.

هر هۆزێکی ئه م هه وت هۆزه ی قاجاریش بوو، که بووه ده سکه لای شاعه بیاسی گه و ره (۱۵۸۷-۱۶۲۹ ز) و دواتر به ناوی (قزلباش) وه ناوی ده رکرد.

له سه رده می شاهه کانی سه فه وی-یشدا، سه رانی ئیلی قاجار به رده وام پله و پایه ی سه رۆکایه تی و فرمانه وایه تی و به رپوه بردنی هه ریمه گرنه گه کانیان دراوه تی... شاعه بیاسی گه و ره، ئه م ئیله ی بۆ پاراستنی شوینه گرنه گه کانی سنووری ئیران به کاره ی ناوه وه له م پیناوه شدا کردبوونی به (۳) به شه وه:

به شیکیان له قه ره باغ، له به رامبه ر (له زگی) یه کاندایه نیشته جی کردبوون... به شه گرنه گ و سه ره کییه که شبان بۆ رێگری له پیشه ویه ی نه کردنی تورکمانه کان، بۆ گورگان و ئیران و نیوان ته ستراباد نارد... به شی سییه میشیان له به رامبه ر (ئوزه گ) هکاندا له (مروه) نیشته جی کردن.

به لام قاجاره کانی نیشته جی گورگان ببوون به دوو ده سته وه:

ئه وه ده سته یه یان که له به ری لای راستی (باکووری) که ناری رووباری (گورگان) ده ژیان، ناویان: (یوخاری باش) و ئه وه ده سه ته یه شبان که له به ری لای چه پی (باشووری) که ناری رووباره که ده ژیان، ناویان: (ئیشاقه باش) بوو... ئه م دوو ده سه ته یه هه میشه له سه ر جی هه وار و له وه رگه، له شه ر و ناکوکیدابوون.

نادر (۱۷۳۶-۱۷۴۷ ز) له رقی (ئیشاقه باش)، فرمانه وایی (گورگان) ی به «محهمه د حسین خان» ناویکی قاجاری، له ئیلی (یوخاری باش) سپاردبوو؛ ئه مه ش هه ر ئه وه که سه بوو، که به فرمانی (رهزا قوولی میرزا) ی کوپی (نادر)، شا ته هه ماسی دووهم و دوو کوپی مندالی کوشتن.

له سه رده می هیرشی ئه فغانه کاندایه سه ر ئیران (۱۷۲۲-۱۷۳۰ ز)، «فه تح عه لی خانی قاجار»، که سه ر به ئیلی (ئیشاقه باش) بوو، به مه به سستی یارمه تیدانی سولتان حسین (۱۶۹۴-۱۷۲۲ ز)، به ره و ته سفه هان رویشته. به لام به و هۆبه وه که داروباره که ی ئه ویتی شیتاو هاته به رچاو، به ره و ته ستراباد گه راپیه وه... دواتریش چوه پال شا ته هه ماسی دووهم، به لام به دنه دان و هاندانی (نادر)، له لایه ن یه کیکی قاجاری سه ر به ئیلی (یوخاری باش) وه کوژرا.

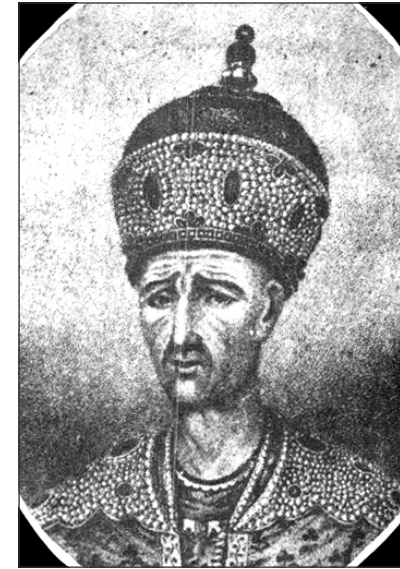
«فه تح عه لی خان» دوو کوپی هه بوون، یه کیکیان: «محهمه د حسین خان»، که هه ر به مندالیی مردبوو، ئه ویتریان «محهمه د حه سه ن خان»^(۱) که ده بیته باوکی «ئاغا محهمه د خان» ی دامه زریته ر و سه ر ته لقه ی بنه ماله ی فرمانه وایان و پاشایانی قاجار.

ئاغا محهمه د خانی قاجار

(۱۷۴۲-۱۷۹۷ ز)

دامه زریته ری فرمانه وایی قاجار: ئاغا محهمه د خان، کوپه گه و ره ی (۹) کوپه که ی «محهمه د حه سه ن خان» ی قاجاره، که فرمانه وای مازنده ران بووه و سالی ۱۷۴۲ ز، له گورگان له دایک بووه. فه تح عه لی خانی باپیری ئاغا محهمه د خان له سه رده می شاهیتی «ته هه ماسب» دا، به فرمانی (نادر: دواتر نادر شا) به کوشتن چوه، به م بۆنه یه وه محهمه د حه سه ن خان، که له م کاته دا ته مه نی (۱۲) سالان بووه، له نادر یاخی بووه و به درێژایی سه رده می نادر، له ناچه ی گورگان و له ناو ئیله کانی تورکماندا خۆی هه شارداوه و له کاتی دووچاربوونی نادریشدا به جهنگی عوسمانیه وه؛ به یارمه تی تورکمانه کان:

۱- محهمه د حه سه ن خانی قاجار سالی ۱۷۱۵ ز- له نزیک شاری (ئه شرف- به شه ره) له دایک بووه و سالی ۱۷۵۸ ز- کوژراوه.

«ئاغا محمەد خانى قاجار» (۱۷۴۲-۱۷۹۷ز)

ئەستىراىاد-ى گرت... نادىش (محمەد حسين خانى يوخارى باشى) لى راسپارد، بىگىت، بەلام تا نادر مابو، نەكەوتە بەردەست و جارجارەش ھېرشى بۆ سەر گورگان و ئەستىراىاد دەبرد. كە نادر مرد، محمەد حەسەن خان لە ناوچەى (مازندەران) بانگى سەرىخۆبى راگەيانەد و (خوراسان) و (ئەسفەهان) ى گرت و ئەوئەندەى نەمابو بەم ھېرش و شارگرتانە، خاكى ئىران بگىت، كە سالى ۱۷۵۸ز، لە يەككە لەم ھېرشانەيدا لە بەرامبەر «عەلى قولىخان، عادل شا» ى برازى نادر شادا تىكشكا و كوژا و «ئاغا محمەد خان» ى كورپى بەدىلى كەوتە دەست ھېزەكانى عادل شا و لەگەل دىلەكانى تردا بۆ خوراسان نېردرا و ھەر بەفرمانى (عادل شا) ش خەساندىان و بەم كارەش ھەر لە مندالىيە، رق و قين و گيانى تۆلە و خوين رشتن، لەدەروونى ئاغا محمەد خاندا چەكەرى کرد و پەنگى خواردەو.

ئەگەرچى ئاغا محمەد خان ماوہى (۱۶) سالتىك لەتەك «حسین قولیخانی جیہانسوز» ى برايدا، لە شیراز لە دەربارى «كەرىم خانى زەند» دا وەك بارمستە دەژيان، بەلام كەرىم خان دلنەرمىي زۆرى بەرامبەر نواند و لەوپەرى خوشیدا دەژيا، رىگەى چوونەدەرەوہى شیراز و را و وشكارىشى لى نەدەگىرا... لە سەرەتای مانگى مارتى ۱۷۷۹ز، دا لە رىگەى پوورىكى خۆبەو، كە ژنى كەرىم خان بوو، ھەوالى نەخۆش كەوتن و گىانەلای سەرەمەرگى كەرىم خانى زانى و بەرلەوہى ھەوالى مەرگى كەرىم خان بەناو

خەلگدا بلاوبىتەوہ^(۲)، زۆر بەپرتا و لە شیرازەوہ بەرەو تاران ھەلات و پىتەندى بەخزم و ھاوکار و نزىكەكانىيەوہ کرد و ھەر لە تارانیش زانى كە ھەندى لە براكانى، وەك: مورتەزا قولىخان، رەزا قولىخان، مستەفا قولىخان حەزناكەن بىتە سەرۆكى ئىلەكەيان: (ئىلى ئىشاقەباش)؛ بەلام ئاغا محمەد خان بەشتىوانى «جەغفەر قولىخان» ى براى، توانى بەسەر براكانى تریدا زال بى و ھەرىپەلەش خۆى گەيانەدە مازندەران و دواى ئەوہى كارى خۆى لەگەل براكانى تریشیدا بەكلايى كەدەوہ و بۆى دەرکەوت ماىەى پەسەندى ئىلەكانى تر و خەلكىشە و لە ھەرىپەكانى زەرباچەى «خەزەر» دا مېمل و دوزمنى نەماوہ؛ ئەوسا كەوتە شەرى لەناوبردى مىراتگرەكانى بنەمالەى كەرىم خانى زەند و سەرەنجام: ئەسفەهان، شیراز و كرمان-ى گرت. لە نىوان سالى (۱۷۷۹-۱۷۹۴ز) یشدا دواين شەرىكانى ئەم بەيەكدا ھەپژانانە، لە (كرمان) روويدا، كە (لوتف عەلىخان) ى دوا مىراتگر و دوا شازادەى بنەمالەى زەند، ئەوپەرى توانا و بەرەنگارىي خۆى نىشاندا و دواى (۴) مانگ ئابلوقەدانى شارى كرمان، سەرەنجام ئاغا محمەد خان، شارى كرمانىشى گرت و لوتف عەلىخانى بەدىلى كەوتە دەست و ھەر بەدەستى خۆبىشى ھەردو چاوى دەرھىنا و دواترىش لە تاران كوشتى... ئەوسا كەوتە رەشەكوژى درندانەى خەلكى شارى كرمان و فرمانىشى دەرکرد: بەشانازى ئەم سەرکەوتنەوہ (۲۰) ھەزار جووتە چاوى ھەلگۆلراوى بۆ پىن و بەشادمانى بەدىلگرتنى لوتف عەلىخانیشەوہ (۶) ھەزار دىل سەر بېردىن^(۳). لە جىبەجىكردنى ئەم فرمانانەى ئاغا محمەد خاندا، دەست لە ژن و مندالانىش نەپارتىزاوہ. ئەم شارگرتن و سەرکەوتنە، جى پى ئاغا محمەد خانى لە كرماندا دەستەبەرکرد، بەلام ئەمە ماناى وانەبوو كە لە ناوچەكانى تری ئىراندا، ھەروا بەتەواوى دەسلالتى بەسەر ھەموو ئىراندا دەچەسپى. چونكە لەم كاتەدا ھەروا پشوىي و پاشاگەردانىي، لە زۆر شوئى ئىراندا بەردەوام بوو. لە ھەندى ناوچەشدا سەرىخۆبى خۆيان راگەيانەبوو؛ وەك ئەوہى ھىشتا خوراسان بەدەست (شاھروخ) ى نەوہى (نادر) ەوہ بوو، خۆژئاوى ئىران و ناوچەكانى نزىك سنورى عوسمانى، خۆيان بەلایەنگرانى عوسمانى و سلیمان پاشاى والى بەغداد دادەنا. كوردانى كرمانش خۆيان بەسەرەخۆ دەزانى. والى ئەردەلانىش، لە ناوہندى دەسلالتارىتى خۆبەو، دەستى بەسەر ھەموو ناوچەكانى خۆژئاوى ئىراندا گرتبوو. بەشەكانى تری ئىرانیش، ھەر لە زەرباى خەزەرەوہ، تا كەنداوى فارس، ململانىي گرتنە دەسلالتىيان بوو.

۲- كەرىم خانى زەند لە (۱۷۷۹/۳/۲ز)، دواى (۳۰) سال پاشايەتى كۆچى دوايى کرد.

۳- ھەر لە زنجىرى ئەم گيانى رق و تۆلەيى ئاغا محمەد خان دا، دواترىش گۆرى كەرىم خانى زەندو نادر شاى ھەوشارىشى بۆ بەر دەرگای كۆشكەكى گواستەوہ، تاجپژ لەوہ وەربگىت، كە رۆژانە بەسەر گۆرەكانىاندا بىت و بچىت!.

به‌لام سهره‌نجام و دواى چندان شهر و هيرش و په‌لامارى خويناوى، ئاغا محمده خان سهرله‌به‌رى ئيراني هينايه ژير ده‌سه‌لاتى خوى و له‌م قوناغه به‌دواوه، ئيتربه‌يى له‌به‌رچاوغرتنى ته‌رازووى هيزه‌كانى ناوچه‌كه‌و تواناي ئيران و ده‌روبه‌رى ئيران، كه‌وته ژيانده‌وى خه‌ونى سه‌فه‌ويييه‌كان و زيندووكرده‌وى ئيمپراتورى به‌ربلاوى (نادر شا) هه‌وشار و له‌م پيناوه‌شدا ته‌قه‌للای فراوانبوونى ده‌وله‌تيكى به‌رينى ده‌دا، كه‌ برىتى ده‌بيت له: هه‌موو خوراسان، ده‌شتايييه‌كانى توركمانيستان، ناوچه‌كانى قه‌فقاس، هه‌رات له‌ ئه‌فغانستان و هه‌موو كوردستان... كه‌ بۆ به‌ديه‌ناني ئه‌م خه‌ونه، ده‌بوايه هه‌موو ناوچه‌كانى پشته‌وه‌ى قه‌فقاس و به‌تاييه‌تيش دۆلى رووبارى (كوراي) ناوه‌راست و هه‌موو گورجستان بگرئ... ئه‌مه‌ش به‌سوپايه‌كى گه‌وره و به‌هيز جيبه‌جى ده‌كرا.

بۆيه له‌ سهره‌تاي هه‌نگاو هه‌لگرتنييه‌وه گرنگيه‌كى زۆرى دا به‌له‌شكر و سوپايه‌كه‌وه‌نان و له‌سهره‌تادا كه‌وته گوشار خستنه سهر قه‌يسه‌رى گورجستان، كه‌ له‌و كاته‌دا (هيراكليوس)ى دووهم به‌رپوه‌ى ده‌برد و به‌گويره‌ى ريككه‌وتننامه‌ى (١٧٨٢ز)يش، له‌ژير ده‌سه‌لاتى رووسيدا بوو.

سالى ١٧٩٢ز، هيراكليوسى دووهم (گه‌نجه‌ى گرت و ئاغا محمده خان به‌هيچ جوهره پيشنياريك نه‌يتوانى وا له‌ هيراكليوس بكات بيهينيته ژير ده‌سه‌لاتى خويه‌وه. له‌به‌ره‌وه سالى ١٧٩٥ز، به‌ سوپايه‌كى (٦٠) هه‌زار كه‌سه‌وه له‌ پردى (ئاراس) په‌رييه‌وه و ئابلقه‌ى (شوشى)ى دا.

به‌لام والى (شوشى)ى به‌ره‌هه‌لستيه‌كى سه‌ختى كرد و شارى به‌دهسته‌وه نه‌دا و ئابلقه‌دانه‌كه‌ش زۆر دريژه‌ى كي‌شا، له‌ پريكد ئاغا محمده خان ده‌ستى له‌ ئابلقه‌ى ئه‌وى به‌ردا و (تفليس)ى گرت (١٧٩٥/٩/١٢) و قه‌تلوعامى خه‌لكه‌كه‌ى كرد و كليسا و شوينه‌واره ميژووييه‌كانى تيك ته‌پاند و زياتر له‌ (١٦) هه‌زار كوڤ و كچى لاوى، به‌ديليى بۆ ئيران هينايه‌وه و به‌سهر ماله‌ مير و ده‌وله‌مه‌ند و كاربه‌دستانى ئيراندا، وه‌ك نو‌كه‌ر و كاره‌كه‌ر دابه‌شكردن^(٤).

له‌دواى گه‌رانه‌وه‌ى له‌ گورجستان، ئه‌و هه‌له‌ى به‌ده‌رفه‌تيكى باش زانى و «باباخان»^(٥)ى كورپ «حسين قولبخان»ى برازاي كرده جينشيني خوى و تاجى شاهيتى

٤- سالى ١٧٩٥ز-يش له‌شكره‌شيه‌كى گه‌وره‌ى رووسيا، به‌هاناي پاشاي گورجستانه‌وه هات و (ده‌ربه‌ند) و (شه‌كى) و (گه‌نجه‌ى گرت و گه‌يشته (قه‌ره‌باغ)، به‌لام به‌هوى مه‌رگى كاترينى دووهمى ئيمپراتورى رووسياوه، سوپاكه‌ى رووسيا كشيابه‌وه.

٥- باباخان جيهانسوز: دواتر- دواى مه‌رگى ئاغا محمده خان، بووه شاي ئيران و ناوى خوى نا: «فتح عه‌لى شا».

له‌سهر نا و^(٦) بانگى شاهيتى راگه‌ياندا و (تاران)^(٧)ى كرده پيته‌خت... ئه‌وسا سالى ١٧٩٧ز، به‌مه‌به‌ستى گرتنه‌وه‌ى (بيلاى)، كه‌ رووسيا گرتبووى، هيرشيكى ترى بۆسهر گورجستان ده‌ست پيكرده‌وه و «شوشى» ئابلقه‌دا و له‌ گه‌رمه‌ى ئه‌م ئابلقه‌دانه‌دا، شه‌وى (١٨/٦/١٧٩٨ز)^(٨) سى پاسه‌وانى خوى چوونه چادركه‌يه‌وه و له‌ خه‌ودا كوشتيان و تاج و پشتوين و سندووقى زير و گه‌وه‌ره‌كانيان برد، كه‌ هه‌ميشه له‌گه‌ل خويدا ده‌يگيران.

فتح عه‌لى شا

(١٧٩٨-١٨٣٤ز)

مه‌رگى ئاغا محمده خان هه‌را و پشوييه‌كى زۆرى له‌ناو سه‌راني قاجار و ده‌باردا نايه‌وه و له‌ ناوخوياندا كه‌وته دابه‌شكردى سامان و دارايى و ده‌ستكه‌وت و دروستبوونى دوژمنايه‌تى و ته‌نانه‌ت ناشتنى ته‌رمه‌كه‌يشى چهند رۆژيكي خاياند و دواى ئه‌وه‌ى له‌ مزگه‌وتيكي نزيك تاران ناشتيان، ئه‌وسا دواتر بۆ (نه‌جه‌ف)يان گواسته‌وه... له‌شكره به‌جيماره‌كه‌يشى به‌ده‌م پاشه‌كشى و گه‌رانه‌وه‌وه به‌ره‌و تاران، له‌لايه‌ن دانيشتوانى ئه‌و ناوچانه‌وه كه‌وته به‌ره‌يرش و تالان.

شه‌ش مانگيك دواى ئه‌م پاشا گه‌ردانى و ململانييه، «بابا خان جيهانسوز»ى برازاي ئاغا محمده خان، كه‌ دواتر ناوى خوى نا: فتح عه‌لى شا^(٩)، له‌ (١٨/١/١٧٩٨ز) دا، بووه شاي ئيران، ئه‌ميش له‌سهر پيشپيرى پيشووترى ئاغا محمده خان، چواره‌مين كورپى خوى عه‌لباس ميرزا (١٧٩٨-١٨٣٣ز) كرده جينشيني خوى^(١٠).

فتح عه‌لى شا، كه‌ له‌ ناو شاهه‌كانى ئيراندا، به‌خواه‌نى دريژترين ريش و (١٠٠٠) هه‌زار ژن ناسراوه، سه‌ره‌پاي ئه‌وه‌ى وه‌ك ئاغا محمده خانى مامى، پياويكي ئازا و جه‌ربه‌زه‌ش نه‌بووه، به‌لام خه‌ون و به‌رنامه‌ى بۆ فراوانخوازيى سنوور و ده‌سه‌لاتى ئيرانى، زۆر زۆر بووه و لاى خويه‌وه، خوى له‌ ريزى پياوانى ناودارى ئه‌و سه‌رده‌مه‌ى وه‌ك ناپليون بوناپارت-يش به‌كه‌متر نه‌زانيوه. هه‌ر ئه‌م خوليايانه‌يشى، ئيرانى به‌ره‌و جه‌نگ و داماييى زۆرتر بردووه و سه‌رنج و چاوتيبيرنى ده‌وله‌تاني گه‌وره‌ى وه‌ك ئينگلستان و فه‌ره‌نساش بۆ

٦- له‌وه ده‌چن ئاغا محمده خان (٢)جار شاهيتى خوى راگه‌ياندي. چونكه هه‌ندى سه‌رچاوه‌ى تريش ده‌لتن به‌كه‌مجار سالى (١٧٨٥ز) شاهيتى خوى راگه‌ياندووه.

٧- له‌كاتى پاشايه‌تى كه‌ريم خانى زه‌ندا، (شيراز) پيته‌ختى ئيران بوو.

٨- هه‌ندى سه‌رچاوه‌ش ده‌لتن" له‌ (١٨/٥/١٧٩٨ز)دا كوژراوه.

٩- فتح عه‌لى شا ١٧٦٨ز - له‌دايك بووه.

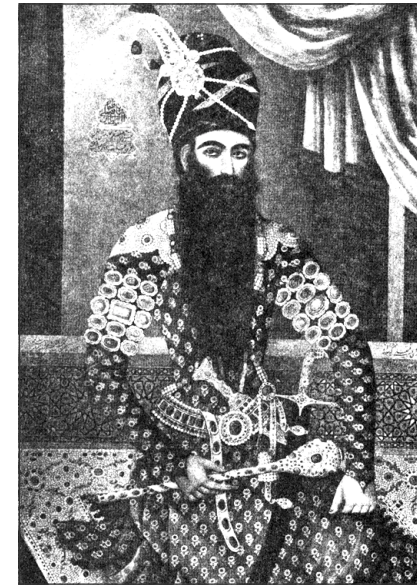
١٠- له‌سه‌رده‌مى فتح عه‌لى شادا، كاروبارى كوردستان به‌ره‌و رووى (محمده عه‌لى ميرزا) كرابووه‌وه و دواتر له‌ (١٨٢١ز) به‌عه‌لباس ميرزا سپي‌درا.

(۱۸۱۱/۵/۲۲) دا، بگه‌یه‌نیسته تاران و دیده‌نی فته‌تخ علی شا بکات و داوای لیبکات: ده‌ستبه‌رداری کاروباری ناو‌خوی میرنشینی بابان بن. (۱۲)

هه‌رچه‌نده ئه‌وره‌حمان پاشای بابان له‌م کاته‌دا و به‌تاییه‌تیش له‌ سه‌ره‌تای (۱۸۰۰ز) به‌دواوه، خه‌ونی گه‌وره‌ی سه‌ره‌خویی و فراوانخوایی قه‌له‌مه‌روی بابانی له‌سه‌ردابووه و له‌م پیناوه‌شدا سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی پیوه‌ندی و دۆستایه‌تی له‌گه‌ل فته‌تخ علی شا و محمه‌د عه‌لی میرزای فرمان‌ره‌وای کرماشاندا به‌هیز بووه، به‌لام زۆرجار له‌ پیناوی ئه‌م به‌رنامه‌یدا، سه‌ره‌پچی هه‌ردوو ده‌سه‌لاتی قاجاری و عوسمانیشی کردووه (۱۳). ئه‌مه‌ش ده‌بووه هۆی ئه‌وه‌ی چ سه‌رانی قاجار و چ سه‌رانی عوسمانی، له‌ دژی ئه‌وره‌حمان پاشا، برا و برازا و خزم و مامه‌کانی خۆی لی قوت بکه‌نه‌وه و سه‌ره‌ئیشه و گیشه‌لی زۆر بو ئه‌وره‌حمان پاشا و میرنشینی بابان دروست بکه‌ن.

بو‌ریگریش له‌ خه‌ون و فراوانخوایی میرانی بابان، به‌رده‌وام لای ده‌رباری قاجاره‌وه، داوای بارمته له‌ ئه‌وره‌حمان پاشا کراوه و تا خۆی مابوو، مه‌حمود پاشای کوری، ماوه‌یه‌کی ئه‌وه‌نده زۆر له‌ کرماشان له‌ بارمته‌دا بووه، هه‌ر له‌وئ له‌لایه‌ن فته‌تخ علی شاه، ژنی بو‌خواراوه و مندالیشی له‌و ژنه‌ بووه. به‌لام دوا‌ی مه‌رگی باوکی له‌ (۱۸۱۳ز) دا، گه‌راوه‌ته‌وه سلیمانی و بوته‌ میری بابان، که‌چی وه‌ک نیشانه‌ی ناو به‌لگه‌نامه‌کان ده‌ری ده‌خه‌ن، ده‌رباری قاجاری، ده‌ستیان به‌سه‌ر ژن و کوپه‌که‌یدا گرتووه و وه‌ک ده‌ستبه‌سه‌ر و بارمته‌ گلیان داونه‌ته‌وه و چاوه‌نواری ئه‌وه‌ بوون مه‌حمود پاشا تکای ناردنه‌وه‌یان بکات و له‌ به‌رامبه‌ر تکا‌که‌یدا، داوای شتی تری لیبکه‌ن، به‌لام که‌ مه‌حمود پاشا گویتی نه‌داوه‌ته ئه‌م گوشاره و داوای ژن و کوپه‌که‌ی له‌ ده‌رباری قاجاری نه‌کردۆته‌وه؛ ئه‌وسا ده‌رباری قاجاری نامه‌ی کردۆته سه‌ر کاربه‌ده‌ستانی عوسمانی و داوایان لیده‌که‌ن گوشار بو مه‌حمود پاشا بیه‌ن، به‌لکو بارمته‌ی تر بو‌ئیران بنی‌ریت (۱۴).

جگه‌ له‌مه‌ش له‌ سالانی (۱۸۲۰ز) به‌دواوه، هاوکاری قاجاری و عوسمانی، له‌دژی فراوانخواییه‌کانی میری سۆران، له‌وپه‌ری ته‌بایی و چالاکی‌دا بووه. ئه‌مه سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی که‌ ریککه‌وتننامه‌ی یه‌که‌می ئه‌رزه‌رۆم (۱۸۲۳ز) ی نیوان ده‌وله‌تی قاجاری و عوسمانی، کارێکی شیوه‌ ئابلقه‌دان و ده‌ست نانه‌بینی میرنشینه‌کانی بابان و سۆران له‌لایه‌ک و له‌لایه‌کی تریشه‌وه بو‌ریگری بووه له‌ ده‌ستی‌وه‌ردانی ئیران، له‌ کاروباری ناو‌خوی

فته‌تخ علی شا (۱۷۹۸-۱۸۳۴ز)

سه‌ر ئیران زیاتر بووه، به‌تاییه‌تی دوا‌ی دره‌وشانه‌وه‌ی ناپلیۆن و ده‌ست خسته‌نه‌ ناو کاروباری ناو‌خوی ئیرانه‌وه.

له‌سه‌رده‌می ئه‌مه‌دا شه‌ری (۱۸۰۴-۱۸۱۳ز) ی نیوان ئیران و روسیا روویداوه، که‌ سوپای ئیران له‌ به‌رامبه‌ر هیزه‌کانی روسیادا تیکشکا و خاکیکی زۆری ئیران که‌وته ژیر چنگی روسیا و دوا‌ییش به‌ریککه‌وتننامه‌ی (گولستان ۱۸۱۳ز) دوا‌یی پیه‌تیرا. له‌ به‌رامبه‌ر ئه‌م زیان و تیکشکانه‌دا، ئیران پیتی وابوو ده‌توانی قه‌ره‌بووی به‌وه بکاته‌وه، که‌ هه‌ندێ خاکی خۆره‌لاتی ئیمپراتۆری عوسمانی بگرته‌وه (۱۱).

له‌مه‌شدا به‌شیک له‌و خه‌وانه‌ی ئیران، قه‌له‌مه‌روی میرنشینی بابانی ده‌گرته‌وه، بو‌یه له‌م سه‌رده‌مه‌دا، ئیران زۆر به‌ به‌ربلاویی ده‌ستی له‌ کاروباری ناو‌خوی بابان وهرده‌دا و پیوه‌ندی و دۆستایه‌تی خۆی له‌ ریکه‌ی محمه‌د عه‌لی میرزا و له‌گه‌ل میران و سه‌رانی باباندا زۆرتر ده‌کرد.

ئه‌م ده‌ستی‌وه‌ردانه‌ی ده‌رباری قاجاری، له‌ کاروباری ناو‌خوی میرنشینی بابان، ده‌وله‌تی عوسمانی ناچارکرد، نوینه‌ریکی خۆی (عه‌بدوله‌هاب ئه‌فه‌ندی) له‌

۱۲- هه‌مان سه‌رچاوه- ص ۲۵ (مقدمه).

۱۳- له‌ دوا‌ی مه‌رگی ئه‌وره‌حمان پاشا، ئه‌م خه‌ونه‌ لای (محمه‌د پاشای سۆران) وه‌ه‌ کاری بو‌ ده‌کرا.

۱۴- بنوا‌ره: به‌لگه‌نامه‌ی ژماره (۱۱۱).

۱۱- نصیری- دکتر محمد رضا- اسناد و مکاتبات تاریخی ایران- قاجاریه- جلد (۱)- ص ۲۷ (مقدمه).

یهکه می ئهزره رۆم و مایه ی خا و کردنه وه ی گز ژیهه کانی نیوان دهوله تی قاجاری و عوسمانی.
محهمه د شای قاجاریش له سه ره تای سالی ۱۸۴۸ز، دا مرد... (۱۷)

محهمه د شا (۱۸۳۵-۱۸۴۸ز)

۱۷- به لگه نامه کانی ئه م به شای ئه م کتیه، تا سه رده می (محهمه د شای قاجار) دوا بییان دیت. به لام شاهه کانی قاجار لیته دا دوا بییان نه هاتوه، به لکو دوا ی محهمه د شا، ناسره دین شای کوری ده بیته شا (۱۸۴۸-۱۸۹۶ز)، دوا ی ئه ویش موزه فیه رده دین شا (۱۸۹۶-۱۹۰۶ز) و محهمه د عه لی شا (۱۹۰۶-۱۹۰۹ز) و ئه حمه د شا (۱۹۰۹-۱۹۲۴ز)؛ که به هه موو شاهه کانی قاجار، ماوه ی (۱۳۴) سال و (۴) مانگ حوکمرانی ئی ئیرانیان کردوه. دوا ی ئه وانیش شاهیتی بنه ماله ی (په هله ی- ره زا شا) ده ست پیده کات.

میرنشینی بابان و عیراقی عه ره بیدا. هه ره له سه رده می فه تح عه لی شادا، جهنگی (۱۸۲۷-۱۸۲۸ز) ی نیوان ئیران و رووسیا دووباره پۆته وه، که وهک له م به لگه نامه دا ده رده که وهی ده وله تی قاجار، میرنشینی بابانیشی له م جهنگه گلاندوه و سواره و پیاده ی کوردیشیان پۆ ئه و په ری باکووری خۆره لاتی ئیران و سه ر سنوره کانی رووسیا بر دوه (۱۵). دیسانه وه له م جهنگه شدا خاکیکی زۆرتی ئیران که وته ژێر چنگی رووسیا، ئه وسا رووسیا به ریکه وت دۆژمنایه تییه کانیانه وه، له به ره می شیعری کلاسیکی کوردی، لای نالی و سالم و شیخ ره زای تاله بانی و هاو پیکانیاندا، به شیه یه کی به رچاو رهنگ ده داته وه، که تا ئیستا لیکۆلینه وه به سه رکردنه وه ی تاییه تی له باره یه وه نه کرا وه.

له هه ندی نمونه ی شیعری ئه م قۆناغه دا، به ئاشکرا لایه نگیری و پشتیوانیی له فلانه میر و فیساره میرنشین و پلار و ته شه ری زیر، دژی میر و ناوچه و دیالیکتی زمان، رهنگیان دا وه ته وه، که مخابن له باتی ئه وه ی شاعیرانی ئه م قۆناغه، بانگه وازی یه کیتی و ریکه خستنی ریزه کانی کورد بکه نه هه وین، که چی زامه کانی برا کوژیان قوولتر کردۆته وه.

محهمه د شا

(۱۸۳۵-۱۸۴۸ز)

مه رگی فه تح عه لی شا، له (۲۴/ ۱۰/ ۱۸۳۴ز) دا، ئیرانی کرده ئاژاوه و هه را و پشیویی و زۆر کهس له زۆر شوینی ئیراندا خۆیان پۆ بوونه (شا) ئاماده کرد (۱۶). به لام له م پشیویه دا: محهمه د شای کوری عه بباس میرزا، که تا ئه و کاته له ته ورێز ده ژیا، به یا وه ری بالۆزانی رووسیا و ئینگلستان هینرایه تاران و له کانوونی دووه می ۱۸۳۵ز، دا، کرایه شای ئیران.

محهمه د شا پیاوێکی بو ده له و بیده سه لات بوو، به درێژایی ئه و ماوه یه ی شای ئیران بوو، به گوێره ی رینۆینی حاجی میرزا ئاقاسی به رپۆده ده چوو، که ئه میش هه رخۆی پیاوێکی هه یج له باردا نه بوو بوو.

ئه و رووداوانه ی له سه رده می شاهیتی محهمه د شادا پێوه ندییان به کورده وه هه یی، مه رگی سلیمان پاشای بابان (۱۸۳۸ز) و له جیدانانی ئه حمه د شای کوری بوو. هه روه ها شه ری سالی (۱۸۴۲ز) نیوان عه بدوللا پاشای برازای مه حمود پاشا و والی ئه رده لان و ریکه که وتنه مه ی دووه می ئه زره رۆم (۱۸۴۷ز) بوو، که بووه ته وا که ری ریکه که وتنه مه ی

۱۵- بنواره: به لگه نامه ی ژماره (۳۴).

۱۶- چونکه (عه بباس میرزا) ی کور و جینشینی خۆی، سالیکی به ره له مه رگی باوکی، له (۱۸۳۳ز) دا مرد.

میرنشینی ئهردهلان

ئەگەر داروباری سیاسی کورد (بەشیوەیهکی گشتی و لەبەرچەندان هۆ) دەرڤەتی نووسینەوهی میژووی میرنشینهکانی کوردی، بەچەرچەر و کەمیک تەماوی رەخساندیی؛ بەلام سەرباری ئەمەش، میژووی زنجیرەیی بنەمالەیی میران و فرمانەرەوانیانی ئهردهلانی، لەچاو میژووی میرنشینهکانی تری کورددا، میژوویەکی ئاشکرا و نووسراو و لەیهک نەپساوی هەیه... هۆیهکەشی ئەوێهە کە میرەکانی ئهردهلان، لە سەردەمی دەسلەتداریتی خۆیانەوه، میژوونووسانیان بەنووسینەوهی میژووی بنەمالەیی ئهردهلان راسپاردوو^(۱) و دواي تێکچوونی میرنشینهکەش، میژوونووسانی ئهردهلان و میژوونووسانی تریش، میژووی ئهردهلانیان سەرلەبەر بەسەرێهکەوه نووسیبوونەوه.

بەگوێرەیی زۆریه ئه و میژووانەیی لەسەر زنجیرەیی میران و فرمانەرەوانیانی ئهردهلانیان نووسیبووە و بەتایبەتیش بەگوێرەیی میر شەرەفخانەیی بەدلیسی؛ سەر هەلقەیی ئەم زنجیرەیه

۱- وەک دەرڤەکەوێ خەسرەو خانە گەورەیی والی ئهردهلان (؟- ۱۷۹۱ز) هێشتا خۆی لە ژياندا بوو، کە: قازی محەممەد مەلا شەریفی ئهردهلانی بۆ نووسینەوهی میژووی ئهردهلان راسپاردی و ئەویش میژوویەکی بە ناوی (زبدە التواریخ) نووسیبوونەوه. دواي ئەویش: محەممەد ئیبراھیم ئهردهلانی، لەسەر داواي ئەمانلەلاخانە گەورەیی والی ئهردهلان (۱۷۷۵- ۱۸۲۴ز) راسپاردراو و ئەمیش میژوویەکی بەشیوەیهک نووسیبو، کە وەک تەواکەری میژووەکەیی شەرەفخانەیی بەدلیسی وایە. واتە لەوکاتەوه دەست پێدەکات کە (شەرەفنامە) دواي دیت (۱۰۰۵ کۆچی - ۱۵۹۶ز) و ئەمیش تا سەردەمەکەیی خۆی (۱۲۲۵ کۆچی - ۱۸۱۰ز) تەواوی کردوو و بەم پۆنەیهشەوه ناوی ناو: (ذیل شرفنامە)، واتە: پاشکۆی شەرەفنامە. دواي ئەمانیش، میژوونووسانی وەک: خوسرەو بەگی بەنی ئهردهلانی، مەستوورە، عەبدولقادر رۆستەم بابانی، عەلی ئەکبەر وەقائیع نیگاری کوردستانی و میرزا شوکروللای سەندەجی: (لب تواریخ)، (تاریخ اردلان)، (حدیقه ناصری)، (تحفه ناصری) و... یان نووسیبو.

دەبەنەوه سەر میریک، بە ناوی: بابا ئهردهلان، یان قویاد ئهردهل^(۲) و بەرچەلەک دەچیتەوه سەر بنەمالەیی (ئەحمەد مەروانی - نەسرولدهوله)ی فرمانەرەوانی دیارەکر، کە دواي لەبەرێهک هەلۆهشانی ئەم فرمانەرەوانەییە، لە سەدەیی پینجی کۆچیدا (۱۱۰۰ز)، یەکیک لە شازادەکانی ئەم میرایەتیە (گومان دەکەیت هەر قویاد ئهردهل بیت)، لە دیارەکرەوه بەرەو (شام) و دواتر بەرەو (شارەزوور) کۆچ دەکات و ماوێهک دواي ئەوێ لیوێشەوهیی دەنوین، فرمانەرەوانەیی ویلایەتی (کوردستان)ی پێ سپێردراو و لە قەلای (زەلم)ی شارەزووردا، قەلای قایکاریی دامەزراندوو (۵۶۴ کۆچی - ۱۱۶۸ز) و کردوویەتی بەناوەندی دەسلەت و فرمانەرەوانی خۆی و ماوێ (۴۲) سال، ئەم قەلەمپەوهی خۆی بەباشی بەرپێوەبردوو.

دواي مەرگی (بابا ئهردهلان)یش، نەوێهکانی خۆی بەرودوا حوکمیان گرتۆتە دەست، بەلام بەتێپەرپوونی رۆژگار و لە ئەنجامی ئەویدا کە هەلکەوتی جیۆپۆلیتیکی ناوچەکیان، یارمەتی پاراستن و پێکەوهنانی قەوارەیهکی سەرەخۆی پینەداو و تێکەل شەر و ململانێی خۆیناوی کردوون، بۆیه لە ماوێ نزیکە (۱۵۰) سالیکدا ناچاربوون (۴) جار مەلەبەندی دەسلەت و پینەختیان لە شوێنیکەوه بۆ شوێنیکێ تر، جێگەگۆرکێ پێبکەن... بەم جۆرە ناوەندی دەسلەتیان لە (قەلای زەلم)وه بۆ قەلای (مەریوان) گواستۆتەوه (۹۶۹ کۆچی - ۱۵۶۱ز)... دواتریش لە مەریوانەوه بۆ قەلای (پلنگان) و دواي ئەمیش بۆ (حەسەن ئاوا) و دوايین جاریش لە سالی (۱۶۳۶ز)دا، شاری (سنە)ی ئیستانیان دروستکرد و بەیهکجاری و تا تێکچوونی میرنشینهکەیان، واتە: تا سەرەتای نیوێ دووێ سەدەیی نۆزە، کردیانە پینەخت و هەرلەویدا مانەوه^(۳).

ئەگەرچی هەلکەوتی جیۆپۆلیتیکی قەلەمپەوهی ئهردهلان، شیوە نزیکایەتیەکی لەگەل قەلەمپەوهی (بابان) بوووە لە ماوێ حوکمرانیی میرەکانی ئهردهلاندا تووشی گەلی شەر و کیشەیی گەورە و خۆیناوی بوون؛ بەلام بەدریژایی چەند سەدەیهک، لە زۆر لایەنی:

۲- لەناو ئەو میژوونووسانەدا بە تەنیا (مەستوورەیی کوردستانی - ماھشەرەفخانم) بنەجەیی میرنشینی ئهردهلان بۆسەر بنەجەیی (ئەردەشیری بابەکان) دەباتەوه. کە دیارە ئەمەیشی لەو برۆاوه هێناوێه گوايه زنجیرەیی دەسلەتدارانی (ساسانی) لە کوردانی (شوانکار)ەن. (میژووی ئهردهلان - ل ۱۴).

۳- میژوونووسەکانی ئهردهلان دەلێن نیاز لە رووئاندنی قەلای زەلم، حەسەناوا، پلنگان ئەو بوو، کە ئیتر هێچکام لەمیرەکانی ئهردهلان نەتوانن لەکاتی سەرپێچی و یاخیبووندا لە پاشاکانی ئێران، خۆیانێ تێدا قایم بکەن... رەنگە ئەمە هێیک بیت، بەلام هۆی لەمە گرنگتر ئەو بوو: میرەکانی ئهردهلان ویستوویانە بکەیی ئەمارەتەکیان لە سنووری دەسلەتێ عوسمانی و دەستدریژیەکانی پاشەرۆژی دور بخەنەوه. بەتایبەتی دواي ئەوێ: شارەزوور، شاریزێ، قەرەداخ لە سنووری قەلەمپەوهی ئەماندا ئەما و کەوتە سنووری عوسمانییهوه، ئیتر ئەم قەلایانە هەموو کەوتبوونە سەر سنوور و بەناسانی لەشکری دوژمن دەگەیشتنە سەریان (لە پەرەوێزی میژووی ئهردهلان - ل ۶۶).

کۆمهلايه تى ئابوورى، سىياسى... يهوه له چاو (بۆ نمونه) ميرانى باباندا، ناوچه كهيان پاريزراوتر و ئارامتر و گهشه كردهوتر بووه. چونكه:

۱- ميرنشيني بابان زورجار له گهلا ناوهندي ههردوو دهوله تى ئيراني و عوسمانيدا به شهر هاتون.

۲- ميرنشيني ئهردلان به لاي زوره وه هه له گهلا دهوله تى عوسمانى دا به شهر هاتون و له مهشدا ههله كوتى ناوچه كهيان، ئه وهنده ناوچه ميرنشيني بابان نه ده كهوته سه ره پى له شكر كيشى شهر و به يه كدا هه لپژان.

۳- ئه شهر و شالاهى كه له سه ره تاي دروستبوونى دهوله تى سه فهوى (۱۵۰۲- ۱۷۳۶ز) شيعه مه زه به وه، بۆ سه ر ناوچه كاني سونى مه زه به و دهوله تى عوسمانى دهكران و له مهشدا زوره ي كوردانى خورئاوى ئيران و قهله مه روى ئهردلانيشى دهگرتوه و زباني زورى سهرومال؛ له كوردانى سونى مه زه به ده كهوت... به لام دواتر و به تپه پوونى رۆژگار، له سه رده مى شا عه بباس (۱۵۸۷ك- ۱۶۲۹ز) به دواوه، هه ندئ له ميران و سه رانى ئهردلان^(۴)، بۆ دلته وايى دهوله تى سه فهوى و دواتر بۆ دلته وايى دهوله تى قاجار، خويان و هه ندئ له ده ستوپته نديان ده بونه شيعه مه زه به و هه ندئ جاريش ژن و ژنخوازيشيان له گهلا بنه ماله كاني ههردوو ده رباردا ده كرد و به مهش خويان له شه رى يه كىك له و دوو دهوله ته (واته: له دهوله تى ئيران) ده پاراست و له م بارهشدا (دهوله تى عوسمانى)، كه متر توانا و ده رفه تى ده ستپوه ردان و ئازاوه نانه وهى له كاروبارى ناوخۆى ميرنشيني ئهردلاندا بۆ ده مايه وه... ئه م نه ريه تهش ورده ورده و به كاوه خۆ، گرڤى نيوان دهوله تى ناوه ندى ئيران و ميرنشيني ئهردلانى خاوه كرده وه و لپهروه: راگرتن، يان تپه كچوونى ئارام و ئاسايشى قهله مه روى ئهردلان (زورتر) پابه ند ده بوو به هه لومه رچى شهر و ئاشتى خودى دهوله تى ناوه ندى ئيرانه وه، چ له ناوخۆ، له سه ر ده سه لات، يان له گهلا ههردوو دهوله تى عوسمانى و رووسيدا، نه ك شتى تر.

بۆيه په يره و كردنى ئه م سياه ته، له لايه ن ميران و سه رانى ئهردلان وه، بووه نه ريه تىكى چاوپه كه رى بۆ (زوره ي) ميرانى ئهردلان و به دريژايى ئالوگزه ر كاني ده سه لات داري تپى دهوله تى ناوه ندى ئيران، ميرانى ئهردلان به ريه زامه ندى شاهه كاني ئيران داده ران و لاده ران؛ ته نيا بۆ ماوه يه كى كه م نه بيت، له گهلا كه ريم خانى زه نندا نيوانيان باش نه بووه، كه دواتر ئه وه شيان چاره سه ر كرده وه.

۴- به تايه تيش له (خان ئهحمه د خان- ۱۶۱۶- ۱۶۳۶ز) كورى هه لۆخان، كورى سولتان عهلى بهگه وه، ئيرت ميره كاني ئهردلان، مه زه به ي شيعه يان كرده نه ريت.

ئهمانوللا خانى ئهردلان

(۱۷۷۵-۱۸۲۴ز)

ئهمانوللا خانى ئهردلان (ئهمانوللا خانى گهوره)، كورى خه سه ره خانى گهوره، كورى ئهحمه د خانى سيبه مى ئهردلان، كه پشتا و پشت هه ر مير و ده سه لات داري ئهردلان بوون. به لام ئهمانوللا خان له سه ره به رى فرمانه و ايانى پيشووترى ئهردلان دهوله مه ندر بووه، كه ئه م سامانه ي له ريگه ي زه بروه نگ و رووتانده وه و چاوچنوكى و داگير كردنى مولكى دانىشتوانى قهله مه روه كه يه وه كه له كه كرده وه.

ميژوونووسانى ئهردلان به شيويه كى سه ير باسى دارايى و سامانى دهكهن. سه ربارى سامانه كيشى، پياويكى توندوتيش و دلره ق و بۆ به زه يى بووه... به زه يى به دانىشتوانى ژير ده ستى خۆى و خزم و كه سوكار و ته نانه ت به كوره كاني خو شيدا نه هاتوته وه.

گه ريده كاني وهك (جان مالكوئم، ۱۷۶۹- ۱۸۳۲ز) و (كلودىوس جييمس ريچ، ۱۷۸۷- ۱۸۲۱ز) سه ردانيان كرده وه و زور سه ير و سه مه ره باسى دلره قى و چاوچنوكى و له هه مان كاتيشدا باسى ئاره زوى بۆ ژيانى نوئ و ئاوه دانى و دروست كردنى بازار و قه يسه رى و هه مام و بيناسازى و پرد و ريگه و بان و باخ و سه يرانگه و ئاوه دان كرده وهى دهكهن. بۆيه له سه رده مى ئه مدا ميرنشيني ئهردلان، گه شانه وه يه كى فره لايه نى به خۆيه وه ديوه. ئه و كاته ي «ريچ» سه ردانى كرده وه (۱۸۲۰ز)، له گه رمه ي دروست كردنى كوژك و سه را و باخه جوانه كاني سه ندا بووه، كه هه نديكيشيان هيشتا ماون و به ناوبانگرتنيان ئه مانه ن: ته لارى دلگوشا، ته لارى گولستان (كه ويته ي رهنكا و په نكى فره مان په و ايانى ئهردلان، له سه ر ديواره كاني كي شرا بوون)، مزگه وتى دارولئيه حسان، كه له ماوه يه كى كه مدا بووه ناوه نديكى گرنگى خو ينده واريى. هه روه ها كتيب خانه يه كى دهوله مه ندى هه بووه، كه له ريگه ي ئه م كتيب خانه يه وه، كتيبى وهك: «ذيل شرفنامه» و خودى «شه ر فنامه» ش، به «مالكوئم» و «ريچ» گه يشتون. گوايه هه ر خو شى ئاره زوى له ئه دهب و شيعر نووسين هه بووه.

ئهمانوللا خان چه ندين ژنى هه بووه، كه يه كىك له و ژنانه ي: «سه رونا ز خانم»، پيشتر ژنى «فه تح عه لى شاي قاجار» بووه و به ديارى به ئهمانوللا خانى به خشيوه. له م چه ند ژنه ي، چه ندين كورى لبيان هه بووه؛ له وانه: محمه د هه سه ن خان، خه سه ره خان (ميردى مه ستوره ي ميژوونووس)، عه بباس قوليخان، حسين قوليخان (ي شاعير و ناسراو به: حاوى)، ئه بولفه تح خان.

به گو يره ي قسه ي «ريچ»، ئهمانوللا خان له ئيراندا خاوه نى ده سه لاتى گهوره بووه و قسه ي لاي فه تح عه لى شا نه گه راوه ته دواوه.

ئەمانوللاخاننى ئەرەلەن (*)
(۱۷۷۵-۱۸۲۴ز)

كۆنترىن، يان يەكەمىن بەلگەنامەنى ناو ئەم چەپكە بەلگەنامەيە، تايىبەتە بە ئەمانوللاخاننى ئەرەلەنەو، كە وەك ديارە لە سەرەتاي دەستبەكاربوونى شاهىتى فەتخ عەلى شاي قاجاردا نووسرايى.

ئەم بەلگەنامەيە (كە لە شىوئە نامەدايە)، وىنەى دووهمى فرماننامەيەكە، كە پىشتەر لە خودى فەتخ عەلى شاو، بۆ دانانى ئەمانوللاخاننى ئەرەلەن، بەوالى ئەرەلەن نووسراو و وىنەى فرمانەكەى بۆ ئاگادارىي، بۆ «سليمان پاشا»ى والى بەغداد نووسىو، تا بەگوئىرەى ئەوئەى سنوورى كار و قەلەمپەرى والى بەغداد، لەگەل قەلەمپەرى والى ئەرەلەن هاوسنوورن، هاوکاری كاروبارەكانى ئەمانوللاخان بكات.

وەك پىشتىرىش زانىمان «ئەوكتەى دەمگۆى هاتنى «محەمەد حەسەن خانى قاجار»ى باوكى ئاغا محەمەد خان، لە ئەستەرابادى مازندەرانەو تا موغانى ئازەربايجان بەرزبۆو، خەسەرەوخانى باوكى ئەمانوللاخان، لە قەزوينەو لەگەل چەند هاوئەمىتى خۆيدا، لە موغان چوو ديدەنى محەمەد حەسەن خانى قاجار و دواى ماوئەك محەمەد حەسەن خان، خەلات و والىتى ئەرەلەنى بەخەسەرەوخان بەخشى و روئەنى كوردستانى كردهو (۱۱۶۸-۱۷۵۴ز) (۵).

(*) ئەم وىنەيەم لەم كىتەبە فارسىيەو وەرگرتو: سرنويشت درگذشت زمان، نووسىنى: عبدالحق اردلان، چاپ اول، تهران ۱۳۵۸ى هەتاوى ۱۹۷۹ز
۵- على اكبر وقائع نگار كردستانى- حديقە ناصريە در جغرافيا و تاريخ كردستان- بە تصحيح محمد رئوف توكلى- چاپ اول- تهران ۱۳۶۴ش.

خەسەرەوخان كاتى ئەم ديدەنيەى محەمەد حەسەن خانى قاجارى كرد، كە هيشتا مەلانىي دەسلەت لە نىوان كەرىم خانى زەند و دۆژمەكانيدا (كە يەككىيان محەمەد حەسەن خانى قاجار بو)، بەلەيكدا نەكەوتبو... بۆيە ئەم هەلوئىستەى خەسەرەوخان بوو مایەى پىزانىي بنەمالەى فرمانرەواى قاجار و تا محەمەد حەسەن خان لە ژياندا بوو، چەند جارىكى تىرش نامە و ديارى لە نىوانياندا گۆردراوئەو.

لە دواترىشدا، كە ئاغا محەمەدخانى قاجار، دەسلەتتى ئىترانى گرتە دەست و سالى (۱۷۹۸ز) ئابلقەى (شوشى)ى دابوو، ئەمانوللاخاننى ئەرەلەن لەگەل ئەو (۵۰۰) سووارة كوردهى ئەرەلەندا بوو، كە بەسەركرديەتى حەسەن عەلىخاننى والى ئەرەلەن، بۆ يارمەتيدانى ئاغا محەمەد خان لە كوردستانەو چووبوون و دواى كوژرانى ئاغا محەمەد خان، بۆ كوردستان گەرانەو (۶).

كە دواى كوژرانى ئاغا محەمەد خان، فەتخ عەلى شا لە سەرەتاي (۱۷۹۸ز)دا، بوو شاي ئىتران، ئەم پىاوئەتى و دۆستايەتییە دىرینەيەى بنەمالەى ئەمانوللاخاننى ئەرەلەنى لەبەرچاو بوو، بۆيە لە دواى ئەو چەند مانگەى كە ئەمانوللاخاننى ئەرەلەن، لە كوردستانەو بۆ ديدەنى فەتخ عەلى شا، بۆ تاران چووبوو، لە مانگى (صەفەرى ۱۲۱۴ كۆچى، ۱۷۹۹ز)دا، فرمانى والىتى ئەرەلەنى پىبەخشى و (۷) روئەنى كوردستانى كردهو و دواتر وىنەى فرمانەكەى، لە ئوونەى ئەم نامەيەدا بۆ «سليمان پاشاى والى بەغداد» نووسى:

۶- بابا مردوخ روحانى- تاريخ مشاهير كرد- انتشارات سروش- تهران ۱۳۷۱ش- جلد (۳)- ص ۲۶۹. هەرەو: مەستوورەى كوردستانى: مپژووى ئەرەلەن- وەرگىراني دكتور حەسەن جاف و شكور مستەفا- بەغداد ۱۹۸۹- ل ۱۶۵. هەرەو: حديقە ناصرى- ص ۱۷۰ و عبدالقادر رستم بابانى: تاريخ و جغرافياى كردستان- باهتام محمد رئوف توكلى- تهران چاپ اول ۱۳۶۶ش- ص ۵۶-۵۷.

۷- هەندى سەرچاوى تر، هۆى بەوالى بوونى ئەمانوللاخان ئاوا دەگىرنەو: «سويحان وىردى خان، كە لە والىتى ئەرەلەن خرابوو، هيشتا (۳) مانگىش بوو فەتخ عەلى شا ببوو شاي ئىتران. لە (مانگى ذىحجەى ۱۲۱۲ كۆچى ۱۷۹۸ز)دا، بى (۲۰) هەزار تەنى بە ئەمانوللاخان سپارد، تا وەك پىرۆزىيى و ديارى بۆ فەتخ عەلى شاي ببات، بەلكو سويحان وىردى خان بكات بە والى ئەرەلەن. ئەمانوللاخاننىش چۆتە تاران و بە هيووى ديدارى فەتخ عەلى شا، لە مالى (ميرزا ئەحمەد) ميوان بوو، كە لەوكتەدا مستەوفى ديوان بوو. بەلام ئەوكتەى ئەمانوللاخان چۆتە تاران، فەتخ عەلى شا سەفەرى خوراسانى كردهو، بۆيە چاوئەنوارى گەرانەو كردهو. لە ماوئەى ئەم چاوئەنوارىيەدا ميرزا ئەحمەد تەگبىر بۆ ئەمانوللاخان دەكات، كە بۆچى ئەو تەكايەى بۆ سويحان وىردى خانى دەكەيت، بۆ خۆتى ناكەيت؟! ئەويش بەگوئى دەكات و دواى (۳) مانگ چاوئەنوارى، لە كاتى پىشكەشكردى پىرۆزىيى و ديارى (۲۰) هەزار تەنەكەدا، داوا لە فەتخ عەلى شا دەكات بىكاتە والى ئەرەلەن. فەتخ عەلى شاش داواكەى جىبەجى كردهو و كردهوئەى بە والى ئەرەلەن. (حديقە ناصرى - ص ۱۷۱).

بەلگەنامەى ژمارە: ۹

بابەت: دامەزرانی ئەمانوللاخانە ئەردەلان، بەوالی کوردستان

مێژوو: ۱۲۱۴ کۆچی، (۸) ۱۷۹۹ز

سەرچاوە: اسناد ومکاتبات تاریخی ایران (قاجاریه)

بەرگی: یەكەم، لاپەرە: ۲۴

نامەى فەتخ عەلى شا بۆ سەلیمان پاشای (۹) والی بەغداد

هو الله تعالى شأنه

خاوەنى وەزارەت و گەورەبى، جوامىرى و مێرخاسى، خاوەن شکۆ، بەشان و باهو، وەزىرى ئاسەفى زانا و ژىر، ئەرسىوى بەرا و تەگبىر، ئاوینەى راوەستان و خۆراگرى، وینەى خوشەوېست بوون و دلگرى، مىرى مەزنى دارولسەلامى بەغدا، بەهیز و توانا، بەرێز و دانا، لە یارمەتییەکانى بەرفراوانى خواى تاک و تەنیا... دواى دەربىرى راي پاكى و چاکى و تاکىیتان، لە دۆستایەتى راستەقىنە و جوامىرىیدا، بەئاگادارى جەنابتان رادەگا، کە:

چونکە مەبەست لە براىەتى و ئەمەکدارى لەحاند یەکتەردا، ئەوێه کە بەناردنى نامەگەلى لیۆرێژ لە دۆستایەتى و خوشەوېستى، بەدلىکى پاک و بەمەبەستىکى چاکەو، لەچۆنىتى داروبار و هەلسووراندنى کاروبارى یەکتەر ئاگادار بىن... بۆیە بەناردنى نامەىکى دۆستانە، داخواری روونکردنەوێ چۆناىەتى داروبار و چوونە پێشەوێ کاروبارى هاوکەرمانىن و بەپېنووسى ئەمەکدارى و براىەتییەو رایدەگەیهنن، کە:

لەم کاتەدا، پایەبەرز و خاوەن شکۆ، سەرور و پەنادەر، مىرى میران و پشت و پەناى پاشایانى مەزن: «ئەمانوللاخانە ئەردەلان» مان بە دەسەلاتدارى ویلاىەتى کوردستان و دەورووبەرى، دامەزراندووه و

بەسپاردنى ئەو ئەركە گزنگە، ناویراومان بە خاوەنى شانازى و نىعمەت و ناز و رێز و خوشەبەختى فەرمووه و بەردو ئەو شوێنەمان رەوانەکرد.

لەبەرئەوێش کە ئەو ناوچانەى بەناویراو سپێردراون، لەگەل هەندىک لە ویلاياتى ژێر دەسەلاتى جەنابتان لىک نىک و دراوسىن و هەمیشەش لەنێوان هەردوو لادا، هاتوچۆ و پێوەندى لە ئاراداهەبووه؛ بۆیە داواکارىن هەندى فرمان و جەختکردنەو و پێداگرى لەسەر شتەکان، بۆ سەر میران و پاشایانى سەر سنوورنشین، ئەمەرفەرموون، تا بەوپەرى هێمنایەتى و رەزامەندىیەو هەلسوکهوت لەگەل یەکتەر بکەن و ساز و تەبابن... چونکە ئەو رەعىیەت و ئىل و دانىشتوانەى لەو ناوچانەى ژێر دەسەلاتى پایەبەرز: ئەمانوللاخانە ئەردەلان، بۆ مەبەستى کاروکاسى، هاموشوى ئەو شوێنانە بکەن، کە بەپى خووخەى لەمێژىنەى خىلاىەتى و ئىلاتیان، کە ئاران و زۆزان دەکەن، باهەر بەهەمان شىوێ رابردو، هاتوچۆ خۆیان درێژ پێدەن و بەپى برىارى سەردەمى شای خوالیخۆشبو، (گلکۆ پر لە نوور، جىگە بەهەشت، ئالای پىغەمبەر بەدەست)، کە لە نێوان دانىشتوانى هەردوولادا، جوولانەو و کردەوێ باش و رەزامەندى نێوان فرمەندەر و بەرپۆبەر، هەر هەبووه... هەر بەشىوێ رابردووش پێکەو هەلسوکهوت و هاموشۆ بکەن و تۆسقالىک دلرەنجاندن لە ئارادا نەبى و لە هىلى رەزامەندى یەکتەر لاندەن.

ئاسایى و سەلمىنراویشە، کە چ لە دژایەتى و چ لە براىەتیدا یەکجار پىوېستە، پێوەندى بەنامە لەیەکتەر نووسىن و هاتوچۆ و راپرسىن، بەوردى لە چۆنىتى کاروبارى یەکتەر ئاگادارىن... تەنانت ئەگە نىازىک، یان کەندو کۆسپىک، کە لە ئارادابىت، چ بەهۆ قەلەم و چ بەراوێژ (کە بەوېستى خواى مەزن، ئەم کارەش دەکرىت)، لەسەر رىگە لایى.

ئىتر بە پشتىوانى خوا، رۆژانى داهاووتان بەدلى خۆتان بىت (۱۰).

۸- نامە بەهەلە مێژووى (۱۲۱۴ کۆچى- ۱۸۰۶ز) پێوەبو. بەلام بەپى ئەو کە مێژوونووسانى ئەردەلان نووسىوانە، ئەمانوللاخانە ئەردەلان لە مانگى (سەفرى ۱۲۱۴ کۆچى- ۱۷۹۹ز) بۆتە والى ئەردەلان.

۹- سەلیمان پاشا لە (۱۷۷۸ تا ۱۸۰۲ز) بۆ ماوێ (۲۴) سالى بەغداد بووه.

۱۰- ئەرشىفى سەرۆک وەزىرانى ئەستەمبۆل- خەتى هومايۆن، ژمارە: ۵۳.

میرنشینی بابان

تا ئیستا سه‌رچاوه‌ی زانراو، که بۆ یه‌که‌مین جار باسی میژووی میرایه‌تی «بابان» ی کردییت، «شه‌رفنامه» یه. شه‌رفنامه‌ش له‌ رۆژگاری په‌یدا بوونی شائیسماعیلی سه‌فه‌ویییه‌وه (۱۵۰۱-۱۵۲۳ ز) باسی میژووی بابان ده‌کات.

به‌م پێیه‌ و به‌گوێره‌ی ئاگاداری شه‌رفه‌خانی به‌دلیسی (۱۵۴۳-۱۶۰۴ ز)، وا دیاره‌ سه‌ره‌تاکانی په‌یدا بوون و دامه‌زراندنی میرنشینی بابان، له‌پیش دامه‌زراندنی ده‌وله‌تی سه‌فه‌ویییه‌وه، شوێنه‌وارێکی دیار و ئاشکرای نه‌بوویت، واته‌: له‌ پیش سه‌ده‌ی یازده‌ی زایینییه‌وه، باسی میرایه‌تی بابان، له‌ ناو سه‌رچاوه‌ میژوویییه‌کانی ئه‌و رۆژگارده‌دا نییه‌.

بۆیه‌ ئه‌وه‌نده‌ی شه‌رفه‌خان ئاگاداری و زانیاری سه‌باره‌ت به‌ئو سه‌رده‌مه‌ی میرنشینی بابان هه‌بوویت، ئاوای نووسیوه‌:

«فه‌ره‌مانه‌ه‌وایی بابان، به‌زۆری خێل و هۆز و لایه‌نگر و نوکه‌ری فره‌وه، له‌ ناو فره‌مانه‌ه‌وایانی کوردستاندا ناوبانگی ده‌رکردوه‌. به‌لام که‌ فره‌مانه‌ه‌وایی ئه‌و زنجیره‌یه‌، وه‌کو باسی ده‌کری، به‌پیر بوداکی به‌به‌یی و به‌براکه‌ی گه‌یشته‌ و ئه‌وانیش به‌وه‌جاخ کوێری مردن، ئیتر فره‌مانه‌ه‌وایی ئه‌و بنه‌ماله‌یه‌، ده‌ست توکه‌کان که‌وت و که‌سیک له‌ناو ئه‌و بنه‌ماله‌یه‌دا نه‌ما، که‌ شیاوای سه‌روکایه‌تی و هه‌لسووپاندنی کاروباری فره‌مانه‌ه‌وایی بیته‌»^(۱).

دیسان هه‌ر شه‌رفه‌خان ده‌لیت: «له‌ کاتی سه‌ره‌له‌دانی ده‌سه‌لاتی سه‌فه‌ویییدا، میر

بوداکی کوری میر ئه‌بدال مه‌زنی بابان بوو. قه‌له‌مه‌وه‌که‌ی له‌ که‌رکوکه‌وه‌ تا شارباژێری ده‌گرتوه‌. لاجان-ی له‌ ئێلی زه‌رزا و سیوی له‌ میرنشینی سووران و شارباژێری له‌ میرنشینی ئه‌رده‌لان و سندوس-ی له‌ قه‌لباش سه‌نده‌وه‌. چهند که‌سیکی له‌ ده‌ورو به‌ری خۆی، به‌میر سنجاق داناوه‌»^(۲).

به‌لام نزیکه‌ی (۷۰) سالیکی دوا‌ی شه‌رفه‌خان، نووسه‌ریکی تری کورد، که‌ خه‌لکی مه‌ریوان بووه‌، به‌ناوی (سه‌یید عه‌بدولسه‌مه‌دی تووداری)ی، له‌ سالی (۱۰۹۹ کۆچی، ۱۶۸۶ ز) کتیبیکی به‌ناوی «نور الانوار» نووسیوه‌^(۳) و تیایدا له‌ دوو جێگه‌دا (پچرپچر)، ئه‌م دوو هه‌واله‌ی ده‌رباره‌ی میرانی بابان نووسیوه‌:

۱- یه‌کیکیان له‌ قه‌ه‌واله‌یه‌کی کۆندا به‌رچاو که‌وتوه‌، که‌: «سالی ۶۷۵ کۆچی، ۱۲۷۶ ز) مۆرکراوه‌. له‌م قه‌ه‌واله‌یه‌دا ناوی (میرخالیدی کوری ئه‌حمه‌دی بابانی) هاتوه‌»^(۴).

۲- ئه‌و وێترانی له‌ کتیبیکی تروه‌ بۆ کتیبه‌که‌ی خۆی گواستۆته‌وه‌، که‌ ئاوا باسی میریکی تری بابانی (میر هه‌مه‌زه‌) کراوه‌:

(له‌: تذکرة الاجناد في محاربة الا ترک والاکراد) دا ده‌لی: «میر هه‌مه‌زه‌ی بابانی» راپه‌ری بۆ جه‌نگ و دیاره‌کر و حه‌له‌بی گرت و تورک و عه‌ره‌ب له‌گه‌لیدا که‌وته‌ جه‌نگ. حه‌مدون یه‌گ سه‌ره‌له‌شکری میر هه‌مه‌زه‌ بوو، پارهیه‌کی زۆری وه‌رگرت و شه‌ری وه‌ستاند و له‌شکه‌ره‌کی به‌ده‌سته‌وه‌دا. میر هه‌مه‌زه‌ له‌گه‌ل (۱۲) که‌سدا بۆ مه‌ریوان هه‌له‌هات و له‌سه‌ر کێوی (سه‌رقوله‌)، که‌ ئیستا پێی ده‌لێن (ئیمام)، جێی بۆ خۆی دروستکرد و که‌وته‌ له‌ شکر کوکردنه‌وه‌، له‌نیوان شووره‌ و قه‌لاته‌کاندا سه‌نگه‌ری بۆ خۆی هه‌له‌که‌ند و... پاش دوو سال به‌له‌شکه‌ تازه‌که‌یه‌وه‌ که‌وته‌ شه‌ر و تا به‌عقوبه‌ چوو. به‌لام له‌وئ به‌ده‌رمان خواردیی شه‌هیدیان کرد»^(۵).

ئه‌وه‌ی له‌ دووتویی ئه‌م هه‌والانه‌ی «سه‌یید عه‌بدولسه‌مه‌دی تووداری»یدا جێی سه‌رنجه‌، ئه‌وه‌یه‌ که‌:

۱- زانیاری سه‌باره‌ت به‌میرنشینی بابان و ناوی میرانی بابان، له‌ نزیکه‌ی (۲۵۰) سال به‌ر له‌ شه‌رفه‌خانه‌وه‌ باسیان هاتوه‌.

۲- شرفنامه- تهران ۱۳۴۳ش- ص ۳۶۲-۳۶۳.

۳- محهمه‌دی مه‌لا که‌ریم هه‌ندێ باسی هه‌له‌بارده‌ی ئه‌م کتیبه‌ی به‌ناوی: چه‌مکیکی میژووی هه‌ورامان و مه‌ریوان له‌ فارسییه‌وه‌ کردۆته‌ کوردی و سالی (۱۹۷۰) له‌ به‌غداد چاپ و بلاوی کردۆته‌وه‌.

۴- سه‌رچاوه‌ی ناوبراو- ل ۱۴-۱۵.

۵- سه‌رچاوه‌ی ناوبراو- ل ۴۳.

۲- مەلەبەند و سنووری دەسلەلاتی ئەو سەردەمە میروشنینی بابانی دەستنیشان نەکردوو. ئیتر لە دواى ئەم دوو سەرچاوەیە، زانیاریی تر دەربارەى میروشنینی بابان، لە هیچ سەرچاوەیەکی تری میژوویدا بەرچاوا ناکەوێتەو؛ تا سالی (١٨٢٠ز) کە لە بەهار و هاوینی ئەو سالەدا: کلودیوس جیمس ریچ (١٧٨٧-١٨٢١ز)ی بەریتانیایی و نوێنەری کۆمپانیای هیندی خۆرهەلات، سەردانی کوردستان دەکات.

ریچ لەم سەردانەیدا، بەدەم ئەو گەشتە درێژەییەو کە بۆ قەڵەمەری بابان و ئەردەلانی کردوو و میر و گەورە پیاوانی کوردی دیو و بەتێروتهسەلی ئاخواتنی لەگەڵ کردوون؛ رۆژانەش بیرەوهری و سەرنجی وردی خۆی لەسەر ژبانی هەمەلایەنەى سیاسى، ئابووری، کۆمەلایەتی و جوگرافی کوردستان یادداشت کردوو و دواتریش ئەم بیرەوهرییانەى کردۆتە کتیییک^(٦).

ریچ لە بیرەوهرییەکانی رۆژی (٧ی تشرینی یەكەمى ١٨٢٠ز) خۆیدا نووسیبویتی: «ئەمڕۆ لەگەڵ مەحمود پاشای باباندا، کە باسی میژووی کوردستانمان کرد، پێم بەجەرگی خۆمدا نا و سەرسامیی خۆم بۆ باسکرد، کە بۆچی ئاگاداری تەواوی لە میژووی بنەمالەکیان نییە!... ئەویش بەنەزاکەت و سەنگینیەو پێمی وت: ئەو میژوو شایستەى نووسینەو نییە، چونکە میژووی بنەمالەییەکی دەسلەلاتارە.

منیش پێم وت: بەلام بنەمالەکیان میژوویەکی دووریان هەیە و شەرەفمەندن. وتی: بنەمالەکیان زۆر کۆن نییە و ئەندامانی بنەمالەکیشیان تەنیا سەدەیک دەبێ بوونەتە میر و سەردار.

دواى ئەوێش وتی: جگە لە میژووی پێغەمبەران و پیاوچاکان، ئەوئەندەى بتوانم لە رۆژگار و گوزەرائیان بزانم، ئیتر زۆر تامەزرۆی میژوو نیم. لە (شانامە)ش زیاتر، شتیکی لێ ناخوێنمەو»^(٧).

وێک لە دووتویتی هەوالەکانی «شەرەفنامە» و ئاخواتنەکانی «ریچ» و «مەحمود پاشا»ی بابان دا دەردەکەوێ:

٦- ئەم کتییە لە سالی ١٨٣٦ دا، لە لایەن هاوسەرەکیەو لە ئینگلستان لە چاپدراو. سەد سالی ش دواى نووسینی؛ واتە لە (١٩٢٠)دا هەفتەنامەى «پێشکەوتن» لە ژمارە ١٩ بەدواو، بەنجیرە چەند بەشیکى بەناوێشانی (سەد سال لەمەوپێش) بلأوکردۆتەو. ناجى عەباس-یش چەند بەشیکى بەناوێشانی: «گەشتی کلودیوس ریچ بۆ کوردستان» لێ وەرگیراوە و لە گوڤاری «گەلاوێژ»ی مانگەکانی ئاب و تشرینی دووهمى ١٩٤٧ دا بلأوی کردۆتەو. بەهائەدین نووری-یش سەرجمەى گەشتەکی کردۆتە عەرەبى و بە ناوی «رحلة ریچ الى العراق» لە سالی ١٩٥١ لە بەغداد چاپی کردوو. محەمەد حەمە باقى-یش ئەم گەشتەى لە عەرەبییەو کردۆتە کوردی و سالی ١٩٩٢ لە تەوریز چاپی کردوو.

٧- گەشتی ریچ بۆ کوردستان- ل ٣٠٦ .

١- میرایەتی بابان لە سەدەى دەیهى می کۆچییهو، هەم وەکو ناوی ئیبل بۆ هەندى لەو تیرەو هۆزانەى لە ناوچەکانی نێوان زێی بچووک و رووباری سیروان و هەم وەکو ناوی هەندى لەو شوێنانە بەکارهێنراو، کە کەوتبوونە ئەم ناوچەییەو، وەکو: پشدر، مەرگ، سورداش، سەرچنار، شارباژێر، شارەزور، قەرەداخ.

٢- میژووی میرایەتی بابان لە سەرتای دامەزراندنییهو، تا کۆتایی پێهاتنی، میژوویەکی لەیهک نەپساوی نووسراوی نییە.

٣- زنجیرەى بنەمالەى دەسلەلاتاریی بابان، بەهۆی وەجاخ کوێری و کوژران و لیخەران و لە سۆنگەى نەزانراوی ترەو، چەند جار گۆراو و نوێ بوۆتەو^(٨).

«قۆناغى نوێی بووژانەوێ ئەمارەتی بابان، لە نیوێ دووهمى سەدەى یازدەهەمى کۆچییهو (١٦٥٠ز) دەست پێدەکاتەو، کاتیک فەقێ ئەحمەدى خەلکی دارەشمانە، لە ئیلى نوورەدینی لە ناوچەى پشدر (ناوچەى قەلادزەى ئیستا) بنەمالەى دەسلەلاتاری بابانی دامەزراند»^(٩).

«ریچ» هەر لەو سەردانەیدا بۆ شارى سلیمانی، لە بیرەوهری رۆژی (١٠ی ئایارى ١٨٢٠ز)دا، لە زمانى مەحمود پاشای بابانەو میژووی قۆناغى نوێی ئەم بنەمالەییە ئاوا دەگیرێتەو: «... ناوی هۆزەکەى لە نەژادا (کرمانج)ە. بەلام وشەى (بەبە) نازناوی بنەمالەکیانە و ئەندامانی ئەم بنەمالەییە، سەرداری پشتا و پشتی ئەو خێلەن. لەبەرئەو ئیستا هەموو ئەو ناوچانەى تیايدا دانیشتون و دانیشتونانی ناوچەکەش پێکەو، بەحکومەتى (بەبە)، یان (بابان) ناودەبرێ. هۆزەکەش لە بنەچەدا لە پشدر، لە شاخەکانی باکووری نزیک (سێ کەنە)ی سەر سنووری ئێران دروست بوو...»

مەحمود پاشا لەسەرى دەروا و دەلێ: لە کاتى شەرى نێوان عوسمانى و ئێرانیهکاندا، یەکیک لە باپیرهکانى، خزمەتیکى باشى سولتانیکى عوسمانى کردوو. لەبەرامبەر ئەم چاکەیدا بەو خەلاتکراو، کە فرمانداریتى هەموو ئەو ناوچانە بکات، کە بەشەر لە ئێرانى داگیر کردبوو. بەمجۆرە وردە وردە خۆى و ئەوانەى لەدواى خۆى هاتن، توانیویانە دەست بەسەر ئەو ناوچانەدا بگرن، کە ئیستا بەدەستیانەویدە. ئەو ناوچانەش کە لەو ساو لە ئێرانیهکانى سەندۆتەو... ئیتر هەموو ئەو ناوچانەش کەوتنە ژێر

٨- نەوشیروان مستەفا: میرایەتی بابان لە نێوان بەرداشى رۆم و عەجم دا- چاپى دووهم- سلیمانى ١٩٩٨- چاپەمەنى خا- ل ٣٦ .

٩- هەمان سەرچاوە. ل ٤٥ .

دهسه لاتى بابانه كان؛ يان (به به) و به فرمانداريتى شاره زووريان سپارد، كه پايته خته كهى كه ركوك بووه... به لام له م گيترانه وه يه دا نه يتوانى ميژوى هيچ رووداويكيانم بو دستنيشان بكات؛ هه ره نه وهنده نه به وتى: باپيراني هم، ماوه يه كي دوورودريژ، سهردارى ولات بوون و نزبكه ي سه د سالتيك له مه وه بهر، فرمانداريتى دوو ناوچه يان درايه» (۱۰).

بيگومان مه به ستي مه محمود پاشاي بابان، لهو سه د سالتى پيش خو، هه ره نه قوناغيه، كه «سليمان به به»، يان «بابا سليمان»، له دواچاره كي سه ده ي يازده مي كوچى، ۱۶۶۵ز-دا، كه وته چه سپاندنى دهسه لاتى خو و ده ستگرته وه به سه ر مولكي باباندا. ئيتر لهو كاته وه كوړ و نه وه كانى، ميرايه تى بابانيان گرته ده ست... بنكه ي قه له مړه وى بابان له سهر تادا «داره شمانه» بو، كه ده كه ويته نيوان شاره كانى: قه لا دزه، سهرده شتى ئيستاه. وه كو ده لين ماوه يه كيش له «ماوه ت» و ئينجا له «قه لاچولان» بووييت (۱۱) و دواتر و بو ئيجگاري، ناوه ند و پيسته ختي قه له مړه وه كه يان له سالى ۱۷۸۴ز، دا هينا به «سليمانى» ي ئيستا.

ئه وكاته ي «ريچ» سهردانى ميرنشيني باباني كردوه، ناكوكى و ململاني نيوان هه ردو ده وله تى قاجارى و عوسمانى، له سه ر كيشه كانى ده ستوه ردا نه كاروبارى ناوخو يه كتر و به نيازى فراوانخو ازى هه ره يه كه يان له سه ر حسابى ئه ويتر، كه يشته قوناغيكي ترسناك و به وه هويه شه وه كه جوگرافيا و قه له مړه وى ميرنشيني بابان ده كه وته نيوان سنوورى هم دوو ده وله ته وه؛ بويه ميران و ميرايه تى بابانيش ده بيتسه بابه ت و كه ره سه يه كي له بار، بو مه به ست و به رژه وهندي به جيا جيا كانى هه ره كه له دوو ده وله ته؛ كه به م هويه وه، هه لو ئيست گوړين و هه لسوكه وتى ميراني بابان و نزبكه بونوه و دوور كه وته وه يان له دوو ده وله ته؛ بژه ما به ي كيشه و گيروگرفت و نامه ي ره سمى گوړينه وه له نيوان هه ردو ده وله تى عوسمانى و قاجاريدا؛ كه ئيتر له سهره تاي سه ده ي نوژده وه، ناوى ميرايه تى و ميراني بابان له هه ندى نامه ي ره سمى قاجارى و عوسمانيدا دپته ناوناوان و مه به ستي ئيمه ش له م ته قه لالا يه دا به سه ركرده وه ئه و نامه و به لگه نامانه ن، كه له باره ي ميران و ميرنشيني بابانه وه و له ئه رشيفى قاجاريدا پاريزاون.

۱- ئه وره حمان پاشاي بابان

له دووتوي به لگه نامه ره سمى و سه ره كيه كانى نيوان قاجارى و عوسمانيدا، يه كه مين ناوى ميرى بابانى، كه به رجاو ده كه وي ناوى ئه وره حمان پاشاي بابانه.

ئه وره حمان پاشا (۵) سالت دواى ئه وه ي شارى سليمانى دروستكراوه؛ واته: له ۱۷۸۹ز، دا، له لايه ن والى به غداد (سليمان پاشاي گه وه، ۱۷۷۸-۱۸۰۲ز)، له جتيكه ي ئيبراهيم پاشاي ئاموزاي، به پله ي «پاشا» دانرا و ناوچه كانى بابان و كو به و هه رير-يشى پى سپي در (۱۲).

ئه وره حمان پاشا كيه ؟

ئه وره حمان پاشا، كوړى مه محمود پاشاي كوړى خاليد پاشا كوړى به كر به گ، كوړى سليمان به گه، كه ئه ميش نه وه ي فه قى ئه حمه دي دامه زرينه رى قوناغى نويى زنجيره ي بنه ماله ي ميراني بابانه.

ئه گه رچى ئه وره حمان پاشا به و بونه يه وه كه به سه روست مرؤقيكي سه ركه ش و تازا ديخوازيوه و ئه مه ش بوى بوته ما به ي ئه وه ي قه له مړه وى بابان، له سه رده مي فرمانرهبوي ئه ودا گيچه لى زورى پى بكه ن و شه ر و رووداوى زور سه خت و خويناوى له ناوچه ي باباندا روودات، به لام له هه مان كاتيشدا به هوى ليها توويى ئه وره حمان پاشا وه، سه رده مه كه ي له ناو زنجيره ي ميره كانى باباندا، به دره وشاوه ترين سه رده مي گه شانه وه ي ميرنشيني بابان له قه له م ده ريت. چونكه سه ره راي ئه وه ي سه ركرده يه كي هه لكه وتوى مه يدانى جهنگ بووه: هه ره له سه رده مي ئه ميشدا زانا و ناوداره كانى كوردستان بو قه له مړه وى بابان بانگه يشت كراون و خانه قا و مزگه وت و شوپنى ده رس وتنه وه يان بو دابين كراو ورده ورده وهرسووراني فره هنگى و كو مه لايه تى ده ركه وت و زه مينه ش بو خه ملين و سه ره له داني شپوه ديالكتى «سليمانى» ره خسا، كه دواتر هم شپوه زمانه، له سه ر ده ستي شاعيرانى سى كوچكه ي بابان: نالى و سالم و كورديدا زياتر گه شايه وه... بويه هيشتا ئه وره حمان پاشا خو له ژياندا بووه، كه «عه لى به رده شانى»، شه ره كانى ده كاته «به ت» و ده كه ويته سه ر زمانى به يتبيژ و گوړانيبيژان و زاناي مه زنى وهك مه ولانا خاليدى نه قشبه ندى (۱۷۷۹-۱۸۲۷ز) شيعر به ئازايه تيبه كه يدا ده لى و شاعيرى وهك (رهنجوورى) يش به بونه ي زينداني كردني به وه له زينداني حبلله، شيعرى ستايش ئاميتى بو ده نيترى.

۱۲- ميرايه تى بابان له نيوان- ل ۱۰۶-۱۰۷.

۱۰- ريچ - ل ۱۰۲.

۱۱- ميرايه تى بابان له نيوان.. ل ۴۶.

به‌لام ئه‌وره‌حمان پاشا له پيش سالى ١٧٨٩ز، و بهر له‌وهى پله‌ى پاشايه‌تى پى بدرى و بكرتته ميرى بابان، له‌لايه‌ن سليتمان پاشاى والى به‌غداوه، بانگ‌كرايووه به‌غداد و له‌گه‌ل ژماره‌يه‌ك له ده‌ستويته‌وندكانيدا له‌وى نيشته‌جى كرايووه. له‌م كاته‌دا ئيبراهيم پاشاى كورى ئه‌حمده پاشاى بابان، كه ئاموزاى ئه‌وره‌حمان پاشا بوو، له سالى (١٧٨٢ز) هه كرابووه ميرى بابان و كۆيه و ههرير.

واليبه‌كاني به‌غدايش به‌و بۆنه‌يه‌وه كه هه‌رگيز نه‌يانده‌هيشت پاشاكاني بابان، ماوه‌ى دريژ له شوينه‌كاني خوياندا به‌فرمانه‌وايى و ئاسووده‌يى بميننه‌وه و زوو زوو ده‌يانگۆرين و ميتمل و ملتۆزمان له ناو بنه‌ماله‌كاني خوياندا بو ده‌دۆزبنه‌وه؛ بۆيه والى به‌غداد بى ئه‌وه هيج بيانويه‌كى به‌جى به‌ده‌سته‌وه بيت، ديسانه‌وه ئيبراهيم پاشاى ليختست و ئه‌وره‌حمان پاشاى له‌جىگه‌ى دانا. ناوچه‌كاني بابان و كۆيه و ههريرى پى سپارد^(١٣).

ئه‌م ئالوگۆره‌ى ميره‌كاني بابان، دوژمنايه‌تبه‌يه‌كى قوول و ديڤينه‌ى بۆ ميره‌كاني بابانى بۆ كرده‌بوون به‌ميراتبى و (له‌ناو خوياندا له‌گه‌ل يه‌كترى زۆر خراپ و ناكۆك بوون. كه ئه‌م باره‌ جگه‌له‌وه‌ى ئارام و ئاسايشى له‌ قه‌له‌مه‌وه‌ى باباندا نه‌ده‌هيشت، له‌ هه‌مان كاتيشدا له‌لايه‌كه‌وه: سولتان و واليبه‌كاني عوسمانى و له‌لايه‌كى تریشه‌وه: شا و شازاده‌كاني قاجاريش له‌ ده‌ميكه‌وه ئه‌م دوژمنايه‌تبه‌يه‌ى ناو بنه‌ماله‌كاني بابانيان قۆستبۆوه و هه‌ريه‌كه‌يان به‌گوتيره‌ى به‌رژه‌وه‌ندى خۆى، ده‌ستى تبه‌يه‌رده‌دان و به‌لاى خوياندا رايانده‌كيشان^(١٤).

١٣- سه‌رچاوه‌ى پيشوو- ل ١٠٧.

١٤- هه‌ر بۆ نمونه‌ى ئه‌و داروباره، ئه‌م چهند په‌ره‌گرافه‌ له‌ بيه‌وه‌رييه‌كاني «ريچ» به‌ياد دڤينه‌وه:

- يه‌كه‌مين رۆژ، كه ريج ده‌گاته سليتمانى، مه‌حمود پاشاى ميرى ئه‌و سه‌رده‌مه‌ى سليتمانى، بۆ به‌ختره‌تنتى ريج، ده‌چى بۆلاى، مه‌حمود پاشا له‌ ناو قسه‌كانيدا «پۆزشى بۆ بارى ولاته‌كه‌ى هينايه‌وه.. و كه‌وته سكا لا ده‌رپرين سه‌بارت به‌گوزه‌راني ميرنشينه‌كه‌ى و ئه‌و گيروگرفتانه‌ى كه ميرنشينه‌كه‌ به‌ده‌ست ئه‌وه‌وه ده‌يكيش، كه كه‌وتۆته سه‌ر سنوورى دوو ده‌سه‌لانى دژ به‌يه‌ك. چونكه يه‌كه‌ميان، كه «ئيران» ه، به‌ناوى داواكردى باج و سه‌رانه‌وه، ده‌سته‌بردارى چه‌وسانده‌وى نابج.. دووه‌ميشيان كه ده‌سه‌لاندارتيتى (توركه‌كان) ه و ميرنشينه‌كه‌ى ئه‌م پابه‌نديتى، به‌بيانوى ئه‌وه‌ى كه خزمه‌تى ئيران ده‌كات و باجيان ده‌دات؛ زۆر سه‌رده‌كه‌نه سه‌رى. كه‌چى كه شازاده‌ى كرماشان ده‌ستدرىژي كرده سه‌رى و ئه‌وه‌ى مه‌به‌ستى بو، به‌تۆزى هينايه‌دى، توركه‌كان نه‌به‌رگرييان پيكر و نه‌مه‌به‌ستيشيان بو به‌رگرى به‌كن. چونكه ئه‌ميشيان خۆشه‌ده‌ويست. بۆيه به‌سنگ فراوانيه‌وه باسى ئه‌نجامه‌ ناهه‌مواره‌كاني ئه‌م به‌رتبه‌رده‌نه دوو فاقيه‌يه‌ى كرد، كه چهند زبان به‌سامان و گه‌شه‌سه‌ندنى ميرنشينه‌كه‌ى ده‌گه‌ينه‌ن» (ريج- ل ٩٣-٩٤).

-له‌ كاتى سه‌ردانى ريج- يشدا بۆ مالى مير، مه‌حمود پاشا ده‌لى: «خواله‌تخۆشبووى باوكم ئه‌م ژووره‌ى دروستكرده‌وه. به‌لام پتوبستى به‌ده‌ست پيدا هينانه‌وه‌يه‌ك هيه».. پاشان له‌سه‌ر قسه‌كه‌ى رۆيش و وتى: كى جىگه‌يه‌ك چاك ده‌كاتوه، ئه‌گه‌ر بزائيت تيايدا ناهه‌ستته‌وه؟ هاكا توركه‌كان، يان ئيرانييه‌كان، چهند رۆژتيكى تر، ويرانى ده‌كه‌نه‌وه» (هه‌مان سه‌رچاوه- ل ١٠١).

- محمه‌مه‌د ئاغا ناسياويكى ترى ريج-ه و له‌ گفتوگۆيه‌كه‌دا وتويه‌تى: هۆى سه‌رده‌كى كاوبوونى ئه‌م ولاته، =

سه‌رده‌مه‌ى ئه‌وره‌حمان پاشاى بابانيش، سه‌رده‌مه‌ى گه‌رمه‌ى ئه‌م ده‌ستيه‌ردانانه بووه و خودى ميره‌كاني بابانيش له‌ناو خوياندا ناكۆك بوون، (برا له‌گه‌ل برا و ئاموزا له‌گه‌ل ئاموزا و مام له‌گه‌ل برازا، نارتيك بوون. له‌ پيناوى پاره و ده‌سه‌لاتدا پيلانيان له‌يه‌كترى گيتراوه و هيتى بيگانه‌يان هينانه‌وه سه‌ريه‌كترى و يه‌كترييان كوشته‌وه)^(١٥). ئه‌م باره‌ش كاردانه‌وه‌ى دژوارى له‌سه‌ر ژباني ئابوورى، كۆمه‌لايه‌تى، سىياسى... ناوچه‌كه‌ دروستكرده‌بوو. شه‌ر و پيكدادانى خويانوى و به‌رده‌وام، ئارام و ئاسايشى له‌ ناوچه‌كه‌دا نه‌هيشته‌بوو.. بۆيه كه ئه‌وره‌حمان پاشا كرايه ميرى بابان، ئيبراهيم پاشاى ئاموزاى رووى لى وه‌رگيترا و چوه ئيران و دواتر له‌ به‌غداد دانيشت. براكاني ئه‌وره‌حمان پاشا: سه‌ليم به‌گ، خاليد به‌گ، ئه‌حمده به‌گ و ئاموزاكانيشى لى هه‌لگه‌رانه‌وه و روويان له‌ دوژمنه‌كاني ئه‌وره‌حمان پاشا كرد... سه‌ره‌راى ئه‌مانه‌ش ئه‌وره‌حمان پاشا ميرتيكى هوشيار و به‌ده‌سه‌لات بوو. ئه‌و ماوه‌يه‌ى ئه‌و فرمانه‌وايى گرتۆته ده‌ست، «ولات به‌ره‌و بوورانه‌وه چوو. ئاسايش چه‌سپييوو، كاروبارى ولاتى به‌رتيكي به‌رتيه‌ ده‌برد»^(١٦).

ئه‌و ماوه‌يه‌ى ئه‌وره‌حمان پاشا فرمانه‌وايى بابانى به‌رتيه‌ ده‌برد، ئيبراهيم پاشاى ئاموزاى به‌گۆشه‌گيرى له‌ به‌غداد نيشته‌جى بوو. ديسانه‌وه والى به‌غداد كه‌وته بيانوگرتن به‌ ئه‌وره‌حمان پاشا و ناردى به‌دايدا و به‌نه‌خۆشى و له‌ ته‌خته‌ره‌واندا برايه به‌غداد. واليش «به‌بيانوى ئه‌وه‌ى گوايه نه‌خۆشه و كاروبارى فرمانه‌وايى بابانى پى به‌رتيه‌ ناچى، ناوچه‌ى بابانى لى سه‌نده‌وه به‌ ئيبراهيم پاشاى سپارد. ته‌نيا كۆيه و هه‌ريى له‌ده‌ستدا هيشته‌وه. ئه‌ويش به‌سه‌ليم به‌گى براى سپارد» (١٧٩٧) ^(١٧).

ئه‌وره‌حمان پاشا ماوه‌ى چوار سالتيك به‌ده‌سته‌به‌سه‌رى له‌ به‌غداد مايه‌وه. دواى ئه‌م چوار سالتش والى وازى لى نه‌هينا و به‌بيانوى تره‌وه ئه‌وره‌حمان پاشا و سه‌ليم به‌گى براى گرت و به‌گيراويى ره‌وانه‌ى زينداني حيله‌ى كردن (١٨٠١) ^(١٨).

=نه‌بوونى ئاسايشه له‌ هه‌موو ناوچه‌كه‌دا. چونكه ئيمه‌ى خيله‌كيبى، ئه‌گه‌ر دلنيا نه‌بين له‌وه‌ى ئه‌و ناوچانه‌ هى خۆمانه، ئه‌وسا خۆشمان بۆ كشتوكال ته‌رخان ناكه‌ين؟ به‌م رهنه‌گه‌ ولاته‌كه‌ش گه‌شه ناكات و پيش ناكه‌وى. بۆ وینه: من ئه‌گه‌ر بزانه سه‌رده‌كه‌م جله‌وى فرمانه‌وايى به‌ده‌سته‌وه نامينى، يه‌ك ته‌غار تۆو ناكم. (هه‌مان سه‌رچاوه- ل ١١٤-١١٥).

- له‌ كۆرتيكي تريشدا عوسمان به‌گى براى مه‌حمود پاشاى بابان ده‌لى: «ولاته‌كه‌مان له‌ بارتيكى ناهه‌مواردايه. چونكه ئه‌گه‌ر خزمه‌تى توركه‌كان ده‌كيت، به‌سووك سه‌يرت ده‌كهن و هه‌ركاتى ئاره‌زوويان كرد ده‌بن.. ئه‌گه‌ر خزمه‌تى ئيرانييه‌كانيش ده‌كيت، هه‌ميشه به‌داواكردى پاره، بيزارت ده‌كهن» (هه‌مان سه‌رچاوه- ل ١٢٠).

١٥- ميرايه‌تى بابان له‌ نيوان ل ١٧٨.

١٦- هه‌مان سه‌رچاوه- ل ١١٣.

١٧- هه‌مان سه‌رچاوه- ل ١١٣.

١٨- سه‌رچاوه‌ى پيشوو- ل ١١٣.

سالی (۱۸۰۲ز) سلیمان پاشای گه‌وره‌ی والی به‌غداد مرد. به‌لام بهر له مردنی وه‌سیستی کردبو «عه‌لی پاشا» جیگه‌ی بگریته‌وه، که کۆیله‌یه‌کی نازادکراوی خۆی و زاوایشی بوو. به‌م بۆنه‌یه‌وه ئاژاوه‌یه‌کی گه‌وره‌ی دژی ئه‌وه‌ی عه‌لی پاشا بگریته‌وه‌زیر، له به‌غداد هه‌لا‌یسا. سه‌رۆکی یه‌نیچه‌ری و سه‌لیم ئاغای زاوای سلیمان پاشای کۆچکردوو، له‌پشتی ئاژاوه‌که‌وه بوون و ده‌یانویست «سه‌عید به‌گی کوری سلیمان پاشای کۆچکردوو» له‌جیگه‌ی دابنن. سه‌لیم بۆ به‌هێزکردنی خۆی، ناردی ئه‌وره‌حمان پاشا و سه‌لیم به‌گی باریان له‌حیلله‌وه بۆ به‌غداد هینایه‌وه و ئازادی کردن. ئه‌وره‌حمان پاشا له‌به‌غداد نیشته‌جی بوو، له‌و ماوه‌یه‌دا له‌ئسته‌مبۆله‌وه عه‌لی پاشا به‌وه‌زیری به‌غداد دانرا... به‌لام له‌کۆتایی ئه‌و ساله‌دا، ئیبراهیم پاشای بابان له‌مووسل کۆچی دوا‌یی کرد و به‌مه‌ش ئه‌وره‌حمان پاشا دۆژمنیکی گه‌وره‌ی له‌کۆل بووه‌وه.

عه‌لی پاشا ویستی خالید پاشای کوری ئه‌حمده‌ پاشا (ئامۆزای ئه‌وره‌حمان پاشا) له‌جیگه‌ی ئیبراهیم پاشای برای دابنن. به‌لام گه‌وره‌ی پیاوانی بابان، ئه‌وره‌حمان پاشایان په‌سه‌ند کرد. والیش له‌سه‌ر داخوایی ئه‌وان، ئه‌وره‌حمان پاشای به‌حاکمی بابان دانایه‌وه (۱۸۰۳) (۱۹).

به‌لام ئه‌م پله و پایه به‌خشینه به‌ ئه‌وره‌حمان پاشا، زۆری نه‌خایاندوه و دوا‌ی زنجیره‌یه‌ک رووداوی خه‌یرای به‌روودا‌دا، که له‌ناوچه‌ی بابان و خوارووی عه‌یرا‌قدا روویاندا‌وه (۲۰)، عه‌لی پاشاش وه‌ک نه‌ریتی والیه‌کانی پیش خۆی و سه‌رانی قاجاری و عوسمانی، ئه‌میش که‌وتۆته‌ بیانووگرتنی سه‌خت به‌ ئه‌وره‌حمان پاشا و به‌نیازی هه‌رش کردنه‌ سه‌ری، له‌سه‌ره‌تادا دا‌وای له‌ والی مووسل و موته‌سه‌لیمی هه‌ولێر کردوه، تا لای خۆیان‌ه‌وه له‌شکر کۆبکه‌نه‌وه و ها‌وکاری خالید به‌گی ئامۆزای ئه‌وره‌حمان پاشا بکه‌ن، که له‌و کاته‌دا له‌ ناوچه‌ی هه‌ولێر و مووسل، خه‌ریکی له‌شکر کۆکردنه‌وه بوو. خۆشی دواتر له (۴ی حوزه‌یرانی ۱۸۰۵)دا، به‌له‌شکرێکه‌وه رووه‌و کوردستان و بۆ له‌ناوبردنی ئه‌وره‌حمان پاشا که‌وتۆته‌ ری.

ئه‌وره‌حمان پاشاش که زانیویتی والی له‌کۆلی نابیتته‌وه، ده‌ستپێش‌خه‌ری کردوه‌و ویستویه‌تی به‌خۆشی رازی بکات. به‌لام که زانیویتی که‌لکی نه‌بووه؛ ئه‌وسا ناچار که‌وتۆته‌ خۆی و له‌ سه‌ره‌تادا بۆ رێگه‌گرتن له‌م هه‌یزانه‌ی قۆلی مووسل و هه‌ولێر، له‌شکرێکی سازدا‌وه‌ به‌ره‌و رووبان چووه و له‌ ناوچه‌ی ئالتون کۆیری پێیان گه‌یشتوه و

۱۹- هه‌مان سه‌رچاوه- ل ۱۱۵ .

۲۰- بۆ زیاتر زانیاری له‌و زنجیره‌ روودا‌وه‌ی نێوان سالانی ۱۸۰۲-۱۸۰۵ز- بنوا‌ره: «میرایه‌تی بابان له‌ نێوان.. لاپه‌ره‌کانی ۱۱۵-۱۱۶ .

شه‌ریکی سه‌رکه‌وتوه‌وه‌ی له‌گه‌لدا کردوون، که تیا‌یدا (زۆری هه‌یزه‌که- هه‌یزی دۆژمنه‌کانی- خۆی ها‌ویشته‌ ئا‌وی زێ وه. له‌ هه‌یزه‌که‌ی مووسل (۵۰) که‌س له‌ سه‌رکرده‌کانیان و (۲۰۰) سه‌رباز و (۲۰۰) یه‌نیچه‌ری له‌ ئا‌ودا خنکان. له‌ هه‌یزه‌که‌ی هه‌ولێریش (۱۰۰) که‌س خنکان و (۱۰۰) که‌سیش به‌زیندوو‌یه‌تی به‌دیل گیران و رووت کرانه‌وه. له‌شکری بابانی (۲۵۰) خه‌وت و ژماره‌یه‌کی زۆری چه‌ک و ولا‌خ و ئازووقه‌ی ده‌ستکه‌وت بوو. (۹ی حوزه‌یرانی ۱۸۰۵ز) (۲۱).

دوا‌ی ئه‌م شه‌ره‌، ئه‌وره‌حمان پاشا کشایه‌وه قه‌ره‌حه‌سه‌ن. له‌شکره‌که‌ی وه‌زیر له‌ به‌غداد‌ه‌وه گه‌یشته‌ که‌رکووک و ئه‌وره‌حمان پاشا ئا‌گاداری نه‌بوو. ناچار به‌ره‌و دوا‌وه، بۆ ده‌ربه‌ندی با‌زیان کشایه‌وه و سه‌نگه‌ری تیا‌دا قایم‌کرد... وه‌زیر بۆ رێگه‌یه‌کی ئاسان ده‌گه‌را، تا پشت له‌ هه‌یزه‌کانی ئه‌وره‌حمان پاشا بگریته‌... خالید پاشای ئامۆزای ئه‌وره‌حمان پاشا، که له‌گه‌ل هه‌یزه‌که‌ی وه‌زیر بوو، رێگه‌یه‌کی دۆزیه‌وه، ئه‌وره‌حمان پاشا نه‌یگرتبوو، پشتی هه‌یزه‌کانی ئه‌وره‌حمان پاشا گیرا. شه‌ریکی قورس قه‌وما. (۳۰۰) که‌س له‌ له‌شکری بابان کوژرا. ئه‌وره‌حمان پاشا شکا. عه‌لی پاشای وه‌زیر فرمانی دا: سه‌ری دیل و کوژرا‌وه‌کانی بابان بپرن. (۶) سنووقی لی پ‌رکرد و به‌دیاری بۆ ده‌وله‌تی نارد. ئه‌وره‌حمان پاشا ناچار بوو روو بکاته‌ ولاتی ئه‌رده‌لان (۱۸۰۵ز) (۲۲).

که ئه‌وره‌حمان پاشا په‌نای بۆ ئه‌مانو‌للا‌خانی ئه‌رده‌لان برد، له‌ سه‌قز نیشته‌جی کرا... وه‌زیر (عه‌لی پاشا) ده‌ستی به‌سه‌ر شاری سلیمانیدا گرت. ئه‌مانو‌للا‌خانی ئه‌رده‌لان کێشه‌ی ئه‌وره‌حمان پاشای گه‌یاند هه‌ت‌ح عه‌لی شای قاجار.

رۆیشتنی ئه‌وره‌حمان پاشا بۆ ئێران، ته‌نگ‌وچه‌له‌مه‌یه‌کی دیپلۆماسی له‌ پێوه‌ندییه‌کانی نێوان هه‌ردوو ده‌وله‌تدا دروست‌کرد. والی به‌غداد بۆ گه‌یانه‌ی ئه‌وره‌حمان پاشا و گه‌تو‌گۆ له‌گه‌ل سه‌رانی ئێرندا، نوێنه‌ری خۆی به‌ نا‌وی ئه‌حمده‌ چه‌له‌بی بۆ تاران نارد. ئه‌حمده‌ چه‌له‌بی له‌ گه‌تو‌گۆکانیدا له‌گه‌ل کاربه‌ده‌ستانی ئێران، به‌ئه‌نجامی ویسترا‌وی نه‌گه‌یشت (۲۳).

فه‌ت‌ح عه‌لی شای قاجار نامه‌یه‌کی دۆستانه‌ی بۆ والی به‌غداد نووسی و به‌میرزا محمه‌د سادق وه‌قائیع نیگاردا ناردی (۱۸۰۵ز). له‌ نامه‌که‌دا دا‌وای له‌ والی کردبوو له‌ ئه‌وره‌حمان پاشا ببورێ و بۆ سه‌ر جیگه‌ و رێگه‌ی خۆی بگه‌یته‌وه، که ئه‌مه‌ ده‌قی ئه‌و نامه‌یه‌یه:

۲۱- هه‌مان سه‌رچاوه- ل ۱۱۷ .

۲۲- میرایه‌تی بابان له‌ نێوان- ل ۱۱۷ .

۲۳- هه‌مان سه‌رچاوه- ل ۱۱۸ .

به لگه نامه ی ژماره: ۲۳ (۲۴)

بابهت: عه بدولر حمان پاشا

میژوو: ۱۲۲۰ کۆچی، ۱۸۰۵ ز

سه رچاوه: اسناد و مکاتبات تاریخی ایران (قاجاریه)

به رگی (۱) ل ۵۱

نامه ی فەتح عەلی شا بۆ عەلی پاشای والی به عەدەد

جەنابی وەزارەت چاک، نیشتمان پاک، جوامیری و شکۆ تاک، گەورەیی و مەزنایەتی بە دەستەشاوردوو، بن و بنچینە بلند و رەسەن هەلکەوتوو، پیاو ماقوولی بەروپشت ئەتەس، ئالای عەدالەت بە دەس، وەزیری بێ وینە ی هەست موشترە، عەلی پاشای والی هێشای پر زانیاری «دارولسەلام بە عەدەد» خوداوەند بە خوشاوی رزگاری و سەرکەوتن بە ئامانجە کانتان بگەینە، ئۆخزنی پیرۆزی سەر بەرزیتان لە دل وەرنی، پاشان بە ئاگاداری رادەگا، کە:

لە بەر ئەوەی زۆر دەمی کە بە شینە وە ی شەبای بۆنخۆشی یەکی تی و یە کگرتوویی دوو لایە، لە گۆلزاری دەرباری ئەم دوو دەوڵەتە بە شکۆ و بە دەسەلاتە، سوورە گۆلی یاد و راوێژکاری و هامووشۆکردن پشکووتوو و سەروە حەز و دەسەلاتی گەورە پیاوانی هەردوو دەوڵەت، لە سەر هێمای تەبایی، بە مەبەستی پێوەندی بێ کۆتایی، پارێزگاری و چاودێری بە جی، لە یە کتر هەلی کردوو، گۆلزاری دەسەلاتداری هەردوو لا، لە گۆل و شکۆ فە ی برایەتی و نیوان خوشیی بە دی کردوو. بە ناسکترین و شیرینترین شیوه رازاوە تەو. بە سەر پەنجە ی هاوکاری و برایەتی؛ تۆزی رق و کینە، لە ئاوینە ی پاکی بیرۆی هەتاوی رووناکی ئاسمان سەرداوە تەو. هاوکات لە گەل ئەوەی کە: بە ریز و هێش، بلند جیگا، ئەو رە حمان پاشا، کە سەر پێچی لە هێلی فرمانی ئێو کردوو و دەستە و داوینی پیاو ماقوولانی بە هیمەتی دەوڵەتی ئێمە بوو و لە دەرگای پر شکۆ و بەزەبی ئەم وڵاتەش،

خواری بە هاناو و چوون و پشتیوانیی لە ماف و داواکانی کردوو، بۆیە کار بە دەستانی بە رزی ئێمەش، لە بەر پێویستی چاودێری کردن و بە لە بەر چا و گرتنی پیشینە ی ئەمە کداری ئەو جەنابە و بە تەنگە و هاتنی مەرجەکانی دۆستایەتی و گیانی دلنەوایی کردنی پر بەزەبیمان و لە بە جیهیتانی و بیست و داواکانی ئەو بە ریزە، بە جۆریک کە پێچەوانە ی بەرژە وەندی کاروبار و یاساکانی ئەو پێتەختە نەبێت.

بە پێی خێرخواری پاشایانە و ناوێری بێ لایەنە، بریاریک بۆ بیست و داواکانی ناوبراو دراو و دامەزراندنە ویمان بە هەلۆیستی بە جی و خێرخواری ئەو بارە گایە ئەسپاردوو.

بۆیە پایە بەرز و بلند جیگا، بوێر و بەختە وەر پەناگا، شکۆ و بەرەلست ریکا، پروا تۆکمە و دەسەلات بە ئاگا، نزیکێ دەربار و بارەگا، میرزا سادقی (وە قاتیع نیگاری سەرکاری) پایە بەر زمان بۆ دیداری ئەو جەنابە راسپاردوو، کە فرمانگەلیکی بەرز و پێسپیری لە لایەن کۆری پرشنگداردا بە ناوبراو فەرموو، تا لە کاتی دیداردا بە ریزیی بەو جەنابە بە ئاگاداری رابگەینە.

مەرج و ری و شۆینی راستگۆیی و دۆستایەتیش و پێویست دەکات و هەنگاو هەلگرتن و سەلماندنیش لە وەدایە، کە و تەکانی ئەو فرمان پێکراوە ی سۆلتان، بە گۆیچکە ی پروا پێهیتان و دەسەلاتی بیستە و، گۆیی بۆ شل بکری و خۆ نە بان نە کری، تا بیستە مایە ی بریاردان. بە رده و امیش پێویستە پێوەندی و نامە گۆرینە وە ی بێ برانە و، لە پێناو ریکە و تەنی پتر و یەکی تی زیاتر و هەمدیسان راگە یاندنی دۆخی کاروبار و کیشە گزنگەکانی سەر ری، بە یە کتر پتە و کردنی بناغە ی کۆشکی دۆستایەتیمان درێژە پێدەین و بیکەینە هەوینی لە یە کتر و نزیک بوونە و و پەرە پێدانی، بۆ خوشیی و خوشە و بیستی نیوانمان. روژانی جوامیری ش هەمیشە بە رده و ام بیست (۲۵).

بە لام عەلی پاشای والی به عەدەد گۆیی بە نامه و تکای فەتح عەلی شای قاجار نەدا و سەرلەنوێ سلیمان بە گی فەخری، بۆ دووبارە کردنە وە ی داواکانی بۆ دەرباری فەتح عەلی شا بۆ تاران ناردوو.

۲۵- ئەرشیفی سەرۆک وەزیرانی ئەستەمبۆل- خەتی هومایون. ژماره: ۴۶.

۲۴- ژمارە ی زنجیرە ی بە لگە نامه کانێ سەرچاوە ی ناوبراو.

له کاتیکدا سلیمان به گی فه خری، له گهل کاربه دهستانی ئیترانیدا خهریکی وتووێژیوو، ئه وره حمان پاشا له سهر بانگهێشتنی فهتخ عهلی شا، گه یشته تاران و ریزیکی زۆری لی نا و بریارشی دا به حاکمی بابانی دابنیتتهوه. بۆ ئهمهش فرمانی به محهمهد عهلی میرزا کرد، تا ئه وره حمان پاشا بۆ سلیمانی بگه رینیتتهوه و له سهر جیگه و رینگه ی خۆی جیگی بکاتهوه... هه ر له سهر بریاری **فهتخ عهلی** شاش نیگاری ئه وره حمان پاشای بابان، له پال نیگاری گه وره پیاوانی ئه و سه رده مه دا، له سهر دیواری (کاخێ نیگارستان) له تاران کیشراوه.

عهلی پاشا له پال ئه وه شدا که گوێی به داواکانی فهتخ عهلی شا نه دا، هاوکاتیش خۆی بۆ هێرشیکێ گه وره، بۆ سهر ئیتران ئاماده کرد و له به غدا ده وه به ره و ئیتران به رێ که وت و «زه هاو» ی کرد به بنکه ی خۆی. به رله وهش له غدا ده وه بجوولێ، خالید پاشای ئامۆزای ئه وره حمان پاشا و هه ندێ له سه رکرده کانی تری خۆی ئاگادار کردبوو، تا هاوکاریی بکه ن و ئه وانیش به هێشیکێ (٣ تا ٤) هه زار که سه وه، که له چه کداره کانی کۆیه و هه ریر و که رکوک بوون و (سلیمان که هیه) سه رکرده یه تی ده کردن، له قۆلێکی تره وه هێرش به ره و مه ریان بیه ن.

کاتی ئهم هه واله به فهتخ عهلی شا گه یشت، فرمانی به محهمهد عهلی میرزا کرد: به رگری له سنوره کانی ئیتران بکات و ئه گه ر هاتنه ناو خاکی ئیترانه وه، ده ریانپه رینێ. هاوکاتیش نامه یه کی تری به هه مان ناوه رۆک. به «فه زله عهلی خان» ی راسپێردراوی خۆیدا بۆلای عهلی پاشای والی به غدا دارده وه؛ که ئهمه ده قه که یه تی:

به لگه نامه ی ژماره: ٢٥

بابهت: یاخیبوونی ئه وره حمان پاشا (ی بابان)

میژوو: ١٢٢١ کۆچی، ١٨٠٦ ز

سه رچاوه: اسناد و مکاتبات تاریخی ایران (قاجاریه)

به رگی یه که م. لاپه ره: ٥٥

نامه ی فهتخ عهلی شای قاجار

بۆ عهلی پاشای والی به غدا

جه نابی خاوه ن وه زارهت، شکۆمه ند و چاره نووس به شه وکهت، هاوده می بلندایی و بالا ده ولتهت، گه وره مه زن و تان و پۆ مه رد، وه زیری بیرو را بیه گه رد. بناغه ی روون و په راوێز خاوین و دادوهر، هیه ژا: عهلی پاشا،

والی دارولسه لامی به غدا. دهستی به زهیی و دلۆقانیی یه زدانی مه زن، یاری ده ده ر و پشتیوانیان بیت، دوا یی راده گه یه نیت، که:

چونکه پایه به رز و هیه ژا جیگا. بویر و به خته وه ر په ناگا، شکۆمه ند و به ره له ست ریکا، پروا تۆکمه و ده سه لات به ناگا، ئه وره حمان پاشا، حاکمی «قه لاجوالان»، به هۆی هه ندی کاره سات و رووداوی ته نگه ژه وه، له لایه ن ده روزه ی پرشکوژه، ترس هه لیگرتووه و به وه پری هه راسانییه وه به رپوه بووه و هانای بۆ داوینی به رینی ده سه لاتداریی مه زن و فه له ک وینه هیه ناوه و دهستی به ده ستگره ی هه ولی خیر و جوامیری خاتری مه زن و پر به زهیی ئیمه وه گرتووه؛ تا به ده نگبیه وه بجین و به هانایه وه بیه ن. مه به ستی پر به زهیی و هه ستی ئیمه وش ئه وه بوو، که بریاریک له نیوان ئه و باره گایه و به رپێز: ئه وره حمان پاشادا به ریت، تا ببیته مایه ی بنه برکردنی دوو دلیی و گومان و لاهردنی سل و ترسی هه راسانیی و گازه ی ئه و به رپێز؛ بۆ ئه وه ی بێ سی و دوو، هه ر به شتیوه ی رابردوو، رپه وه ی رینگه ی ئیتا عهت و پپه وه ی ده رگای به شه وکهت و ئه مر و نه هیه کانی بیت.

له دوا ی ئه وه ی که سوارچا کانی چالاکی ولات پاریزی ده ربار، ئه وانه ی له گه ل سه ربازانی بێ ئه ژمار و هاو رتیانی هیه ژای پاشایی، به مه به ستی ریکو پیک کردنی کاروباری ویلا یه تی گورجستان و هه لکرده وه ی هه ودا ی ئالۆزی بارودۆخی ئه و ناوچه یه، راپه رپون و وه ک هه لۆی سه رکه وتوو ئاسا، به نیازی دوژمنایه تی و ولات به رین کردن، به په له راپه رپون و بالی هیه رش و ری پتیوانی به بی بواردنیان کردۆته وه... یان ره نگه نیازی ناوبرا و شارا وه بیت. به لام له به ر ئه وه ی ئیمه وا گومان ده که ین که ئه و ده ربار له حاند سه ربزیوی ناوبرا ودا که وتبیته شوین پیه له گرتن و پشکنینه وه ی کاژیر و باژیران و تۆله سه ندنه وه له و رتبه واره هیه ژا و بێ بواره. له کاتیکدا له سایه ی یه کیته یی ئهم دوو ده ولته مه زنه وه، ته نیا ناوچه کانی ژیر ده سه لات ی ئهم ده ربار، مافی ده سه لاتداریتی ئه و به رپێزه یان پپه وه یه.

به م بۆنه یه وه، به رپێز و به توانا، پایه به رز و زانا، ئه مه کدار و ده سه لات له ده ست: فه زله عهلی خان، غولامی تاییهت و خوشه ویستمان بۆ ئه و ده روزه بالا یه و لای ئه و ده سگا هیه ژایه ناردووه و هه ندی نامه شه مان به قه له می خوشه ویستبی و سۆزمان پێ ئه سپاردووه؛ که به رپێز و بالا (ئه وره حمان پاشا) هانای بۆ به ر ده روزه ی پر به زهیی ئیمه هیه ناوه و دهستی یارمه تی بۆ

بنه بپرکردنی که ندو کۆسپ و تهنگوچه له مه کانی بۆ ئەم دەر باره عه داله ت
 ئامبیره راکيشاوه. ئەو مه به سته ش شايانی باسه و گرن گايه تيبه که تايه ت
 به خۆی هه يه؛ که راوانان و کيشه و تيبه له چوون له گه له هيشاي ناو براودا،
 ده بيه ته هه ويني مال شيناندين و پشتويی له و سهر سنووراندا، که ئەوانه ش
 له ناوچه کانی ژيتر ده سه لانی سولتانیی له ئەژمارديت، به و پتيه ده بي
 چاوپرينه مافي ناو براو و ناوچه گه لی ئامازه پيترکراو و ديار کړدنی هيز و
 سويا، بۆ ئەو که وشه ن و سهر سنووران ده وایي بيت. له ده ستيوه ردان و خو
 تيبه له لقووتان دنی کاروباری ئەو به ريزه ش، ده ست بپاريزريت. له که لی
 شه يتان وهر نه خوار و له گه ليدا له که له ره قبي و لاساری بپاريزن، تا
 دواي ئەوه ی سوارچاکانی چالاکی ولات، به مزگينی پيروزی سهر که وتنه وه،
 له و سه فهره گه رانه وه و جيگير بوونه وه؛ بپاريتک سه به رته به
 دامه زرانده وه و ريكوپيتک کړدنه وه ی بارودوخ ی به ريزی ناو براو
 (ئه وهر حمان پاشا) ده فهرموين.

ده بي هه روه ک رابردو، له و په ری براهه تی و نيوان خوشيدا، به نامه
 له به کتر نووسين و راوپرسين، ده روازه کانی دوستايه تيمان له گاله دران
 بپاريزين و به قه له می ريك که وتن و به کيتی، له دۆخی کاروباری به کتر
 ئاگادارين؛ که به يارمه تی خوا، پتيک ديين و به ئامانجه کائمان ده گه ين.
 ئاواته خوازين رۆژانی داهاتوی وه زاره ت و شه وکه تتان هه ر به رده وام بيت،
 به پشتيوانی خوا^(۲۶).

بابي عالش ئەم خو ئاماده کړدنه ی عه لی پاشای پي باش نه بوو. چونکه (فرمانی
 پيدا بوو ريزی په يمانمه کونه کان بگري و هيج له شکر کيشی و هير شيک بۆ سه ر ئيران
 نه کات. به لام کاتي ئەم فرمانه گه يشت، له شکره که ی والی سنووری به زانده بوو.

کاتی هيزه کانی (سليمان که هيه) و خاليد پاشا يه کيان گرته وه به ماندووی و دواي
 برینی ريگه يه کی شاخاوی و دژوار، گه يشتبوونه (زرتبار)، ئەوهر حمان پاشا هه لی
 قوسته وه و دهره تی هه سانه وه نه دان و هير شيکی کتوپری کړدنه سهر و له و هه ل
 قوسته وه ويدا (زياتر له هه زار که سی لي کوشتن. زوريشيان گيران؛ له وانه: سليمان
 که هيه. خاليد پاشاش به زه حمه ت دهر بازبوو. ئەمه سهر که وتنيکی گه وره بوو بۆ ئەوهر حمان

۲۶- ئه رشيفی سه رۆک وه زيرانی ئەسته مبول- خه تی هومايون- ژماره: ۷۰.

پاشا) (جيمادی دووه می ۱۲۲۱ کۆچی، ۱۸۰۶ ز).^(۲۷) له م شه رده دا سه ليم به گی برای
 ئەوهر حمان پاشا کوژراوه، که له فرمانده نازاکانی ئەوهر حمان پاشا بووه.

«کلؤديوس جيئمس ريچ»، که (۱۴ سال) دواي تيبه ريوونی ئەم رووداوه، به نزیک
 شوینی ئەم شه رده دا، له سليمانيه وه به ره و مه ريوان- سنه تيبه ريوه؛ له بيره وه ری رۆزی
 (۲۱) ی ئابی ۱۸۲۰ ز- دا، که له زه رپاچه ی زرتباروه به ره و مه ريوان ده چی، ئاوا
 دهنووسی: «... به ره به يانی ئەمرو... له سه عات هه وت و نيودا گه يشتینه (گويزه کویره)،
 که به مانای گويزی په ککه وتوو ديت، برتبيیه له گونديکی بچووک له شيوکی ته نگدا،
 ئەو دۆله ی پيايدا تيبه رين، شه ره که ی تيدا کرابوو. ئەگه ر بشی وای ناو بنيتن: ئەو
 شه ره ی که پاشای به غداد هير شيکی کويرانه ی تيدا هينايه سه ر ئيران و ئەوهر حمان پاشای
 سه رکرده ی کورد، له ماوه ی (۱۰) ده قيقه دا سليمان پاشای که هيه ی ئەو کاته ی به غداد و
 زۆريه ی سوپاکه ی تيدا به ديل گرت»^(۲۸). که چی سه ير ئەوه يه: هه م محمه د عه لی ميرزا و
 هه ميش ئەمانوللاخانی ئه رده لان، ئەم سه رکه وتنه به سه رکه وتنی خويان ده زانن!.

ئەم شه ره دیسانه وه کيشه و تهنگوچه له مه ی ديپلوماسی له پتوهنديبه کانی نيوان
 هه ردوو ده و له تی قاجاری و عوسمانيدا دروست کړدوه. چونکه (له کاتيکدا روويدا، که
 فهرنسا ده ويست هاوپه يمانيتيبه کی دووقولي له نيوان عه جه م و رۆمدا رتيک به خات.

ناپليون بۆ ئەو مه به سته، ده سته يه کی نوينه رايه تی تیکه لاوی له گه وره ئەفسه ران و
 شاه زايان، به سه رۆکايه تی ژهنه رال گاردان بۆ ئيران ناردبوو)^(۲۹). له ئاکامی ئەم شه رده دا
 سه رۆک وه زيران (سه دری ئەعه زم) ی ئيرانی: ميرزا شه فيع، نامه يه کی گله بی ئاميزی بۆ
 سه رۆک وه زيرانی عوسمانی ناردوه. له نامه که يدا باسی ئەوه ده کات که هه لسوکه وتی
 ناله باری عه لی پاشای والی به غداد، بۆته هۆی ئەوه ی ئەوهر حمان پاشا و ئيله کانی
 عه ره ب لتي بيزار بن و په نا بۆ ئيران به يتن... ئەمه ش ده قی ئەو نامه يه يه:

به لگه نامه ی ژماره: ۲۶

باهه ت: ياخيپوونی ئەوهر حمان پاشا و کيشه گه لی سنوور

ميژوو: ۱۲۲۱ کۆچی، ۱۸۰۶ ز

سه رچاوه: اسناد ومکاتبات تاريخی ایرانی (قاجاريه)

به رگی يه که م. لاپه ره: ۵۷

۲۷- ميرايه تی بابان له .. ل ۱۱۹.

۲۸- گه شی ريچ بۆ کورستان- ل ۲۰۲.

۲۹- ميرايه تی بابان له .. ل ۱۲۰.

نامەى سەرۆك وەزيران: ميرزا محەمەد شەفيع بۆ سەرۆك وەزيرانى عوسمانى: ئىبراھىم پاشا

...پېشتىر لەم بارەيەو زەمىنەيەك ھەبوو، دووبارە بۆتەو جەنابى وەزارەت ئاوەدانە دەسەلمىنرېتەو، كە پېتويستە خوشەويستى ھەردوو دەولەتى مەزن، پتەوتر بکرى و باخى يەكيتى ھەردوو دەسەلاتى ھىژا، گولجاريى و لەپەستاو ناوبەناویش يەكتر بەياد بەيىنەو، لەسەر ئەم شتانەى پېتويستيان بەبىرخستەو ھەيە... وەك ئەم مەبەستە، كە دووبارە بۆتەو؛ بەو ھەيە: بۆلەند و ھىژا، بالا جىگا، عەلى پاشا، ھەر لەسەرەتاي ھاتنە سەركارىيەو بەيەكجاريى ئاكارى وەزيرانى پېشپەنى خۆى بەلاو ناو و رىبازى خراپەى بەرامبەر ھاوولالتيان و ھەرمگەلى خۆيان پەيمانگەلى سنوور نشينانى مەملەكەتى ئىرانى گرتۆتە بەر... سالى پارىش بەھۆى ھەمان بەدەرەفتارىيەو پاىە بۆلەند: ئەورەحمان پاشاى بابان و دەستەكەى و چەندان كۆمەلى تىرش لە خىل و ھۆزى عەرەب، ئەوئەندە بىزاركران و بەدكارىيان بەرادەيەك لەگەلدا كرا، دليان دەرھات و ناچار لە نبىشتمانى خۆيان پەرتەوازە بوون و ھەريەكەيان بەرەو لاىەك سەرى خۆى ھەلگرت و روو و سنوورەكانى ئىران كۆچيان كرد و دەستەودامىنى پارتىزەرانى دەولەتى توند داپىژراو بوون... (...) كە تا ئىستاش كرنۆشگەى ناوچەوان و ماچگەى لىوانە و دەرەتانى خەلكى لىقەوماو و بەھاناو چووى تەنگانەيە. بۆيە پارتىزەرانى دەولەتى سەقامگرتوو، بەگيانى پابەندى بەپەيمانگەلى پېشپەنى و ھىشتەوئەى سنوورە كۆنەكان و دووبارە نەبوونەوئەى كارەساتەو، كەوتنە ئامۆزگارى كردنى ناوبراو و خەلك ناردنە لای و راسپىردراو كردنە سەرى، بەمەبەستى وريا و بىداركردنەوئەى لەخوگىل كردنى ئەمجۆرە كارانەى پېچەوانە و مەترسىيە بۆبارى يەكيتى و دلى ھۆزگەلى بابان و ئەوانى تىرش بىداتەو و بىيانگىرېتەو و ئەمانەشمان بەگوتىرەى ئايەتى: (لَعَلَّ يَتَذَكَّرَ أُو يَخْشَى) (۳۰) پى فەرمووە... بەلام ناوبراو لە سۆنگەى نەشارەزايى و بەدبىنى لە تىكەل و پىكەل كردندا و بەبىرى پى لى ھەلپىنى زۆر، كە نەك لە ژىرى و لىزانىنەو، سوارى ئەسپى دەبەنگى بوو و نەلەترسى

ئاكامى ئىستا و ئايندەى ئەم كارانەى لەبەرئەگرى... لەبەرئەو ھەرجى پەند و ئامۆزگاريمان بۆ چاككردنى نىيازى بەدى ھەبوو، پى ھوودەبوو لە پىشتگوى خستنى چارەسەرىشدا، كە پىشت بەپەند و بەرژەوئەى ھەردوو دەولەتى لەبن نەھاتوو بىەستى، لاسارىى و سەرچلپى نواند... لەم رۆژانەشدا كۆمەلنىكى پى ئەژمارى لە ھۆردووى عىراقى عەرەب و ھەبىيەكانى بەغدادى خىر كەردۆتەو و عەرەدە تۆپ و گوللە تۆپى داوئەنى و لە رووى لە خۆبايىبونەو روويان كەردۆتە جىگەيەك بە ناوى (كرند)، كەسەر بە (كرماشان) و لە قۆلنىكى تىرشەو دوو قۆناغى لە سنوورى رۆم تىپەراندووە و پاىەبەزان: سلىمان كەھىە-كەى لای خۆى و خالىد پاشاى بابان و كۆمەلنىكى تىرى لە ناسراوان خىر كەردۆتەو و لەدوو قۆلەو ناردۆتە بەرى سلىمانى و شارەزور و ھاتوونەتە خاكى كوردستانەو و پىي بەرھەلستىيان لى راكىشاو و داويانەتە بارى دەستدرىشپى... كە ئەمەش ھاوكات بوو لەگەل ئەوئەى شازادە: محەمەد عەلى مىرزا، بەفرمانى شاھەنشای مەزن بۆ رىكخستەوئەى كاروبارى لوپستان و خوزستان، لە شارى (ھەمەدان) بىت؛ كە نىوەرپىيانى نىوان لوپستان و كرماشانە و كاتى ھەوالى ئەم دەستدرىشپى بەرگوى كەوت، شازادەى كامەران، ناچار ئەمىيانى بەگرنگىرەو لەپېشتىر و پېتويستىر زانى و برپارى يەكجارى دا، كە بە لەشكرى رىكخراو و سەركەوتووبەو، سەردانى خوزستانى بەلاو بخت و بەسنگى كراووە جەلەوى پىشپەركەى بەرگرى وەرسوورپىنى و لە ھەمەدانەو بەرەو كرماشان بچى و كۆمەلنىكى زۆرى سەرانى لەشكرى كىوبەزىن و پىاوگەلى قارەمان، كە ھونەرى پالەوانىتيان ھەبوو، روو و كەللەرقىيى خالىد پاشا و كەھىە-ى رەوانەى كوردستان كرد، پاشان سوپاى ھەمىشە سەركەوتوو، بەپەندى: (فقاتلوا التى تبغى حتى تغى الى امر الله) (۳۱). كارى دەست پىكرد و شەپ لە ھەردوو قۆلەو قەوما. وەزىرى ناوبراو لەبەر ھەلمەتى سەردارانى شازادەى ئازاددا ھەلھات و كۆمەلنىكى زۆرىشى لى كوژراو بەدىل گىرا... كەھىە و خالىد پاشاش لەبەر زەبرى قارەماناندا لە سنوورى كوردستان رايانكرد و كۆمەلنىكى زۆرى تىرش كەوتنە بەرشمشپىر و دەستەيەكى تىرشپان دەستگىركان... دواى ئەوئەى سەرانى دەولەتى زەريا و زەوى، ئەم ھەوالەيان بىست، حوكمى

نەشرەفی شازادەى مەزن دەرچوو، كە گىراوانى سوارە و پىادە، كۆت و پىئەندى ئەسارەتەيان لى بىكرتەو و ھەرچىشيان لە ولاخ و چەك پى گىراو ھەموو بيان پىئەخىرەتەو... ئەوسا فرمان بەلەشكرى سەركەوتوو درا، كە جەلەوى بالا دەستىي لە سنوور و ناوچەكانى رۆم وەرگىر و لەو دەورووبەرى سنوورانە، ھەنگاوێك لە سنوورى پىشەن نەچنە پىشەو و بەپىئودانى كەللەرەقىي ئەوان، دەست نەدەنە تالان و برۆو لە بەرامبەر ئەوئەشدا كە ناوبراو پىي لە بەرەى خۆى زياتر راكيشابوو و ھەر ئەوئەش دەست پىشەكرى شەر بوو، كە لە ئەنجامى سستى بىر و بۆچوونىدا بىوو، ھەر بەو ئەندازەيەش ئەوئەندە گوئى راكيشانى بەسە.

لەمەشدا چونكە ھەر مەبەستى ئەو بوو كە ھەوالەكان و كاروبارەكان بەئاوئەژووى رووداوەكانەو، لە بەغدادەو بۆئەو جەنابە بنووسى... بۆيە ناوبراو لەم دەست پىشەكرىيەدا بەھەلە چوو بوو، كە لە نىوان دوو دەولەتى پايەداردا پەيماننامە ھەيە، يان نىيە. بۆيە بنووسىنى ئەم نامە پر لە خۆشەويستىيە، حەقىقەت لەبەرچاو گىراو و قەلەمى دۆستايەتى فرمانى پىكرارە، تا ئەو برا دلنەرم و راست ويستە؛ كە ھەميشە سەلمىنەرى بىرو بۆچوونى ورد و لىكدانەوئەى قوول و تەواو و ئەوپەرى بنەوئەشەيە؛ ھەلسوكەوت و ئاكارى وەزىرانى سەرسنور نشىنانى ديارى بكات و ھەرەشە و پاوانيان بكات لە بەدكارىي و پارىزەرانى دووربىن و ئەدىيانى دەست پاك دەستنيشان بىكرىن، بۆ ئەوئەى كوژاندەوئەى ئاژاو و ئاڤەزايى كوشندە و كاروبار و كەم و كورپى بەو كەسانە نەسپىر، كە سەريان لە كار دەرناچى و بەلىكدانەوئەى پىچەوانە و ئاكارى نالەبارانەو نەبنە مايەى خويىن رشتن و ئابرووبردى خەلكەو... لەبەرئەوئەى ئەگەر لە رووى دۆستايەتییەو شارەزايەك بۆ شوپىن جەرگەى شەرەكە بنىرن بۆ وردبونەوئەى لە چۆنىتى و شوپىنى شەرەكە، ئەوسا دەزانى تەرم و لاشەى كوژراوەكان لە خاكى كام مەملەكەتدا كەوتون و كامە لەشكرى ئەم دوو سوپايە، ھەنگاوى كەللەرەقەنەى ھەلەپپەناو و پىي ناوئەى سنوورى ئەوئەوئەو!... لەبەرئەوئەى بەنەيازى راگەياندى ھەندى راسپاردەى دۆستانە، ھىژا و پايە بالا و دۆستايەتى پارىز: (مىھرەلى بەگ) مان رەوانەى لای ئەو برا بى وئەنەيە كرد. ئاوات دەخوازىن دەرفەتى دىدارى پى بدرى و زياتریش وەلامى ژىرانە و شىرىنى بدرتەو و دەبىن لافاوى ئاوەرشتىنان،

خانوى گومان بەزىرەو بكات و گوئى لەبارى راستىي بگىرى و بەگەراندەوئەى ھاوینەھەوئەى خۆشەويستان، بکەوئەى بەر باى شىدارى بەھارىي... باقى الخاتمة بالخير و العافية بالعافية^(۳۲).

لە ئاکامى ئەم شەرەدا والى بەرەو بەغداد كەشايەو و ناچار بوو ئەورەحمان پاشاى بابان بەفرمانرەوئەى بابان دابنەتەو. ديسان ناچارىش بوو بە ھاوئەنگىي لەگەل «يوسف زىا» ئەرزەرۆم، دوو پىاوماقوول بۆ شفاعەت و تەكائى ئازادکردنى (سلىمان كەھيە)، بۆلای كاربەدەستانى ئىران و فەتەح عەلى شای قاجار بنىر.

بەم بۆنەيەو **فەتەح عەلى شا** ش سلىمان كەھيەى ئازاد كرد و لەگەل مىرزا سادق خانى وەقائىع نىگاردا بۆ بەغدادى ناردەو.

سالى ١٨٠٧ز، عەلى پاشاى وەزىرى بەغداد بەخەنجەر كوژا و لەجىي ئەو: سلىمان كەھيە، بەشەوئەى كاتىي دانرا، لە ئەستەمبۆلىشەو يوسف زىاى ئەرزەرۆم «سەرۆك وەزىرانى پىشەو» ديارىكرا، تا بىيەتە والى بەغداد. يوسف زىاىش كە پەلە و پايە و كەسايەتیی ئەورەحمان پاشاى ناسىو؛ پىش ئەوئەى خۆى بگاتە بەغداد، خەلەت و بىورلدى بۆ ئەورەحمان پاشا ناردەو... لەو دەچى ئەورەحمان پاشا لەو سەروپەندەدا دۆستايەتى پتەوى لەگەل محەمەد عەلى مىرزا و فەتەح عەلى شای ئىراندا دامەزراندى و بەيەكجارىي ھىواى بەدەولەتى عوسمانى نەمابى و پشتى تىكردىن؛ بۆيە بىورلدى و خەلەتەكەى دەولەتى عوسمانى قوول نەكردەو و راستەوخۆ لەگەل نامەيەكدا بۆ شازادە محەمەد عەلى مىرزاى بۆ كرماشان ناردەو، كە ئەمە ئەو نامەيەى ئەورەحمان پاشايە: بەلگەنامەى ژمارە: ٩٤

بابەت: يەكگرتنى ئەورەحمان پاشا و محەمەد عەلى مىرزا
مىژوو:

سەرچاوە: اسناد ومكاتبات تاريخى ايران (قاجارىه)
بەرگى يەكەم. لاپەرە: ٢١٠

نامەى ئەورەحمان پاشاى بابان بۆ: محەمەد عەلى مىرزا

بەگوئەرى ئەوئەى كە شاهەنشا، سىيەرى خوايە، بچووكى ھەموولايەك، بەناردنى خاوەن ھىژا، پايە بالا: «باقر بەگ» مان بۆ يارمەتيدانى خاوەن

٣٢- ئەرشىفى سەرۆك وەزىرانى ئەستەمبۆل- خەتى ھومايۆن- ژمارە: ٩٦٧٠٤/٣.

شکوئه مر فەرمووه و خۆمیش پێشتر عهززم کردووه، که به پیتی فرمانی شاهه نشاهی، له هه رشوین و لایه که وه، نه گهر دوژمنیک بۆ سه رکار سه ره له بادت، ده بی دوژمنی نه و دوژمنه به. ئیستاش به و هه وه که له لایه نه ده و له تانی بالاوه، والی به غداد گۆردراوه و له ناوه راستی مانگی ره مه زاندا به ره و به غداد که وتۆته ری؛ والی نه رزه رۆم به پیا و ماقو و لیککی خۆیدا «بیورلدی و کورکی»^(۳۳) بۆ نه م که مینه یه ناردووه و گه یشتووه و له به رنه وهش له رووی راست گۆیییه وه پێویستی ده کرد مه به سه که به ناگاداریتان بگات، که نه م که مینه یه فرمان و فەرمووده ی شاه ی، له به هانا گه یشتن و یارمه تیدان و هاوکاریکردنی خاوه ن شکۆدا، له سه ره به لینی خۆم، هه روا نه گۆر و شیلگیره و به هه یج جوړیک هه یج بایه خیک به خه له عهت و بیورلدی باسکراو نه دراوه و هه یج ریزیکی نیردراوه کهش نه گیراوه. بۆیه بۆ نه وهش کار به ده ستانی حکومه تی شاهه نشاهی، چاویان به بیورلدی بکه ویت، بیورلدی له ئیلچی و هه گیراوه بۆ دارو له سه لته نه ی تاران نیردراوه و تا هاتنه وه ی وه لام، ئیلچی لیره گل دراوه ته وه. بۆ نه وهش که پیاوانی خاوه ن شکۆ، له چۆنیستی مه به سه که ناگادارین و کاروباره کانی زیاتر سه رنجیان رابکێشن، پیاویکی خۆم به راسپێردراوی له ته که پایه به رز و هه یژا: باقر به گدا به ری کردووه. هه لته پێشم راگه یاندوون که هه ره لیره وه تا به غداد، به هه یج جوړیک له و باره یه وه نه دوین و کاری باسکراو، به شاراوه یی به یلته وه و نه م به چو و کهش به و په ری خۆشه و یستی و باوه ری پته وه وه له پیناوی به رژه وه ندی و له ری فرمانی شاهه نشادا، بۆ یارمه تیدان و پشتیوانی پیاوانی خاوه ن شکۆ، به و یستی خوا ده سه ته و خه نجه ره و سه تاوه.

له وه زیاتر درێژه به بی نه ده بیی ناده م و خۆتان خاوه ن فرمانن^(۳۴).

مۆر: کام دل حاصل بیت: نه وره حمان.

وه که ده ریش ده که وئ نه م دیاری و خه له عهت ناردنه ی بایعهالی، بۆ نه وره حمان پاشای بابان، کاریکی وای له سه ره هه ست و هه لۆیستی نه وره حمان پاشا؛ به رامبه ره ده و له تی عوسمانی نه کرد بیت، تا دۆستایه تی خۆی له گه ل کار به ده ستان و ده رباری بایعهالیدا

۳۳- بیورلدی و کورکی: خه لات و دیاری و فرمانمه.

۳۴- ئه رشیفی تۆپ قاو سه رای تورکیا. ژماره: ۶۰۵۷ / E.

پته و تر بکات. بۆیه ژه نه رال «گاردان» ی سه رۆکی ده سه تی نوینه رایه تی ناپلیۆن بۆنا پارت، که له و کاته دا له ئیران بووه، له م باره یه وه ئاوا ی نووسیوه:

«له م دوا یییه دا راستی نه وه وه وه له م پێگه یشتووه، که خه له عه تی پاشایه تی شاره زووریان به نه وره حمان پاشا به خشیوه و وا ده رده که ویت که ناشتی نیوان سلیمان پاشا (سلیمان که هیه) و نه م سه رکرده کورده، شتیکی رواله تی بیت»^(۳۵)... به لام سلیمان که هیه ی والی به غداد، به و بۆ نه یه وه که له شه ری زریباردا له لایه نه وره حمان پاشاوه به دیل گیرابوو، رقیکی کۆن و شاره و ی به رامبه ره نه وره حمان پاشا له دلدا هه لگرتبوو، بۆ بیانوویه که ده گه را تۆله ی شه ری زریباری لیبکا ته وه. هاوکاتیش که له کاتی دیلکردنه کهیدا، له لایه نه ئیرانه وه نازاد کرابوو. بۆیه سۆز و مه یلیکی بۆ ئیران هه بوو. هه ره له به ره نه مه ش سه ره تای دۆستایه تییه کی له گه ل فته عه لی شای ئیران دامه زراندبوو... شای ئیرانیش که نه م ناکوکییه ی نیوان نه وره حمان پاشا و سلیمان پاشای ده زانی و هه ره دووکیانیشی به دۆستی خۆی ده زانی؛ و یستوو یه تی ته قه لایه که بۆ ناشتکردنه وه یان بادت، به لام وه که ژه نه رال گاردان له نامه یه کهیدا بۆ وه زیری ده ره وه ی فره نسا له م باره یه وه نووسیویتی: «ته قه لاکه ی ئیران بیهوده بووه...»^(۳۶).

نه م ناکوکییه ی نیوان سلیمان پاشا و نه وره حمان پاشا قو و لته ربوو وه و نه وره حمان پاشاش گوئی به فرمان و داواکانی سلیمان پاشا نه داوه و لپی بێباک بوو... تا کار به وه گه یشتووه سلیمان پاشا له شکر بۆ سه ره نه وره حمان پاشا کۆ بکا ته وه... له م له شکر کۆکردنه وه یه شدا پشتی به خالید پاشای ئاموزای نه وره حمان پاشا نه به ست، چونکه خالید پاشای به مایه ی تیکشکانه که ی زریبار ده زانی. به لکو داوا ی له محمه مد پاشای کوری خالید پاشا و سلیمان پاشای کوری ئیبراهیم پاشا کرد، تا هاوکاری بکه ن.

که نه وره حمان پاشا هه ستی به م له شکرکیشییه ی والی کرد، خۆی ئاماده کرد و نه م جارده ش هه ره له ده ری نه دی بازیان دامه زرایه وه^(۳۷).

نه م جارده ش هه ره به هو ی ئاموزا و خزه کانی نه وره حمان پاشا و به تاییه تیش «به چا و ساغی محمه مد به گی کوری خالید پاشا له قۆلی راسته وه و له لای چه بی شه وه سلیمان پاشای کوری ئیبراهیم پاشا، به شه و له هه ردوو لاوه سه رکه و تن و... وه زبیش رووبه روو، له ده ربه نه ده وه هه رشیان کرده سه ره س نه گه ره کانی له شکر ی بابان. نه وره حمان

۳۵- سعید نفیسی- تاریخی اجتماعی و سیاسی ایران در دوره معاصر- انتشارات بنیاد- چاپ ششم- تهران ۱۳۶۶ش- ص ۱۴۷.

۳۶- همان سه رچاوه- ص ۱۴۱.

۳۷- میرایه تی بابان له نیوان.. ل ۱۲۲.

نادره‌حمان پاشای بابان
(۱۸۱۳ - ۴)

نهم وینه‌یه‌م لهم کتیبه فارسییه‌وه وهرگرتووه: سرنوشت درگذشت زمان، نویسنه: عبدالحالق اردلان، چاپ اول، تهران ۱۳۵۸ ی هه‌تاوی ۱۹۷۹ ز

پاشا به‌رگه‌ی نه‌گرت و به‌شکاوی کشایه‌وه. محهمه‌د به‌گی کوری خالید پاشا و سلیمان پاشای کوری ئیبراهیم پاشا، تا- قزله‌جه- شوینی که‌وتن. (جیمادی یه‌که‌می ۱۲۲۳ کۆچی، ته‌مموزی ۱۸۰۸) (۳۸).

دوای ئه‌وه‌ی ئه‌وره‌حمان پاشا به‌ره‌و مهربوان کشایه‌وه، سلیمان پاشای کوری ئیبراهیم پاشا کرا به‌فرمانه‌روای سلیمانی... به‌لام خالید پاشای ناموزای ئه‌وره‌حمان پاشا، له‌ داخی ئه‌وه‌ی که له‌ دوای شه‌ری زرتیاره‌وه، له‌لایه‌ن والیه‌یه‌وه پشتگوئی خرابوو، (۵ تا ۶) سه‌د سواری له‌ خوئی کۆکرده‌وه و خوئی گه‌یانده‌ ئه‌وره‌حمان پاشا له‌ مهربوان. ئیتر والی به‌غداد که‌ زانی خه‌ریکه‌ کیشه‌که‌ گه‌وره‌ ده‌بی و ئیتران گوشاری بو‌ دینی و لیتی ده‌ره‌نجی، به‌ناچاری فرمانه‌روایه‌تی بابانی به‌ ئه‌وره‌حمان پاشا سپارده‌وه، (۱۸۰۸).

به‌لام ئه‌وره‌حمان پاشا رق و کینه‌ی وه‌زیر و هیتش هینانه‌ سه‌ری، له‌ دلدا ده‌رنه‌ده‌چوو؛ بو‌یه‌ که له‌ ئه‌سته‌مبو‌له‌وه‌ هه‌والی لایردنی سلیمان که‌هیه و دانانی والی تازه‌ی بیست و بو‌ ئه‌مه‌ش له‌لایه‌ن (حاله‌ت محهمه‌د سه‌عید) ی سه‌روکی دیوانی هوما‌یۆنییه‌وه، داوای هاوکاری و یارمه‌تی لیکرا، خوئی ئاماده‌کرد و زیاتر له‌ (۱۰) هه‌زار سواری و پیاده‌ی بو‌ یارمه‌تی «حاله‌ت» و لایردنی والی، رووه‌و به‌غداد برد.

لهم هیتشه‌ هاوبه‌شه‌دا، که به‌هاوئا‌هه‌نگی له‌گه‌ل هیتزه‌که‌ی «حاله‌ت» دا کردیانه‌ سه‌ر له‌شکری والی، هیتز و له‌شکره‌که‌ی ئه‌وره‌حمان پاشا رو‌لی سه‌ره‌کی له‌ به‌لادا خستنی شه‌ره‌که و ده‌ره‌پاندن و راوانانی والیدا گیتراوه. چونکه‌ ته‌نیا له‌ هیتشی شه‌ویکی هیتزه‌که‌ی ئه‌وره‌حمان پاشادا بو‌ سه‌ر له‌شکره‌که‌ی والی، (۸۰) که‌س له‌ سواریه‌کانی ئه‌وره‌حمان پاشا کوژران و (۱۵۰) که‌سیشی لی بریندار کرا. به‌لام له‌ ئاکامدا والی ناچار بو‌ هه‌لبی و رووبکاته‌ ناو ئیله‌کانی عه‌ره‌بی خوارووی عیراق. له‌و ده‌ره‌ته‌دا کابرایه‌کی خیله‌کیی عه‌ره‌ب، هه‌لی قۆسته‌وه و والی کوشت و سه‌ره‌که‌ی بو‌ ئه‌وره‌حمان پاشا هینایه‌وه (۱۸۱۰ ز)... به‌ بۆنه‌ی ئهم سه‌ره‌که‌وتنه‌وه، له‌و روژانه‌دا ئه‌وره‌حمان پاشا یه‌که‌مین ده‌سه‌لاتداری به‌غداد بو‌ (۳۹). ئه‌وره‌حمان پاشا ده‌ره‌فه‌تی ده‌سه‌لات و مانه‌وه‌ی خوئی له‌ به‌غداد، به‌هه‌ل زانی و تو‌له‌ی له‌و گه‌وره‌ کاریه‌ده‌ست و که‌سانه‌ کرده‌وه، که‌ کاتی خوئی «عوسمان پاشا» ی کاکیان له‌ به‌غداد ده‌رمانخوارد کردبو‌ (۴۰).

۳۸- هه‌مان سه‌رچاوه- ل ۱۲۲.

۳۹- محمد رضا نصیری- اسناد ومکاتبات تاریخی ایران- جلد (۱) ص ۱۱۹ و ۲۱۴؛ عباس العزازی- تاریخ العراق بین احتلالین- انتشارات الشریف الرضی- قم ۱۴۱۰ ه.ق- الجزء السادس- ص ۱۹۵- ۲۰۱؛ عبدالرزاق دنبلی- مآثر سلطانیة- چاپ دوم ۱۳۲۹ ش- ص ۲۴۲- ۲۴۳؛ تاریخ وجغرافیای کردستان، موسوم به: سیر الاکراد- تهران ۱۳۶۶ ش- ص ۱۳۵.

۴۰- مسته‌فا نه‌وشیروان - میرایه‌تی بابان له‌نیوان .. ل ۱۲۶.

ئەم داروبارە شپىرزە و لەبەرىيەك ھەلۆھشاوھى بەغداد و دەسلەتتى ئەو كاتەى ئەورەحمان پاشا لە بەغداد و كوژرانى سلىتمان كەھىيە، كە دۆستىكى ئىران بوو، واى لە ھەندى ئە كاربەدەست و سىياسەتمەدار و لاىەنگرانى ئىرانىيى كەردوو؛ سەرانى قاجارى لەو ھوشياربەكەنەو و پىشنىارىيان بۆ بىكەن، تا لەلاىەكەو: ئەگەر بەچاكى بزەن ھەل بقرۆنەو و ئىران ھىزىتەك بۆ گرتنى ناوچەكە بنىرى و لەلاىەكى ترىشەو: بىر لە رىگە گرتنى دەسلەتتى زىاترى ئەورەحمان پاشا بىكەنەو. بۆيە دوو كاربەدەستى ئىرانى، كە لەو كاتەدا لە بەغداد بوون و كاروبارى عىراقىيان ھەلسەنگاندوو و ھەرىكەيان بەجىاوازى لاى خۆيەو، نامەى تايبەتايان بۆ گەورە لىپرسراوانى ئىرانى ناردوو؛ كە يەكەمىيان ناوى «محەمەد حەسەن خان» و ماوھەك لاى والى بەغداد، كارگىرى ئىران بوو؛ ئەم نامەيەى بۆ «عەبباس مىرزاي نايب سەلتەنە» ناردوو:

بەلگەنامەى ژمارە: ٥٢

بابەت: داروبارى عىراق و ياخييونى ئەورەحمان پاشا

مىژوو: ١٢٢٥ كۆچى، ١٨١٠ز

سەرچاوە: اسناد ومكاتبات تاريخى ايران (قاجارىه)

بەرگى يەكەم - لاپەرە: ١١٩

نامەى محەمەد حەسەن

بۆ عەبباس مىرزاي نايب سەلتەنە

مىرى زانا، جىگەى ھىوا، پشت و پەنا

ئەركى سەرشانى ئىمەى خزمەتكاران و ھاوړى و ياران ئەوھە: ھەر خزمەتەك لەلاىەن پىاوماقولاى دەولەتى بەبىنەوبەرى پاشايىيەو بۆمان ديارى بىكرىت، بەوپەرى تەقەللا و تىكۆشانى بى وچان و بەبى مسو لى لادان، بۆ بەرپەرەبردن و جىبەجىكردى گىيان و ژيانى لەپىناودا بەخت بىكەين.

لەبەرئەوھى بەبىيى فرمان و ويستى رووگەى دنيا و دنيايان، رۆح بىت بەفەيدايان، لەو سەر سنوورە، بۆ خزمەتكردن و بەرپەرەبردنى كاروبارى خاوەن ژين و ئايين، نەوابى ئەشرف، ديارىكراوم، دەبى راپۆرتى يەك

بەبەكى ئەو رووداوانەى لەم ناوچەيەدا روو دەدەن و ئەو باس و خواسانەى لەم مەلەبەندەدايە، بەئاگادارى ئەمىنداران و دەولەتى پرشكو رابگەيەنم و ئەوانىش ھەركات پىويستيان زانى، عەرزى خۆلى موبارەكى بەرپىي رووگەى عالەمى دەكەن.

بەرلەوھى ئەورەحمان پاشا بىيەتە مايەى ئەم ئاژاوە و بەدكارىيە و بزوتنى لە شارەزورەو، تا قەومانى شەرەكە و چۆنىتى كوژرانى وەزىر، رۆژ بەرۆژ و موو بەموو، عەرزى خاكى بەرپىي موبارەكى شەھريارى كراو.

ئىستاش بەبىيى فرمان، بۆ سەرنجى گەورەپىاوانى خاوەن شكۆ رادەگەيەنم: ئەو جۆرەى كە بۆمان روون بۆتەو، تىكەلچوونىك رووى نەداو، جگە لەوھى كە ئىستاكە سلىتمان پاشاي بابان برىندار و دىلە و لەوانەشە بىكوژن. ئەمەش لە ئەنجامى ئەوھە بوو، كە ھەرايەك روويداوە خەلكىش لە خۆيانەو روويان لە وەزىر وەرگىرا و لىي تەكىنەو. وەزىرى ناوبراويش كە سەيرى كەردبوو كارەكە ئاوايە، لەگەل چەند كەسىك ھەلات. لە كەنارى رىژاوى «دىالە» بەدەستى عەرب كوژرا... دواى ئەو فەيزوللا ئاغا كەھىيى خەزەندار و مەسرف-يشى كوشت و مال و سامانىكى زۆرىشيان لەوان و لە ئەعبانەكانى بەغداد زەوتكردوو. دەلەين پارەيەكى زۆرى لە محەمەد سەعيد بەگى دەفتەردارىش سەندوو و كوشتووھەتى. بەلام لەوھش دەچى ھىشتا نەكوژرابى، چونكە يەك دوونامەى نووسىو، كە بەتايبەت ئاماژەى بەداگىركردن و بەتالانبردنى مال و سامانى خەلك و مەھدى خانى كەلھور و حاجى ئىبراھىم خانى تۆكمەچىن كەردوو و ھاوپىچ لەگەل ئەم نامەيەدا، رەوانەى خزمەتتان كرا. كە سەرنجىيان فەرموو، پوختەكەيتان بۆ دەردەكەوت.

كوشتنى ئەم ھەموو خەلكە و بەتالان و برۆ بردنى ئەو ھەموو مال و سامانە، ھەمووى ھەر ئەورەحمان پاشا دەبكات. رەئىس ئەفەندى-يش وەك مىوانىكى نەناس لەوى دانىشتوو و خۆى لەقەرەى ھىچ شتىك ناگەيەنەت. ھەرچى ئەورەحمان پاشا بىكوژى و ببىرى و داينى و لايات، ھەر خۆيەتى و ھىچ كەسىكى تر دەسلەتتى ھىچى نبىيە.

ھەر چۆنىك بىت، بەبىيى فرمان، برىار واىە ئەم كەمىنەيە، بەئاگادارى سەرنجى موبارەك رابگەيەنم: كە من ھەر زوو بەگوئى كاربەدەستانى دەولەتى بەشكوئى سولتانىم راگەياندبوو، تا ئەگەر بىروپراى پىاوان و

نهمیندارانی ولات، بیتنه سه ره وهی ولاتی عیراقی عه ره بگرن، ههلی له مه باشت ره لئا که وی. هه ندی وه لامیش وه که سه ره قه لیم، له لایه نهمیندارانی ولاته وه، درانه وه و لیره شه وه هه ندی مزگینی و فرمان، (که ده بوایه به وه زیر و دانیشته و به غداد بدرین)، نه که یه نران، دوی نه مه ش دوو باره ناگادار کران، که نه گهر دوو سی هزار کهس له سوارچاکانی سولتانیی ته یار بکرتن و چهند توغرا و فرمانیکی پیروژ ده بکرتن، سه رانسه ری عیراقی عه ره ب، به ناسانی ده که ویتنه ژیر رکیزی کاریه دهستانی نهم ده ولته مه زنه. نه وه ش هه نه کرا... نیستاش که کاره که ناوی لیها توه، باری نابرو و چون نهم لایه نهی هه لگرتوه.

نهم ره حمان پاشا، نه وه تهی بووه، هه ر شیتوشوور بووه. نه وا نیستاکه ش مه مله که تیکی وه که عیراقی عه ره بی له ژیر ده سه لاته دایه و چهندان کلور سامانی ده ست که وتوه. دیاره له ناوه زی داوه و شیت و شبرتر ده بی و هه ندی جوولانه وهی ناله بارتیری لی ده وه شیتنه وه. له ولشه وه هه موو روژیک له گه ل والی کوردستان^(۴۱) و لیم لاشه وه له گه ل دانیشته وانی نهم سه ر سنوورانه، ناژاوه و پشیویی دروست ده کات، نا کامیش ناوا تالا وه ته ده ست و یه خه ی پیاوان و نهمیندارانی ده ولته مه زنه که مان و نه وسا نیتر ته میگردن و سه رکو تگردن و گپانه وهی، کاریکی نه وه ندی سووک و سانا و بی ده ردی سه ربی نابی... به لام نیستاکه چاره سه گردنی سووک و ناسانه.

هه رکاتی وینهی روونی نه و راستیی، له ناوینهی نیلها م نوینی گه وه پیاوانی خاقانیدا خوی نواند و رای وردی پیاوانی پیزان و ته مای ناسینی ماقولانی لیزانی ده ولته، به به رزه وه ندی و پیویستی زانی؛ هیشتا بارودوخی عیراقی عه ره ب هیور نه بوته وه و هیچ وه زیریکیش له سه ر ده سه لات، سه قامگیر نه کراوه و پشیویی و کهس به که سیی به ته واوی له و دیاره هه وارگیره و کهس خه تی کهس ناخوینیتنه وه. بو وینه: له و سه روبه نه ددا له چوار فرسه خه نه جفه ی نه شرف (۷۰۰ تا ۸۰۰) که سیکیان له زیاره تکارانی نیرانی هیناوه له نیوان قه سر و خانه قین- یشدا (۵۰-۶۰) که سی تریان روو تکرده ته وه و پیچ شه ش که سیان لی کوشته وون و له نیوان کازمین و به غداد یشدا کومه لیکیان تالا نکرده وه و (۶-۷) که سیان له وانیش کوشته وه... پشیویی و شپواوییه کی یه کجار زور

به سه ر بارودوخی نه ویدا زاله، به قه رای (۱۲) هه زار که سیک، سواره و تفه نگچی ته یار و دیاری بکه ن و دانیشته وانی نهم دوو سی ویلایه ته ی دراوسی ناگادار بکه ن؛ به پشیوانی خوا، بکه ونه ده ره راندن و له ناو بردنی نه وره حمان پاشای ماکی چه په لیی و دزیویی. به ناسانترین شیوه، کار به ره و پیش ده روات... له به ره وه ش مه به ستی کار به ده ستانی نهم دوو ده ولته، یه کییتی و یه کگرتنی نهم دوو ده ولته یه؛ نه وه سه ره نجام نه و شوفاره ده بیته مایه ی تیکدانی هه ردو ده ولته. نه گینا نه گهر بیته و نهمیندارانی به وه ی ده سه لاتداری گه وه، نهم پیشنیارهیان گیرایه وه، نه وسا نیتر خویان هه ر بریاریکی بو به رزه وه ندی ولات و ده ولته ی بزائن و بیفه رموون، خویان سه ربشکن. به هه ر جو ریکیش که حوکی پته و و هه رمانی سولتانیی ده ربیریت؛ وه لامان بو بنووسنه وه، تا نه مرؤ فرمان، له سه ر چاوان به رپوه بجیت.

فرمان فرمانی نیویه.

موری پشته نامه که: «عبدالراجی: محمه د حسین»^(۴۲)

دوه میشیان: محمه د سادق خان-ه و نهم نامه یی خواره وهی بو سه روک وه زیرانی

نیرانی «میرزا شه فیح» ناردوه:

به لگه نامه ی ژماره: ۹۷

بابه ت: یاخییونی نه وره حمان پاشا

میژوو: ۱۲۲۵ کوچی، ۱۸۱۰ ز

سه رچاوه: اسناد و مکاتبات تاریخی ایران (قاجاریه)

به رگی یه که م. لاپه ره: ۲۱۴

۴۲- نهرشیفی سه روک وه زیرانی نه سه مبول- خه تی هوما یژن ژماره: A- ۵۲۴۸۲.

۴۱- له وکاته دا نه مانو لالا خانی گه وه، والی سه بووه.

نامه‌ی محمدهد سادق خان بۆ: میرزا محمدهد شه‌فیع-ی سه‌روۆک وه‌زیران

خاوه‌ن گه‌وره‌یی.

پوخته‌ی سه‌رومپی داروباری عیراقی عه‌ره‌ب:

دوای کوژرانی وه‌زیر و ده‌ست به‌سه‌رداگرته‌ی دارولسه‌لام له‌لایه‌ن ئه‌وره‌حمانه‌وه، هه‌رچی که‌لوپه‌لی به‌رچاو هه‌بوو، له‌ شتومه‌کی فروشته‌نی؛ له‌ ولاخ و چه‌ک و که‌ره‌سه‌ی جه‌نگ و تۆپ و زه‌نبوره‌ک، به‌داروده‌سته‌ی بابانی به‌خشی. له‌وانه: شه‌ش هه‌زار هه‌یستر، که‌ هی وه‌زیره‌کانی به‌غداد بوون، به‌تایه‌فه‌ی بابان دران. دوای ئه‌وه‌ی هه‌رچی دراو بوو، ئه‌شهره‌فی و شتی تر له‌ دارایی سلیمان پاشا و عه‌لی پاشا و ئه‌م وه‌زیره‌ کوژراوه؛ هه‌مووی برده‌وه. دوای ئه‌مانیش- که‌هیا-ی کوشته‌وه و هه‌رچی هه‌یبوه، ده‌ستی به‌سه‌رداگرته‌وه. باش ئاغا و خه‌زینه‌دار و حیشمه‌ت ئاغاسی و کۆمه‌لێکی تری له‌ ئه‌عیانه‌کانی به‌غداد کوشته‌وه و هه‌موو که‌لوپه‌ل و دارایی بیده‌نگ و ده‌نگداری زه‌وتکردوه. ده‌فته‌رداری کلۆل و کوپه‌که‌ی گرتوه. دوو ته‌غاری ئه‌سته‌مبۆلی، که‌ ده‌کاته (۱۲۰۰) مه‌نی ته‌وریزی، زێری لێ سه‌نده‌وون. سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی که‌ هه‌موو ئه‌وانه‌ی برده‌وه، هه‌یشتا داوای [...] (۴۳) پاره‌ له‌ بازگانی خۆمالیی و بیانیی به‌غداد ده‌کات. سه‌د هه‌زار قه‌وشی له‌ کلێلدار و مه‌ته‌وه‌للی کازیمه‌ین سه‌نده‌وه. ئه‌مانه‌ی عه‌رزتان ده‌کری، زۆربه‌یان به‌شیه‌ی نووسین بوون و هه‌ندیکیشیان به‌ده‌می بوون و سامانی وه‌زیره‌کانی به‌غدادیش له‌ راده‌به‌ده‌ر بوون. بۆ گوێزانه‌وه‌ی که‌لوپه‌ل، ولاخه‌کانی وه‌زیر به‌شی نه‌کردوون. له‌ سلیمانی و ده‌وره‌به‌ری ولاخیان هه‌یناوه. تاقه‌ پیاویکی ناسراوی له‌ به‌غدادا نه‌هه‌شته‌وه. سلیمان پاشای کوری ئیبراهیم پاشا، که‌ له‌ ناو ئێتلی باباندا ناو و ناوبانگیکی هه‌بوو و خه‌لکی بابان لایه‌نگیری بوون، گرتوه و کوشته‌وه، ئیستا دنیا به‌ئاره‌زووه‌کانی دلی ئه‌م پیاوه‌ شیت و به‌هه‌وايه ده‌گه‌ری. عه‌بدوللا ئاغای خه‌زینه‌داری عه‌لی پاشا، که‌ نۆکه‌ری ئه‌وره‌حمان بوو، کردوویه‌تی به‌قایقام. وه‌ک بیستراوه: نامه‌یه‌کی بۆ کاربه‌ده‌ستانی رۆم

(۴۳): ئه‌و چه‌ند وشه‌یه‌ بۆ دکتۆر (محمد رضا نصیری)ش نه‌خوێندراوه‌ته‌وه.

نووسیوه، به‌لێنی داوه‌ ئه‌گه‌ر وه‌زاره‌تی بده‌نی، چه‌رده‌یه‌کی زۆر پاره‌ بدات. ئه‌گه‌ر وه‌زاره‌تی ئه‌میش په‌سه‌ند نه‌که‌ن، وه‌زیریکی بۆ به‌غداد ده‌دۆزێته‌وه؛ که‌ نۆکه‌ری خۆی بیت.

زه‌هاو، خانه‌قین، به‌عقوبه‌ و مه‌نده‌لی به‌ فه‌تاح پاشای زه‌هاو داوه؛ به‌و مه‌رجه‌ی که‌ سالی دوو هه‌زار سوار ئاماده‌ بکات [...] (۴۴) یش به‌سه‌ردا گیراوه... دوای جه‌ژنی ره‌مه‌زان خه‌یالی ئه‌وه‌ی هه‌یه‌ بۆ سلیمانی بگه‌ڕێته‌وه. «ره‌ئیس ئه‌فه‌ندی» میوانیکه‌ له‌ گوشه‌دا که‌وتوه. له‌ ده‌وری به‌غداد و سه‌رپه‌رد و ناوشار و قه‌زراوات و خانه‌قین و قه‌سردا، سی، چوار زائیر کوژران و دوازه‌ هه‌زاریش رووت کراونه‌ته‌وه. چ شه‌ر و هه‌للایه‌کی سه‌یره؛ و کاره‌کانیش زۆر به‌ساده‌ و ئاسانی به‌گوێره‌ی مه‌رج و خواستی [...] (۴۵) ده‌گه‌ری؛ ئیتر شتیکی وام نییه‌ شایانی باس بیت. کاره‌کان به‌پیتی فرمانتان خراونه‌ته‌ ژێر چاودێری. خاوه‌ن گه‌وره‌یی، نزیکه‌ی (۳۰) عه‌راوه‌ تۆپ به‌ هه‌موو پێویستییه‌کانیه‌وه‌ بۆ شه‌ره‌زوور نێردراوه. هه‌ر بۆ ئاگاداریتان عه‌رزم کردن (۴۶) (۴۷).

وه‌ک له‌ دووتوتی ئه‌م دوو نامه‌یه‌دا ده‌رده‌که‌وی؛ له‌شکری بابان به‌سه‌رکردایه‌تی ئه‌وره‌حمان پاشا، تالان و برۆیان زۆر کردی، که‌ له‌کاتی به‌رپا‌بوونی ئه‌م جو‌ره‌ رووداوه‌دا شتیکی ئاساییه‌، له‌شکری سه‌ره‌که‌وتوو، ده‌ست به‌سه‌ر چه‌ک و که‌ره‌سه‌ و سامانی نه‌ختینه‌دا بگرتی، به‌تاییه‌تیش بۆ له‌شکه‌ره‌که‌ی ئه‌وره‌حمان پاشا، دوای ئه‌و هه‌موو لیکوژران و زیانه‌ی به‌هۆی ئه‌م شه‌ره‌ لێیان که‌وتوو، به‌مافی خۆیان زانیوه‌ ده‌ست به‌سه‌ر تۆپ و خه‌وت و که‌لوپه‌لی به‌رپه‌به‌رایه‌تییه‌ جێماوه‌که‌ی سلیمان که‌هیه‌ی به‌زیودا بگرن. هه‌رچه‌نده‌ وه‌ک دیاره، نووسه‌رانی ئه‌م دوو نامه‌یه‌ بۆ ئه‌وه‌ی سه‌رانی ئێرانی له‌ ئه‌وره‌حمان

(۴۵، ۴۴): ئه‌و چه‌ند وشه‌یه‌ بۆ دکتۆر (محمد رضا نصیری)ش نه‌خوێندراوه‌ته‌وه.

۴۶- ناویشانی نامه‌که‌ ئاوايه: ره‌ش‌نوسی پارانه‌وه‌یه‌که‌، که‌ محمدهد سادق بۆ خه‌مه‌تی خاوه‌ن کۆپه‌لی به‌شان و شکۆ، جه‌نابی وه‌زاره‌ت ئاوه‌دان، مه‌تانه‌ پیکراوی ده‌وله‌تی بالای ئاسه‌فی جیگا: میرزا محمدهد شه‌فیع نووسراوه‌ و نێردراوه‌.

۴۷- ئه‌رشیفی سه‌روۆک وه‌زیرانی ئه‌سته‌مبۆل. خه‌تی هوما‌یۆن. ژماره: ۵۲۴۸۲- نامه‌که‌ میتووی پێوه‌ نییه‌، به‌لام به‌گوێره‌ی میتووی کوژرانی سلیمان پاشای به‌غداد، که‌ له: جه‌مادی الآخر- ۱۲۲۵ کۆچیدا کوژراوه؛ ده‌بی نامه‌که‌ له‌ کۆتایی مانگی ناوبراو، یان مانگی (ره‌جه‌ب)ی هه‌مان سالدا نێردرا. جگه‌له‌وه‌ی که‌ نامه‌ی پیشووش هه‌ر به‌و میتووه‌ و بۆ ئه‌و مه‌به‌سته‌ش نووسراوه‌.

پاشای بابان تووړه بکه، زۆریان زیاد پتووه، بهلام و هک سهرچاوهی ههوالهکانی ئه سهردهمه دهنوسن: ئه وړه حمان پاشا (۱۲) تۆپی بۆ سلیمانی ناردۆتهوه^(۴۸).

له دواى كوزرانی (سلیمان كههیه)ى والى، ئه وړه حمان پاشا له بهغداد مابوووه. ویلايه تى بهغداديش بى والى مابوووه. گه وړه بهرپرسانى بابيعالیش بۆ يه كيك دهگه ران، شياوى ئه وه بىت به والى بهغدادى دابيتن. كه له وكتاهدا (ئه وړه حمان پاشا، له ناو گه وړه پياوانى عىراقدا، له هه موويان به دهسه لاتتر و به ناوبانگتر و رهنكه ليتوه شاوه تريتش بووبىت)^(۴۹).

بهلام بابيعالى حهزى له چارهى ئه وړه حمان پاشا نه ده كرد، چونكه به دوستى ئيرانيان دهزانى و بۆ ئه وهش له پله وپايه ي كهم بکه نه وه، وایان بلاوده كرده وه، كه گوايه ئه وړه حمان پاشا زۆرى هه ولداوه بكرىته والى بهغداد؛ ته نانه ت ئاماده ي نيشانداوه، كه باجى سالانه ي ویلايه تى بهغداد، پينچ ئه وه نده به زياده وه به بابيعالى ده دات... بهلام بابيعالى هه رگيز رازى نه بووه گه وړه پياويكى عه رهب، يان كورد به والى بهغداد دابنرئ، چونكه له وه ده ترسا عىراق به ره و جيا بوونه وه و سهر به خو بى بيه... به تاييه تيش له گه وړه كانى بابان، كه سهر و پتوهندىكيان له گه ل ئيراندا هه بووه^(۵۰).

بهلام كلوديوس جيمس ريچ، كه (۱۰) سال دواى ئه م رووداوه هاتۆته سلیمانی، ئه م دهنگوباسانه ي بهم جوړه له بيره وه رى رۆژى (۱۳ى ئايارى ۱۸۲۰ز) دا يادداشت كرده وه:

«ئه وړه حمان پاشا دهيوست كاريك بكات راسته وخۆ ولاته كه ي باج به بابيعالى بدا، به مه رجىك سهر به خو بى و سهر به هيچ واليه كى ده وروپشتى نه بىت. له به رامبه ر ئه مه شدا قايل بووه بابيعالى، سالانه داواى چه ندى لىبكات، به رىتكويكى بيدات و بۆ ئه مه ش هه ر به ته نيا پابه ندى فرمانه كانى بابيعالى بىت و له كارنه خرىت و دوور نه خرىته وه و ده ستبش له كاروبارى ناوخۆى ولاته كه ي وه رنه درىت، مه گه ر له كاتى سهر پىچى و ياخي بووندا نه بىت. بهلام هه رگيز نه يتوانى ئه م شتانه ي بۆ بىته دى، چونكه له كاتى ياخي بوونه كه ي سلیمانه بچووك (سلیمان كههیه)ى والى بهغداد، له بابيعالييه وه ره ئيس ئه فه ندى «حاله ت» يان ناردبوو بۆ سلیمانه بچووك. داوايشى له ئه وړه حمان پاشا كرده بوو، له جى سلیمان پاشا بىته والى بهغداد. كه چى ئه وړه حمان پاشا زۆر مه رانه و به توندى داواكه ي ره تكرده بووه و وتبوى: راسته، من به وه پله ي يه كه مى وه زيريم

۴۸- ياسين العمرى: غرائب الاثر فى حوادث ربع القرن الثالث عشر- الموصل ۱۹۴۰- ص ۱۲۱.

۴۹- مسته فا، نهوشيروان- ميرايه تى له نيوان - ل ۱۲۷.

۵۰- الدكتور سليمان عبدالعزيز نوار- داود پاشا والى بغداد- القاهرة- ۱۹۶۷- ص ۵۰. هه ره ها:

لونغريك: اربعة قرون من تاريخ العراق الحديث ۱۹۶۸- بغداد - مطبعة البرهان- ص ۲۷۳.

دهدرىتى؛ بهلام قومىك له ئاوى چياكانى كوردستان، به هه موو تهخت و بهختى دهوله تى عوسمانى ناگۆرمه وه. رهنكه چوونيشم بۆ بهغداد، گوزه رانم زۆر خوشتر بكات، بهلام ئه نجامه كه ي ده بىته هو ي له ناوچوونى بنه ماله ي بابان»^(۵۱).

دواى گيره و كيشه يه كى زۆر، به ناچارى «عه يدوللا ئاغا» كرايه والى بهغداد، كه كو يله يه كى ئازادكراوى سلیمان پاشاى گه وړه بوو، ئه ميش ئه وه نده ي نه برد له سهر هه ندى شت له گه ل ئه وړه حمان پاشادا ساردىي كه وته نيوانيان له لايه ك و له لايه كى تريتسه وه ساردىي كه وته نيوان محمه د عه لى ميرزا و ئه وړه حمان پاشاوه، كه والى و محمه د عه لى ميرزا له سهر ئه وه پىكهاتن به هه ردووكيان ئه وړه حمان پاشا سزابه دن... بۆ ئه مه ش وه زير بۆجارى دووم فرمانه وايى بابانى له ئه وړه حمان پاشا سنده وه و بۆ دووه مين جار به خاليد پاشاى بابانى سپارد. محمه د عه لى ميرزا ش به هيتىكى (۶۰) هه زار كه سييه وه هيتى بۆ سهر ئه وړه حمان پاشا برد و له كو يه دا گه مارۆى دا، ئه وړه حمان پاشا نزىكه ي (۷۰-۸۰) شه ركه رى بابانى له گه لدا بوو. ئازايه تىيه كى زۆريان نواند. محمه د عه لى ميرزا له گرتنى ئه وړه حمان پاشا بى هيو بوو. ناچار له گه لى رىككه وت و فرمانه وايى كو يه و هه ربرى پىبه خشى (۱۸۱۱ز)...^(۵۲)

بهلام ئه وړه حمان پاشا به تپزى فرمانه وايى بابانى له خاليد پاشا سنده وه و بهم جوړه ئه م چه ندان ئالوگۆره خيرا و به روداويه، تا سالى ۱۸۱۲ز، درتیه كيشا، كه له و ساله دا ديسان والى بهغداد كه وته وه گىچه لكرن به ئه وړه حمان پاشا و دانانه وه ي جارى سييه مى خاليد پاشا له جىكه ي ئه وړه حمان پاشا و هيتش هينانه سهرى... ئه وړه حمان پاشا خو ي ئاماده كرد و هه تا نزىك كفرى به ره و رووى له شكرى والى هات و له وى هه ردوو له شكر به يه كياندا دا و شه رىكى قورس قهوما و له پيشدا له شكرى ئه وړه حمان پاشا سهر كه وت. بهلام دوايى له شكره كه ي والى خو ي گرته وه و هيتزه كه ي ئه وړه حمان پاشاى شكاند و خاليد به گى براى ئه وړه حمان پاشا و زۆر كه سى تريت له مه يدانى شه ره كه دا كوزران و هيتزه كه ي والى مناره يه كى له كه لله سهرى كوزراوى كورد دروست كرد.

ئه مجاره ش ئه وړه حمان پاشا په ناي بۆ ئيران برده وه. فه تح عه لى شا فرمانى به محمه د عه لى ميرزا كرد يارمه تى گىپانه وه ي ئه وړه حمان پاشا بدات^(۵۳). ئه ويش داواى له والى بهغداد كرد فرمانى شا جىبه جى بكات. والى داواكه يانى به جى نه هيتنا. له به ره ئه وه شازاده به له شكره وه هيتشى به ره و عىراق هيتنا و كه وته تالان و برۆ.

۵۱- ريچ- لاپه ره: ۱۱۵.

۵۲- نصيرى، محمد رضا- جلد (۱) ص ۲۵ (مقدمه).

۵۳- نصيرى محمد رضا، اسناد و مكاتبات تاريخى ايران (قاجاريه) ص ۲۵ (مقدمه).

لەم سەرۆبەندەدا ئاژاوەیەکی ناوڤۆ لە خوارووی عیراقدا روویدا و والی ناچار بوو بۆ دامرکاندەنەوی ئەو ئاژاوەیە، مل بۆ داواکانی محەمەد عەلی میرزا بدا و ئەو پەرەحمان پاشای بەفرمانیەوایی بابان دانایەو... بەلام بەرلەووی والی ئاژاوەکە دایمەکی نیتەو، بەدیل گیراو کوژرا (١٨١٣) و سەعیدی کوری سلیمان پاشای گەورە بوو و والی بەغداد.

لەم گیرودارەدا ئەو پەرەحمان پاشا نەخۆش کەوت و شەوی (٢ی مارتی ١٨١٣ز)، دواي بەسەربردنی تەمەنیکی پڕ لە رووداوی سەپرو سەمەرە و (٢٤) ساڵ فرمانیەوایی پچرپچر، کە تیایدا (٥) جار دەسلالەتی فرمانیەواییەتی لێ سەندراوەتەو، کۆچی دواي کرد... تەرمەکەیان لە مزگەوتی سلیمانی بەخاک سپارد.

«ریچ» لە بیرەووی رۆژی (١٩ی تشرینی یەکەمی ١٨٢٠) ی خۆیدا، سەبارەت بەساتەوختی سەرەمەرگی ئەو پەرەحمان پاشا، ئاوی نووسیوە:

«کاتی ئەو پەرەحمان پاشا لەسەرەمەرگدا لەسەر جێ بوو، کەسوکار و خزمەکانی، ئازاریکی زۆریان بەدەست هێمنکردنەو و دامرکاندەنەوێوە چەشتوو، چونکە لە باریکی زۆر خروشاو و هەلچووندا بوو و هەر ئەووی دووبارە کردۆتەو، کە: بەزەبوونی و دەستەپاچەیی لە ناو جێگەدا دەمری... لە کاتی کدا حەزی دەکرد لە مەیدانی شەرەفدا بمری...» (٥٤)

٢- مەحمود پاشای بابان (١٧٨٥ز - ؟) (*)

سەرەتای هەلتەکاندنی میرنیشینی بابان:

ئەو پەرەحمان پاشای بابان، لە دواي مەرگی خۆی، شەش کۆر: مەحمود بەگ، سلیمان بەگ، عوسمان بەگ، حسین بەگ، یوسف بەگ، عەزیز بەگ و سێ برائش: ئەحمەد بەگ، عەبدوڵلا بەگ و عومەر بەگ-ی لێ بەجێما بوون. بەلام بەرلەووی ئەو پەرەحمان پاشا بمریت، سەرانی عەشایەر و پیاوماقولات و کوێخای گوندەکان کۆبوونەو و «مەحمود بەگ» ی کۆرە گەورەیان بەجێنیشینی ئەو پەرەحمان پاشا هەلبژاردوو... هەر و هە سەعید پاشای والی بەغدادیش لە بەرامبەر ئەو چاکەییەدا کە ئەو پەرەحمان پاشای باوکی مەحمود پاشا، لەکاتی یاخیبوونەکەیدا لە ناوچەی مونتەفیک، دوژمنایەتی عەبدوڵلا پاشای والی پیتشووی بەغدادی کردوو، فرمانی میرایەتی قەڵەمپەوی بابانی بۆ ناردوو و کردوویەتی بە «پاشا» ی بابان و کۆیە و هەریڕ و سولتان مەحمودی عوسمانی «١٨٠٨-١٨٣٩» یشی

٥٤- گەشتی ریچ بۆ کوردستان - ل ٣٢١

(*) سالی (١٨٢٠ز)، کە «ریچ» هاتۆتە سلیمانی، تەمەنی مەحمود پاشای بابان، وەک ریچ دەلن: (٣٥) ساڵ بوو. بەم پیتیە سالی لە دایکبونی مەحمود پاشا دەبیته: ١٧٨٥ز. بنواڕە: گەشتی ریچ بۆ کوردستان، ل. ٩٩

لە چاکە و دلسۆزی مەحمود پاشا ئاگادار کردوو: بۆیە سولتان مەحمود «بیورلدی» و فرمان و خەلاتی بۆ مەحمود پاشا ناردوو.

مەحمود پاشاش لە بەرامبەر ئەم بەسەر کردنەو و ریزلێنانەدا، سوپاسنامەییەکی گەرم و پڕ لە ستایش و پێزانینی بۆ سولتان مەحمود ناردوو؛ کە ئەمە دەقی ئەو سوپاسنامەییە مەحمود پاشای بابانە بۆ سولتان مەحمود:

بەلگەنامەی ژمارە: ٩٠

بابەت: پێ سپاردنی ناوچەکانی بابان و کۆیە بە مەحمود پاشا

مێژوو: ١٢٣٠ کۆچی، ١٨١٤ز

سەرچاوە: اسناد و مکتوبات تاریخی ایران (قاجاریه)

بەرگی یەکەم. لاپەرە: ٢٠٣

نامەي مەحمود پاشای بابان

بۆ سولتان مەحمودی عوسمانی

لەم نۆکەرە کەمینهیەو بۆ ئەو پەری خاکی بەندەگانی خاوەن شکۆ و دەسلالەتی زۆر و بەخشینی چاک، وەرە بلند، بەخشینی ئاشکرا، وەلی نیعمەتم، ئەفەندەم، سولتانم، بەختی هەر بەردەوام بێ، رادەگەییەتی کە:

بەگۆڕەي نیاز و تکای ئەم کەمینهیە و بەپیتی خۆزگە و تکای ئەم نەونەمامە نیشراووی لە کەموکۆریی خۆی پەشیمانە و چاکە و چاودیری و سۆزی ئەو وەلی نیعمەتەي بەسەرەوێ، کە ئاواتی هەر بەخشینە. رەسوول ئاغای جیی متمانەي خۆی بەرەو دەرباری بەزەیی ئامیز ناردوو، تا رشتهي پابەندی و پێوەندی خۆی ل هەر جێگە و رێگەییەکی ترەو دادەبرم و بەهەردوو دەستی تکا و خۆزگەو بۆ «حبل المتین» ی دلۆقانیی و سۆزی وەلی نیعمەتم بۆ خرمەتتان درێژ دەکات و گیانبازی دەنوێتی و لەشکر بۆ هاوئاوێزەنگیی دەنێری.

بیورلدی شەریفستان کردبوو مەرحەمەت و نیشانەي چاوپۆشین و لیبووردنی ئەم بەندە پڕ لە رابردوو هەلەیه، کە بەبنچینە هەر بەندە و گەرد و تەمی هەستی بەخشندەشتان بەرامبەر بەم کەمینهی، نیشانەي بەزەیی و دلنەرمیی گۆرپیووەو و دەسلالەتی ناوچەکانی: بابان و کۆیە و هەریڕ-تان بەم نۆکەرە گیانبازە بەخشیبوو، لەگەڵ خەلاتی (کورک) ی سمۆری نایاب

و سه‌روهر و نه‌سپیتکی پوخته و رازاوه، به‌ته‌داره‌ک و که‌ره‌سه‌ی وه‌زیرانه. که ئەم جوړه لیږووردن و به‌خشین و عه‌تا و فرمانه، هه‌ر شایانی خاوه‌ن شکوی وه‌ک ئیوه‌ی وه‌لی نیعمه‌ته و له‌گه‌ل برای هیژا. «ئه‌حمه‌د ئاغا» دا نارډیوتان و به‌سه‌ر ئه‌فرازی نۆکه‌ری به‌زیر کردراو و چاکه دیوه‌ی خوتان شه‌ره‌فی ناردن و وه‌رگرتنی په‌سه‌ند کردبوو.

بۆ ئەم مژده‌ دلکه‌ره‌وه و گه‌یشتنی ئەم مزگینیه‌ پر له‌ شادییه، هه‌ر له‌ سه‌ره‌تاوه‌ کردمانه‌ به‌زم و به‌ته‌داره‌کی سه‌روه‌رانه و شادییه‌وه، سه‌رحه‌می خه‌لک و به‌تاییه‌تیش به‌گزارده و ئاگاه‌ل و ناسراوان و ئه‌عیانی ویلایه‌تی بابان به‌پیشسواز و به‌ره‌وپیری چووین و پیشه‌کی «بیورلدی» ی شه‌ریف و مه‌رحمه‌ت‌کراوم ماچکرد و کردمه‌ تاجی سه‌ره‌ریزی خویشاندانم و دوا‌ی به‌جیه‌تینانی ئادابی شوکرانه‌بژیژی، «کورک» ی نایابم کرده‌ به‌ر و پیتی گه‌وره‌ بووم و پله‌وپایه‌می پتی زیاد بوو. له‌م حاله‌ته‌دا به‌هه‌ستیه‌کی پاکه‌وه، ناوچه‌وانی کۆیلایه‌تیم له‌ تۆز و گه‌ردی خزمه‌ت‌گوزاری و راست‌گویی سه‌روه‌رانی نیعمه‌ت هه‌لسوو. به‌سواربوونی ئه‌سپه‌ رازاوه‌که‌ش، سه‌ری سه‌ره‌ریزی و خۆ پتی گه‌وره‌ بوونم به‌ره‌و قوبه‌ی چه‌رخ‌ی به‌رین هه‌لکشا و به‌و فرمانه‌ پر له‌ به‌خشین و نه‌وازش و به‌سه‌رکردنه‌وه‌یه‌ی وه‌لی نیعمه‌تیش، که‌ دروشمی هه‌ر ده‌ست‌بلاوی بووه، ده‌وله‌ت‌داریم لای چه‌پی خۆم و به‌خته‌وه‌ریشم لای راستمه‌وه‌ به‌چاوی خۆم ده‌بینی و به‌م جوړه‌ش ئاماده‌ی ناو دیوانی رازاوه‌بووم، که‌ به‌زانیان و سادات و ریزدارانی هیژا، به‌گویره‌ی پله‌و پایه‌ی خۆیان ئاماده‌ و ریزبوون؛ بیورلدی شه‌ریفم ئاوه‌لا کرد و خۆینه‌وه‌ و که‌ره‌سه‌ و پیویستی شادیانه‌و ته‌داره‌کی سوپاس‌گۆییم پیش‌که‌ش کرد و تیکرای ئاماده‌بووان و به‌تاییه‌تیش خه‌لکی بابان، به‌ دوعای ته‌مه‌ن درتیزی و به‌خته‌وه‌ری و پترتری شان و شکوی چه‌زهره‌تی ئه‌ولیا‌ی نیعمه‌ت، زمانی پاراومان گیرا... خوا‌ی گه‌وره‌ و دلۆقان و به‌ده‌سه‌لات، ته‌مه‌نی چه‌زهره‌تی ئه‌ولیا‌ی نیعمه‌ت، درتیز و هه‌میشه‌ بکات و ده‌وله‌ت و شان و شکوی نه‌مری پتیدات و سیبه‌ری هوما‌یانه‌یان به‌سه‌ر هه‌موو خه‌لکی ئەم ده‌قه‌ره‌ و به‌تاییه‌تیش به‌سه‌ر ئەم به‌نده‌ راست‌گۆیانه‌وه‌ فراوانتر بکات.

سویند به‌حه‌قی ئەم قسه‌ راستانه، له‌و روانگه‌یه‌وه‌ که‌ به‌خشین و خیر و پیزانینی ئیوه، به‌رامبه‌ر ئەم نۆکه‌ره‌ تۆکه‌م و قامانه‌تان کردووتانه، مایه‌ی

به‌خته‌وه‌رییه‌ و ئه‌وه‌ی بۆ ئەم نۆکه‌ره‌ ساده‌یه‌تان فه‌رموه‌، وه‌ک ئه‌وه‌ وایه‌ به‌نده‌یه‌کتان ئازاد‌کردی و غولا‌می‌کتان به‌زیر کریتی... واته‌: ئه‌گه‌ر چاوپۆشیتان له‌ پیشینه‌ و تاوان و که‌مه‌ته‌رخه‌می ئەم غولا‌مه‌تان کردیت و به‌نۆره‌ی پیره‌وا‌بینینی ده‌سه‌لاتی به‌ریوه‌بردنی ویلایه‌تی بابان و کۆیه‌ و هه‌ریر، سه‌ره‌رازتان کردیم، وه‌ک ئه‌وه‌ وایه‌ ته‌وقی کۆیلایه‌تیتان کردیت ته‌ ملی ئەم نۆکه‌ره‌ و به‌قیمه‌تیکیش کریتیتان.

به‌لام ئەم نۆکه‌ره‌ش له‌ به‌رامبه‌ر ئەم هه‌موو چاودیزی و چاکه‌ و به‌خشین به‌ کۆتایی و لوتف نواندنه‌ی ئه‌ولیا‌ی نیعمه‌ته‌دا، ئه‌گه‌ر گیانی خویشی بخاته‌ به‌رپیتی ئه‌سپی (سه‌مه‌ند) ی به‌خته‌وه‌ری چه‌زهره‌تی ئه‌ولیا‌ی نیعمه‌ت، هیژتا خۆی به‌که‌مه‌ته‌رخه‌م ده‌زانێ و هیژتا «یه‌ک» له‌ به‌رامبه‌ر ئه‌و هه‌زار و زیاتریش چاکه‌یه‌ی هه‌قی لوتف و به‌سه‌رکردنه‌وه‌یه‌ی، که‌ سه‌روه‌رانی به‌رامبه‌ری نواندوویانه؛ نه‌یتوانیوه‌ هیج بکات و بیته‌ پاشکۆ... که‌ خوا یاریت بتوانێ و ته‌قه‌للا بدات، خۆی بگه‌یه‌نیت ته‌ ریگه‌ی خزمه‌ت‌گوزاری سه‌روه‌ران و چاکه‌ی ئه‌ولیا‌ی نیعمه‌تی، به‌ده‌رگای خوا‌ی مه‌زن و دلۆقان بسپیری.

له‌به‌رئه‌وه‌ش که‌ پایه‌به‌رز «ئه‌حمه‌د ئاغا» لوتف و سۆزی سه‌روه‌رانی گه‌یاند و خه‌لکی که‌مه‌نه‌ی ئەم ناوچه‌یه‌ی به‌ته‌وا‌وی خسته‌ به‌ر چاودیزی و هه‌لسه‌نگاندنی دلگه‌وران و دلنیا‌ی کردین، بۆیه‌ ئەم نۆکه‌ره‌شتان، سه‌ره‌له‌نوێ و هه‌فاداری و په‌یمانی نۆکه‌رایه‌تی خۆیانیان به‌ «ره‌سوول ئاغا» دا بۆ ده‌روازه‌ی ده‌ربار «قاپۆ» نوێ کرده‌وه‌ و دیسانیش بۆ «ئه‌حمه‌د ئاغا» یان سه‌لمانده‌وه‌ و جه‌ختیان له‌سه‌ر کرده‌وه‌ و دوا‌ییش به‌ره‌و ده‌روازه‌ی مه‌رحمه‌ت به‌رپیان کرده‌وه‌.

به‌م بۆنه‌یه‌وه‌ چاوقامی و پرکی‌شیمیان کرد و نامه‌ی پیویست و به‌ندایه‌تیمان نووسی و به‌نیشان‌دانی سوپاس‌گۆی و پیزانین و پاسه‌وانیمان بۆ لوتف و مه‌رحمه‌تی زۆری چه‌زهره‌تی سه‌روه‌ران، زمان درتیمان کردووه‌ و بێ هیج مه‌به‌ستیه‌ک، ئەم هه‌موو دوعا‌گۆییه‌مان کردووه‌.

له‌وه‌ زیاتریش بیته‌ده‌یه‌ی ناکه‌ین. امره‌ الاعلی‌ ارفع‌ رافع.

له‌ کۆتایی جمادی الآخر، ۱۲۳۰ کۆچی
مۆر: أفوض امری الی الله، عبده: محمود

نامه‌ی مه‌حموود پاشای بابان بۆ حاکی که‌رکووک

هێشای خاوه‌ن جێ و رێ، به‌خته‌وه‌ری و چاره‌نووس هاوڕێ، برای
سه‌روه‌ر و بالا، تان و پۆ به‌رز و نازناو پیرۆز، برایانی ره‌وشت شیرین و
پایه‌به‌رزان، سه‌روه‌رانی ستایشکراو، ئیقبالی و چاکه و جوامی‌رییان زیاترین
و به‌پشتیوانی خوا له‌ خویشی و شادمانیی نزیک بن و به‌هه‌موو ئاوات و
خۆزگه‌کان بگهن..

دوای ده‌رپرینی دوای زۆر و نیشانه‌ی وه‌لامدانده‌ی باوه‌رپیکراو،
بیروپرای دۆستایه‌تی و خوشه‌ویستی پێوست ده‌کات، رابگه‌یه‌نی که:

به‌و هۆیه‌وه که ویلایه‌ته‌کانی بابان و که‌رکووک هه‌میشه یه‌کیک بووه
جیاوازییه‌ک له‌ نیوانیاندا نه‌بووه، که‌چی هه‌رچی که‌سانیککی سه‌ر به
ویلایه‌تی بابان، که له‌ کارده‌خه‌رین، له‌ په‌نای قه‌لای که‌رکووکدا دالده
ده‌درین! له‌ کاتیکدا ئیمه هه‌رگیز رازی نه‌بوین ده‌ستدریژی پۆسه‌ر خاکی
که‌رکووک بکه‌ین. به‌لام نه‌ئیه‌و ئاماده‌بوون به‌رگری و رێگری له‌وانه بکه‌ن و
نه‌ ئه‌وانیش ده‌ستبه‌رداری ئه‌م کاره ناله‌باره بوون، به‌تایبه‌تیش له‌م
روژانه‌دا، که عه‌بدوڵلا به‌گ داوای فرمانه‌وه‌ایه‌تی بابان ده‌کات و ژاوه
ژاوتیککی ناوه‌ته‌وه و ئیوه‌ش خۆتان ئاگادارن، که ئه‌وانه چ کاریککی بن
سه‌روه‌ریان به‌رامبه‌ر به‌هه‌ژاران و بێده‌سه‌لاتانی ره‌عیه‌ت کردووه و چ
جۆره هه‌لسوکه‌وتیککی بیه‌ووده‌ش ده‌که‌ن و تا ئه‌مانه‌ش له‌ ناو که‌رکووکدا
بن، هه‌رگیز ده‌ست نایانگات. بۆیه ناچار ده‌ستکراوه به‌خۆئاماده‌کردن و
هێرش کردنه سه‌ر که‌رکووک و ده‌وره‌یه‌ری... چونکه ئه‌گه‌ر عه‌بدوڵلا به‌گ
مه‌به‌ستی فرمانه‌وه‌ایه‌تییه، به‌هیوای چیه‌ خۆی له‌ که‌رکووکدا حه‌شار داوه!
ئه‌گه‌ریش به‌هیوای شه‌ر و به‌ره‌نگارییه، ئه‌وا له‌شکری ئیمه له «بازیان»
دایه، ئیتر بۆچی ئه‌و خۆی دوا ده‌خات؟ چونکه له‌وه زیاتر به‌به‌رمانه‌وه
نه‌ماوه و خوششان ئاگادارن، که برای هێژامان «عوسمان» له‌ده‌می‌که‌وه
به‌هێژیکه‌وه له «بازیان» به‌رامبه‌ر عه‌بدوڵلا به‌گ دامه‌زراوه و له‌ملاشه‌وه؛
لای سوپای به‌ده‌سه‌لاته‌وه،^(٥٥) له‌شکریکی وه‌ک می‌رووله و کولله،
گه‌یشته‌وه قوناغی «باریکه» و هۆردووی کردووه... له‌به‌رئه‌وه تکه‌ی زۆر و

به‌لام له‌وه چووه هه‌لبژاردنی مه‌حموود پاشا، به‌میری بابان، جیتی ره‌زامه‌ندیی مام و
هه‌ندێ له‌ برا و خزمه‌کانی نه‌بووب، یان هه‌ر یه‌که‌یان لای خۆیه‌وه، خۆی بۆ ئه‌و پله و
جیه‌گه‌یه به‌ره‌واتر زانیبی، بۆیه ئه‌وه‌نده‌ی نه‌بردووه به‌خۆیان و ده‌ست و پێوه‌نده‌کانیانده‌وه،
روویان وه‌رگێراوه و چوونه‌ته به‌غداد و مه‌حموود پاشایان به‌جیه‌تیشته‌وه. والی به‌غدادیش
وه‌ک نه‌ریتی والیه‌کانی پێش خۆی، ئه‌مانه‌ی بۆ مه‌به‌ستی تایبه‌تی خۆی و ئاژاوه و
ناکوکی ناو بنه‌ماله‌ی بابان، لای خۆی گلداده‌ته‌وه... به‌م پێیه هه‌ر له‌سه‌ره‌تای کارکردنی
مه‌حموود پاشاوه، زه‌مینه‌ی ناکوکی و پیلانگێڕان له‌ ناو سه‌رانی بابان و بنه‌ماله‌ی
فرمانه‌وه‌ایه‌تی بابان و له‌ دژی مه‌حموود پاشا له‌ کایه‌دا بوو... به‌تایبه‌تیش له‌م کاته‌دا که
سه‌عید پاشای والی به‌غداد لایکی ته‌مه‌ن (٢٢) ساله‌ی که‌م ئه‌زمون بوو. به‌گوێره‌ی
خواست و دنده‌ی ده‌وره‌یه‌که‌ی پریری داوه و هه‌لسوکه‌وتی کردووه.

بۆیه سال و نیوێک دوای به‌سه‌ربردنی فرمانه‌وه‌ایه‌تی مه‌حموود پاشا، هه‌لوێستی والی
به‌رامبه‌ر مه‌حموود پاشا گۆر دراوه و پریری داوه عه‌بدوڵلا پاشای مامی له‌جیتی دابنی و
بۆ ئه‌مه‌ش عه‌بدوڵلا پاشا له‌گه‌ڵ هێژیککی عوسمانیدا، له‌ به‌غدادده‌وه هاتۆته که‌رکووک و
له‌وێ له‌نگه‌ری گرتووه. مه‌حموود پاشاش پریری داوه رێگه‌ی ئه‌م به‌رنامه‌یه و هاتنه ناو
شاری سلیمانی لێبگرت و له‌م پێنامه‌شدا له‌ سه‌ره‌تاوه عوسمان به‌گی برای، به‌هێژیکه‌وه
به‌ره‌و «ده‌ربه‌ندی بازیان» ناردووه و هاوکاتیش داوای له‌ ئێران کردووه پشتیوانیی
لێبکه‌ن.

ئێرانیش هێژیککی به‌سه‌رکردایه‌تی محمه‌د عه‌لی میرزای نایب سه‌لته‌نه به‌ره‌و
شاره‌زوور ناردووه و له‌ ناوچه‌ی «باریکه» ی نزیک چه‌می «تانجه‌رۆ» هۆردوویان کردووه...
به‌ده‌م ئه‌مانه‌شه‌وه نامه‌یه‌کی هه‌ره‌شه ئامیزی له‌ رێگه‌ی حاکی که‌رکووکده‌وه بۆ کاربه‌ده‌ست
و گه‌وره‌کانی که‌رکووک ناردووه، داوای لێکردوون: عه‌بدوڵلا پاشا له‌ که‌رکووک ده‌ربکه‌ن؛
که ئه‌مه ده‌قی ئه‌و نامه‌یه‌یه:

به‌لگه‌نامه‌ی ژماره: ٩٢

بابه‌ت: ده‌رکردنی عه‌بدوڵلا پاشا له‌ که‌رکووک

میژوو: ٢٤ی ره‌جه‌بی ١٢٣١ کۆچی، ٢١-٦-١٨١٦ز

سه‌رچاوه: اسناد ومکاتبات تاریخی ایران (قاجاریه)

به‌رگی: یه‌که‌م. لاپه‌ره ٢٠٦

مۆلەتتى يەكجارييم له خاوەن شكو، پايەبەرز و سەرتۆپى مەزنان؛ بڕام:
«محەمەد عەلى خان، سوپاسالار» و سەرجهەمى سەرکردە جوامپىرەكانى
قاجار داواکردوو، كە چەند رۆژتيك جێهەو بەرەو دواوە رابكێشن.

بۆ ئەوەش خوا لایمان رازى بێ و بەرژەوندى خەلكيش
لە بەرچاوبگرين، بەچاكان زانى نامەتان بۆ بنووسين و ئاگادارتان بكەين،
كە دەبێ لەم دوو كارە، يەكێكيان ئەنجام بدەن: يان عەبدوڵلا بەگ بكەنە
دەرەو و بۆ جەنگى بنيرن و ئەم كارە بەلا يەكدا بخات؛ يان رەوانەى
بەغدادى بكەنەو و بچیتەو بەغداد و ئەو ژاوە ژاوەى ئەو لەولا يەو
و ئەم لەشكر كيشيشەش لەم لا يەو دوايى بێت. لەبەر ئەوە چەند رۆژتيك
چاوەرێتى ئەوەين يەكێك لەم دوو كارە ئەنجام بدەن... ئەگەر بەرێش لەلاى ئێوە
يەكێك لەم دوو كارە، بەرامبەر عەبدوڵلا بەگ ئەنجام نەدەن، سوتیند
بەخودا، ئیتر لەوە زیاتر خۆمان پێ راناگیرى و بەناچارى و بێ هیچ چەند و
چونێك، ئەم بەلا جۆشاو ولافاو خرۆشاو دەكەینە سەر ئەو ناوچەیان.

ئیتەر ئاواتیشمان ئەوەیە، كە لەلا يەن ئێوە گله يیمان لێنەكرى، چونكە
بەو خوايەى كەبێ وینە و بێچوونە، بەزبانى عەبدوڵلا و بەتایبە تیش ئێوە
رازى نابین، كە مافى دراوسێتیتان بەسەرەو یە. بە پشتیوانى خوا دەبێ لە
چوار رۆژ تێنە پەرى، كە ئەم وەلامە بەئێمە بگاتەو.

باقى الدعاء والسلام

٢٤ ی رەجەبى ١٢٣١ كۆچى، ٢١-٦-١٨١٦ ز
مۆر: «أفوض أمري إلى الله، عبده: محمود (٥٦)

هەر لە سەر و پێوەندى ئەم زنجیرە رووداوەدا (وەك دەرەكەوێ)، ئێران لە بەرامبەر ئەم
بەدەنگەو هاتن و ناردنى ئەم هێزەیدا كە بۆ پشتیوانى لە محەمەد پاشا ناردوو یەتى و
بۆ زیاتریش دلتیابوونى لە داها تووى ناوچەكە؛ داواى بارمتهى لە محەمەد پاشا كردبێ...
لەلا يەكى تریشەو لەسەر ئەو كە كار بەدەستانى كەركوك، عەبدوڵلا پاشاى مامى
محەمەد پاشا و هاوکارى والى بەغدادیان پەناو داڵدە داو، هەر لە رێگەى محەمەد
پاشاوە داوايان لەوانیش كردوو، بارمتهى خۆيان بۆ لاى: محەمەد حسین خان بنیرن، كە

٥٦- ئەرشىفى سەرۆك وەزیرانى ئەستەمبۆل. خەتى هومایۆن- ژمارە: ٣٧٢٠٠٠ / P .

ئەم داوايەى ئێران، لەو نامەيەى محەمەد پاشا دا، كە (٥) رۆژ داواى مێژووى نامەى
پیشوو، بەهۆى «سەید محەمەد ئەفەندى موفتى» ی كەركوكەو بەو كار بەدەستانى
كەركوكى ناردوو:

بەلگەنامەى ژمارە: ٩١

بابەت: گەشتى لەشكرى ئێران بۆ سلیمانى و داواى بارمته

مێژوو: ٢٩ ی رەجەبى ١٢٣١ كۆچى (٢٦/٦/١٨١٦ ز)

سەرچاوە: اسناد و مكاتبات تاريخى ايران (قاجاریه)

بەرگی: يەكەم. لا پەرە: ٢٠٥

نامەى محەمەد پاشاى بابان

بۆ: سەید محەمەد ئەفەندى- موفتى كەركوك

بە پشتیوانى خوا، هەمیشە دەرگای بەختەوهرى و دەوڵەت و بەختان
بەكلىلى چاودێرى و بەسەرکردنەو خاى گەورە، بەرەو رووى بەختى
پیرۆز و بیری ئەو خاوەن لوتفە فراوانتر بێ و هەر بەلوتفى ئەویش
هۆیهەكانى خۆزگە و ئاواتەكان ئامادە بكرى. داواى كردنەوهرى دەرگاکانى
پارانهوهرى پێویست و بەدەنگەو هاتنى ئایاتى فەرمودە؛ بیری سۆزدارى
وا پێویست دەكات هەر كاتى پرسىارى دەرگوىاس فەرمودە؛ بیری سۆزدارى
كە هیزى سەربازیان (٥٧) هاتۆتە ناو سلیمانى و «سلیمان پاشا» ش (٥٨)
گەشتۆتە كرماشان. لەم كاتەدا محەمەد حسین خانى نایب سەلتەنە، بە
هۆى غولامەكانى شازادەو، هەوالى بۆ ئەم دلتسۆزە ناردوو، كە كەسێك
بۆ هینانى بارمته دیارى و دەستنیشان دەكات. ئەگەر دەینیرن، وەلامان
بدەنەو ئەگەر بەرێش بێرو بۆچوونێكى تر لە دلتا هەبە، دیسان هەر وەلامان
لێ بگێردرێتەو و ئاگادار بكرین؛ تا زانیاریمان لەو بارەيەو هەبێت...
پێویست و بەئەرك زانرا ئەم هەوالانەتان بۆ بنووسم. ئیتەر خۆشتان
سەرپشكن. رۆژانى جوامپىرى بە ئەنجام بگات.

مۆر: «أفوض امري إلى الله، عبده: محمود (٥٩)

٥٧- مەبەست لە سوپای ئێران.

٥٨- مەبەست لە سلیمان پاشاى كورێ ئیبراهیم پاشا و نامۆزای محەمەد پاشا.

٥٩- ئەرشىفى سەرۆك وەزیرانى ئەستەمبۆل- خەتى هومایۆن- ژمارە: ٣٧٢٠٠ / N .

وهك سه رنج ده درى داروبارى ئهو رۆژگارهى ده سه لاتدارىتى بابان، نيشانه و سه رتاكاني داهيزران و شپرزهي و بى شيرازه ييبان تيدا به دى ده كرى. چونكه له لايه كه وه: مامه كاني مه حمود پاشا روويان كردۆته دۆژمه كاني و له شكري رۆميان له دژي هيناهه ته نزيك كه ركوك و زۆريه له شكري بابانيش بۆ به رنكارى له م كارى عه بدوللا پاشا و هيزه كه ي؛ له ده ريه ندى بازبان سه نكه ريان كردوو و دامه زراون.

له لايه كى تر يشه وه، له قۆلى شاره زووره وه له شكري ئيرانيش هاتۆته ناوچه رگه ي قه له مپه روى بابان و ده ستى له كاروبارى ميرنشينه كه وه رداوه و له هه مان كاتيشدا سليمان پاشا ئامۆزاي مه حمود پاشا رووى كردۆته ئيران و به پشتيبوانى ئيران دژايه تى مه حمود پاشا ده كات.

له قه له مپه روى والى به غداديشدا: پشتيبوى و ناكوكى له نيوان سه عيد پاشا والى به غداد و داود پاشا زوايدا، له سه ر ده سه لات، له پيوه ندى ميرنشيني بابانيشدا رهنگيان داوه ته وه.

چونكه ناكوكيه كاني نيوان سه عيد پاشا و داود پاشا گه يشتۆته قۆناغيكى دژوار، داود پاشا ميرنشيني بابانى به شوتنى دالده و په ناگه ي خۆى زانيوه و له ئه يلولى ١٨١٦ز، دا چۆته لای مه حمود پاشا و ماوه ي (٤٠) رۆژتيك له سليمانى ماوه ته وه (٦٠) و به هۆى ئه م كارى داوديشه وه هه موو ئه وانى له و ماوه يه دا له دژي سه عيد پاشا، په نايان بۆ ئيران برده بو، هاتنه لای داود.

به واتايه كى تر، له و رۆژانه دا «سليمانى» بۆته مه له ندىكى گه وreh دژايه تى سه عيد پاشا والى به غداد.

سه عيد پاشاش له م هه لاتنه ي داود پاشا بۆ سليمانى و كۆبوونه وهى دۆژمه كاني له ده وري داود، مه ترسيى لى نيشتوه و له عه بدوللا پاشا گيتراوه ته وه كه له كه ركوكه وه بۆ به غداد بگه رپيته وه.

هه ر له و رۆژانه دا داود پاشا له سليمانىيه وه كه وتۆته راپۆرت و نامه نووسين بۆ بابييعالى له دژي سه عيد پاشا و داواى لاهردنى سه عيد و دانانى خۆى له جيتى سه عيد كردوو و هه ر به پشتيبوانى مه حمود پاشا و عوسمان پاشاش به ره كه ركوك به رى كه وتوه و له و ماوه يه دا كه له نزيك كه ركوك بووه، فرمانى لاهردنى سه عيد و دانانى خۆى به والى به غداد، له ئه سته مبه له وه پيگه يشتوه و وینه ي فرمانه كاني بۆ كاربه ده ست و گه وreh كاني به غداد ناردوو و داواى كۆمه له رووداويكى خيرا و ئالۆز، لايه نگرانى داود

٦٠- لۆنگريک- ص ٢٣٦ .

پاشا هيرشيان برده ته سه ر سه عيد پاشا و كوشتويانه و داود پاشا بۆته والى به غداد (١٨١٨ز) (٦١).

داود پاشاش هه ر ئه و نه دى بۆته والى به غداد، داواى ماوه يه كى كه م، هه موو دۆستايه تى و پيوه ندى و چاكه و يارمه تيدانىكى پيشينه ي مه حمود پاشاى له ياد كرد و له سه ر نه ريتى واليه كاني پيش خۆى، كه نه يانده هيشت ميره كاني بابان له سه ر شوتنى خويان جيگيرين و به دلنبايى ميرايه تى بكه ن؛ ئه ميش دژي مه حمود پاشا كه وته پيلانگيران و ئاژاوه نانه وه له ناو بنه ماله كه ي مه حمود پاشا و لاهردنى عوسمان پاشاى براى هه ره ته با و نزيكى مه حمود پاشا له فرمانه وايه تى كۆيه وه هه رير و ته فره داني هه سه ن به گى براى مه حمود پاشا، كه له گه ل (٥٠٠) كه سدا چۆته به غداد (١٨١٧) و فرمانه وايه تى كۆيه و هه رير-يشى پى به خشيوه (٦٢).

هه له به ته ليته دا ده بى ئه وه بوترى، كه هه لوتست گوپنى خيرا خيراى بابييعالى و واليه كاني به غداد، به رامبه ر ميران و ميرايه تى بابان و ئاژاوه نانه ويان له ناو بنه ماله ي باباندا، هه روا بى بۆنه و بى بنچينه نه بووه، به لكو له ئاكامى ئه و مملاتى و شه رى ده سه لاته دا بووه، كه هه ردوو ده ولته تى قاجارى و عوسمانى، بۆ هينانه دى به رژه و نه دى و ئامانجه كانيان له ناوچه كه دا ده يانكرد و ده ستيان له كاروبارى ناوچه كاني يه كتر وه رده دا، به تاييه تيش له ناوچه كاني سه ر سنورى هه ردوولا ياندا، كه ميرنشيني بابان ده كه وته سه ر سنورى هه ردووكيان و كاتيكيش ئه م مملاتى و زۆرانبازييه ده گه يشته ئاستيىك زبان به به رژه و نه دى ميران و ميرانى بابان بگه يه نيته، ئه وسا ميرانى بابانيش به گوپره ي ديد و به رژه و نه دى خويان، بيانويستايه، يان نه يانويستايه، ده كه وته تاي ته رازووى يه كتيك له و دوو ده ولته تى قاجارى و عوسمانى و ده بوونه ئامرازتيك بۆ ئه نجامداني پلان و به رنامه ي يه كتيكان.

له هه مان كاتدا به رده وام له ناو خودى بنه ماله و ميرنشيني بابانيشدا، هۆى بنچينه يى بۆ هه لوتست وه رگرتن له يه كتيك له م دوو ده ولته ته هه بووه؛ وهك ئه وهى له سه ره تاي سه ده ي شارده و دروستبوونى ده ولته تى سه فه وييه وه، شا ئيسماعيلى يه كه م (١٤٨٧-١٥٢٤ز) له يه كه مين رۆژى شاهيتى خۆيه وه مه زه به ي شيعه ي كرده مه زه به ي ره سمى ده ولته ت و كه وته شه ر و قه لاجۆكردنى مه زه به ي سوننى، كه به هۆيه وه مه زه به ي سوننى له

٦١- هه مان سه رچاوه- ص ٢٣٦-٢٣٧ .

٦٢- ريج له سه رده نه دريخوايه نه كه يدا بۆ ميرنشيني بابان، له زۆر شوتنى بيه ره وييه كاني خۆيدا، به وردى باسى پيلانگيرى و ده ستپوهردانى عوسمانى و قاجارى، له ناو بنه ماله ي بابان و سه رانى بابان دا ده كات. كه هه رهك نمونه ي ئه و ياسايانه، بنواړه: گه شتى ريج بۆ كوردستان- لاهه ركهانى: ٣١٧، ٣١٨ . هه ره ها: لۆنگريک- ص ٢٤٣ .

قهله مېړه وی سغه ویدا تهنگی پټه لچنرا و زوری کوردانی سوننی مه زه ب، به ناچاری دایانه پال دهوله تی عوسمانی و له زور شه و کیشه کانیشدا، بهرگری و دا کوکیان له دهوله تی عوسمانی کردو تا چند سده به ک و تا هاتی دهسه لاتی قاجاره کانیش ب سهر ئیران (۱۷۹۶ز)، ثم هه لومهرجه هه به و جوره مایه وه؛ به تابه ییش که له سهره تای سده ی نوزده و هه له روانگه یه وه، ته ریه تی «قادی» که زانی هیژا و مه زنی ساداتی به رنجه: «شیخ ماری نودی، ۱۷۵۳-۱۸۳۸ز» رابه رایه تی ده کرد، زور به گهرمی و به ناشرکرا پشتیوایی له دید و هه لوتستی دهوله تی عوسمانی ده کرد.

به لام که زانی ناسرای ته ریه تی نه قشبه ندی: «مه ولانا خالید (۱۷۷۹-۱۸۲۷ز)، له دوی وهرگرتی ته ریه تی له هیندستان (۱۸۱۱) و له سهره تای هاتنه سهر کاری داود پاشادا، له سهر بانگهیشتی مه حمود پاشای بابان؛ دیته سلیمانی و خانه قای ب ده کرتیه وه و له ماوه یه کی زور کورتدا ته ریه ته که ی پهره ده سین و به پیچه وانه ی ته ریه تی «قادی» یسه وه، نابیته لایه نگر و پاشکوی هیچ کام له و دوو دهوله ته و هه ولئ یه کخستنی میره کانی بابان ددات و هاوکات (۶۳) ته ریه تی پیشووش «قادی» زور زو ده که ویتنه دژایه تی و تهنگ پټه لچینی... ئیتر به و هویه وه که هه ریه که له دوو ته ریه ته، له ناو توژ و دهسته و ریزه کانی کومه لانی خه لک و بنه ماله کانی بابانی و رووناکیران و دام و ده سگا و ته نانه ت له شکری بابانی شدا، لایه نگر و جه ماوه ریچی زوریان ده بی و هه مان ململانی و دژایه تی، به ناو ریزه کانی ته مانه شدا ده ته نیتیه وه؛ ته وسا ئیتر کومه لگه ی ناو قهله مېړه وی بابان، ته ونددی تر به ره و جیاوازی و له به ریه که هه لوه شان و له ت و په تبوون ده چی..

بویه سهرده می فرمانه وایه تی داود پاشا (۱۸۱۶-۱۸۳۱)، سهره تای هه لته کاندنی شیرازه ی کومه لگه و دهسه لاتی فرمانه وایه تی بابانه ..

چونکه له کوتایی چاره کی یه که می سده ی نوزده وه، ئیتر کوردستان ئوقره و ئاسایشی لئ ده بری و ده بیته مهیدانی ململانی و به یه کدا هه لپژانی له شرکه کانی عوسمانی و قاجاری و شوینی زورانبازی خوینای و کاو لکاری میره کانی بابان و ته نینه وه ی ئاژوه و پشتیوی و شه و تیهه لچونی بیپرا نه وه و نه خوشی و هه ژاری..

هه ر ثم داروباره ش ربی بۆ میرنشینیکی تری دراوسیتی بابان، واته: بۆ میر محمه دی

۶۳- مه ولانا خالید ته قهله لایه کی زوری یه کخستن و یه کیتی و ته بابی میره کانی بابانی داوه و له خانه قاکه ی خۆدا مه حمود پاشا و مام و براکانی کوکرده ته وه و سوتندی داو، تا خیانه ت له یه کتری نه که ن و به بی ئاگاداری یه کتری، پتیه ندی و نامه گۆرینه وه هاوکاری سهرانی قاجاری و عوسمانی نه که ن. (بۆ زیاتر زانیاری له باره یه وه، بنواړه: گه شتی ریچ بۆ کوردستان- ل: ۱۵۷، ۱۶۰، ۳۲۲).

ره واندز (۱۷۷۴-۱۸۳۸ز) خوشکرد، (که له م روژگارده هه لپه ی فراوانخوازی ده کرد و به ره و دره وشانه وه ده چو) تا ثم لاوازی و داپژاوییه ی میرنشینی بابان بقوژتیه وه و له به ری باکوور و خورتاوی قهله مېړه وی بابانه وه، تهنگ به میرنشینی بابان هه لچنی و ناوچه یه کی فراوانیان لئ داگیر بکات و سنووری دهسه لاتی بگه یه نیتیه نزیک «سلیمانی» ی مه لبه ندی میرنشینی بابان، له قهله مچوغه و سورداش و له قهله شقوئی قهلا و بنکه یه کی سهریازی دامه زربتی (۱۸۲۲). (۶۴)

به لام به گویره ی یاسای ناوده وله تان، میرنشینی بابان سهر به ده وله تی عوسمانی بوو. که چی ئیران له ململانی خۆدا له گه ل دهوله تی عوسمانی، ده بیوست به هوی پاشاکانی بابانه وه، نفووزی خوی له کوردستاندا به هیژ بکات و تا ده هات گوشاری زورتری بۆ سهر میره کان و میرنشینی بابان ده هینا و بوته وهش به رده وام میرانی بابان ناچار بکات، داخوازیه کانی جیه جی بکه ن، له و سالانه ی فرمانه وایی مه حمود پاشادا کردبوویه نه ریت داوی بارمته ی لیده کردن، که ده وایه کوپ و برای میره کانی بابان بن و له کرماشان دابرتن، که ثم جوره داخوازیانه ی ئیران له میرنشینی بابان، له نمونه ی ثم به لگه نامه یه ی خواره وده ده رده که وی: (۶۵)

به لگه نامه ی ژماره: ۱۱۱

بابه ت: بارمته ی پاشای بابان و کیشه کانی سنوور

میژوو: ۱۲۳۵ کوچی، ۱۸۱۹ز

سهرچاوه: اسناد و مکاتبات تاریخی ایران (قاجاریه)

به رگی: یه که م

لاپه ره: ۲۳۷

۶۴- مسته فا ثمین، نهوشیروان: میرنشینی بابان له نیوان.. ل ۱۴۷. هه روه ها له م باره یه وه بنواړه: به شی (۵) ی ثم کیتی و به لگه نامه کانی هه مان به ش.

۶۵- له سهرده می فرمانه وایه تی ته وهرحمان پاشای باباندا، مه حمود پاشا له جیتی باوکی، لای شازاده محمه د علی میرزا له کرماشان بارمته بووه. ته وندده زور له وی ماوه ته وه، هه ر له وی ژنی هیناوه و کوپتیکی به ناوی «علی» له و ژنه هه بووه. که وه که له م چند به لگه نامه یه ده ده رده که وی، ته و ژن و منداله هه ر له وی ماونه ته وه. هه ر له و ماوه یه ده که له کرماشان بارمته بووه، جارتیکشیان کار به وه گه یشتوه، خه ریک بووه بیکوژن. [ریچ - ل ۱۶۰. هه روه ها: نصیری- جلد (۱) ص ۲۳۷.. دیسان هه ر ریچ ته وکاته ی له سلیمانی میوانی مه حمود پاشا بووه، له بیره وری روژی (۷) ی تشرینی یه که می (۱۸۲۰) دا، نووسیوتی: «سن روژ له مه ویه ر، واته: غی هه مان مانگ- ته وهرحمان به گی کوپی مه حمود پاشا، که ته منه ی (۷) سالان بووه، به بارمته بۆ کرماشانی نارده وه (گه شتی ریچ بۆ کوردستان- ل ۳۰۴).

نامه‌ی محمەد علی میرزا بۆ: سلیمان ئەفەندی - بالۆیزی دەولەتی عوسمانی

«چو خور شُد ز فَتَح علی
منجلی مە بُرج شاهي محمد علی»
«وەکو خۆره‌للات له سه‌رکه‌وتن و له فه‌تخی علی
مانگی ئاسمانی سولتانی و شاه‌ی محمەد علی»

به‌رێزی پایه‌به‌رز، خاوه‌ن گه‌وره‌یی و سه‌روه‌ری و نازایه‌تی و دلیری و هوشیاری، جه‌نابی سلیمان ئەفەندی بالۆیزی خۆش راویزی ده‌وله‌تی هه‌تا هه‌تایی و راه‌ستاوی به‌شان و شکۆی عوسمانی، ساغ و سه‌لامه‌ت و شادمان بیت. دوا‌ی نووسینی په‌یامی خۆشه‌ویستی، تێتان ده‌گه‌یه‌نم: کاتێ له‌ رێکوپێک کردنی کێشه‌کانی سنوور بووینه‌وه و له‌ سه‌ردانی ناوچه‌کانی عه‌ره‌به‌ستان گه‌راینه‌وه و پێوه‌بووین بچه‌ینه‌ی باره‌گای به‌رز و به‌شکۆی خاوه‌ن شکۆ (خوا ته‌مه‌نی پاشایه‌تی درێژ بکات)، وتیان ئێوه‌ی به‌رێز و هوشیار، شه‌ره‌فی ئه‌وه‌تان پێدراوه‌ بچه‌ خزمه‌ت پاشای دادگه‌ر و دادپه‌روه‌ر و ئیزنی گه‌راینه‌وه‌ی لێ وهره‌گرن. هه‌ر له‌ هه‌مان کاتدا، به‌رێز: که‌ریم خانی ئەفشاریش که‌ وه‌ک خانه‌خوێ و میوانداری قۆناغه‌کانی ناو رێ، بۆ هاوڕێیه‌تی جه‌نابت دیاریکه‌رابوو؛ هات و ئه‌و نامه‌یه‌ی که‌ به‌ناوی ئه‌وه‌وه، له‌باره‌ی بارمه‌ته‌ی پاشای بابانه‌وه‌ نووسرا‌بوو، له‌گه‌ڵ هه‌موو نووسراوه‌کانی ده‌وله‌تی ده‌سه‌لاتدار و به‌رپرسیانی گه‌وره‌ی به‌شان و شکۆ و ناسراوی وهرگرت و زۆر پیتی سه‌ربه‌رز و شادمان بوو.

یه‌که‌م ئه‌وه‌ی که‌ نوابی ئیمه، بۆ دیداری ئه‌و به‌رێزه‌ زۆر به‌ تاسه‌وه‌ بوو. له‌به‌رئه‌وه‌ی نوابی ئیمه‌ له‌ کاتێ چوون و گه‌راینه‌وه‌ی ئه‌و به‌رێزه، له‌وی نه‌بووه و نه‌مانتوانیوه‌ له‌ نووسین و قسه‌ و راویزیان ئاگاداریین.

به‌لام له‌بابه‌ت بارمه‌ته‌ی پاشای بابانه‌وه، که‌ له‌ فرمانی شاهه‌نشادا نووسراوه و ئاماره‌ی پێکه‌رابوو... با ئه‌وه‌ له‌ ئێوه‌ی به‌رێز شاراوه‌ نه‌بێ، که‌ له‌ رابردوودا رێ و ره‌سمی سنوور به‌جۆرێک بووه، چونکه‌ هه‌موو سالتی ئازهل و پاتالی بابان بۆ هاوینه‌خۆری و گه‌رمیان و کوێستان هاتوونه‌ته ئه‌مبه‌ر و ئازهل و خه‌له‌کانی ئەملاش له‌به‌ر گه‌رمینه‌کانی به‌غدادا هاتوچۆی

ئه‌ودیو ده‌که‌ن. به‌م هۆیه‌وه‌ و پێویستی کردووه‌ هه‌موو کاتێ له‌لایه‌ن پاشایانی کورده‌وه، که‌سیکیان لێره‌ بیت، تا له‌کاتێ رووداوه‌ گه‌رنک و به‌رچاوه‌کانی سه‌ر سنووردا، پرس و رای پێکه‌ین.

له‌ سالانی پێشوو، که‌ ئه‌وه‌رحمان پاشای بابان مابوو، مه‌حموود پاشای کورێ خۆی وه‌ک بارمه‌ته‌ لێره‌ دانا‌بوو... شاهه‌نشای خاوه‌ن رێز «خوا مو‌لک و مالتی به‌رێزی» کچی که‌لب‌ علی خانی فه‌یلی بۆ مه‌حموود پاشا خواستی‌بوو و ئه‌ویش لێره‌ ئه‌م ژنه‌ی هه‌بووه. ئه‌یتر که‌ ئه‌وه‌رحمان پاشا مرد و مه‌حموود پاشا بوو به‌والی سلیمانی، ئه‌و کچه‌ له‌ مالتی باوکی به‌جێما. ئه‌و ژنه، کورێکی کوێریشی بووه. له‌ دوا‌یدا نه‌ مه‌حموود پاشا ئه‌و ژنه‌ی وێست و نه‌ئو ژنه‌ش دلی به‌وه‌وه‌ بوو. زۆر ده‌میکه‌ ئه‌و ژنه‌ به‌ره‌للا کراوه و له‌ مالتی باوکی دانیشتی‌وه و ئه‌و کوێرش (وه‌ک باسکرا)، به‌ر رق و بێزاری به‌وتوو... پاشایانی تر و که‌سوکاریان هه‌یج بارمه‌ته‌ و شتیکی تریان له‌م ولاته‌ نه‌ما‌وه... کوردستان هه‌روه‌ک جارێ له‌ ژێر ده‌سه‌لاتی داود پاشای وه‌زیری دلپاک‌ی دارولسه‌لامی به‌غدادیه. نوابی ئیمه‌ش چونکه‌ خۆی به‌خزمه‌تکاری هه‌ردوو ده‌وله‌تی هه‌تا هه‌تایی و به‌رده‌وام ده‌زانی، به‌هه‌یج جو‌ری جیاوازی و جیا‌یی له‌ نیوانیاندا دانانی و ئه‌وه‌ی پێویستی دۆستایه‌تی و لایه‌نگری بێ، به‌جێ هه‌یناوه و به‌جێ ده‌هه‌ین. بۆ سه‌ربه‌خۆیی و پێشکه‌وتنی کاره‌کانی، ئه‌وپه‌ری هاوکاری له‌گه‌ڵ ده‌که‌ین.

ئێتر ئه‌گه‌ر له‌م ماوه‌یدا هه‌ندێ قسه‌وباسی چکۆله و گێره و کێشه‌ی ورد قه‌وما‌بێ؛ که‌ ئه‌ویش له‌ پێویستییه‌کانی سروشتی سه‌ر سنووره، ئه‌وا جاروبار رووداوه‌که‌ لێک دینه‌ پێشی و ئه‌مانه‌ش هه‌ر چاره‌یان بۆ ده‌دۆزینه‌وه و چاکی ده‌که‌ینه‌وه و ئه‌مانه‌ش ئه‌وه‌نده‌ گه‌رنک نین بینه‌ مایه‌ی دلگیری و زویر بوونتان. بۆیه ئه‌گه‌ر به‌رێزتان بۆ بابه‌تێکی تر و بنجینه‌کانی پێوه‌ندی دوو ده‌وله‌تی بالا راسپێدرابن، که‌ له‌ پێویستییه‌کانی پاشایه‌تی ده‌سه‌لاتداریتیه‌یه، که‌ دیاره‌ هه‌رواش بێ و زۆریش به‌جێیه، ئه‌وا له‌م کات و ساته‌دا نیوانی پاشایانی بابان و وه‌زیری دلپاک، له‌وپه‌ری ته‌باییدا‌یه و کورده‌کان زۆر له‌ جارێ زیاتر له‌ خزمه‌تدان و ئه‌وه‌ی پێویستی خزمه‌ت بیت، به‌جێ دین... هه‌رکاتیکیش سه‌رکێشی و سه‌ره‌رۆبی وایان لێ رووبدات، که‌ دژی پێوه‌ندییه‌کانی هه‌ردوو ده‌وله‌ت بوو، ئه‌وا ده‌بی له‌لایه‌ن هه‌ردوو لاوه‌ ته‌می بکڕین و گوێیان رابکێشێ..

ئېمەش خوانە خواستە، هیچ کاتى لەبىرى ئەودا نەبووین پاشایانى کورد سەرپېچى و خراپەیک بەرامبەر وەزیرەکانى بەغداد بکەن، بەتایبەتیش لەگەڵ جەنابى وەزیرى گەورە و گران «داود پاشا»ى حاکمى بەغداد، کە هەمیشە هەولمان داووە سەرەخۆبى بپارێزرى و کاروبارىشى دامەزرانتر بێت... ئیستاش ئەگەر بەرپز، تا گەرانی ئەودى نوابى ئیمە، لە تارانى پایتەخت، دەتوانى لە دارولسەلامى بەغداد راوەستى، ئەوا لەگەرانی ئەودا ئەودى لەبابەتى چکۆلە و گەورە و ئەودەندى پێوەندى بەنوابى ئیمە و هەبى، خوا یارى هەمووى بەگوێرەى دلى ئێوە پەسەندیان دەکەین و هەرگیز درىغى ناکەین... ئەگەریش هات و لەبەر هەر هۆیک، بۆى نەگونجى لە بەغداد راگیرىت، ئەوسا هەرچۆنى خۆتان پیتان چاک بى و بۆ سەرخستنى کارەکانتان پتویست بێت، بەوالى بەغدادى بسپێرن، خوا یارى ئیمەش درىغى ناکەین، چونکە سەرەرای ئەودى نوابى ئیمە، هەموو کاتى خۆى بەخزمەتکارى هەردوو دەولەتى بالا زانیووە و رووداوىكى واش نەقە و ماو، کە بەناچارى نوێنەرى بۆ بنێردى و ئەمەش بۆ ئەو دەولەتە بالا یە دەریکەوئى کە هیچ کاتى کیش لە خزمەتگوزارىیدا جیاوازییەکی لە نىوانى دوو دەولەتدا دانەناوە و داینانى و لەمەودا واش بەوپەرى تیکۆشان و تەقەللای خۆیەو، بۆ خزمەتکارى ئەو دوو دەولەتە درىغى ناکات... بۆ راگەیاندى ئەم قسانەش، بەرپز: محەمەد عەلى خانى غولامى پێشخزمەتمان کردە بەرپرس، تا ئەو چەند وشە راستییە بنووسى.

بەکورتى، باسە کە سەبارەت بە بارمەتى محەمەد پاشای حاکمى بابان بەوجۆرە بوو، کە نووسیمان... لەبارەى ئەو ئافەرەتەشەو، کە بە بەرپز: کەرىم خانىان سپاردوووە و ناردوو، بانه، چۆنیتییە کە پاشا بە بەرپز محەمەد عەلى خانى نێردراوى جەنابت وتوووە و لە هاتنتاندا، تیتان دەگەیهنیت.

پاشان ئەگەر لەبارەى بارمەتى دیکەو، کە لێرە بێت و قسە و باستان هەبى، هەر کاتى کە سیکتان بۆ ناردنەو یان ناردبێت، بەبى هیچ تەنگوچەلەمە دروستکردنیک بۆتان دەنێردرێتەو. بەشتىوانى خوا و هەر بەم جۆرە، بۆ ئەم شتە بچووکانه و لەپێناوى چەسپاندنى یەکیتى نىوان هەردوو دەولەتە کە، لەلایەن ئیمەو، هیچ کاتى درىغى ناکەین. جگە لەمانەش، هەمیشە هەر رووداوى گەرنى و هەر پتویستییە کتان هەبوو، بۆمان بنووسن. رۆژانى داهاوتوان بەخیر و خوشی و سەلامەتییى بێت (٦٦).

بەلام وەک بەلگە و رووداوەکان دەرى دەخەن، محەمەد پاشا نەک هەر وەلامى ئەم داوازییانەى ئێرانى نەداوەتەو و خۆى لى نەبان کردوو؛ بەلکو هەر بۆ ئەو بەپیر پەلپ و گێچەلێ دەربارى قاجارەو نەچیت، خۆى لە و ژن و مندالەى کرمانشانشى نەگەیاندوووە و داوايان ناکاتەو؛ کە ئێران بۆ ئەو دەستى بەسەرداگرتوون، تا محەمەد پاشا ناچار بکەن گوێراپەلێ داواکانیان بێت...

بۆیە دواى ئەم نامە یەش، شازادەى کرمانشان: محەمەد عەلى میرزا، نوێنەریكى تاییەتى خۆى بۆ هەمان مەبەست و بۆ داواکردنى چەردەیک پارەش، بۆ لای محەمەد پاشا ناردوو، کە ناوى (باقرخان) بوو و محەمەد پاشاش لە باتى ئەودى داواکەى (محەمەد عەلى میرزا) جێبەجێ بکات؛ باقرخان لە سلیمانى گلداوەتەو.

ئەوکاتەى (ریچ) لە بەهار و هاوینی (١٨٢٠ز)دا، لە سلیمانى میوانى محەمەد پاشا بوو، چەند جارێک ئەم (باقرخان)ەى دیو و ئاخاوتنیان کردوو، کە وەک (ریچ) دەلێ: باقرخان خۆى کورد بوو و لە هۆزى (مافى) یە، کە بەشیکیان لە کرمانشان و بەشیکیشان لە خۆراسان نیشتهجێن (*).

بەلام دەربارى قاجارى کە بۆى دەرکەوتوو محەمەد پاشا بەدەنگ داواکانیانەو ناچى؛ سازشیان لەگەڵ (داوود پاشا) ی والى بەغدا کردوو و داوود پاشاش کە لەم کاتەدا (حەسەن بەگ) ی براى بچکۆلەى محەمەد پاشای تەفرە داو و بۆ بەغداى بانگهێشتن کردوو و لە محەمەد پاشای هەلگیراوەتەو، بۆ جێبەجێکردنى داواکەى دەربارى قاجارى، دەستبەردارى (حەسەن بەگ) بوو و داواى لە محەمەد پاشا کردوو، تا (باقرخان) ئازاد بکەن...

کە (ریچ) لەم بارە یەو، لە بیرەو دەرى رۆژى (١٥ ی ئایارى ١٨٢٠ز)دا، ئاواى نووسىو:

(دوینی شەو تەتەریک لە بەغداو هاتبوو... بۆ ئەو هاتبو «میر» لەو ئاگادار بکات، کە والى بەغدا زۆر بە جوانى پتیشوازی لە دایکى محەمەد پاشا کردوو و... حەسەن بەگیشى داووەتەو بەلێنى داو بیکات بە فرماندارى هەولێر و ئالتوون کوپرى؛ بەمەرجى: باقرخان ئازاد بکەن، کە نێردراوى شازادەى کرمانشانە و ماو یە کە لە سلیمانى هێلراوەتەو و کاتى خۆى بۆ ئەو نێردرابوو، تا (٣٠.٠٠٠) قەنى بدەن (**).

(*) گەشتى «ریچ» بۆ کوردستان ل ١٢٧ .

(**) گەشتى «ریچ» بۆ کوردستان ل ١٢٦ .

به لām په لپ و بېانووی دهریاری قاجاری، به میرنشینې بابان، هر دوايي نه هاتووه و به رده وام ته نگوچه له مه یان بۆ دروستکردوون، که دیسان نه مه ش نمونه په کی تری گیتچه ل پیکردنی سهرانی قاجاره، به میرنشینې بابان، که له به لگه نامه یه دا: شازاده محمدهد علی میرزا بۆ نه حمدهد پاشای والی مووسلی نووسیوه و تیایدا کورانی نه وره حمان پاشا به وه تاوانبار دهکات، که ئاژاوه له نیوان هردوو دهوله تی قاجاری و عوسمانیدا دهگپن:

به لگه نامه ی ژماره: ۱۲۱

بابهت: ئیلی بابان و سهرکوتکردنی دهستدریژکاران

میژوو: ۱۲۳۷ کۆچی، ۱۸۲۱ز

سهرچاوه: اسناد ومکاتبات تاریخی ایران (قاجاریه)

به رگی: یه که م. لاپه ره: ۲۵۳

نامه ی محمدهدی علی میرزا بۆ: نه حمدهد پاشای والی مووسل

«چو خور شد ز فتح علی منجلی

مه برج شاهی محمد علی»

«وه کو خۆره لات له سه رکه وتن و له فه تحی علی

مانگی ئاسمانی سولتانیی و شاهی محمدهد علی»

جه نابی تان و پۆ میترخاسی و به شان و شکۆ و هیژا، دلیر و ئازا،
خاوه ن گه وره یی و جوامیری، بیروباوه ر چه سپاو، پاشای خاوه ن به رزیتیی
و دره وشاوه، نه حمدهد پاشای والی مووسل، سهرکه وتووپی و بزانتیت که:

به له به رچاوترنی پیوهندی نزیک و ئاگاداریونی نه و به رتیه له چۆنییتی
کاریباری وهزیرانی پیشووی به غداد و باوه ر و متمانه ی له میژینه ی
به رپرسانی دهوله تی بالای عوسمانی، به وهزیره کانی مووسل و کار راستی
و خزمه تگوزاریی نه وانیش به رامبه ر به دهوله تی ئیوه، به پیوستمان زانی
چهند راستیییه ک به جه نابت رابگه یه نین. چونکه جه نابت به پیایوکی راست
و لایه نگری دهوله ت دهزانین و بنه رت و بنچینه ی باسه که ت لی
ناشارینه وه.

به کورتی نه و بابته روون و ئاشکرایه، که ههر له رابردووه هه تا
ئیتستا دارودهسته ی بابان، به وه هۆیه وه که هاوینه خۆریان (گه رمیان و
کویتستانیان) له سه ر سنوره کانی ئیران بووه، له به رامبه ر نه مه دا هه میشه
جۆره خزمه تیکیان به پاشایانی ئیران کردووه و له وه رزی زستانیشدا که
بوره و گژوگیان له گه رمینه کانی عه ربه دا بووه، له گه ل وهزیره کانی
به غدادیشدا هه مان هاوکارییان کردووه و نه م داب و نه ریتشه ش له
ده میکه وه بۆته یاسا و هه تا ئیتستا راسته وخۆ و بی نه ملاوئه ولا جیبه جییان
کردووه. جاروباره ش که ترسیکیان له وهزیره کانی به غداد بووبیت، به هۆ
له رپی به رپرسانی دهوله تی ئیرانه وه کاریباریان به رپوه چووه. جاروباریش
که به رامبه ر به دانیشتوانی سنووری ئیران خراپه یه کیان کردبیت، به ویست و
تکای وهزیره کانی به غداد لییان خۆش ده بوون و کیشه که جیبه جی ده بوو...
تا نه م چهند ساله ی دوايي، که نه وره حمان پاشای بابان ترسی له عه لی
پاشای وهزیری پیشوو لی نیش و رووی هاواری بۆ شای خاوه ن شکۆ و
سیبه ری خوا هیئا، رۆحم به قوریانی بیت. عه لی پاشای ناوبراوش به هۆ
نه زانیی خۆیه وه، دارودهسته یه ک کۆده کاته وه و روو له سنوره کانی ئیران
ده کات. له و کاته وه هه تا ئیتستا، ههر وهزیری که له سه ر ته ختی به غداد
دانیشتی، له سه رده می ژیا نی نه و نه وره حمانه خراپکار و به دغه رده و و
دوا ی مردنی نه ویش، کورده کانی هه لیان قۆستۆته وه و جاروبار خۆیان
به وهزیره کانی به غداد ده وه هه لواسیوه و بوونه ته هۆی خراپه و ئاژاوه و
جارجاره ش خۆیان له دهوله تی ئیمه نزیک کردۆته وه و بوونه ته هۆی
دلئیشان و ناکوکی. هه تا سه رده می وهزاره تی داود پاشا، که له لایه ن
دهوله تی بالای عوسمانیییه وه فرمانی به وهزیرایه تی پیدراوه. نوایی ئیمه ش
له به رامبه ر هه رده و دهوله تدا، که له راستیدا دهوله تی ئیسلام، ته نیا ههر
نه وانن و به یه ک دهوله تیان ده زانی و وه ک باوک و فرزند ی و به رپوه بردنی
فرمانی پاشایه تیدا جیاوازیی دانانی، هه تا نه و راده یی که داود پاشا له
عیراقی عه ره بیدا یاوه ر و پشتیوانیکی نه دی و له گه ل سنی که سدا له به
غداوه رایانکرد و روویان له م لایه کرد. لیژنه یه کمان بۆ به رپوه بردنی
کار و فرمانه کانی دیاریکرد و نزیکه ی شه ش مانگی پپوه ی ماندوو
بووین، تا دارولسه لامی به غدادی گرت و له سه ر ته ختی وهزاره ت
دانیشت... دوا ی نه وه ی بووه به وهزیر، نوایی ئیمه پییان و ابو ئیتتر له مه و

به دواوه، له دهست کاره چیه و ت و ناله باره کانی و وزیرانی به غداد دهحه سپنه وه. چونکه نه گهر و وزیره کانی پیتشو، به هوی نه زانینه وه، نیاز و مه به سستیکی خرابیان بوو بی؛ به لام ناویرا، که هاوکاریمان کردووه و یارمه تیمان دواوه و فرمانیمان جیه جی کردووه و به پتوهمان بردووه، که چی: **یه کهم:** له بهرامبر هه قیکدا که له نه ستویدا به.

دووهم: وهک و وزیره خو پیه کانی پیتشو بو نارانین. بویه پیمان وابوو کاری چاک دهکات و گوئی ناداته قسه بهد و شه رخاوه کانی بابان و کورانی نه وره حمان و ده بیته خیرخواز و چاکه کاری نیوان هه ردوو لا و بیرو هوشمان له کاروباری سنوور و که له بهر دروستکردن دهحه سپنه وه!

به لام نه وهنده ی نه برد و به گویره ی پهنی: «هزار نقش بر آورد زمانه ونشود یکی = روژگار هه زار رهنگی هینا، که چی هه موی نه بوو به دانه یهک»، نه میش هه به و شیه یه ی له تاوینه ی خه یالی نیمه دا بوو، به هه مان ری و شوینی و وزیرانی پیتشو دا چوو، به لکو له وانیش خرابتری کرد و که وته هاندانی کورانی شه رخاوی نه وره حمان بابان و دهستیان دایه خراپه و جارتیک لای دهوله تی عوسمانی گله یی و گازنده یان ده کرد و جارو باریش له گه ل خراپه کاران و ناژاوه گیرانی بابان یه کیان ده گرت و دهستی له کاروباری ولات به پتوهمان هه لده گرت و خه ریکی شه رو شوو و خراپه و گتیچه ل ده بوو.

نه و پهنه و ناموژگار ییه ش که پتویست بوو، کردمان. نه وهنده ی بو راگرتنی ریز و حورمه تی هه ردوو دهوله تی بالا، پتویست و نه رکی سه رشانمان بوو، له گه ل بالوتزانی خیرخواز، به قسه و به نووسین دهرمان برپوه، چونکه نه شه هه دو بیللا، نه م دوو دهوله ته خاوه ن شکو و گه وره یه، له بهر چه ندین هو، ده بی یه کیتی بیان هه بی و بو هه ردوو دهوله تیش تاوانه، نه گهر به پیر خراپه کاری و ناژاوه گیریه کانی بابان و کورانی نه وره حمانه وه بچن. له بهر نه وه ی بنچینه ی نه م داروده سته یه، بو بهر ژه وهندی خوشیان هه ناژاوه گیران و خراپه یه و وهک ده لئین: «برسیه حال چه سود گفتن پند- پهنه و ناموژگاری بو دل رهش، چ که لکیکی هه یه!»، بویه کاری لی نه کردو له م ساله پیر ژه دا، هیزیکه به توپخانه و که ره سه ی شه ره وه کو کردو ته وه و که هیا- که ی خوی کردو ته فرمانده و ماوه ی چوار مانگه سنووری ئیرانی کردو ته مهیدانی رمبازین و زوریه ی ناوچه و گهر مینه کانی کرمانشانی تیک

و پتیک دواوه و هه موو جوړه خراپه و به دفه ری و ناژاوه گیریه کی نواندووه. بویه هیتا: میرزا عه دوللا، که کار به ده سستیکی جیی پروا و دیار یکرای نیمه بوو، له لایه ن نوابه وه راسپیدرایه لای جه نابی و وزیر و پتی راگه یاند، نیمه نه وه هه مووه تووشی زیان و ده ستریتکاری بووین، هه تا که نگی دهست له و خراپه و ناژاوه یه هه لئاگرت! سوپاکه ی خوتان بکیتشه دواوه برؤن. چونکه نه م دهوله ته به هیزه، له وه زیاترتان لی راناوه سستی.

نه م قسانه ش هیچ دادیکی نه دا و نوینه ره که شیان نه ک هه ر گلداده ته وه و وه لا میشیان نه نار دوته وه، به لکو ناگره که شیان پتر خوشتر کردووه.

دوا ی شیبواندن و تیکدانی نه م سنووران، به هاندانی خراپکارانی بابان، لای شاره زوور شیه وه دهستیان به تیکدانی نه و سنوورانیه ی نه ویش کردووه و له نا کامدا ناچار بووین (که دا) دهریکه یین... له کرمانشانه وه به ری که وتین و چه ند روژتیک له و سه ر سنووره له نگه رمان گرت، به هیوای نه وه ی به لکو خویان له کرده وه ی خویان په شیمان بینه وه و بگه رینه وه؛ یان و وزیر ی به غداد دهست له به دکاری هه لگر و که هیا و داروده سته که ی بگیتیه ته وه دواوه... به لام سر وه یه ک له هیچ لایه کیانه وه هه لی نه کرد، به لکو روژ دوا ی روژ پرکیشیی و هه مه جوړ به دکارییان زیاتر لی ده وه شایه وه... هه رجیمان کرد و کو شاین، به لکو نه م ناگره ی داود پاشا و که هیا و ناژاوه گیرانی بابان دایر کیتیه وه؛ بیهووده بوو...

ئیتیر چارمان نه ما و له سنووره وه که وتینه ری. که بی وچان له روژتیکدا هه ر دوو سی سه عات ده رویشتن. هه تا نه و روژه ش که به ره کانی شه ر و به یه کدادان دامه زرینران، هه ر چاوه چاوی نه وه بووین به لکو پهنه و ناموژگار ییه کانمان کاری لی کرد بیتن و په سه ندی بکه ن و دهست له شه ر و ناژاوه هه لگر و بگه رینه وه. به لام هه ر نه هاتنه سه ر هوش. یه که م جاریش نه وان دهستیان به توپ هاویشتن و ناگر هه لگیر ساندن کرد و ئیتیر نه م لایه ش، بو نه هیشتنی شه ر، به نه رک و پتویستی سه رشانی زانی له گه لیاند تیک هه لچی.

دوا ی نه وه ی که هیا و هیزه که ی هه لاتن و پشتیان کرده مهیدانی شه ر، فرمانم دا هیچ که سیک شو تیان نه که وی و کاری پتیا ن نه بی و بهر به که س نه گیر ی.

هه‌لبه‌ت خه‌لکی لای خۆتان، یان نزیک و ده‌رو به‌رتان له‌و هه‌للایه‌دا بوون و دیویانه و ئاگاداری رووداوه‌که بوون، که دوا‌ی شه‌رکه، هیچ‌کهس نه‌کوژرا و به‌که‌سبیش نه‌وتراوه شو‌تینیان بکه‌و‌یت... ئیستاش وه‌ک ده‌رکه‌وتوو مه‌حمود پاشای به‌دکار، دوا‌ی هه‌لاتن له‌ مه‌یدانی شه‌ر، رووی کردۆته‌و له‌ لایه. له‌به‌رئه‌وه‌ش که له‌ ناو‌بردنی ئاژاوه‌کانی ئه‌م به‌دکاره، پتیبسته؛ ئیستاش ئه‌گه‌ر جه‌نابت له‌ سه‌رکو‌تکردنیدا، به‌لگه و بیانویه‌ک ده‌هیتیه‌وه، ئه‌وا هه‌ر هیچ نه‌بی، مه‌هیتله‌ بیه‌ته مه‌ل‌به‌ند و ناوچه‌ی ئیوه و له‌و‌ی ده‌ری بکه‌ن، چونکه هه‌ر مانه‌وه و بوونی، مایه و ماکی شیواندن و ناخۆشیی نیوان هه‌ردوو ده‌وله‌تی بالا‌یه.

یه‌کی‌کیش له‌و داخ‌وازییانه‌ی، که ئیمه هه‌میشه پیمان خۆش بووه و نوابی ئیمه جه‌ختی له‌سه‌ر کردوو و وه‌زیره‌کانی به‌ع‌داد لیتی تۆقیون ئه‌وه‌یه: که نوابی ئیمه، له‌م سه‌ر سنو‌وران‌ه‌دا خۆیان به‌رۆله، یان به‌خه‌رخوازی هه‌ردوو ده‌وله‌تی بالا ده‌زانن، پتیه‌ندی و هاتو‌چۆی نیردراو و نامه‌گۆرینه‌وه‌مان له‌گه‌ل ده‌وله‌تی مه‌زندا بووه، تا له‌ فرمانه‌کانی سه‌روه‌مان ئاگاداریین.

به‌لام ئه‌گه‌ر وه‌زیره‌کانی به‌ع‌داد، له‌ پتیناوی مه‌به‌ستی خۆیاندا ده‌بنه‌ هۆی هه‌ل‌فریواندن‌ی شه‌یتانه‌کانی بابان و گه‌ره‌کیشیان بیت رووداوه‌کان به‌ر ئاوه‌ژوو بگه‌رنه‌وه، ئه‌وا کاره‌که هه‌ر ئاشکرا ده‌بی و لیمان شاراوه نامیتن... بۆیه ئه‌وان هه‌میشه له‌م باب‌ه‌ته هه‌لاتوون و رازی نه‌بوون داواکه‌مان به‌یتنه‌دی و به‌رده‌وام به‌هه‌له، په‌کی کاره‌که‌یان خستوو و خراپ‌ترین کردوو، چونکه له‌لایه‌که‌وه هاوکاری له‌گه‌ل شه‌رخ‌وازان‌ی بابان ده‌کات، له‌لایه‌کی دیکه‌وه ده‌ست‌درێژی بۆ سه‌ر خه‌لکی عیراق ده‌کات و به‌ره به‌ره سه‌رۆک و زانایانی به‌ع‌دادی کوشتوو و ئه‌وه‌ی به‌کار‌یت، نه‌یه‌ش‌ستوو و له‌ ناوی بردوو... له‌به‌ر چاو‌چنۆکی و ته‌ماعی زۆر، ده‌ست‌درێژی بۆ سه‌ر مال و سامانی خه‌لک ده‌کات، لای هه‌ر که‌سیک دیناریکی پتی شک بردبی، به‌چاو‌چنۆکی له‌ده‌ستی ده‌ره‌یناوه. تاقه عه‌ره‌بیکی هاوده‌نگ و به‌ده‌وری خۆیه‌وه نه‌هیش‌توو و تاقه که‌سی‌کیش له‌ دانیش‌توانی به‌ع‌داد، هاوده‌نگ و هاو‌نیش‌نی نییه... پرس و راو‌یتی به‌ده‌سته‌یه‌کی نه‌زان و تینه‌گه‌یش‌تووی گورجستانییه... له‌ هه‌ر جیگه‌یه‌کی ئه‌و باره‌گا و زیاره‌گا پیرۆزانه‌ی ئیمام‌گه‌لی پاک و بیگه‌رد (سلاوی

خوایان لی بیت)، که له عیراقن و هه‌ندیک ئامرازی که‌ره‌سه‌ی رازینه‌ره‌وه و جوان نه‌زکر‌اویان تیدابوو، به‌هۆی ئه‌وانه‌وه تالان کر‌اون. دا‌بونه‌ریتی قه‌ده‌غه کردوو و ئازار و سزای ئه‌و که‌سانه‌یان داوه که بۆ زیاره‌ت و گه‌ران، هاتو‌نه‌ته‌و ئه‌وی و باجیکی زۆریان لی سه‌ندوون... نه‌زانه‌کانی به‌ع‌داد و هیچ و پو‌وچه‌کانی گورجستانی، له‌ کاتی هاتو‌چۆی زیاره‌ت‌کاران و هاتو‌چو‌کاران، قسه‌ی بی‌تامی و ده‌که‌ن، که هیچ گو‌تیه‌ک تاقه‌تی بیستنی نییه... هه‌لبه‌ت جه‌نابیش‌ت ئاگاداریه‌کت له‌م دا‌روباره‌ ده‌بیت. به‌لام مه‌به‌ستی ئیمه‌ی نواب، له‌ درێژه‌پیتدانی ئه‌م نامه‌یه، ئه‌وه‌بوو راستییه‌کان ده‌ریکه‌ون و ئاماژه‌یان پتی بکری، چونکه جه‌نابت به‌خه‌رخ‌وازان‌ی ده‌وله‌ت ده‌زانن و هه‌ر له‌م روانگه‌یه‌شه‌وه بۆ ئاگاداری‌تان باسی ئه‌م کاروباره‌مان کرد و هه‌ر رۆژ‌تیکیش چی روو ده‌دات، ده‌بی بنو‌وسرتن و راو‌بو‌چونه‌کانی له‌سه‌ر ده‌ر‌پر‌دین. رۆژانی دا‌ها‌تو‌شتان به‌دل‌ی خۆتان بیت (۶۷).

وه‌ک له‌ دوو توتی ئه‌م به‌لگه‌نامه‌ندا ده‌رده‌که‌وی، شازاده محمه‌د عه‌لی میرزا په‌لپ و بیانوی قورسی به‌ مه‌حمود پاشا گرتوو و له‌سه‌روو ئه‌م دا‌ویانه‌شه‌وه گه‌یجه‌لی پاره‌یه‌کی زۆری به‌ مه‌حمود پاشا گرتوو و ئه‌ویش پتی هه‌ل‌نه‌سو‌راوه. له‌به‌ر ئه‌مه‌ شازاده ده‌یو‌ست مه‌حمود پاشا له‌ فرمان‌ه‌وايه‌تی بابان لی‌بخات و عه‌بدو‌للا پاشای مامی له‌ جیگه‌ی دا‌بنی. بۆ ئه‌مه‌ش له‌ بیانو ده‌گه‌را و چهند جار‌تیک له‌شکر و هیتی گه‌وره‌ی له‌ چند قۆل‌یکه‌وه بۆ سه‌ر ناوچه جیاجیاکانی کوردستان و عیراق ده‌نارد و ئاژاوه‌ی ده‌نایه‌وه و مه‌حمود پاشا و داود پاشای پتی ده‌ترساندن و مه‌رجی به‌سه‌ردا ده‌سه‌پاندن و... له‌ هه‌ر یه‌کی‌کیش له‌م هیتش و ده‌ست‌یه‌ردا‌نانه‌دا، یه‌کی‌ک له‌ برا و ئامۆزاکانی مه‌حمود پاشا و عه‌بدو‌للا پاشای مامی مه‌حمود پاشای له‌ جیگه‌ی مه‌حمود پاشا، له‌ سلیمانی و کۆیه و هه‌ریر دا‌ده‌نا و لا‌ده‌برد و به‌مه‌ش دو‌ژمنایه‌تی نیوان ئه‌ندامانی بنه‌ماله‌ی بابانی قوول‌تر ده‌کرده‌وه... که خودی شازاده له‌ دا‌یین هیت‌شیدا، که سالی (۱۸۲۲) بۆ سه‌ر عیراق کردی، نه‌خۆشیی (کۆلیرا)ی گرت و له‌ نزیک (قزرا‌بات) مرد.

به‌لام به‌مردنی شازاده (که به‌هه‌موو جو‌رتیک و ئه‌وپه‌ری توانای هه‌ولیدا میرنشینی بابان بکاته به‌ش‌یکی ئیران)، ئیران ده‌ست‌به‌رداری میرنشینی بابان و عیراق نه‌بوو... به‌واتایه‌کی تر: کیشه و ته‌نگ‌وچه‌له‌مه‌کانی میرنشینی بابان و مه‌حمود پاشا، له‌ به‌رامبه‌ر گوشار و گه‌یجه‌لی ئیران و داود پاشادا که‌م نه‌بۆته‌وه... چونکه هیت‌ه‌کانی ئیران

به‌رله‌وه‌ی بکشینه‌وه، عه‌بدو‌ل‌ل‌ا پاشایان به‌ه‌یت‌زکی ئی‌رانیه‌وه له سلیمانی کرده «پاشا» ی بابان! (۶۸) به‌واتایه‌کی تر: جه‌نگی سولتانی عوسمانی و شای قاجار، دوایی پی نه‌ه‌یترا و دوای مهرگی شازاده محهمه‌د عه‌لی میرزا، محهمه‌د حسین میرزای کوری له‌جیتی باوکی دانرا؛ که نه‌گهرچی نه‌میش ه‌زی ده‌کرد به‌پی و شوینی به‌نامه‌کانی باوکیدا پروات و هه‌لپه‌ی تۆله و داگیرکردن و چاوپرینه کوردستانی بابانی هه‌بوو، به‌لام نه‌م وه‌کو باوکی پیته‌ده‌کرا. له‌به‌رئه‌وه فه‌تح عه‌لی شا بریاری دا کاروباری کوردستان و عیراقی عه‌ره‌بی، به‌عه‌یباس میرزا (۱۷۸۹-۱۸۳۳ز) بسپی‌ری (۶۹).

نه‌میش له‌م نه‌رکه‌یدا پرۆزه و به‌نامه‌ی تایبه‌تی خۆی هه‌بوو، که له ناوه‌رۆکدا خۆکو‌کردنه‌وه بوو بۆ خولیکی تری جه‌نگ، له‌و ناوچه‌نی که‌پیتی سپی‌ردرا بوو. به‌لام له هه‌مان کاتیشدا هه‌ردوو ده‌وله‌تی قاجاری و عوسمانی، له‌م شه‌رانه‌دا ماندوو بیوون و پیوستی‌یان به‌حه‌سانه‌وه و پشویه‌کی پیش نه‌و خۆکو‌کردنه‌وه‌یه هه‌بوو. چونکه له‌پال نه‌م شه‌ره لایه‌لایانه‌ی هه‌ردووکیاندا، له‌دژی یه‌کتر، هاوکات شه‌ری سه‌ره‌کی و به‌رده‌وامیشیان له‌گه‌ل رووسیا و هه‌ره‌شه‌ی گه‌وره‌تری رووسیایان به‌سه‌ره‌وه بوو، جگه‌له‌وه‌ی که به‌هۆی نه‌م شه‌رانه‌ی ئی‌رانیه‌وه، دوو مه‌ترسیی به‌ره‌و رووی بایعالی ده‌بوونه‌وه:

۱- ده‌سه‌لات و سیبه‌ری ئی‌ران له ناوچه‌که‌دا و به‌تایبه‌تیش له ناوچه‌ی باباندا، له زیاد بووندا بوو. به‌جۆریک وه‌ک «لۆنگریک» ده‌لی: به‌د‌ری‌ژی می‌ژووی ناوچه‌که، نه‌ه‌نده‌ی نه‌م کاته، سیبه‌ری ئی‌رانی به‌سه‌ره‌وه نه‌بووه (۷۰).

۲- به‌هۆی سه‌رقالیی و نه‌به‌رژانی بایعالییه‌وه به‌کاروباری تروه‌ه، داود پاشا به‌ه‌یت بیوو، که‌مه‌تر گوتی له فرمانه‌کانی بایعالی ده‌گرت. بۆ‌یه هه‌ردوو لا پیوستی‌یان به به‌خۆ‌داچوونه‌وه‌یه‌ک هه‌بوو؛ که له‌م بواره‌دا لایه‌نی قاجاری، واته: عه‌یباس میرزا، ده‌یویست سیاسه‌تی ده‌رباری قاجاری، به‌جۆریک داب‌ری‌ژیت، که کی‌شه‌ی بابان و میره‌کانیان بکاته بنچینه‌ی نه‌جمادانی به‌نامه‌کانی ئی‌ران و بۆ نه‌مه‌ش له سه‌ره‌تای ره‌نگ‌رشتنی به‌نامه‌که‌یه‌وه، که‌وته تاز‌ه‌کردنه‌وه‌ی پیوه‌ندی و دروست‌کردنه‌وه‌ی پرده‌کانه‌وه له‌گه‌ل میره‌کانی بابان و هاوکات پوخته‌ی بیرو بۆ‌چوونه‌کانی خۆشی له‌م باره‌یه‌وه، له‌م دوو نامه‌یه‌دا ده‌ری‌پوه، که وه‌ک ده‌رده‌که‌وتی به‌گیانیکی زۆر ناگاداران له کاروباری کورد و ناوچه‌که، بۆ فه‌تح عه‌لی شای نووسیوه، که نه‌مه ده‌قه‌کانیانه:

۶۸- هه‌له‌به‌ته دواتر مه‌حموود پاشا چوه سه‌ریان و «سلیمانی» گرت‌وه، به‌لام به‌هۆی بلا‌ویونه‌وه‌ی نه‌خۆشی (کۆلیرا) وه نه‌یتوانی تیا‌یدا بم‌ینیه‌وه، عه‌بدو‌ل‌ل‌ا پاشا ده‌رفه‌تی ه‌یتا و سلیمانی گرت‌وه. به‌م جۆره «سلیمانی» چه‌ند جارێک ده‌ست‌اوده‌ستی کرد‌وه (دنبلی - ص ۳۷۱).

۶۹- پیشت‌ر کاروباری ناز‌ه‌ریایجانی پی سپی‌ردرا‌بوو، به‌لام به‌د‌ری‌ژی جه‌نگی (۹) ساله‌ی ئی‌ران و رووسیا (۱۸۰۴-۱۸۱۳ز) هه‌مه‌کاره بوو.

۷۰- لۆنگریک- ص ۲۵۰.

نامه‌ی عه‌یباس میرزا بۆ فه‌تح عه‌لی شا

نامه‌ی یه‌که‌م:

«به‌خاکی پیتی فه‌له‌ک فه‌رسای سویند ده‌خۆم و دوژمنی خۆینه خۆری بامحه‌کی شاهه‌نشاهی بم، نه‌گه‌ر هه‌رگیز له‌باره‌ی پی سپاردنی خزمه‌تی شاه‌زه‌وور و بابان خه‌یالی نه‌وه‌م هه‌بووین، بۆ تاره‌زووی نه‌فس، ته‌ماعی‌کم له‌ویدا هه‌بوو، ویست‌بیتم سنووری ده‌سه‌لاتی خۆم فراوان بکه‌م، چونکه نه‌مبووه و نیمه. نه‌م خۆتی‌هه‌لقورتان‌دن و پرکی‌شیه‌شم به‌رامبه‌ر به‌نۆکه‌رایه‌تی و به‌ندایه‌تی، هه‌رگیز نه‌ده‌کرد و به‌شی‌او‌م نه‌ده‌زانی، که به‌بی پرس و ئیشاره‌ت فه‌رموون، له خۆمه‌وه ده‌ست‌پیش‌که‌ری عه‌رز‌کردنی نه‌م جۆره باسانه بکه‌م. خوا ده‌یزانی که هیچ شتی‌ک نه‌بۆته هۆی ده‌ری‌پنی نه‌م عه‌رز و پرکی‌شیه‌یه، جگه له‌وه‌ی له‌م دوو ساله‌دا، که جه‌نگی ده‌وله‌تی عوسمانی له تارادابوو، هه‌ر جارێ که من به‌خزمه‌ت و سه‌فه‌ر ده‌ری‌شتم، له کویت‌ستانه‌کان و ناوچه‌کانی کوردستانی سنووری ورمی و سابلا‌خدا، ده‌ست‌د‌ری‌ژی زۆر ده‌کرایه سه‌ر ره‌عبه‌ت و ویلایه‌ته‌کانی شاهه‌نشاهی. به‌هاری نه‌مسال و ئی‌رانیه‌کی زۆر تووشی گوند و به‌روبوومی هه‌ندێ له ئیل و ناوچه‌کان بوو، که منی ناچار و الیکرد بۆ ریگه‌نه‌دانی و ئی‌ران‌بوونی نه‌م هه‌ریمه، به‌عه‌رزێ خاکی پیتی پی‌رۆز، پرکی‌شیی بکه‌م و له پی‌ناوی ریک‌خستنی کاروباری سلیمانی و باباندا، به‌خۆ بکه‌وین، بۆ نه‌وه‌ی هه‌رکاتێ لای نه‌ره‌ز‌پۆم و مووش و قارسه‌وه بکه‌وینه ری و خزمه‌تی‌ک بک‌ریت، له‌م پشت‌ه‌وه سه‌ری د‌نیایی و سه‌ری‌ه‌ژانی ته‌واو، له (تصدقی فرقی) شاهه‌نشاهی، بۆ نۆکه‌ریک که له‌و هه‌ریمه‌وه بۆ خزمه‌ت و سه‌فه‌ر ده‌چیت. ئیست‌ه‌ش که قیبه‌لی عاله‌م، رۆحی د‌نیای به‌قوربان بی‌ت، خزمه‌تی ریک‌خستنی نه‌و لایه‌ی به‌من سپارد‌وه، نه‌و مه‌سه‌له‌یه دیاره که نه‌و جۆره کارانه بۆ من، که سه‌رقال و خه‌ریکی چه‌ندین کارم، ده‌توانم بۆ پی‌شه‌وه‌به‌م، یان شتی‌کی تره، که خزمه‌تی گه‌وره‌ی هه‌مان یه‌ک کار‌بی‌ت» (۷۱).

۷۱- نفیسی، دکتر سعید- تاریخ اجتماعی و سیاسی ایران در دوره معاصر- چاپ دهم- تهران ۱۳۷۶ ش- جلد (۲۲) ص ۳۰۵.

نامه‌ی دووه‌م:

عه‌رزی جیگر نایب سه‌لته‌نه،

روژانی شکوی هه‌ر به‌رده‌وام بیت، ئەمه‌یه‌که:

له‌به‌رئه‌وه‌ی لهم سه‌رده‌مه‌دا هه‌موو ده‌وله‌تانی کافر خه‌ریکی ناشتی و سازان، منیش هه‌ول و ته‌قه‌لامه و کوژش و ره‌نجم له‌و بو‌ارده‌ا بو‌ئه‌وه بو‌وه، که نا‌کوکی له‌نیوان ده‌وله‌تی ئیسلامدا نه‌مینتی. تا سالی پار؛ کار له‌ناشتی و پیکهاتن تراز و ماوه‌ی سازان نه‌ما. دوا‌ی پیش‌ه‌ویش له‌مووش و بایه‌زید و ئه‌رجیش، که گه‌راینه‌وه ته‌وریز، له‌لای خۆمه‌وه قامقام به‌نیازی سازان نارد. ئەوان وه‌لامی راستیان نه‌دایه‌وه. چهند جارێک له‌په‌نا و په‌ساره‌وه له‌ده‌رگای ناشتیمان دا، به‌لام هیچ نه‌کرا. تا ئەمسال، به‌خواستی خوا و به‌ختی شاهه‌نشا «گیانی هه‌موومان به‌قوربانی بی» ئەوه بوو تووشی ئەو تیشکانه‌ بوون. ئەوه‌بوو ده‌سته‌به‌جی خه‌لکمان نارد و له‌لای خۆمانه‌وه، به‌ناشکرا داوا‌ی ریکه‌وتنمان کرد و دواتریش «میرزا ته‌قی» مان نارد و ئەو ئه‌رکه‌ پیرۆزهمان پێ سپارد، ئەویان ناردوه‌ و به‌لێنیشیان پێدا‌بوو، که له‌ ماوه‌ی (٤٠) روژدا وه‌لام بده‌نه‌وه. به‌لام به‌لێنه‌که‌یان به‌جی نه‌هیتنا.

سه‌ره‌رای ئەوه‌ش، دیسانه‌وه چهند جارێک له‌ ریکه‌ی ئینگلیزه‌که‌نه‌وه، به‌هۆی بالۆتیزمانه‌وه له‌ ته‌سته‌مبول ئەوه‌مان ده‌رپه‌وه، به‌لام تا ئێسته‌ش به‌هیچ جو‌ریک ئەوان وه‌لامیان نه‌داوه‌ته‌وه. به‌لکو له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه خه‌ریکی ئەوه‌ن خۆیان بو‌جنگ ساز ده‌دن و هیچ نیشانه‌یه‌کی ناشتی و ریکه‌ه‌وتن دیار نییه، له‌گه‌ڵ ئەمه‌دا، ئیمه‌ش که نو‌که‌رانی ئەم ده‌وله‌ته و سنوورداری ئەم مه‌مله‌که‌ته‌ین و ئەمانه‌ش ده‌زانین، ئەگه‌ر به‌هيوای ناشتی پالی لیبه‌دینه‌وه و خو‌ئاماده‌کردن پشتگو‌ی بخه‌ین، ئەوه پێچه‌وانه‌ی به‌رژه‌وه‌ندی ده‌وله‌ته بو‌یره‌که‌مانه. بو‌یه له‌ رووی شاره‌زایی دلسۆزییه‌وه، ناشکرا ئەم مه‌سه‌له‌یه عه‌رز ده‌که‌م:

ئه‌گه‌ر لای خۆمانه‌وه ده‌ستپیشخه‌ری نه‌که‌ین و مانگی دووه‌می به‌هار نه‌چینه ناو خاکی دوژمنه‌وه، ئەوه‌نده دوابه‌که‌وین تا (جه‌وزا) و (سه‌ره‌طان) بگات و له‌شکر و تو‌پخانه و هێز و خو‌ارده‌مه‌نی عوسمانی له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه کو‌بیته‌وه و کو‌رده‌کان مال و خێزان و میگه‌ل و که‌لوپه‌له‌کانی

خۆیان له‌ کو‌یستان و هه‌واره‌کان دا‌به‌زێن و سو‌اره و سه‌ربازیان وه‌کو می‌رووله و کولله له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه هێرش به‌یتن، ئەوسا ئەگه‌ر بمانه‌وی جه‌نگ بکه‌ین، یان ناشتی بکه‌ین، کاره‌که‌ گران و چاره‌ دژوتر ده‌بی. لو‌وتبه‌رزی و له‌خۆباییه‌وونی عوسمانی له‌ ناشتیدا و هێز و توانایان له‌ جه‌نگدا زۆر زیاد ده‌بن.

به‌لام ئەگه‌ر ئیمه‌ لێره‌وه زوو به‌ری بکه‌وین، تا کو‌یستانه‌کان به‌فریان لی نه‌چۆته‌وه و ئەوان ناتوانن له‌ که‌لینه‌کانیدا، به‌ه‌وینه‌وه به‌جینه ناو‌خاکی دوژمنه‌وه و له‌پیش ئەوه‌دا له‌شکری عوسمانی کو‌بیته‌وه، شه‌راره‌تی کو‌رد، که مایه‌ی هه‌موو شه‌ر و فه‌سادیک هه‌ر ئەوان، به‌پشتیوانی خوا و به‌ختی سه‌رکه‌وتووی شاهه‌نشاهی، له‌به‌ریه‌ک هه‌لبه‌ه‌شتین و به‌یاربده‌ی خوا له‌ مووش به‌ره‌و خو‌ار راویان بنین، ئەوسا ئیتر ئەگه‌ر بمانه‌وی جه‌نگ، یان ناشتی بکه‌ین، به‌یارمه‌تی خوای مه‌زن، ئاسان ده‌بی و به‌سانایی جیه‌به‌جی ده‌بی. لو‌وتبه‌رزی و له‌ خۆباییه‌وونی رۆمی ده‌بیته‌ خو‌شرووی و زه‌بر و زۆریشیان ده‌بیته‌ کزی و لا‌وازی.

له‌به‌رئه‌وه‌ هۆیان، ئەگه‌ر بیری پیرۆزی شاهه‌نشایی هاته سه‌رئه‌وه‌ی که ده‌ستپیشخه‌ری بکری، ئەوا هێزی سو‌اره، که مه‌ئموور و ته‌رخان ده‌کری، ده‌بی کاتی له‌وتیه‌ بکه‌ونه‌ری، که له‌ کو‌تایی (حه‌مل)، یان ئەگه‌ر زۆر دوابه‌کون، له‌ سه‌ره‌تای (ئه‌ور) دا بگه‌نه ته‌وریز، تا قشونی ئیره‌ش دوا نه‌که‌وی، به‌بی چاو‌روانی به‌وپه‌ری پشت ئەستوورییه‌وه، خوا یار بیت، هه‌ر له‌و کاتانه‌دا بگه‌نه خزمه‌ت. به‌م پێیه ئەگه‌ر له‌ سه‌ره‌تای ئەوه‌وه ده‌ست به‌کاری ئەم لایه بکری، هیوادارین تا سه‌ره‌تای (میزان)، به‌ناشتی بیت، یان به‌جه‌نگ، بتوانی له‌ملایه‌وه دلتیایی ده‌سته‌به‌ر بکری.

کاتی له‌شکرکێشیش بو‌ سه‌ر به‌ع‌داد، هه‌ر له‌و کاتانه‌دایه. کام نیعمه‌ت له‌وه باشترو بالا‌تره، که لهم عه‌زیمه‌تی شاهانه‌یه‌دا، په‌روانه‌ی ئاماده‌کردنی ئیمه‌ش بگات!، لهم سه‌فه‌رده‌ا هاو‌ئا‌وه‌نگی فه‌لکه فه‌رسام و گیانبازانه له‌ خزمه‌تی میردا ده‌ریکه‌وین.

له‌باره‌ی جو‌ولانی که‌ژاوه‌ی جیهانگیره‌وه، فرمان فرمانی ئەشه‌رفی هۆمایونه: به‌لام له‌به‌رئه‌وه‌ی له‌رووی ئه‌وپه‌ری عاتیفه‌ته‌وه، پرسپاری ئیمه‌تان فه‌رمو‌بوو، به‌پێی فرمانی بالا‌یان عه‌رز ده‌کری، که هه‌رچی زووتر که‌ژاوه‌ی پیرۆز له‌ سو‌لتانییه‌وه؛ بو‌ سازدانی سو‌یا و کو‌کردنه‌وه‌ی

سەربازانی سەرکەوتوو بکەویتەری، پەنا بۆ ئیحتیسابی رووس و رۆم و دۆنیایی ویلا یەتەکانی سنوور باشتر و خوشترە. بەلام دیارە لە دواى مانگی (شەوال) دا زۆر زووە و ئەم کاتانە زۆر زۆر پیرۆزە و لە هیچ جێگە یەکەو کۆسپ و چەلەمەى نابێ، بگرە پێشکەوتنى هەموو کارەکان بەجۆریک کە چەندین جار تاقیکراوەتەو، تالعی هوما یونی لە زیادبوونی شاهەنشاهیە، کە لەسایە و پشتیوانی خواوە، تیشکی چاودێری سۆلتانی، لەهەرکەسیک بدات و رووی جوولانی پیرۆزی بکاتە هەر لایەک و هەرکاتێک بێتە پێشەو، بەئاسانی و بەبێ شلەژان بۆ پێشەو دەروا. لەبەرئەوێ پرپار وایە، هەر برپاریک دەرباری ئەولایە بدریت، بەدرێژی عەززی خاکی پێی پیرۆز بکری، ئەوەندە نەخرتە بەرجاو، کە حکومەتی شارەزوور و بابان و دەوروپشتەکانی بەگوتەری رینگە پێدانی پیرۆز، دراوەتە: محەمەد پاشا (مەبەستی مەحمود پاشای کوری ئەو پەرمان پاشایە)، دۆنیایی لە راستیی باوەر و خزمەتگوزاری ئەودا، کە دەبێ ئیستە و دواوژ بەدی بیت، بەچەند شتێک دەهێنرێتەو، کەوا یەکە یەکە عەرز دەکری:

یەگەم: گلدانەوێ بارمته: لەبەرئەوێ کورە باشەکانی ئەو و عوسمان بەگ، کە هەردووکیان لە کرمانشان بوون، لەگەڵ ئەوەشدا لەم یەک دوو سالتەدا، ئەم سەرپێچیەیان کرد، گلدانەوێ ئەم جۆرە بارمته یەم بەمایە دۆنیایی نەزانیی و پرپاری ئەوێم دا لە کاتی سەفەری شوێنەوار خێردا، عوسمان بەگ خۆی لەگەڵ هەزار سوار، یان زیاتر لە ئەعبان و گەورە و گەورەزادەکانی بابان، بە پشتیوانی خوا لەگەڵ بخات و لە پێشڕەویی سوپای سەرکەوتوودا، بەراشکاوی و ئاشکرا، دژی سوپا و سەرلەشکری عوسمانی بچەنگن.

دووهم: بەهاموشۆی محەمەد پاشا و عوسمان بەگی برای، کە ماوەیەک بەر لە ئیستا عوسمان هاتە تەوریز و مانگێک مایەو و شەوی جەژن، پاشا خۆی تکای کردووە، بە پشتیوانی خوا دیت و کە ئەویش گەرایەو، خوا یاریبێت عوسمان دیتەو و لەگەڵ ئەوەشدا بەو مەرجە یەتیم، دیسان بەهەمان رێ و شوێن نایەلم لەهاتوچۆ سارد بێتەو^(٧٢).

٧٢- ئەمەش خۆی جۆریکی سەختتری گلدانەوێ بارمته یە.

سێیەم: سەرەرای هەبوونی لەشکر و ئامادەبوونی دەوڵەتی بوێر لە هەرتیمی باباندا، کە تا ئیستا ئیبراھیم خانی سەرتیپ لەو شوێنانەدا بوو و لەچاو تاقم و سوپای باباندا چەند جار زۆرتر و زۆتر، لە رۆژانی سەفەرشدا باوەرپێکراویک لەوێ دانیم و ئەوەندە لەشکر، کە لە غازییانی سەرباز و سوپای هاوئاوژەنگی بەساخلو لەوێ دابنیم، لە باتی ئەوان: سوارە ی بابان و بلباس و هی تر، بۆ سەفەر دەبەم و لە راستیدا خەلکی کوردستان و ئەردەلان و سابلاخی موکری، سەرلەبەریان پشتگرو یارمەتیدەر دەبن و سەبارەت بە یارمەتیدانیش ئەگەر بەقازانجی دەوڵەتی بزائن، لە کاتی پێویستدا ئیشارەتی خدیویانە دەفەرموون.

چوارەم: هۆی سەرەکی ئەو پەژارە یە کەسانی وەک محەمەد پاشا هەیانە، لەو دەدا یە کە باری قورسی دراو و کەلوپەل و تەماع و تەوەقوع بخرتە ئەستۆیان و دەردەقەتی نە یەن و بەلێن و برپاریک بدەن و دوا بێن پێیان جێبەجێ نە کری و لە هەردوولاو بەبێتە جێی ترس. ئێمەش لەسایە خواوە، نەباریکمان خستۆتە ئەستۆی ئەو و نەتەمەع تەوقیکمان هە یە. ئاسان ئاسان پێشکەشی سەرکاری پیرۆزیش، کە لە حەزەتی هوما یۆندا نەختینەمان گرتۆتە خۆ، بە پشتیوانی خوا دەیدەین. بۆ ئیبراھیم خان- یشمان نووسیووە لەو میگەل و گا و قاتر و یابو و ئەو جۆرە شتانەمان لێ وەرگری و بەلەشکری فرمان پێدراوی بدات بە یاری دەی خوا، حسابی ئەوێش؛ بریتییە کە ی هەرچۆنێک بیت، لە کەلوپەلی بێ کەلک و دراوی بێ برەو، تا خۆمان بۆ سەفەر نەڕۆیشتوین، دەیدەین. بێگومان هەر کە ئەو بریتییەیدا و خزمەتی باشی کرد، ئەم خزمەتە بە فیرۆ نادا و دوا ی پاره دانەکە، پێچەوانە ی رێوشوێنێک ناجوولیتەو، کە ببێتە مایە نارهەتی ی بیری هوما یۆن.

پێنجەم: ویلا یەتی شارەزوور و کۆیە و هەریر لە سێ لاو بەسابلاخ و ئەردەلان و سنوورەکانی کوردستان و کرمانشانەو لکان، کە مەملەکەتی پارتیزاوی سەرکاری شاهەنشایە ولایەکیشی بەقەڵەمەری دەسلان وەزیری بەغداو لکان، لە هەر رێگە یەکەو ئەزاو و فەسادێک لەو ویلا یەتە و ئەم تاییە یەو بەگات، تەنیا لەو لایە یەو و بەس. ئەو لایەش کە لەم کاتەدا ئیبراھیم خانی سەرتیپ و محەمەد پاشا تا مووسل رۆیشتون و کەرکووک و هەولێر و پردی سوور- یش غاشیە ی دلسۆزی و

گوێڕایه‌لییان دهربرپوه، وه‌زیری به‌غدادیش به‌جۆرێک خزمه‌ت و ئاماده‌یی خۆی نیشان داوه، که تا ئێستا دوو سێ جار پیاوی ناردۆته‌ لای سه‌رتیپ و محه‌مه‌د پاشا و به‌گوێهری نامه‌یه‌ک که نووسیبوو، به‌شیوه‌یه‌کی گشتی کاره‌کانی ئه‌وێ دهراته‌ پێش. ئه‌گه‌ر له‌پێش چوونی ئێمه‌دا، خوا یاریبێت، به‌شیوه‌یه‌ک که مه‌به‌ستی ئه‌ولیا ی ده‌وله‌تی بوێره، کاری به‌غداد و وه‌زیریش به‌ره‌و پێشه‌وه‌ چوو، ئه‌وا له‌و لایه‌شه‌وه‌ دڵنیاده‌بین و ئه‌وسا ئه‌وتیش له‌ حوکمی و لایاتی پارتیزراوی شاهه‌نشاه‌دا ده‌بی و هه‌رکاتی پێشکه‌وتنی پێکهات، عه‌زمێک که له‌ کاری به‌غدادا مه‌به‌ستی هیمه‌تی به‌رزی سوڵتانییه، له‌و به‌هار و هاوینه‌دا کاروباری ئه‌وێ یه‌کلایی ده‌کاته‌وه‌و ئه‌گه‌ر ناته‌واو بیه‌ک بمینی و ئه‌گه‌ر تا ئه‌و کاته‌ بژین، له‌ وه‌رزی پایز و له‌کاتی گه‌ڕانه‌وه‌ماندا، به‌یاریده‌ی خوا، زستان له‌ گه‌رمیانی عێراقی عه‌ره‌به‌دا، به‌سه‌ر ده‌به‌ین و ئێستا له‌سایه‌ی سه‌ری هوما یۆنه‌وه‌ به‌غدادیش ئه‌و توانایه‌ی نه‌ماوه، که به‌رگه‌ی هه‌لمه‌تی له‌شکری جیه‌اناشووبی شاهه‌نشاش بگرێت.

شه‌شه‌م: عه‌بدوڵلا پاشا، که گه‌وره‌ترین و به‌سالا‌چووترین پاشایانی بابانه، له‌گه‌ڵ هه‌زار مائی باباندا، که زۆریه‌یان له‌ پیاوی ناسراو و ئاغا و گه‌وره‌کانیان، لێره‌ن، به‌وپه‌ری ریز و به‌رزیه‌وه‌ گلما‌ن داونه‌ته‌وه‌ و به‌هیوان له‌م رۆژانه‌دا له‌ ده‌وره‌به‌ری سابل‌اخ، به‌ش و تیولی ده‌ینی، چونکه‌ ده‌بی هه‌رکه‌سیک له‌ ئه‌هلی رۆژگار به‌ترس و هه‌یواوه‌ گل بدرێته‌وه‌، بۆیه‌ ئه‌م رێگه‌یه‌ش ترسی مه‌حمود پاشا ده‌بێت.

به‌پیتی ئه‌و رێوشوێن و شیوه‌یه، که به‌دریژی خرایه‌ به‌رچاو، هه‌وادارم له‌ کاتی نه‌بوونی ئێمه‌دا، هه‌یج راستی و که‌موکورییه‌ک له‌ کاروباری ئه‌م لایه‌دا روونه‌دات. به‌پشتیوانی خوا و هیمه‌تی ئێمه‌مه‌ پاکه‌کان پشت ئه‌ستورین به‌ئیمدادی به‌ختی پیرۆزی هوما یۆنیش مه‌ته‌وه‌سیلین، ئه‌و ته‌گبیره‌ی به‌بیری ئێمه‌دا هاتوه‌ و به‌م وردیه‌ روونمان کردۆته‌وه‌ و روونی ده‌که‌ینه‌وه‌، خوا یاری بێ له‌گه‌ڵ ته‌قدیر جووت ده‌بی و تکام وایه‌ که هه‌ریه‌کیک له‌و برگانه‌ بگاته‌ به‌ر خاتری عه‌رش مه‌زاهیری وه‌حی و ته‌نزیل به‌ئامۆژگاری و رێویتی بفرموی و نامه‌ی پیرۆزیش زووتر بگات، تا هه‌یج کاریک بێ ئاگاداری عه‌رزی شه‌هیری نه‌کریت»^(٧٣).

٧٣- سه‌رچاوه‌ی پێشوو- جلد (٢) ص ٣٠٥-٣١٠.

وه‌ک دهرده‌که‌وه‌ی فه‌تح عه‌لی شا باری سه‌رنج و پێشنیاره‌کانی عه‌بیاس میرزای پێ په‌سه‌ند بووبێت، بۆیه‌ بۆ ئه‌نجامدانی بۆچوونه‌کانی عه‌بیاس میرزا، خولیکی تری شه‌ر و له‌شکرکێشی قاجاری بۆسه‌ر عێراق و ناوچه‌کانی بابان ده‌ستی پێکردۆته‌وه‌؛ که له‌م جاره‌یاندا (٤٠ هه‌زار) سه‌ربازی ئێرانی، له‌ چهند قۆلیکه‌وه‌ هه‌رشیان بۆ سه‌ر ناوچه‌کانی کوردستان و ناوه‌راستی عێراق کردوه‌ و دوا ی شه‌ر و تیه‌هه‌لچوونی سه‌خت له‌گه‌ڵ له‌شکری عوسمانیدا (که ئه‌وانیش پێشتر خۆیان بۆ ئه‌م شه‌ر و له‌شکرکێشییه‌ ته‌یار کردبوو)^(٧٤) و دوا ی کوشته‌ر و زیانیکی زۆر له‌ هه‌ردوو لا و دانیه‌شتوانی ئه‌و ناوچه‌یه‌ی شه‌ریان تێداکراو؛ دیسانه‌وه‌ نه‌خۆشیی (کۆلێرا) له‌ ناو ریزه‌کانی له‌شکری قاجاریدا بڵاوبۆته‌وه‌ و ناچاربوون پاشه‌کشی بکه‌ن و به‌ره‌و ناوچه‌کانی خۆیان بگه‌ڕێنه‌وه‌.

له‌م خولی شه‌ره‌انه‌دا (ئه‌وه‌ندی پێوه‌ندی به‌کێشه‌ی بابانه‌وه‌ هه‌بێت)، ناکۆکی و دوژمنایه‌تی نێوان ئه‌ندامانی بنه‌مائه‌ی بابان و میره‌کانیان، قوولتر و دژوارتر بووه‌وه‌... ئه‌وه‌نده‌ش پێوه‌ندی به‌ده‌وله‌تی قاجاری و عوسمانیه‌وه‌ هه‌بێت، هه‌ردوو له‌شکره‌کانیان ماندووبوون و وه‌ک ئه‌وه‌ی ئیتر کاتی ئه‌وه‌ هاتبێ سنووریک و رێگه‌چاره‌یه‌ک بۆ ئه‌م باری گرژی و ئاساییه‌یه‌که‌یان دا‌بنێن، بریاریان دا نزیکبوونه‌وه‌ و ئاشت بوونه‌وه‌یه‌ک له‌ نێوانیاندا روودات، که ئه‌م نزیکبوونه‌وه‌یه‌ له (١٨/٧/١٢٣٣ز) دا سازدرا و (رێکه‌وتنه‌مه‌ی یه‌که‌می ئه‌ره‌زه‌ڕۆم) ی لێکه‌وته‌وه‌و نوێنه‌رانی هه‌ردوو لا، کێشه‌کانی: سنوور، بازگانی، حه‌ج و زیاره‌نگه‌ پیرۆزه‌کانی عێراق، دیاریکردنی رێوشوێنی کۆچی گه‌رمیان و کویستان و هه‌لسوکه‌وت له‌گه‌ڵ راکردووه‌کانی هه‌ردوو لایان باسکرد و چاره‌سه‌ری سه‌ره‌تاییان بۆ پێشنیارکرا.

به‌لام به‌ندی یه‌که‌می ئه‌م رێکه‌وتنه‌مه‌یه،^(٧٥) تاییه‌ت بوو به‌کێشه‌ی بابانه‌وه، که:

«هه‌ردوو ده‌وله‌تی به‌رز، ده‌بی ده‌ست له‌ کاروباری ناوخۆی یه‌کتر وه‌رنه‌ده‌ن. له‌مه‌ودواش خۆتییه‌لقورتان‌دن له‌ کاری به‌غداد و کوردستانه‌وه‌ نه‌شیاو. له‌وانه:

مه‌لّه‌نده‌کانی سه‌ر به‌سناقه‌کانی کوردستان، که ده‌وله‌تی به‌رزی ئێران به‌هه‌یج به‌هانه‌ و له‌ هه‌یج روویه‌که‌وه‌ نابێ رێ به‌خۆتییه‌لقورتان‌دن و ده‌ستدریژی و په‌لاماردا‌ت و دا‌لده‌ی موته‌سه‌رپه‌که‌کانی پێشینه‌ و له‌مه‌ودواشیا‌ن بدا‌ت.

٧٤- جگه‌ له‌و هه‌زانه‌ی له‌گه‌ڵ والیه‌یه‌کانی دیاریه‌کر و مووسلدا بۆ ئه‌م شه‌ره‌ ئاماده‌کراوون، له‌ به‌غدادیشه‌وه‌ (١٠) هه‌زار سه‌رباز به‌سه‌رکردایه‌تی حاجی تالبی که‌هیه، به‌ره‌و قه‌زایات جوولابوو. (لۆنگریک- ص: ٢٤٦- ٢٤٧).

٧٥- هه‌موو به‌نده‌کانی رێکه‌وتنه‌مه‌که (٧) مادده‌بوون.

لهو شوینانه‌دا که ناوراون، له بابهت ره‌سمی ئاسایی گهرمیان و کویتستانکردن و ههر کیشسه‌یه‌کی تر، بۆ ئه‌وه‌ی نه‌بیته هۆی ناخۆشیی ههر دوو ده‌وله‌ت، ده‌بی له‌لایه‌ن ئه‌میر و وه‌لیعه‌هدی ده‌وله‌تی ئییران و والی به‌غداوه به‌لادا بخری» (۷۶).

بهم پێیه ده‌بوایه ئییران ده‌سه‌لات و سییه‌ری به‌سه‌ر ههریمی بابانه‌وه نه‌می‌نی!.. به‌لام به‌وه هۆیه‌وه که له ده‌می‌که‌وه ده‌ریاری قاجاری به‌چه‌ندان شیوه و به‌تاییه‌تیش له رێکه‌ی میره‌کانی بابانه‌وه، جی پیتی خۆی له کوردستاندا کردبووه‌وه؛ بۆیه له‌لایه‌که‌وه بۆ ئییران گران بوو قایل بیت نفووزی له کوردستاندا پاون بکری و له‌لایه‌کی تریشه‌وه ئهم بریاره، بۆ خودی ئه‌و سه‌ردار و میرانه‌ی بابانی‌ش سه‌خت بوو، که له ده‌می‌که‌وه سه‌روپێوه‌ندیکیان له‌گه‌ڵ ده‌ریاری قاجاریدا دامه‌زراندوه و لهم رێکه‌وتنه‌نامه‌یه پشه‌شکاون و سکالا و هاواریان بۆ فه‌تح عه‌لی شا بردی‌ت؛ که چۆن ئییران هه‌روا به‌ئاسانی پشتیان تیده‌کا و ده‌ستبه‌رداریان ده‌ی‌ت! (۷۷)... که ئهم دوو هۆیه وای له فه‌تح عه‌لی شا کردوه، دای وردیوه‌وه له ده‌قی رێکه‌وتنه‌نامه‌که و پێشبینی کردنی داها‌تووی ناوچه‌که؛ ره‌خنه‌ له‌و به‌نده‌ی تاییه‌ت به‌ بابان، له رێکه‌وتنه‌نامه‌که بگری و ره‌خنه‌که‌یشی لهم نامه‌یه‌ی خواره‌وه‌دا ئاراسته‌ی عه‌باس میرزای کوری کردوه، که له‌و رێکه‌وتنه‌نامه‌یه‌دا نوێنه‌ری ئییران بووه:

به‌لگه‌نامه‌ی ژماره: ۹

بابه‌ت: په‌یمان‌نامه‌ی ئه‌رزه‌رۆم (ی یه‌که‌م)

تاریخی ایران، جلد (۲) ص ۴۲

میژوو: سه‌فه‌ری ۱۲۳۹ کۆچی، تشرینی (۲و۱) ۱۸۲۳ز

سه‌رچاوه: اسناد ومکاتبات تاریخی ایران (قاجاریه) جلد (۲) ل ۴۲، هه‌روه‌ها:

گزیده اسناد سیاسی ایران و عثمانی، جلد (۱) ص ۱۴۳

فرمانی فه‌تح عه‌لی شا

بۆ عه‌باس میرزا

کللی ده‌رگه‌ی سه‌رکه‌وتن، چرای گیان، وه‌لیعه‌هدی ده‌وله‌تی پایه‌داری هه‌تا هه‌تا، رۆله‌ی گه‌وره و به‌خته‌وه‌ی بی هاوتا، نایب سه‌لته‌نه‌ی

۷۶- نفیسی - ص ۳۰۳.

۷۷- گرمیانی ئه‌وه‌ش ده‌کریت فه‌تح عه‌لی شا و ده‌ریاری قاجار، خۆیان داوایان له میرانی کورد کردی‌ت، نامه‌ی ئاوا بنووسن.

سه‌ره‌ززی بالا، عه‌باس میرزا، که به‌یارمه‌تی خودا، سه‌رکه‌وتوه و له سۆزی بی برانه‌وه‌ی به‌شداربووه؛ بزانی‌ت، که: ده‌قی هه‌موو به‌نده‌کانی رێکه‌وتنه‌نامه پیرۆزه‌که، که ره‌وانه‌ی ده‌ریاری ئاسمان مه‌دارت کردبوو، له سه‌ره‌تاوه تا دوا‌یی پێشکه‌شی بیری هه‌تاوی رۆشنی کرا. ناوه‌رۆک و مه‌به‌سته‌کانی، که‌وته به‌رچاوی دلی هه‌تاوی پرشن‌گدار. هه‌رچه‌نده زۆریه‌ی به‌شه‌کانی بریارنامه‌ی ناوراو، به‌پیتی خواست و داخوازی ده‌وله‌تی سه‌ره‌ززی عوسمانی و به‌دلی ئه‌وان دا‌پێژاوه و له‌ب‌رێک شویندا به‌رژه‌وه‌ندی ده‌وله‌تی به‌ده‌سه‌لاتی سولتانیی له‌به‌رچاو نه‌گیراوه...

به‌لام چونکه جیگری هوما‌یۆنه‌ی ئیمه به‌تاییه‌تی، مه‌به‌ست و نیازی له جی‌گیربوونی ئاسایشی ولات و ژیر ده‌ستان و خۆیاراستنه له خۆن‌پێژی و خراپه‌کاری... بۆیه ئیمه‌ش له بناغه دا‌پشتنی ئهم په‌یمان‌نامه‌یه و بریارانی ئهم ئاشتییه پیرۆزه‌دا، ده‌سه‌لاتی ته‌واومان له هه‌موو روویه‌که‌وه بهم رۆله‌یه‌مان دا‌بوو. له‌به‌رته‌وه هه‌موو ئه‌و خواست و مه‌رجانه‌ی له دوو‌تویی به‌لگه‌نامه‌ی ناوراودا، هه‌بوون، به هه‌موو لایه‌نیکیه‌یه‌وه، په‌س‌ند و ئیمزما‌ن کردوه.

له بن‌چینه‌ی پێکهاتن و ئاشتبوونه‌وه‌ی دوو ده‌وله‌تی ئیسلا‌مدا، ئه‌وپه‌ری سه‌رو دل‌خۆشین و به‌گو‌تیه‌ی یه‌ک‌یتی پێشتر و یه‌ک‌دل بوونه‌وه‌ی باشت‌ریش، به‌رژه‌وه‌ندی یه‌ک‌یتی ئهم دوو ده‌وله‌ته نه‌مه‌، که فرمانیان یه‌که و له خ‌ی‌ر و شه‌ریشه‌دا به‌هاوبه‌ش و هاوکاریان ده‌زانین، هه‌ست به‌جیا‌و‌زیه‌که ناکه‌ین و قسه‌یه‌که‌مان له‌سه‌ر ئه‌مه‌یان نییه، ته‌نیا ده‌ریاره‌ی خ‌ی‌لی «بابان» نه‌بی‌ت، که سالانیکی زۆره پشتیان بهم ده‌وله‌ته هه‌میشه‌ زیندووه به‌ستوه‌وه ده‌ستی تکیان بۆ دا‌و‌ینی نو‌که‌رانی ده‌رگای ئیمه در‌یژ کردوه... له‌به‌رته‌مه ئه‌گه‌ر به‌گو‌تیه‌ی فرمان و بی چ‌ه‌ند و چوون، به‌وه‌زیری به‌غداد بس‌پ‌یردر‌ینه‌وه و له ده‌روازه‌ی ده‌وله‌تی پایه‌دار دوور بخر‌ینه‌وه؛ شکانی شان و شکۆی ده‌وله‌ته و به‌پێچه‌وانه‌ی غیره‌تی سه‌لته‌نه‌تییه.

له‌به‌رته‌وه‌ی ئه‌و رۆله‌یه‌مان ت‌ک‌ای ده‌وله‌تی سه‌ره‌ززی عوسمانی، سه‌باره‌ت به‌ت‌ی‌له‌کانی: «حه‌یده‌ر‌ان‌لوو» (۷۸) و «سیپه‌کی» به‌دی‌ه‌پ‌ینا‌وه، که

۷۸- هۆزی حه‌یده‌ر‌ان‌لوو، له ناوچه‌ی مووش، بایه‌زید، قه‌ره‌کلیسا، وان و چال‌دیران ده‌ژین و سه‌ر به‌پار‌ی‌زگه‌ی (خۆی) بوون، ئهم هۆزه ئیستا که‌وتونه‌ته‌ شار و گونده‌کانه‌وه. تیره‌کانی ئهم ت‌ی‌له بریتیه‌یه له: جه‌نگه‌لانوو، باشیمان، لاچیکان، ته‌رت‌ریان، سۆزان، نا‌قوبیان، ئاسیان، س‌ن چاره‌کیان و پ‌ین‌ج حه‌س‌نان. «بن‌واره: راسخ، شاپور- جمعی‌ت وگروه‌های نژادی در ایران- ایرانشهر- ج (۱) ص ۱۱۹».

له میژوهه ههر سه به دهولهتی هه می شه یی ئیران و دانیشتووی مهلبه نده کانی «خۆی» و «ئیره وان»^(۷۹) بوون... ئەگەر چیش سه بارهت بهو دوو ئیله، به هیچ جوړیک ریگهی قسه، بوئه وان نه بوو، به لام بوئه وهی سووکایه تی بهو دهولهته نه کریت و تووشی کیشه نه بن؛ ئەمه مان به توندی نه گرت و پیمان زور دانه گرت و له م جوړه مه به سه ته وردانه شدا، چاکه و هیمنا به تیبی نیوان موسلمانانمان له بهر چاو گرتوه و ئه رکه کانی دهولهت و دینمان به لاهه گرنگتر بووه..

به لام له باره ی ئیلی «بابان» هوه؛ ده بی گفستو گو به کی وا بکریت، به رژه وهندی تیدا بیت... تا به و جوړه ی که چۆن لای ئیمه وه، شان و شکوی دهولهت و غیره تی سه لته نهت له بهر چاو گیراوه، لای ئه وانیش هوه هه مان شت له بهر چاو بگیریت... هه روه ک لای ئیمه وه چاو پووشی دۆستانه و بی درتیی شاهانه له باره ی «حه یده رانلوو و سیپه کی»^(۸۰) یه وه کرابوو، لای ئه وانیش هوه بی جیا وازی ئیره یی کردن، هه مان شت له باره ی ئیلی «بابان» و پیوه ندی دارانیانه وه بکریت...

ئیس تاش سوپاس بو خوای میری مه زن، که بنچینه ی یه کی ته یی و یه کدلی دوو دهولهتی ئیسلامی پته و و پایه دار کردوه؛ له هه ر بابه تیکه وه و هک یه ک و به ئه ن دازه ی یه ک ریکه وه تن ببیت و دژایه تی و کرداری نابه جی له هیچ لایه نیکه وه روونه دات... ئەم کورته فه رمایشانه ش، که له ئاستانه ی پاک و پیروزی ئیمه وه، بهو رۆله پایه به رزه خوشه و یسته راگه یاندر اوه، له به رامبه ر چاکه و ئاکاریکدا بووه، که له لایه ن ئەم دهولهته

۷۹- ئیره وان: پایته ختی ئه رمه نستان و له سه ر رۆخی رووباری (زهنگا) یه... ئەم شاره که له سالی (۱۲۶۳ز) دروستکراوه، سه دان سال بو له نیوان ئیران و عوسمانیدا ده ستا و ده ستی ده کرد. له سه ر ده می شاعه باسی یه که مدا، که وه ده ست ئیران و له سه ر ده می فه تح عه لی شادا، به گویره ی په یماننامه ی (تورکمان جای) بهر روسیا که وت.

۸۰- له به شی سیپه می ریکه وه تننامه ی یه که می ئه رژه رۆمدا هاتوه، که هۆزی سیپه کی و حه یده رانلوو ده که وتنه نیوان هه ردوو دهولهته وه، که کیشه یان له سه ربان هه بووه؛ به لام ئیستا که له خاکی عوسمانیدان؛ ده بی ئەگه ر هاتنه سنووری ئیرانه وه و زیانیان گه یاند، پتو یسته سنوورداری عوسمانی، له قه دهغه کردن و رینۆتی کردنیاندا وردین بن... ئەگه ریش هه ر ده ستبهرداری زیان گه یاندن نه بوون و سنووردارانیش نه یان توائی به ره له ستیان بکه ن، ئەوا دهولهتی عوسمانی پشتیوانییان لی نه کات. چونکه ئەوانه به خواست و ئاره زووی خو یان تیپه ر ده بن و دهولهتی عوسمانی ده ست نه هیتیه رییان و دوا ی ئه وه ش که هاتنه خاکی ئیرانه وه، ئەگه ر دووباره بچنه وه خاکی عوسمانی، رییان نه درئ و دا کوکیشیان لی نه کرئ... که له خاکی ئیرانیشدا بن، نابی زیان به خاکی عوسمانی بگه یه نن و ده بی سنوورداری ئیرانی له ئاستیاندا وردین و چاو کراوه بن. (بنواره: کۆمه له په یمانگه لی دهولهتی پایه به رزی ئیران، له گه ل ولاتانی بیانیدا - ص ۱۹۸).

پایه به رزه وه و له بابته و هه رگرتنه وه ی ولاته گیرا وه کاند، یه کجار که م و بی پایه خه... ده بی ئەو رۆله یه شمان دوا ی به جیه تینانی ئەم فرمانه، ئیمزای مۆری هه تا و ئاسایی، جیهان ئارای پاک، یه مو یاره کیی و خوشیبه وه دانی... قه لا و ولاته کان به ده سه ته وه بدات، بناغه ی دۆسته یی و یه کی ته یی هه ردوو دهولهت، رۆژ دوا ی رۆژ ئاشکر تر بکات و له ئه ستو ی بگریت^(۸۱).

له بهر رۆشنایی ئەم فرمانه ی **فه تح عه لی شادا**، عه بباس میرزاش نامه یه کی بو «محهمه د ره ئووف پاشا» ی والی ئه رژه رۆم ناردوه، تیایدا داوا ی کردوه: وه ک چۆن ئیران له داوا ی گیرانه وه ی ئیله کانی سیپه کی و حه یده رانلوودا، ده ستی هه لگرتوه، دهولهتی عوسمانیش ده ست له داوا ی گیرانه وه ی ئیلی بابان هه لگرت؛ که ئەمه ئەو نامه یه ی عه بباس میرزایه:

به لگه نامه ی ژماره: ۱۱

بابته: بریار نامه ی ئه رژه رۆم

میژوو: ره بیع ئەوه لی ۱۲۳۹ کۆچی

(تشرینی دووهم/ کانوونی یه که می ۱۸۲۳ز)

سه رچاوه: اسناد و مکاتبات تاریخی ایران (قاجاریه)

به رگی: دووهم. لاپه ره: ۴۹

نامه ی عه بباس میرزا

بو: محهمه د ئەمین ره ئووف پاشا- والی ئه رژه رۆم

جه نابی جوامیر و باوان مه زن، له خانه دانی و به رزییدا پایه دار، له گه وره یی و شکودا به هه ردار، ده رتانی خه لک، به راوێژ و بیری تیژ، ریکه ره وه ی کاروبار، به بیری چاک، ته گیبیری بیری به خشنده، وه زیری بی وینه ی پایه به رز، سه رۆکی یه که م... محهمه د ره ئووف پاشا، فرمانده ی سوپای قوڵی خو ره له لات و والی ولاتی ئه رژه رۆم، به ئاگادار کردنه وه ی جگه ر سۆزانه و تاییه تیبیه وه راده گه یه نین، که:

۸۱- ئه رشیفی سه رۆک وه زیرانی ئه سه ته مپۆل- خه تی هوما یۆن- ژماره: ۳۷۰۹۴.

عەباس میرزا (١٧٨٩ - ١٨٣٣)

بەو ھۆیەوێکە ئەو جەنابە لە کاری ئاشتیبوونەوێ هەردوو دەوڵەتدا دەستی بکەوێ بەوێک بەوێک و دەبێت لە ھەموو رووداویکی ئاگاداری بکەوێ بەوێ... بۆیە لەم کاتەدا، کە فرمانی لەگشت سەرۆتەری پیرۆزی شا، دوای چاوپێکەوتنی رێکەوتنامە ی پیرۆز، ئەوێ کە لە (دارالخلافە) ی تارانەوێ گەشتوو، بەشانازی و سەرفرازییەوێ ھاتۆتە گۆڕی و پەڕەو کراو... ھەلگری ئەم نامە خۆشەوێستی ئامێزەمان بەنامە بەردا نارد و ئەو جەنابەش لە سەرنج و بۆچوونی جیھان رازینەری شاھەنشاهی ئاگادار دەکەوێ، کە لە سایە ی خۆی گەورەو، بنچینەکانی ئەم ئاشتییە پیرۆز، کە بەرچاوی ھەتاو ئاسای پاشا کەوتوو؛ لە رادەبەر لە رووداوی ئاشتیبوونەوێ و سارپێژ بوونەوێ نێوان دەوڵەتی ئیسلامدا، زۆر سەروەلخۆش بوون... سەرجەمی مەرج و بڕگە گرنگەکانی بەتەواوی سەلماندن و پەسەندی فەرموون..

لە بەدەستەوێدانەوێ وڵاتە گیراوەکان و قەلا داگیرکراوەکان و بڕیارەکانی تریشدا، بەھیچ شێوەیەک پێداگری نەفەرموو و ھیچ رەخنە و

پرسیار و وەلامیکیش بۆ سەرانی ھەمیشە پایەداری دەوڵەتی سۆلتانیی نەماوەتەو، جگە لەیەک بەند نەبێ، کە لە دوو توویتی رێکەوتنامە پیرۆزەکەدا یە و سەبارەت بەئێلەکانی «سپەکی و حەیدەرانیلو»... بەمەش رێز لە شان و شکۆی دەوڵەتی سەربلندی عوسمانی گیراوە... لە کاتییدا دەبوا یە بەرابەری و رێککەوتن لە نێوان دوو دەوڵەتی ئیسلامدا، بەگۆڕە ی ھاوشانی و چوون یەکی ببوا یە... کەچی ئەمە، نەلای ئەو جەنابە و نەلای نوێنەر و کاربەدەستانی ئێمەش لەبەر چاوەگیراوە.

لەم رووێکە تا رادەیک ئێمە یان بەر رەخنە ی شاھانە خستوو... ئێمەش بەو جەنابە کارزان و وردبین، ھەر ئەوێندە ئامازە دەکەوێ و دەلێن: چونکە ئەم دوو دەوڵەتە ھەمیشەییە، لە بناغەدا یەکن؛ لە بەرامبەر سەرانی دەوڵەتی پیرۆزیشدا بەرپرسیارن... بۆیە رێککەوتنی باش و یەکییتی نێوان ھەردوو دەوڵەت، پێوەندی بە لەبەرچاوەگرتنی یەکسانی و وەک یەکیوونی ھەردوو پیشگاویە و دەبێ ئەم جۆرە وردبینانە رەچاوە بکەوێ.

ئێستاش کە تا رادەیک کەمتەرخەمی کراو؛ چارە ی کەمیک بایەخ پێدانە لای ئەو جەنابەو... ئەم کارە خێرەش، کە بەھاوێشی نوێنەرانی ئێمە و ھەولەکانی ئەو جەنابە پێکھاتوو و بەیارمەتی خۆی گەورەش، خالە گرنگەکانی بەرەو تەواو بوون دەچێ، زۆر حەیفە لە پێناوی مەبەستیکی بچووک و کورتە باسیکدا (خوا نەخواستە) بەکی بکەوێت. خواش ئاگادارە لەو رۆژەوێ تا ئێستا، کە ھەوایی ئەم پەیمانی ئاشتیبوونەوێ گەشتوو، بۆ پرانەو و تەواوکردنی ئەم کارە، تەقەللامان زۆر داو و دەقیقە یەکیشتگۆیمان نەخستوو و درێغیمان نەکردوو... ئەوێندەش کە توانیومانە داکۆکیمان لێکردوو و دەیکەوێ... لە ماوێ ئەم دوو سائەشدا، کە ئەو جەنابە پایە بەرز، لەم قۆڵەوێ راسپێردراو، بەپێچەوانە ی ئەوانیترەو، ھەموو کاروبارەکانی بەدلی ھەمووان بوو و ئەو ترسە ی خەلکی تر، خستوو یانە نێوان ھەردوو دەوڵەتی ئیسلامەو، ئەو جەنابە کردو یەتی بەدۆستیەتی... ئەو ئاژاوە یەش کە لە ئیسلام ئالاف، کردو یەتی بەخێرخوایی و ئاشتیی و لە راستیدا بوو بەھۆی چاکە ی زۆر، کە بەیادگار لێی بەجێدەمیشت و لەو دنیاش بۆی دەبیستە دەستمایە ی رزگاری.

لەبەر ئەوێ بەباشمان نەزانی ئەم کارە خێر، ئەرکی چاکی خۆی تەواو نەکات و ناوێکی باشی لەدوا بەجێ نەمیشت. بۆیە دەبێ ئەو جەنابە، خۆی

ویشدانی بجزوئیت؛ تا هه رکاتی به پێوه به رانی ئەم دەوڵەتە، لە بواری یەکی تیدا چاوه نواری ئەو بکەین بۆ گرتدانی ئەم مەبەستە، بە هەموو لایەنیکییەوه، چ لە بابەت ئەو بە پێزانەی هاتووچوون دەکەن و هەلسۆکەوتی کاسب و تاجر و بە دەستەوه دانی قەلاگیراوه کان و گرتنەوهی دارایییه دەست بە سەر داگیرکراوه کان و دانه وهی هەریتمە کان و نە دانه وهی ئێلەکان... تا گەوره پیاوانی ئەو دەوڵەتە، لە گەڵ یە کدلی و دلپاکیدا، لە ریگە ی وەک یە کبسون و بە رابەریدا کار بکەن... تا بە شی لیپرسیینه وه و وەلا مە دانه وه مان لە بە رامبەر یە کتردا بچینی... راستییە کە ش ئەو یه: هه رکاتی (خوا نه خواسته) دۆستایەتی لە نێواندا نه بیت، پارانه وهی کە سێک و چەند کە سێک و نووسینه وهی خەتیک و پیتیک، دروست نییه... بەلام هه رکاتی دۆستایەتی کە و ته نێوان و بیانە یی بوو بە یە کیتی یی و هه را و هه لالای جیایی و دوولایەنی لە ئارادابوو، ئەم چەشنە لالانە وه و نووسینه وهی ئەم نامانە، لە داب و باسی دۆستایەتی و یاسای یە کلا یه نیدا ریگە ی پێده درێ و باوه و دژ بە شێوه ی ئاکاری پاشایانی دێرین و گه و ره و بیرچاکان نییه و ئە گه ر جوانیش شیی بکە یه وه، تکایە ک لە مه بچوو کتر نابیت، کە گه و ره پیاوانی ده و له تی پایه به رزی عوسمانی، ئە وهی به سووکایە تی کردن به خۆ یانی ده زانن، به سووکایە تی کردن به م ده و له ته شی بزائن و له به رده م پیا ده کردن و ئە مر پێ کړد نیدا، جیا وازییه ک لە نێوان هه ردوو ده و له تدا دانه نین؛ کە به یه کە وه یە کدلی و دلپاکن.

بۆیه ده یی ئە و جه نابه، ئە م کاره به ئە رکی سه رشانی خۆ ی بزانی. ئە گه ر خوای میهره بانیش بیه ویت، زۆر زوو ئە نجامی بدات و به گورجی وە لا مه کە ی عه رز بکات و به ئە رکی خۆ ی بزانی (۸۲).

دیسان عه بباس میرزا له نامه یه کی تریدا، کە هه ر بۆ «ره ئوف پاشا» ی نووسیوه، سه باره ت به هه مان کێ شه ئاگاداری کردۆ ته وه، کە «حسین خانی بێ گله ریه گی ئه ریوان» راسپێ دراوه ئە م کاره ئە نجام بدات و سه ر ئە نجامه کە یشی وه ر بگریته وه، کە ئە مه ده قی ئە و نامه یه ی عه بباس میرزایه:

بە لگە نامە ی ژماره: ۱۲
بابەت: گۆڕین و دەستکاری بریک لە پەیماننامە کە
میژوو: ۱۲۳۹ کۆچی، ۱۸۲۳ ز
سەرچاوه: اسناد ومکاتبات تاریخی ایران (قاجاریه)
به رگی: دووه م. لا په ره: ۵۱

نامه ی عه بباس میرزا

بۆ: محمه د ئە مین ره ئوف- والی ئه رزه رۆم

... (۸۳) ئە گه رچی هه سستی هومایۆنانە ی خاوه ن شکۆ، له حانده ریکه وتننامه پیرۆزه کە دا له و په ری سه رو دلخۆشییدا یه و به رزه زامه ندییە وه به نده کانی هه موو ریکه وتننامه کە ی، به ئیمزای شیرینی سه رو درانده وه... به لام له مه ر ئیلی «بابان» و بریک شتی بچووکی تردا، کە له ئاستی شان و شکۆی ده و له تی به رپێزدا نییه، چەند ره خنه یه کی سه رو درانه ی فه رمو وه و میهری میرانی مه زن و هیژای پایه به رز و... (۸۴) سه رداری زۆر به رپێز و بویر: حسین خانی بێ گله ریه گی ئه ریوان، کە به چا و پاکی و هه زرقانی ناسرا وه و به ئیسه نزیکه؛ له لایه ن ده و له تی پایه به رزه وه، بۆ روونکردنه وهی ئە م مەبەستە و به ئە نجام گه یانندی ئە م کاره خێره، فرمان پێ کړد وه.

هه رو هه پایه به رز، شکۆ مه ند و به خته وەر، پالا و ته ی ئە عیان و شیران: ئاغا مسته فای وه قانعی نیگاری پێ شووشمان بۆ گه یانندی ئە م نامه یه و ورده کارییه کانی ئە م کاره، ده ستنیشان کرد وه.

ئاشکرایه ئە و به رپێزه، له ئە نجامدانی سه ره به ری کاره باشه کاندا هه موو بایه خ و تین و هه سستی چاکه خوازیی خۆ ی، له پیناوی خێری هه ردوو ده و له تدا ته رخان کرد وه و به هۆ ی ئە و نیازه خێره و چاکه ی کە له ودا شک ده بریت؛ له و شته بچوو کانه دا، کە له به رامبەر پته و بوونی هه ردوو ده و له تدا، زۆر بچوو ک و لا وه کین و له پیناوی یه کیتی یی و یه کخستنی دوو

۸۳- کۆمه لیک رسته ی فش و فۆلی باوی نامه کاریی نێوان شا و سولتان و سه رانی ده رباری ده و له تانی ئە و سه رده مه یه.

۸۴- ئە میش هه ر کۆمه لیک رسته ی پر له ستایشی پێش ناوه ینانی کە سێکی ناو نامه کیه.

۸۲- ئه رشیفی سه رۆک وه زبیرانی ئەسته مبول- خه تی هوما یۆن- ژماره: E- ۳۷۰۹۴.

نامه‌ی محمدهد حسین خان^(۸۶) - سهرداری ئیرهوان بۆ: رهئووف پاشای والی ئهرزه‌پۆم

... دواى پته‌وکردنى بنه‌ماكانى دۆستايه‌تى و پاكنيتى، له‌سه‌ر لا‌په‌رى
يه‌كالاى بوونه‌وه‌ ده‌نوسريت، كه:

ئه‌گه‌رچى له‌ به‌ديه‌بنانى ريكه‌وتننامه‌ موباره‌كه‌كه‌دا، هه‌ستى سۆزدارى
رووناكى هومايونانه‌ى شاهه‌نشاھى (گيانم به‌قورىانى بۆ) زۆر ئاسووده‌ و
سه‌روول‌خۆش بووه‌ و هه‌موو به‌نده‌كانى ريكه‌وتننامه‌كه‌ى ئيمزا كردووه‌؛
به‌لام له‌سه‌ر ئىلى «بابان» و برىك شتى بچووكى دىكه‌دا، كه‌ له‌ ئاستى
شان و شكۆى ده‌وله‌تى پايه‌داردا نين، ره‌خنه‌يه‌كى شاهانه‌يان له‌ هه‌زه‌رتى
نايب سه‌لتنه‌ى مه‌زن فه‌رمووه‌، چونكه‌ ئه‌عيانى ئىلى بابان تكا و
داخواريان له‌ شاهه‌نشا كردووه‌، كه‌ سپاردنه‌وى ئيمه‌، به‌قۆل به‌ستراوى،
به‌ده‌وله‌تى عوسمانى، له‌ مروه‌ت دوور و پيچه‌وانه‌ى غيره‌تى شاهانه‌يه‌.
له‌به‌رئه‌مه‌، سه‌باره‌ت به‌وه‌ليعه‌ه‌ديش قسه‌يه‌ك كراوه‌، كه‌ ئه‌گه‌ر له‌به‌رامبه‌ر
ئيله‌كانى سىپه‌كى و هه‌يده‌رانلوو-شدا پيداگرييه‌ك نه‌كراوه‌، له‌به‌رئه‌وه‌
بووه‌ كه‌ ئه‌وان خۆيان په‌نايان بۆ ده‌وله‌تى پايه‌به‌رزى عوسمانى بردووه‌،
بۆيه‌ به‌وئى دراونه‌ته‌وه‌... له‌ به‌رامبه‌ر ئه‌مه‌دا ئىلى بابانيش كه‌ په‌نايان بۆ
ده‌وله‌تى بوئيرمان هينابوو، ده‌بوويه‌، ئه‌وانيش (ده‌وله‌تى عوسمانى) له‌م
رووه‌وه‌ پيداگرييان نه‌كردبايه‌..

به‌م هۆيه‌وه‌، هه‌يژا، پايه‌بالا، جوامير و هاوړتي به‌خته‌وه‌ربى، پالاوته‌ى
هه‌موو ئه‌عيانه‌كان: ئاغا مسته‌فاى وه‌قائيع نىگارى هه‌زه‌رتى گه‌وره‌،
كراوته‌ نوينه‌ر و بۆگه‌يانندنى نامه‌ى موباره‌ك و روونكرده‌وى
ورده‌كارىيه‌كانى ئه‌م باسه‌، ده‌ستنيشان و ره‌وانه‌ى لاى ئه‌و جه‌نايه‌ كراوه‌.
دياره‌ ئه‌و جه‌نايه‌ش له‌ ئه‌نجامدانى هه‌موو كارىكى خيىر و ره‌چاوكردى
چاكه‌ى هه‌ردوو ده‌وله‌تى مه‌زندا، كارى ئاشكرا و به‌رجه‌سته‌ى دياره‌ و هه‌ر

۸۶- حسين خان (۱۷۰۳-۱۸۲۹ز) كورى محمدهد خانى قاجار، بىگلره‌يه‌گى ئيره‌وان-ه. له‌ سه‌ره‌تادا لاى
فه‌تح عه‌لى شا، له‌ شيراز و دواتر له‌ رۆژگارى سه‌لتنه‌تى فه‌تح عه‌لى شادا، كرايه‌ حاكمى خوراسان و سالى
۱۸۰۶ز- كرايه‌ سوپاسالارى هه‌موو ئيران و سه‌ره‌نجام بووه‌ سهردارى ئيره‌وان. سالى ۱۸۲۸ز- دواى
تيكشكانى ئيران له‌ به‌رامبه‌ر رووسيا و داگيركردى ئيره‌وان له‌لايه‌ن رووسياوه‌ هاته‌وه‌ ئيران و سه‌ره‌نوئى بۆ
خوراسان نيردرايه‌وه‌ و دواتر هه‌تراه‌يه‌وه‌ تاران و له‌ ته‌مه‌نى (۹۰) سالي‌دا مرد.

ده‌وله‌تى شكۆداردا، ته‌قه‌للا و ره‌نجى زۆرى كيشاوه‌ و چونكه‌ له‌
ده‌ستپيكي ئه‌م كاره‌ خيىره‌ به‌ته‌قه‌للای ئه‌و جه‌نايه‌ هاتۆته‌ دى، ده‌به‌ت دواى
پته‌بنانه‌كه‌يشى ديسان هه‌ر له‌به‌رده‌ست خۆيدا بيته‌ ئه‌نجامدان و په‌له‌بكات
و هه‌ر به‌م زووانه‌ش ئيمزاي په‌يماننامه‌ موباره‌كه‌كه‌، له‌ته‌ك بالۆيزدا،
له‌لايه‌ن ئه‌م ده‌وله‌ته‌وه‌ بۆ ده‌ربارى ئه‌و گه‌وره‌جىگايه‌، به‌رئى ده‌كرت.

بۆ سه‌ره‌له‌به‌رى دنياش روون و ئاشكرايه‌، كه‌ له‌ باسكردنى ئه‌م به‌ندنه‌ى
ريكه‌وتننامه‌كه‌دا، جگه‌ له‌ له‌به‌رچاوگرتنى چاكه‌ى ده‌وله‌تى پايه‌به‌رز،
مه‌به‌ستىكى ترى تيدا نيبه‌ و په‌يمانى دۆستايه‌تى كردنى هه‌ردوو ده‌وله‌ت
ده‌چه‌سپن... به‌ياربده‌ى خوا له‌مه‌وه‌داش به‌رده‌وام له‌ داروبار ئاگادارمان
ده‌كاتوه‌. الخاتمه‌ بالعافيه‌^(۸۵).

پي‌ده‌چى عه‌بباس ميرزا بۆ خۆ ده‌ربازكردن له‌و گله‌يى و ره‌خنه‌يه‌ى سه‌باره‌ت به‌به‌ندى
يه‌كه‌مى ريكه‌وتننامه‌ى ناوبراو، له‌لايه‌ن فه‌تح عه‌لى شاوه‌ لىي گيراوه‌، زۆر ته‌نگه‌تاوى
كردبى و داواى له‌ هه‌ندى له‌ گه‌وره‌ به‌رپرسانى ترى ده‌ربارى قاجارى كرديت، تا ئه‌وانيش
بۆ هه‌مان مه‌به‌ست و گوشارى زياتر و چاو پيداگيرانه‌وه‌ و چاككرده‌وى ئه‌و به‌نده‌؛ نامه‌
بۆ سه‌رانى ده‌ربارى عوسمانى بنووسن، وه‌ك ئه‌م دوو نامه‌يه‌ى كه‌ «محمدهد حسين
خان»ى سهردارى ئيره‌وان، بۆ «ره‌ئووف پاشا»ى والى ئهرزه‌پۆم و والى قارس نووسيون:

نامه‌ى يه‌كه‌م:

به‌لگه‌نامه‌ى ژماره‌: ۱۳
بابه‌ت: گۆربنى برىك له‌ به‌شه‌كانى ريكه‌وتننامه‌كه‌
ميژوو: ۱۲۳۹ كۆچى ۱۸۲۳ز
سه‌رچاوه‌: اسناد ومكاتبات تاريخى ايران (قاجاريه‌)
به‌رگى: دووهم. لا‌په‌ره‌: ۵۲

۸۵- ئه‌رشيفى سه‌رۆك وه‌زيرانى ئه‌سته‌مبۆل- خه‌تى هومايون- ژماره‌: g- ۳۷۰۹۴.

له شک بردنی ئه و گیانی چاکه خوازیهش که تیدایهتی، له م کاره بچووک و لاوه کیبانه دا، گیانی دۆستایهتی و یه کیتی ههردوو دهولهتی شکۆدار دهنوینی و ئهوپه پری تهقه لای خۆی ددهات... دلنیاين دواي گه یشتنی پایه بهرز و گه یاندنی فرمانه کانی وهلیعه هدی گه و ره و په یامه کانی ئه م دۆسته ش، شیلگیرانه تر تیهه لده چۆ و بۆ به ئه نجام گه یاندنی ئه م کارانه، گورجوگۆلیی زیاتر دهنوینی؛ تا به خیرایی بگه پته وه و ریککه و تننامه موباره که کهش له باره گای گه و ره وه ره وانه ده کړی و رۆژانه ش هه وائی ته ندروستی شریفان و کارگیرانی ریککه و تننامه ده پرسین^(۸۷).

نامه ی دووه م:

به لگه نامه ی ژماره: ۱۴
 بابهت: ئیلی بابان و دهستکاری کردنه و هندی خالی ریککه و تننامه ی ئه رزهرۆم سه رچاوه: اسناد و مکاتبات تاریخی ایران
 بهرگی: دووه م. لاپه ره: ۵۴
 میژوو: ۱۲۳۹ کۆچی، ۱۸۲۳ ز

نامه ی محمه د حسین خان- سهرداری ئیره وان بۆ: حسین پاشای پارێزگاری فارس

هه میشه ئه ستیره ی ته مهن و دهوله تی ئه و جه نابه جوامیره، هه ر بهرز و دره وشاوه بیت... خاوه نی جیگه ی بهرز، هاوړتی سه ره وری و شکۆ و هاوده می سه رکه وتن. خوا هه ر گه وری به رده وام بکات.

... دواي به چه پک کردنی بۆن و به رامه ی دوعا و دواي پارا و بوونی چیمه نی ته نیایی و پایه بلندی، له سه ر لاپه ره ی داخوازی ده نووسریت، که: له باشتین و شیرینترین کات و ساته کانه دا خه ریکی خوتینده و ه ی نامه دۆستانه و دلشادانه که ی هیژا و به رتیز: بورهان ئاغا تاتاریوم، که تیا بیدا له درهنگ گه یشتنی نیردراوی دهوله تی بویره وه هاتبوو، که ته ته ره که بان له شاری ئیره وان راگیر کردوه و ته ته ریکیشیان بۆ پرسیار و لیکۆلینه وه ی ئه م راگیر کردنه، بۆ دارولسه لته نه مان نارده وه... له م کاتانه دا

۸۷- ئه رشیفی سه رۆک وه زیرانی ئهسته مبول- خه تی هوما یۆن- ژماره: D-۳۷۰۹۴.

که گه راونه ته وه و پرسیار و وه لام و نامه کاریبان له و باره ی وه کردوه، نیردراوی کیش لای دۆستداره وه گه یشتوه و ئاگاداری چۆنیی رووداوه که بووه. شته کهش به جۆریکه، که حه زره تی خاوه ن ده سه لات و وه لی نیعه م تم، وه لیعه هدی گه وری سه لته نه ت، لوتفنامه یه کی کردۆته شانازی ئه و برا شیرینه و فرمانیان به پایه بهرز: «میرزا ئه حمده» فه رموه، تا ئه وانیش بینه داوه و بابه ته ده ستنیشا نکراره کان، هه قی خویان بدریتی، که وه ک چۆن بیري گهش و دره وشاوه ی به رزیان بۆی چوه.

له راستیدا له لایه ن پایه به رزی خیرخواز و قیبله ی عاله مه وه، بریک داخوازی فرمانیان له باره ی ئیلی «بابان» وه فه رموه، که به گویره ی ئه وه، حه زره تی وه لی نیعه م تم: وه لیعه هدی زه مان به و برا به رتیزه ی راگه یاندوه... ئه و برا به رتیزه ش ده بی ئه و په ری ته قه لای بدات، تا ئه و داخوازی به بچوکه دیاریکراوه، به باشیی گوپی پی بدری و ریکه ی دل رازیکردن و ئه نجامدانی بگرتیه بهر و هه ر ریکه چاره یه ک، که سه لته نه ت بریاری له سه رداوه؛ به ئه نجام بگه یه نریت.

له باره ی ریککه و تننامه پیروژه که شه وه، که مۆری شه ریفانه ی خاوه ن شکۆ، شوینه واری شه ره ف و گه وری له سه ر زیاد کردوه، گه یشتۆته دارولسه لته نه ی ته ورتیز و هه ر له م رۆژانه شدا له ویه وه بۆ ئیره وان چوه و به لام له و ی راگیراوه و چاوه نواری وه لامنامه ی جه نابت ده کړی. له دنیا ی دۆستایه تیشماندا چاوه نواری ئه وه ت لیده که یین زۆر به زوویی ته ته ره که په شیمان و ره وانه بکه نه وه؛ که به گویره ی خۆزگه و خواستی لایه نگرانی هه ردوو ده وله تی مه زن، پته وکردنی بنچینه ی دۆستایه تی و زیاتر له یه کتر نزیک خسته وه یانه. ئه م خواسته ش به وه دیته دی، که رۆژانه، نامه ی خیرخوازی و گیرانه وه ی هه ر جۆره (...)^(۸۸) داوا و رۆژ و رۆژگاریشتان به دلی خۆتان بیت^(۸۹).

وه ک له میژوی نووسینی ئه م نامه وه ده رده که و ی، ئه م نامه و نامه کاریبه ی نیوان ده رباری قاجاری و عوسمانی، له سه ر به ندی یه که می ریکه و تننامه ی یه که می ئه رزهرۆم که تاییه ت بوو به کیشیه ی بابانه وه، له میژوی ئیمزاکردنی ریکه و تننامه که وه تا دوا یین نامه کانی ئه م چه ند به لگه نامه یه؛ ماوه ی سالتیکی ته وایان خایاندوه... واته: له ماوه ی

۸۸- ئه و چه ند وشه یه نه خوتیندراونه ته وه.

۸۹- ئه رشیفی سه رۆک وه زیرانی ئهسته مبول- خه تی هوما یۆن- ژماره: B/۳۷۰۹۴.

ئەو سالاھەدا دەرباری قاجاری بەردەوام داوا لە دەرباری عوسمانی دەکات، تا چاو گێڕانەووەیەک بەبەندی ناوبراودا بکاتەو... بەلام وەک دیارە دەرباری عوسمانی، سوورە لەسەر مانەو و دەستکاری نەکردنی ھەموو بەندەکانی پەیماننامەکە و بەھیچ شتێوەیەک رازی نەبوو ھیچ ئالوگۆرێک لە دارشتنی ماددەکانی رێککەوتننامەکەدا بکات... تا لە دواییدا ئێرانیش بەھەمان شتێو و دارشتنی بەندەکانی رێککەوتننامەکە، رازی بوو و دەربەستی چارەنووس و گەلی میرەکانی بابان نەبوو... بەلام دەربەستی ئەو بوو، بەشتێوەیەکی تر بەرژەوێندییەکانی لە کوردستاندا بپاریژێ و درێژە بەئەنجامدانی سیاسەتی پێشبینەیی خۆی بدات.. لەم ھەلومەرجەدا «مەحمود پاشا»، کە لەھەموو میرەکانی تری بابانی سەرۆپێوەندی پتەوی لەگەڵ دەرباری قاجاریدا ھەبوو و لەم کاتەدا خۆی لە ئێران بوو (١٨٢٤ز) و (رەنگە کەم و زۆرێکیان دەنگویاسی ئەم نامە گۆڕینەوانەیی بیستی)، تووشی پەژارە و دڵەراوکی و بێ ھیوایی بوو بەرامبەر دەرباری قاجاری و بەرامبەر چارەنووسی خۆی، بۆیە نامەییەکی پارانەو نامیزی، بە خالید بەگی ئامۆزایدا بۆ داود پاشای والی بەغداد ناردوو، تا لێی ببووێ و رابردووی لە بیر بکات، کە ئەمە دەقی ئەو نامەییە:

بەلگەنامەیی ژمارە: ٢٥

بابەت: داوای لێبووردن و بەخشین

میژوو: ١٠ ربيع الاول ١٢٤٠ کۆچی،

(١١/٣/١٨٢٤ز)

سەرچاوە: اسناد و مکاتبات تاریخی ایران (قاجاریە)

بەرگی: دوو. لاپەرە: ٦٦

نامەیی مەحمود پاشای بابان

بۆ داود پاشای والی بەغداد

جێی ھیوایی نۆکەرەن، دالە و پەناگە

مەبەست لە ناردنی ھیژایان: سەبید مەحمود و سەبید مەحمەد بەرەو دەروازە، بەدابی ئەو شیفاعەتە بوو، کە دەروازەیی مەرحەمەت و چاودێریی ھەرزەتی ئەولیای نیعمەت، بەرووی نۆکەرەندا بکەیتەو... لەو روانگەبەشەو کە لێبووردن و چاوپۆشیی، لە تاوان و کاری چەوتی نۆکەرەن، ھەر لای ئەولیای نیعمەتەو بوو. بۆیە دەرگای لێبووردن

کرایەو. سوپاسیش بۆخوا، کە (أذهب عنا الحزن)^(٩٠) و سلب من المحن. سەرئەنجامیش راستگۆیی لەسەر ئەم نۆکەرەیی پێویست کرد، تا یەکیەک لە نزیکان و خزمانی خۆی (کە دەسلەتاتی ژبان و مردنی ئەم نۆکەرەیی ھەیە)، بەدابی دەخالت، بەرەو دەرگای لێبووردن و بەخشین پێشەیی ھەرزەتی وەلی نیعمەت ناردوو. بۆیە پایەبەرزی: خالید بەگی ئامۆزای خۆی و لەباتی خۆی، بەناوی دەخالتەو، رەوانەیی دەروازەیی لێبووردن و بەخشینی بێ پرانەو؛ ھەرزەتی وەلی نیعمەت کردوو و سکاڵا نامەییەکی راستگۆیانەیشی بەنیازی لالانەو و پارانەو بۆ بەر بارەگای سەرچاوەی رووناکیی نووسیو:

(از ابتدای دور آدم، تا به عهد پادشاه

از بزرگان عفو بوده است، از فرودستان گناه)^(٩١)

لە سەرەتای روژگاری ئادەمەو تا سەرەتای سولتان

لە گەرە و مەزنان لێبووردن بوو، لەژێر دەستانیش تاوان

سکاڵا و ئومێد و تکا و ھانای ئەم نۆکەرە، لە بەرپێی مەرحەمەت ئامیزی وەلی نیعمەتدا، بۆ ئەوێ: کە بەراستی و بەیەکجاری، سەبارەت بەم نۆکەرە دێرینە و کۆیلە راستگۆیە، بەجۆرێک بەروون و بەئاشکراییی بیفەرموون، کە قەڵەمی چاوپۆشیی و لێبووردن و بەخشینی یەکجارەکیان، بەسەر لاپەرەیی تاوانەکانی ئەم نۆکەرە دلسۆزەتاندا بکێشێ و ئەم نۆکەرە بەشتێوەیەکی وا بکەوێتە بەر فرمانی بەخشین و لێبووردنتان، تا بۆ دوور و نزیکان و تورک و تاجیک-یش روون و ئاشکرا بیت، کە ھەرزەتی ئەولیای نیعمەت، لە بەرامبەر گوناھکار و خەتاکار و تاوانبارێکی وادا، چاوپۆشیی و لێبووردنیکی وای نیشان داو، کە بێیتە وێدی سەر زمانی ئەم روژگارە و بۆ داھاتووش بێیتە داستان و پەند.

لەو زیاتر بێ ئەدەبیی ناکەم و ئەمری خوا بەجێ دەھێنم.

مۆر: أقوض امري الى الله، عبده: محمود^(٩٢).

٩٠- سورەتی «فاطر»، ئایەتی ٣٤.

٩١- بەیتێک شیعری مەلەوی رۆمی.

٩٢- ئەرشیفی سەرۆک وەزیرانی ئەستەمبۆل- خەتی ھوماپۆن- ژمارە: E- ٣٧٢٢٠٢.

به‌لام (۴) سال دواى ئەم نامەيەى مەحمود پاشا و دواى رێكه‌وتننامەى يەكه‌مى ئەرزەپۆمبەش، كه ده‌بوایه ئیتر ئیران دەست له کاروبارى بابان هەڵبگرێ و پێوه‌ندی له‌گەڵ میرانی باباندا نەمێنێ؛ كه‌چی وه‌ك به‌لگه‌نامه‌كان ده‌ری ده‌خەن، پێوه‌ندی نیتوان ده‌ربارى قاجارى و میرنشینه‌كانى بابان، وه‌ك خۆبه‌تى و له‌شكر و سواره‌ی بابان له‌دوا جه‌نگى ئیرانى، رووسى (۱۸۲۶-۱۸۲۸ز) دا بۆ پشتیوانی له‌ ئیران، به‌شداری جه‌نگه‌كه‌ بوون و به‌پێى به‌لگه‌نامه‌یه‌ك ده‌بوایه مەحمود پاشا، به‌گوێه‌ی به‌لێنێك كه‌ پێشتر به «عه‌باس میرزا» ی داوه، هه‌ندێ سواره‌ی تری بابانى، بۆ به‌ره‌كانى جه‌نگه‌كه‌ و یارمه‌تیدانى ئیران بنێرێ؛ كه‌ عه‌باس میرزا له‌م به‌لگه‌نامه‌یه‌دا، داواى به‌جێهێنانى به‌لێنه‌كه‌ی مەحمود پاشا و داواى ناردنى سواره‌كانى بابان ده‌كات، كه‌ ئەمه‌ ده‌قى ئەو نامەيەى عه‌باس میرزایه، بۆ مەحمود پاشای بابان:

به‌لگه‌نامه‌ی ژماره: ۳۴

بابه‌ت: نه‌گه‌یشتنى سواره‌ی بابان

مێژوو: ۶ی ذیقه‌عه‌ده‌ی ۱۲۴۲ه‌جری (۱/۶/۱۸۲۷ز)

سه‌رچاوه: اسناد و مکاتبات تاریخی ایران (قاجاریه)

به‌رگی: دووه‌م

لاپه‌ره: ۸۶

فرمانی عه‌باس میرزا

بۆ: مەحمود پاشای حاکمی سلیمانی

فرمان به‌وه‌ گه‌یشتوو، كه‌: له‌ شكۆ و به‌رزى به‌هه‌دار، گه‌وره‌ و مه‌زن نه‌ژاد، دلێر و ره‌گه‌ز پاك، سه‌ربه‌رز و بێباک، يه‌كه‌نگ و ده‌سه‌لات چاك، میری میرانی گه‌وره، جه‌نابی مەحمود پاشای حاکمی سلیمانی و شاه‌زور و كوێه و هه‌ربر... كه‌ له‌ژێر چاودێری خاوه‌ن شكۆ به‌شدار بووه... بزانیته‌ كه‌:

بريارى ئەو پایه‌به‌رز، خۆشه‌ویسته‌ ئه‌وه‌بوو؛ كه‌ سواره‌ی «بابان» به‌جۆرێك به‌رێ بکات، تا له (دووه‌می مانگی شه‌والدا، ۲۹/۴/۱۸۲۷ز بگه‌نه‌ هاوئاوزه‌نگیانی خاوه‌ن شكۆی به‌خته‌وه‌ر... به‌لام تا ئیستا. كه‌ رۆژی هه‌ینی، شه‌شه‌می ذیقه‌عه‌ده‌یه، سواره‌گه‌لی ناویراو، نه‌ك هه‌ر

نه‌گه‌یشتوون، به‌لكو هه‌یج شوێنه‌وارێكیش له‌ هاتنیان دیار نییه... بۆ پایه‌به‌رزێكیش كه‌ لافى يه‌كه‌نگی و يه‌كه‌لیی لێده‌دا... خۆی به‌پاك و راست داده‌نێ... له‌ كاتیكى وه‌هادا، شتى واى لێ ناوه‌شێته‌وه؛ كه‌ تا ئیستا سواره‌كانى خۆی، وه‌ك چۆن به‌یاربوو؛ نه‌ناردیته‌!..

بۆیه پێمان وایه ئەو به‌رێزه، له‌ راهه‌پاردنى كاره‌كه‌دا، ئه‌وه‌په‌رى خۆ نه‌بانکردنى نواندوو... بۆچی ده‌بێ ئەو پایه‌به‌رز، له‌م كاته‌دا له‌ به‌جێهێنانى ئەم خزمه‌ته‌دا، كه‌ قازانجی دنیاى تێدايه و هۆی زیاده‌بون و پته‌وبوونی دینیته‌ی؛ خۆی ببوێرێ؟! (۹۳)

به‌كوورتى به‌یاریده‌ی خوا، رۆژی هه‌شته‌می ئەم مانگه، سواره‌ی پیرۆزى به‌رێز، له‌ ته‌ورێزه‌وه‌ به‌رێ ده‌كه‌وێ... قشووێ هه‌موولا يه‌ك، بۆ هاوئاوزه‌نگی هه‌میشه‌ سه‌ركه‌وتوو هاتوون؛ جگه‌ له‌ سواره‌ی (بابان)، كه‌ هه‌شتا نیشانه‌یه‌ك له‌ هاتنیان دیار نییه..

هه‌لگه‌رى نامه، كه‌ ئەم فرمانه‌ به‌رزى پێیه، ره‌وانه‌مان فه‌رموو. لای ئەو پایه‌به‌رزوه‌ راده‌گه‌یه‌نین، كه‌ ئەگه‌ر ئەو پایه‌بلنده، سواره‌گه‌لی به‌یارداروى خۆی ده‌نێرێت؛ به‌گه‌یشتنى ئەم فرمانه‌ی ئیمه، ره‌وانه‌یان بکات و وا ئه‌مريان پێبکات، كه‌ به‌گورجی و به‌په‌له‌ رێ بکه‌ون و بگه‌نه‌ هاوئاوزه‌نگی خاوه‌ن شكۆ... خۆ ئەگه‌ر له‌لایه‌ن ئەو پایه‌به‌رزوه‌، هۆیه‌ك هه‌بێت، دیاره‌ پایه‌ بالا: محمه‌د حه‌سه‌ن به‌گى غولام، پێشخزمه‌ته‌كه‌ی لای جه‌نابتان له‌وه‌ زیاتر راگیرنه‌كات و ره‌وانه‌ی ريكابى خاوه‌ن شكۆی بکاته‌وه‌ و به‌ئه‌ركى خۆی بزانیته‌ (۹۴).

دواى برانه‌وه‌ی دوا جه‌نگى ئیرانى- رووسى (۱۸۲۶-۱۸۲۸)، كه‌ له (۱۸۲۸/۲/۲۲) دا به‌رێكه‌وتننامەى (توركمانچای) دواى پته‌یتر، هه‌مان شه‌وى دواى ئیمزا كردنى ئەو رێكه‌وتننامەیه، عه‌باس میرزا نامه‌یه‌كى بۆ مەحمود پاشای بابان نووسیوه، تبايدا ئاگادارى ده‌كات كه‌ رێكه‌وتننامەى له‌گەڵ رووسدا ئه‌نجام داوه و داواى لێده‌كات هه‌والی رێكه‌وتننامەكه‌ به‌خه‌لك رابگه‌یه‌نێ:

۹۳- ئەمه‌ نیشانه‌كانى ئاشكراى ئه‌وه‌یه، كه‌ مەحمود پاشا له‌ به‌رامبه‌ر ئەم داوايەى عه‌باس میرزادا، نه‌یوستوو سواره‌ی كورد بۆ ئەو جه‌نگه‌ بنێرێ.
۹۴- ئه‌رشیفی سه‌رۆك وه‌زیرانى ئه‌سته‌مبۆل- خه‌تى هومايۆن- ژماره: ۱۸/ج.

به‌لگه‌نامه‌ی ژماره: ۴۰

بابه‌ت: ریکه‌وتننامه‌ی ئاشتبوونه‌وه له‌گه‌ل رووسدا

میژوو: ۶ی شه‌عبانی ۱۲۴۳کۆچی (۱۸۲۷/۲/۲۲ز)

سه‌رچاوه: اسناد و مکاتبات تاریخی ایران (قاجاریه)

به‌رگی: دووهم. لاپه‌ره: ۹۶

فرمانی عه‌بباس میرزا

بۆ: مه‌حمود پاشای حاکمی سالیمانی

حوکمی خاوه‌ن شکۆ به‌وه‌ گه‌یشتوو، که: پایه‌به‌رزی جیگه‌ بالا، مه‌زن و سه‌ربلند و په‌ناگا، ره‌گه‌ز جوامیتر و زانا، له‌ مه‌به‌ست و ئامانج به‌ئاگا، میری گه‌وره‌ی میران، حاکمی شاره‌زوور و بابان، به‌لوتفی بیرى پیرۆزی سامدار و هیژا، ئومێده‌واربیت و بزانبیت، که:

له‌ قوناغه‌پیتی «تورکمانچای»^(۹۵) دا، سه‌رکرده‌ی رووس، به‌خزمه‌تمان گه‌یشت و کۆبوونه‌وه‌ی ئاشتی پیکهات و کارى «ریکه‌وتن»، به‌مویاره‌کیی به‌رپۆه‌ چوو... ئاشتی‌نامه‌ له‌لایه‌ن نوێنه‌رانی هه‌ردوولاوه‌ مۆرکرا... ئه‌مسه‌ویش که شه‌وی هه‌ینی: ۶ی مانگه، گه‌یشتووینه‌ته‌ ئه‌نجام.

ده‌بویه‌ ئه‌م مژده‌یه‌مان بۆ دانیشتیوانی ئه‌و ناوچانه‌ بناردایه... له‌به‌رئه‌وه‌ پایه‌به‌رز: فه‌روخ خان-ی پێش‌خزمه‌تمان راسپارد و ئه‌و ناوچانه‌مان به‌روونکردنه‌وه‌یه‌کی جوامیترانه‌ سه‌ربه‌رز کرده‌وه..

ئه‌و مه‌لبه‌نده‌ش ئه‌م هه‌والی خیره، به‌هه‌موو خاکی ئه‌و ولاته‌نه‌ رابگه‌یه‌نێ و هه‌موو که‌س له‌ دلۆقانیی و میه‌ره‌بانیمان ئاگادار و دل‌خۆش بکات... دلنه‌وازییمان به‌لپورپێژی و ئه‌رکی خۆی بزانبیت.^(۹۶)

۹۵- تورکمانچای: گوندیکه له نزیک ته‌وریز.

۹۶- مه‌به‌ست له: باسکۆچی-ه.

سه‌رنج: له‌ سالی ۱۸۲۸ز-دا، سه‌رکرده‌ی رووسی «باسکۆچی» له‌ رووباری (ئاراس) په‌رییه‌وه‌ هاته‌ ناو خاکی ئازهریایجانه‌وه... له‌ ماوه‌یه‌کی که‌مدا «ته‌وریز»ی داگیرکرد و داگیرکردنی ته‌وریزیش بووه‌ هۆی لیک پچرانی هیله‌کانی پتوهندی عه‌بباس میرزا و پایته‌خت و مه‌لبه‌ندی شاره‌کان. بۆیه‌ به‌ره‌و پایته‌خت کشانی هێزی رووس، عه‌بباس میرزای ناچارکرد مه‌رجه‌کانی ئاشتی قبوڵ بکات. بۆ =

مه‌حمود پاشای بابانیش به‌پیتی فرمانه‌که‌ی عه‌بباس میرزا، بابته‌ و ناوه‌رۆکی نامه‌که‌ی عه‌بباس میرزا، ده‌کاته‌ نامه‌یه‌کی خۆی بۆ «سه‌یید مه‌حمود، موختی که‌رکووک»، تا له‌ ریکه‌ی ئه‌وه‌وه‌ هه‌والی ریکه‌وتننامه‌که‌، به‌کاربه‌ده‌ستانی به‌غدادیش بگات:

به‌لگه‌نامه‌ی ژماره: ۴۲

بابته‌: ریکه‌که‌وتنی ئیتران و رووس

میژوو: ۲۴ی شه‌وال ۱۲۴۳کۆچی، ۱۰/۵/۱۸۲۸ز

سه‌رچاوه: اسناد و مکاتبات تاریخی ایران (قاجاریه)

به‌رگی: دووهم. لاپه‌ره: ۹۸

نامه‌ی مه‌حمود پاشای بابان

بۆ: سه‌یید مه‌حمود ئه‌فه‌ندی- موختی که‌رکووک

جه‌نابی پایه‌به‌رزی نازناو پیرۆز، سه‌رتۆپی زنجیره‌ی ساداتی مه‌زن و به‌رپێز... برام سه‌یید مه‌حمود ئه‌فه‌ندی، خوا ده‌وامی بدات.

دوای پێش‌شکه‌شکردنی سه‌لامی بێ ئه‌ندازه‌ و بێ برانه‌وه‌، راده‌گه‌یه‌نریت، که: پێشتر بۆ ئه‌و جه‌نابه‌م نووسیویو: ناوبه‌ناویک هه‌والی وتووێژی ئاشتبوونه‌وه‌ی نیوان رووس و ئیتران، تازه‌ ده‌بیتته‌وه... پیاومان ناردبوو، پوخته‌ی هه‌واله‌کمان بۆیه‌ینی... هه‌ر کاتیکیش هه‌والی راست گه‌یشت، عه‌رزی ده‌رگای پایه‌به‌رز ده‌کریت.

ئه‌وانه‌ی بۆ ده‌ستخستنی هه‌واله‌کان رۆییبون، هیشتا نه‌گه‌راونه‌ته‌وه‌.

به‌لام «فه‌روخ خانی موکری»، که له‌لایه‌ن نایب سه‌لتنه‌وه‌ هه‌والی ئاشتبوونه‌وه‌ی بۆ هیناویین؛ له‌ رۆژی دووهمی مانگی رده‌مزه‌انی پیرۆزدا (۱۹/۳/۱۸۲۸ز) گه‌یشتوو و نامه‌یه‌کیشی پێگه‌یانده‌وین، که باس له‌ ئاشتبوونه‌وه‌ و ریکه‌که‌وتنی تیدا نووسراوه... له‌ نامه‌که‌ی ناوبراودا وا

=ئمه‌ش: «ماکدۆنالد»ی بالتۆزی ئینگلیز بووه‌ ناویژیکار و له‌ گوندی «تورکمانچای»، که له‌سه‌ر ریکه‌ی (میانه‌-ته‌وریز)دایه، به‌ئاماده‌بوونی عه‌بباس میرزا و قایمقام: میرزا ئه‌بوخله‌سه‌ن خان و ئاسه‌ف ده‌وله‌ پیکهات.. سه‌رته‌نجام نوێنه‌رانی هه‌ردوو ده‌وله‌تی ئیتران و رووس، له‌ (۵ی شه‌عبانی ۱۲۴۳ کۆچی- ۱۸۲۸/۲/۲۲ز)دا، په‌یاننامه‌ی تورکمانچای-یان ئیمزاکرد.. به‌گوێره‌ی ئه‌م په‌یاننامه‌یه‌ش، ئیتران به‌شیکێ زۆری له‌ خاکی خۆی له‌ده‌ست دا.

دهرده که وی که له (۲۷ی شهعبانی ۱۲۴۳ کۆچی، ۱۷/۳/۱۸۲۸ز) دا، سه رکردهی رووسی^(۹۷)، شاری تهوړتیزی به جیه پشستووه و رویشتووه... نایب سه لته نه نش بۆ «مهراغه» چوو و له وێوه هه والی تهو مال و خانووانه ی بۆ تهوړتیز ناردوو، که هیزه کانی رووس تیکیان داو... دوا ی تهو او بیوونی مانگی ره مه زانیش بۆ تهوړتیز ده چیت... بناغه ی کاری ناشت بوونه وه که ش له سه ره تهو ریوشوتینه دانراوه، که تهو بهری **ئاوی ئاراس**، هه مووی بکه ویتته ژیر دهسه لاتنی رووس و تهو بهریشی له ژیر دهسه لاتنی نایب سه لته نه دا بیت.

نووسراوه که ی فه روخ خان ده لیت: جه عفه ره قولیخانی کوری ته حمه ده خانی مه راغه، له گه ل سه رکردهی رووسدا روپیوه... هه روه ها میر ته بولفه تح^(۹۸)، که پیشنوژ و راهری ئایینی خه لکی تهوړتیزه، تهو جه نابه ش دیویتی و دهیناسیت. تهویش رویشتووه. پیوست بوو تهو هه والته عهرزی ده رگای پایه بهرز بکرت.

بهه جوړه چوئیتی بارودوخ بهو جه نابه راگه به ندرا و تهو نووسراوه ش، که هاتبو، رهوانه کرا... تا بگاته پیشگای نوورپرژیتی ئاسمان ئاسا، سایه ی سه رم (که خوا ته مه نه و به ختی درژیکات). هه رکاتیکیش پیاهه کانی خو مان هاتنه وه و هه والی زوړتریان هینا به وه، عهرزی ده رگا ده کرت، چونکه هه ره سه ره تهو به لینه، که دراوه، پایه بلند «قادر ئاغا» دیتته ده رگا و پاره دینیت. بۆیه له وه زیاترکات بهزایه نادهه و باسی رووداوه کان به دوور درژیری بهو ده سپترم؛ که تهو گهر خوا بیه ویت، دیت و عهرزی ده کات.

ئیترا داوا له ئیوه ش تهو بهیه که چو نابه تی کاروبار بنووسنه وه. باقی دوعا و سه لام^(۹۹).

لهه قوئاغه به دواوه، ئیترا مللانی و دوژمنایه تی و شه ره و تیهه لچوونی نه پساوه ی ئیوان مه حموود پاشا و سلیمان پاشای برای له سه ره دهسه لات، دهست پیده کات؛ که له زوړبه ی تهو شه ره و تیهه لچوونانه یاندا سلیمان پاشا به پشتیوانیی له شکری عوسمانی و

۹۷- مه بهست له ژهنرال باسکۆچیچ-ی سه رکردهی رووسه.

۹۸- مه بهست له میر تهو بولفتوح، ئاغای میر فه تاحی موخته هیده، که پیشه وه ای ئایینی شاری تهوړتیز و لایه نگرکی سه ره ختی رووسه کان بوو.

۹۹- ئهرشیفی سه روک وه زبرانی تهسته مبول-خه تی هوما یۆن- ژماره: ۳- ۳۶۸. G.

مه حموود پاشاش به پشتیوانیی له شکری قاجاری شه ره و دوژمنایه تی به کترییان کردوو و له شکری قاجاری و عوسمانییان بردۆته سه ره به کتر و چه ندان جاریش «سلیمانی» یان بهیه کتر چۆل کردوو... وهک تهو شه ره ی که له سالی (۱۸۳۰ز) دا کردیان و مه حموود پاشا له تهوړتیزه وه «قه ره مان میرزا» ی کوری عه بباس میرزای له گه ل خوی، بۆ داگیر کردنه وه ی سلیمانی هینابوو. له گه رمه ی شه ره و تیهه لچوونه کانیدا، داود پاشای والی به غداد له والیتی خرا و له ئه یلولی ۱۸۳۱ز، دا «عه لی رهزا کرایه والی به غداد».

به لام شه ره و کاولکاری تهو دوو برایه، جگه له وه ی ولاته که ی له هه موو روویه که وه په ریشان کردبو، له هه مان کاتیشدا تهو نه ده ی تر زه مینه ی بۆ زیاتر کردنی دهسه لاتنی قاجاری، له میرنشینی باباندا ئاماده تر کرد. که به درژایی تهو شه ره و زوړانبازییه، تا مه رگی فه تح عه لی شا (۱۸۳۴ز)، هیزه کانی ئیران «سه ربا زگه - پادگان» یکی هه میشه یییان له سلیمانیدا داناه^(۱۰۰).

سالتیکیش به ره له مه رگی فه تح عه لی شا، عه بباس میرزا له (۱۸۳۳ز) دا مرد و به مردنی عه بباس میرزاش، پشتیوانییکی به هیز له دهست مه حموود پاشا چوو. چونکه عه بباس میرزا، کار و هیوای زوړی به کوردستان مابوو، تا بهرنامه کانی خوی تیدا پیاده بکات.

له دوا ی مه رگی فه تح عه لی شا «سه ربا زگه» ی ئیرانی له سلیمانیدا نه ما و «سلیمان پاشا» سلیمانی گرتوه و مه حموود پاشاش تهو هه لومه رجه ی وا هه لسه نگاند، که له گه ل سلیمان پاشای بریدا ئاشت بیتته وه و له سلیمانیدا به گوشه گیری و دوور له سیاسه ت بژی... به لام که لکه له ی دهسه لات هه ره له سه ریدا بوو.

لهه سه ره به نه ده دا عه لی رهزای والی به غداد، به ناوی یارمه تیدانی والی مووسله وه مه حموود پاشای بۆ مووسل نارد و له ویش خوی به ته نیا دهسته سه ره گیرا و رهوانه ی تهسته مبول کرا و بلاوه شیان به نوکه ره کانی کرد (۱۸۳۴) (۱۰۱).

۱۰۰- لۆنگریک- ص. ۲۵۰.

۱۰۱- بابانی، عبدالقادر- تاریخ و جغرافیای کردستان (سیر الاکراد)- ص. ۱۵۱.

میرنشینى بابان و ئه‌رده‌لان

هاوکاريى يه‌کترى، بۆ له‌ناوبردنى يه‌کترى

سالى ١٨٣٤ز، که مه‌حمود پاشا به‌ده‌ستبه‌سه‌رى بۆ ته‌سته‌مبۆل دوورخرايه‌وه؛ سليتمان پاشاى براى به‌په‌ربه‌ردنى ميرنشينى بابانى له‌ ته‌ستۆگرت.

په‌ده‌چى مه‌رگى به‌رودواى فه‌تح عه‌لى شا و عه‌باس ميرزاى كورى، تا راده‌يه‌ك و بۆ ماوه‌يه‌كى كورتى چهند ساله، ده‌ستيه‌به‌ردانى ده‌وله‌تى ئيرانى له‌ كاروبارى ناوخوى ميرنشينى بابان كه‌متر كرديته‌وه و به‌و بۆنه‌يه‌شه‌وه شه‌روشه‌و و دوورژمنايه‌تى ته‌ندامانى بنه‌ماله‌ى بابانيش خاوبوو بپه‌ته‌وه... بۆيه له‌و چهند ساله كه‌مه‌ى كه «سليتمان پاشا» فه‌رمانه‌واى ميرنشينى بابان بووه، كاروبارى كۆمه‌لاه‌يه‌تى و ئابوورى و فه‌ره‌ه‌نگى به‌گشتى و به‌تايبه‌تيش شيعرى كوردى و شاعيرانى وه‌ك «نالى»، له‌م سه‌رده‌مانه‌دا له سليتمان پاشا و ده‌ربارى بابان نزىك و رازى بووين... چونكه دواى ئه‌و ماوه كورته‌ى كه سليتمان پاشا فه‌رمانه‌وايه‌تى ميرنشينى بابانى كرد، له سالى ١٨٣٨ز، دا كۆچى دواى ده‌كات و «ئه‌حمه‌د پاشا»ى كورى ده‌بپه‌ته‌ جينشيني، نالى شيعريكى جوان و ستايش ئاميزى بۆ هه‌ردوو كيان نووسيووه، كه تيايدا جگه له‌وه‌ى سالى مه‌رگى سليتمان پاشا و هاته‌نه سه‌ركارى ئه‌حمه‌د پاشا (١٨٣٨ز) به‌حسابى ته‌بجه‌د ديارى ده‌كات، له هه‌مان كاتيشدا لاوانده‌وه و هه‌له‌سه‌نگاندنى هه‌يايانه‌ى سليتمان پاشاىه و ستايشيشه بۆ ئه‌حمه‌د پاشاى كورى، كه ئه‌مه سه‌رده‌تاي شيعره‌كه‌ى نالييه:

تا فه‌له‌ك ده‌وره‌ى نه‌دا- سه‌د كه‌وه‌كه‌بى ئاوانه‌بوو-

كه‌وه‌كه‌به‌ى ميه‌رى موباره‌ك ته‌له‌عه‌تى په‌يدا نه‌بوو

تا نه‌گريا ئاسمان و ته‌م ولا‌تى دانه‌گرت،
گول چه‌مه‌ن ئارا نه‌بوو، هه‌م لىوى خونه‌چه وانه‌بوو
تا چه‌مه‌ن پيرا له‌سه‌ر، ته‌سلتى دره‌ختى لانه‌دا
فه‌رعى تازه، خوڤه‌م و به‌رز و بوله‌ند بالا نه‌بوو
تا «سوله‌يمان» نه‌بوونه سه‌درى ته‌ختى ئاخيره‌ت
«ئه‌حمه‌دى موختار»ى ئيمه، شاهى ته‌خت ئارانه‌بوو

ئه‌حمه‌د پاشاى هه‌ر دواى ده‌ستبه‌كاربوونى، به‌په‌له كه‌وتۆته ته‌قه‌للا و كارى هه‌مه‌لاه‌يه‌نه، بۆ ئاوه‌دان كرده‌وه‌ى ناوچه‌كه و چه‌سپاندنى ئاسايش و هاندانى خوينده‌وارى و كرده‌وه‌ى مزگه‌وت و پۆشته‌كردنه‌وه و مه‌شق پيكردن و ري‌كخستنه‌وه‌ى سوپاى بابان، له‌سه‌ر شىوه‌ى نوێ و (٤) تىپى هه‌زار كه‌سى پي‌كه‌يتناوه و په‌له‌ى سوپاى بۆ ديارى كرده‌وون، كه ديسان هه‌ر «نالى» شيعرى ستايشى بۆ ئه‌م سوپاىه‌ى ئه‌حمه‌د پاشا نووسيووه و ئه‌مه سه‌رده‌تاكه‌يه‌تى:

ئه‌م تاقمه مومتازه، كه‌وا خا‌صه‌يه‌ى شاهن
ئاشووبى دلى مه‌مله‌كه‌ت و قه‌لبى سوپاهن
سه‌ف سه‌ف كه‌ ده‌وه‌ستن، به‌نه‌زه‌ر خه‌تى شو‌عاعن
حه‌له‌قه كه‌ ده‌به‌ستن، وه‌كو خه‌رمانه‌بى ماهن^(١)

(١) هه‌روه‌ها «شيخ ره‌زاى تاله‌بانى» يش شيعرى ستايشى بۆ ئه‌حمه‌د پاشا نووسيووه:

يه‌عنى هه‌م نامى نه‌بى، هه‌زه‌تى ئه‌حمه‌د پادشا
فه‌خرى دين، كانى حه‌يا، به‌حرى كه‌ره‌م، كه‌وى و يقار
مه‌دحى ئي‌حسانى بكه‌م، عيلىمى بكه‌م، فه‌زلى بكه‌م!
به‌خودا خاريجه‌ ئه‌وصافى هه‌مىده‌ى له‌ شمار
كه‌فى زه‌ر به‌خشى كه‌وا مه‌نه‌عه‌ى دو‌ر و گه‌وه‌هه‌ره
ميسلى به‌حرىكه، نه‌ ساحيلى بيت و نه‌ كه‌نار
ته‌بعى جه‌واد و كه‌رمى هه‌روه‌كو (قائانى) ده‌لئى:
«ز به‌قنطار هه‌مى بخشيد واشتر به‌قنطار»
تاوه‌كو ده‌وره‌ بكات و بگه‌رئ چه‌رخ و فه‌له‌كه
تاوه‌كو ديت و ده‌چئ، بيت و بچئ له‌يل و نه‌هار
به‌مورادى بگه‌رئ شه‌مس و قه‌مه‌ر، چه‌رخ و فه‌له‌كه
ظه‌ره‌ر و فه‌تحي قه‌رين، به‌ختى مو‌عين، طالعى يار
ره‌ئيبى ئه‌و باعيسى ته‌نزيى ئوم‌و‌رانه، وه‌لئى
بۆ كوره‌بى عاله‌م ئيمكان بووه‌ته قوطبى مه‌دار

ئه‌مه، به‌لگه‌ى ئه‌وه‌يه كه شاعيرانى ئه‌و رۆژگاره له ئه‌حمه‌د پاشا رازى و نزىك بوون؛ بۆيه كه دواتر و دواى=

به لّام ئەو ماوه كورتهى ئەحمەد پاشا تيايدا هه لّپهى بووژاندنهوه و هه لّسانه وهى ميرنشينه كهى داوه، لای سهران و دهريارى قاجارى و عوسمانيه وه بۆته جيتى سهرنج و مه ترسيى، بۆيه خيرا بيريان له زيندوو كورده وهى دوژمنايه تى ديريتهى ناو بنه مالهى بابان كردۆته وه و عه لى ره زای والى به غدا، بيري له هيتانه وهى «مه محمود پاشا»ى مامى ئەحمەد پاشا كردۆته وه، كه لهو رۆژانه دا بۆ توركييا دوورخاوه وه.

ئەوه بوو سالى ١٨٤٠ ز. هيتاينه وه سليمانى و له جيتى ئەحمەد پاشا كردiane وه به پاشاى بابان و ئەحمەد پاشايان بۆ به غداد كيشايه وه و ديسان وه دواى نزىكهى ساليك مه محمود پاشايان لا برده وه و ئەحمەد پاشايان له جيتى دانايه وه..

مه محمود پاشا له مه ره نجا و په نای بۆ ئيران، بۆ لای «رهزا قوليخان»ى والى ئەرده لّان برد (سهره تاي سالى ١٢٥٧ كۆچى، سهره تاي مارتى ١٨٤١ ز).

دهريارى قاجارش رقى زۆرى له ئەحمەد پاشا بوو. چونكه له ئاكامى ريككه و تننامهى يه كه مى ئەره زه رۆمدا، كه ده بوايه سنوره كانى مه مله كه تى قاجار و عوسمانى سهرله نوێ ديارى بكرتته وه و بۆ ئەمه ش ليرنه يه كى چوارقۆلبي: ئيرانى، توركى، رووسى، ئينگليزى بۆ ده ستنيشان كردنى سنوره كانيان پيكهاتبوو؛ ههردوو دهوله تى قاجارى و عوسمانى ئەم دهره ته يان بۆ دروست كردنى كيشه، بۆ سنوره كانى يه كترى به هه ل زانى و هه ربه كه يان لای خۆيه وه گوشاريان بۆ دانىشتوانى سهر سنوره كان ده برد، تا خۆيان به هاووالاتى ئەو ولاته حيساب بكهن.

به لّام ئەحمەد پاشا له م كاتانه دا ته قه لّلاى شيلگيرانهى ده دا، تا دانىشتوانى سهر سنوره كانى قه له مپه وه كهى، خۆيان به هاووالاتى عوسمانى بزائن... بۆيه ليرسراوانى ئيرانى قينيان لى هه لگرتبوو، خه ريكى گيتچهل و شه ر پين فرۆشتنى بوون و چه ند جار يكيش له سنورى ئيران وه هيرش و ده ستدريژبى و تالان و برۆيان بۆ سهر ناوچه ي بابان ده كرد و بۆ ناوچه ي هه ورامان ده گه رانه وه..

ئەحمەد پاشاش بۆ ته ميكرديان، هيرشى ده برده سهر يان و زيانى زۆرى ليدده دان.. ئيران ئەمانه ي كردبووه به هانه و چه ند جار يك لای دهريارى عوسمانى سكالايان له ده ست كرد و داواى لا بردنى و دوورخستنه ويان ده كرد..

=له ناوچونى ميرنشيني بابان، كوردناسيكي وه ك «ئا.خۆ.دزكو» له سالى ١٨٥٣ ز، دا، كه دهيه وي زانباريى له باره ي زمان و فره نه گى كورديه وه كۆيكاته وه، شاره زايانى ئەو كاته، ناوينشانى ئەحمەد پاشاى ده ده نى، كه ئەو كاته له پارس بووه. ئەحمەد پاشاش ريتوتنى (ئا.خۆ.دزكو) ده كات؛ تا بۆ ئەو كاره «نالى» ببيني؛ كه لهو ساله دا له (شام) بووه.

دهريارى عوسمانيش له بيانو ده گه را، تا ميران و ده سه لّاتى ميرنشيني بابان به يه كجاريى نغرو بكات وله ناوبات. بۆيه گازنده ي ئيرانيه كانى كرده به لگه ي ئەوه ي گوايه ئەحمەد پاشا ده ستدريژبى كردۆته سهر ناوچه يه ك، كه له ژير ريكفى ئەودا نيبه و به م به هانه يه وه له مانگى مارتى (١٨٤١ ز) دا، بۆ به غدا بانگيان كرد و عه بدولّابگه ي برايان بۆ سهر په رشتى ميرنشيني بابان له جى دانا.

كه مه محمود پاشا له سهره تاي سالى ١٢٥٧ كۆچى، ١٨٤١ ز، دا، ره نجا و په نای بۆ ئيران، بۆ لای رهزا قوليخانى والى ئەرده لّان برد دهريارى قاجار و مه حمەد پاشا (١٨٣٤ - ١٨٤٧ ز) له په ناهيتانى مه محمود پاشا ئاگاداركران. دهريارى قاجار ئەمه يان قوسته وه و بۆ ئەوه ي شه رى ميرانى بنه ماله ي بابان تازه بكه نه وه، فرمانيان به رهزا قوليخان كرد پشتيوانيى و هاوكاريى گيتپانه وهى مه محمود پاشا بكات، بۆ ئەوه ي له جيتى ئەحمەد پاشاى برازاي، به پاشاى بابانى دابيتته وه... كه دياره دانانه وهى مه حوود پاشاش له سليمانى، به له شكركيشيى و شه ر كردن له گه ل له شكرى ميرنشيني باباندا ده بيت. بۆيه ئەم شه رى له م به لگه نامانه دا باسكراوه و له ئاكامدا بۆته هوى هه لته كاندى لا به لاو راسته وخۆى هه ردوو ميرنشيني ئەرده لّان و بابان، شه رى چاره نووسساز و يه كلايى كورده وهى زۆركيشه ي ديريته ي نيوان هه ردوو دهوله تى قاجارى و عوسمانيه ي، به شيويه كى كاتيبى و له هه مان كاتيشدا زه مينه خۆشكردنه بۆ ريككه و تننامه ي دواترى هه ردوو دهوله ت.

هه ر له به رته مه شه زۆربه ي ميژوونووسه كانى ئەرده لّان، پيشينه كانى ئەم رووداويان به وردى و گرنگيه وه باسكردوه، كه بۆ زياتر ئاگاداريونى دواتر له ناوه رۆكى ئەو به لگه نامانه ي پيوه ندييان به م رووداوه وه هيه، به چاكى ده زانين هه ندۆ له و ورده ده نگوباسانه، له ده قى ئەو ميژووانه، بۆ ئيره بگويزينه وه؛ كه ئەمه پوخته كه يانه:

«... مه محمود پاشا له مانگى سه فه رى سالى ١٢٥٧ كۆچى، حوزه يرانى ١٨٤١ ز، دا، به دوو هه زار مال و خيزانه وه. په نای بۆ «رهزا قوليخان»ى والى ئەرده لّان برد. رهزا قوليخان و سهرانى ئەرده لّان زۆريان ريز لينا و له زستانى ئەو ساله دا، به نيازى رزگار كردنى مه ليه ندى بابان و يارمه تيه خوازيى له پاشاى قاجار، چونه تاران. له وي شاي قاجار «مه حمەد شا»، ريزى زۆرى لينا و پشتيوانيى گيتپانه وهى مه محمود پاشاى كرد و فرمانى كرد: له شكرى ئەرده لّانيش يارمه تى سه ندنه وهى (سليمانى) و گيتپانه وهى مه محمود پاشا بده ن.

به لّام لهو سه فه ره ي تاراندا، به هوى هه ندۆ ژنانى سهر به ده ريار، نيوانى رهزا قوليخانى والى له گه ل (حوسن جيهان)ى دايكى و «غولام شاخان»ى برايدا تيكچوو. به م

دوای رووداوه که، ئەم تیشکانه بەرگوتی «محەمەد شا قاجار» کەوتەو... ئەویش زۆریە ی سەرانی لەشکر و بەرپۆهەرانی میرنشینی ئێردەلانی بەو سزا دان، کە (سەرزنەشتانە) ی لی وەرگرتن و لە زبندانی خست و هەندیکیشیانی کوشت و کاروباری میرنشینیە کەش بەجۆریک شیوا، رەزا قوڵیخان^(۳) ناچاربوو بۆ چارەسەری بچیتە تاران. بەلام لەوئ سەرزنەشت کرا و لە فرمانڕەوایی خرا و دوای چەندان پشتیوی و ئالۆزی و هەرای نیتوان ئەندامانی بنەمالە ی ئێردەلان، «غولامشاخان- ئەمانوللا خانی بچووک» برای بچووک رەزا قوڵیخان (پە (والی) ئێردەلان دانرا و سەرەنجام محەمەد شای قاجار بیری لەو کەردەو کە دوایی بەدەسەلاتی بنەمالە ی ئێردەلان بەینێ و کەسانی دیکە، لە دەرەوێ ئەم بنەمالە یە بکاتە فرمانڕەوای کوردستان و بەدانرا نی «خەسەرەو خانی ئەرمانی»، بەفەرمانڕەوای ئێردەلان، ئیتر کاروباری میرنشینیە کە، بەرەو رووی «فەرهاد میرزا» ی مامی ناسرەدین شا و لەهەمان کاتیشدا سیازدەهەمین کۆری عەبباس میزرا، کرایەو (۱۸۶۷-۱۸۶۸ ز) و کۆتایی بەدەسەلاتی میرنشینی ئێردەلان هینرا.

بەلام ئەم تیشکانە، هەر بەتەنیا تیشکانی والی ئێردەلان نەبوو؛ بەلکو تیشکانی مەحمود پاشا و فرمانڕەوایی بابانیش بوو. چونکە هەر دوای ئەم شەرە، نەجیب پاشای والی بەغداد، کە تا ئەو کاتە ئەحمەد پاشای بابانی بەدەستبەسەری لای خۆی راگرتبوو، رێگە ی دا بۆ کوردستان بگەریتەو و کۆیە و هەربیشی خستە ژێر دەسەلاتی و تا سەرەختی رێکەوتننامە ی دووێ ئێردەلانی-یش هەر فرمانڕەوایی بابان بوو... بەلام کە کیشەکانی سنووری نیوان هەردوو دەولەتی قاجاری و عوسمانی، لە رێککەوتننامە ی یەکەمی ئێردەلانی بەتەوای چارەسەری بنەپریان بۆ نەکرابوو، بۆیە سالی (۱۸۴۷ ز) هەردوو دەولەت و بەناوێزی و بەشداریی رووسیا و ئینگلستان، رێککەوتننامە ی دووێ ئێردەلانی بەسترا و لەم رێککەوتننامە یەدا جەختیان لەمەر بەندەگرنگەکانی رێککەوتننامە ی یەکەمی ئێردەلانی کردەو؛ کە لە بانی مەسەلە ی کوردستاندا دان و سەندنیکیان کرد و مادی دووێ ئەم رێککەوتننامە یە ی دوایی، بۆ ئەم مەبەستە تەرخانکراوو.

بۆ ئەوەش سەرئێشە ی فەرمانڕەوایەتی بابان، بەیەکجاری لە کۆل هەردوو دەولەت

(۳) رەزا قوڵیخان: کۆرە گەورە ی خەسەرەو خانی کۆری ئەمانوللاخانی گەورە ی ئێردەلانی. کاتی خەسەرەو خان کۆچی دوایی کرد (۱۸۳۴ ز)، دوو کۆری لی بەجێمان: رەزا قوڵیخان و غولامشاخان، کە رەزا قوڵیخان لەکاتی مردنی باوکیدا تەمەنی (۱۰) سالان بوو. لەجێی باوکی بوو بە والی ئێردەلان. بەلام لەبەر مندالیی، دایکی: «حوسن جیهان» کاروباری میرنشینیە کە ی بەرپۆهەرد. (حوسن جیهان) ی کچی فەتەح عەلی شای قاجار و (توبا خانم) ی هاوسەرە کە ی رەزا قوڵیخانیش کچی عەبباس میزرا و خوشکی محەمەد شا بوو.

بکەنەو؛ نەجیب پاشای والی بەغداد، لەشکرێکی (۳) هەزارکەسیی بۆ سەر ئەحمەد پاشای بابان ساز دا و لە نزیک (کۆیە) بارەگای خست.

ئەحمەد پاشاش هینزی خۆی ئامادەکرد و بەرەو رووی بۆ کۆیە چوو و لە بەرامبەر لەشکرگاکە ی نەجیب پاشا، هۆردووی خست.

سەرەنجام هینزە کە ی ئەحمەد پاشا بێ ئەوێ تووشی شەرو بەرەنگاریی لەشکرێ نەجیب پاشا بێن، بەهۆی رەشەبا و زیرانیکی زۆرەو، شپرزە دەبن و لەخۆیانەو دەست بەتەقە دەکەن و ئەحمەد پاشاش تەقەلانی زۆر دەدات ئارامیان بکاتەو و تەقە رابگرن، بێهۆو دەبێ و لەشکر شپرزە و پەرتەوازە دەبن... ئەحمەد پاشاش ناچار بەنائۆمییدی بۆ سلیمانی دەگەریتەو و لەشکرە کە ی بۆ کۆنکریتەو.

نەجیب پاشا هینزێکی (۲) هەزار کەسی بەفەرماندەیی عەبدوڵلا پاشای برای ئەحمەد پاشا (کە لەوکاتەدا پشتی کردۆت ئەحمەد پاشای برای و هاوکاریی نەجیب پاشا دەکات)، دەنیریتە سەر ئەحمەد پاشا. ئەحمەد پاشاش بەپەلەپروزی، خیزان و دەستپێوەندە کە ی خۆی بەرەو مەریوان دەریاز دەکات و لەوێو چوو لای والی ئێردەلان و!.. عەبدوڵلا پاشاش کرایە قایقامی سلیمانی... بەم جۆرە بۆ هەمیشە، کۆتایی بەدەسەلاتی فرمانڕەوایەتی (بابان) یش هینرا...^(۴).

هەرگرنگیی ئەم شەرو و رووداوه، کاریکی کردووە لە ئەدەبی کوردیشدا رەنگی داوەتەو؛ کە بەداخووە ئەم لایەنە تا ئیستاش لای لیکۆلەرانی میژووی ئەدەبی کوردییەو ئەماژە ی پینەکراو.

بۆ وینە: شاعیری گەورە: سالم (۱۸۰۰-۱۸۶۶ ز) لە قەسیدە یەکی درێژدا، کە بۆ بەخیر هاتنەوێ (عەبدوڵلا پاشا) ی ناو ئەم بەلگەنامە یە نووسیو؛ تیایدا ئەماژە بۆ ئەو دەکا کە (پاشا) ی ناویرا، دوای ئەوێ ماوێ کە ی زۆر لە ئەستەمبۆل دەستبەسەر بوو، بۆ (سلیمانی) گەرێووە و کراوەتەو بەفەرمانڕەوای و... لە دوو تۆتی قەسیدە کەیدا،

(۴) بۆنۆوسینی ئەو پوختە یە، سەیری ئەم سەرچاوانە کراو:

- مەستورە: میژووی ئێردەلان، ل ۲۱۰-۲۲۳

- عبدالقادر روستم بابانی، تاریخ و جغرافیای کوردستان (سیرالاکراد)، ص ۱۵۶-۱۵۹

- عەلی اکبر وقائع نگار کردستانی، حقیقه ناصریه در تاریخ و جغرافیای کردستان، ص ۱۸۱-۱۸۳

- میرزا شکرالله سنجی، تحفه ناصری در تاریخ و جغرافیای کردستان، ص ۲۱۸-۲۲۳

سەرئێش: ئەم شەرە لەگەڵیک سەرچاوە ی تری میژووبیدا باسکراو، وەک: تاریخ کرد و کردستان، آیه الله مردوخ و «حقیقه امان اللهی» و «تاریخ ایران سایکس» و... هتد.

ئه‌لبوومی رابردووی عه‌بدو‌للا پاشا هه‌لده‌داته‌وه و بیره‌وه‌ری ئه‌م شه‌ره‌ی عه‌بدو‌للا پاشای ناو ئه‌م به‌لگه‌نامانه ناو ده‌بات و ده‌لێ:

ره‌نگه ئه‌مجا بێته (گاربان)^(۵) سه‌رحه‌دی مو‌لکی (سنة) رم وه‌شینی مه‌عه‌ره‌که‌ی ده‌شتی (مه‌ریوان)^(۶) هاته‌وه که‌رو فه‌ر با که‌م بکات (والی)^(۷) به‌فه‌وجی (چیش که‌رو)^(۸) پشت به‌ندی له‌شکری وه‌ندات و جافان هاته‌وه^(۹)

شاعیری ناسراویش: شیخ ره‌زای تاله‌بانی (۱۸۳۸-۱۹۱۰ز) له‌ شیعری‌کدا که‌ یادی سه‌ریه‌خۆیی (سلیمانی) و (بابان) ه‌کان ده‌کاته‌وه، ئاماژه‌یه‌کی کورت و جوان بۆ ئه‌م شه‌ر و رووداوه‌ ده‌کات، که‌ له‌م به‌لگه‌نامانه‌دا هاته‌وه... ته‌نانه‌ت می‌ژوو‌ی رووداوه‌که‌ ده‌کات به‌نیشانه‌یه‌ک بۆ سالی هاته‌نه‌ دنیای خۆی و ده‌لێ:

له‌بیرم دیت (سلیمانی)، که‌ دارو‌لمو‌لکی بابان بوو،
نه‌مه‌حکوومی عه‌جه‌م، نه‌ سو‌خره‌کیشی ئالی عوسمان بوو.

۵) گاربان: ناوی چیا و دۆل و چه‌میکه، که‌ ده‌که‌وێته (۱۵) کم خۆره‌لاتی شاری مه‌ریوانه‌وه. نه‌ک (کاران) وه‌ک دکتۆر که‌مال فوئاد و نه‌وشیروان مسته‌فا، له‌ په‌راوێزی ئه‌م قه‌سیده‌یه‌دا لێکیان داوه‌ته‌وه و (گاربان) یان به‌ (کاران) لێکداوه‌ته‌وه.

چونکه‌ (سالم) له‌م قه‌سیده‌یه‌دا باسی (سنوور) و فراوانبوونی سنووری بابان ده‌کات (بنواژه: نووسه‌ری کوردستان، ژماره‌ (۲) ل (۵۰) و (میرایه‌تی بابان له‌نێوان به‌رداشی رۆم و عه‌جه‌م دا، ل (۲۴۱).

۶) مه‌ریوان: مه‌به‌ست له‌ شوینی شه‌ری ناو ئه‌م به‌لگه‌نامه‌یه‌یه.

۷) والی: مه‌به‌ست له‌ والی ئه‌رده‌لان، ره‌زا قو‌لیخانه.

۸) چیش که‌رو: واژه‌یه‌کی هه‌ورامیه، که‌ به‌مانای (چی بکه‌م!) دیت. به‌لام سالم لێره‌دا به‌لا‌ق‌رتیه‌یه‌وه رووداوێکی می‌ژوو‌یی به‌غوونه و به‌یاد دینێته‌وه، که‌ له‌ رۆژگاری (ته‌یمووری له‌نگ) دا، ئاوا روویداوه: «ده‌لێن کاتی ته‌یمووری له‌نگ ئاب‌لو‌قه‌ی هه‌ولێری داوه و چادره‌که‌ی تیدا هه‌لدابوو. شیخێکی ئایینی هه‌ولێریش ترس و له‌رز له‌ناو سوپاکه‌ی ته‌یمووردا بلاو ده‌کاته‌وه و سوپاکه‌ی بلاوه‌ی لێده‌کات؛ ئیتر ته‌یمووری له‌نگیش له‌و کاته‌دا به‌فارسی هاواری کردووه: (چه‌کنم؟)، واته: (چی بکه‌م؟) (بنواژه: گه‌شتی ریچ بۆ کوردستان، ل (۳۴۳). ئه‌م رووداوه‌ بۆ غوونه‌ی شه‌ه‌ژان و ترسی زۆر، به‌رامبه‌ر به‌که‌سانی ترس‌نۆک به‌کاربراه‌وه و واژه‌ی: (چیش که‌رو؟) ش، که‌ هه‌ر به‌مانای (چی بکه‌م؟) دیت؛ مه‌به‌ست گالته‌ و لا‌ق‌رتی کردنه‌ به‌له‌شکه‌ره‌که‌ی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ی (والی سنة: ره‌زا‌ق‌ولیکان)، که‌ زۆریه‌یان (هه‌ورامی) بوون، و له‌و شه‌ره‌دا کاتی هێرشیان له‌لایه‌ن له‌شکری عه‌بدو‌للا پاشاه‌وه کراوه‌ته‌ سه‌ر، شه‌ه‌ژان و به‌هه‌ورامی وتویه‌نه: (چیش که‌رو؟)!

۹) ئه‌م شیعره‌ی سالم له‌ دیوانه‌ چنده‌ جار چاپ‌کراوه‌که‌یدا نییه‌ و بۆ یه‌که‌م جار له‌ گو‌فاری (چریکه‌ی کوردستان، له‌ندن) و دواتر له‌ ژماره‌ (۲) ی گو‌فاری «نووسه‌ری کوردستان، تشرینی دووه‌می ۱۹۸۱ز، ل (۴۰-۵۲) دا بلاو‌بو‌ته‌وه، که‌ دکتۆر که‌مال فوئاد پێشه‌کی و په‌راوێزی بۆ نووسیه‌وه.

تا له‌دوا‌ییدا، به‌م به‌یته باسی رووداوه‌که‌ ده‌کات:

که‌ (عه‌بدو‌للا پاشا) له‌شکری (والی سنة) ی ش‌ر کرد
(ره‌زا) ئه‌و وه‌خته‌ عومری پینج و شه‌ش، تی‌فلی ده‌بوستان بوو.

دیسان شاعیریکی تری سنه‌یی: حسین قو‌لی خانی کو‌ری ئه‌مانو‌للا‌خانی ئه‌رده‌لان و مامی «ره‌زا‌ق‌ولیکان» ی «والی»، ئه‌م رووداوه‌ی کردۆته‌ شیعریکی (۱۱) به‌یته‌ی، که‌ ئه‌مه‌ (۳) به‌یته‌ی سه‌ره‌تای ئه‌و شیعره‌یه:

نطع بازی تا‌قضا در تخته‌ کیهان‌ گشاد
مه‌ره‌ء بدنامی اندر طاس‌ کردستان‌ فتاد
حیف کردستان‌ که‌ تا نامی‌ بدر از‌رشد‌ و‌غی
غی او مه‌رغما‌یان چون‌ سه‌ها‌ پنهان‌ رشاد
معذرت‌ پس‌ مدعا‌ گویم، که‌ از (بابان) زمین
که‌نه‌ پاشای مفتن‌ رخ‌ به‌ کردستان‌ نهاد^(۱۰)

ئه‌مه‌ش ئه‌و به‌لگه‌نامانه‌ن، که‌ سه‌باره‌ت به‌م رووداوه‌ن:

به‌لگه‌نامه‌ی ژماره: ۹۰

بابه‌ت: کیشه‌ی سنوور

می‌ژوو: ۵ی جمادی‌الآخر، ۱۲۵۸ کۆچی، (۱۴/۷/۱۸۴۲ز)

سه‌رچاوه: اسناد و مکاتبات تاریخی ایران (قاجاریه)

به‌رگی: دووهم، لا‌په‌ره: ۱۸۴-۱۸۶

۱۰) فخر الکتاب (میرزا شکرالله سنده‌جی) ص ۵۱۲.

نامه‌ی عه‌بدوئلا پاشای مونه‌سهریفی سلیمانی بۆ خه‌لیل کامیل پاشای والی ئه‌رزهرۆم

پایه‌ی به‌نده و ئومید

پیشتر ئه‌وه‌م عه‌رزى ده‌رگای نوورپه‌ژینه‌ی جه‌نابى پاشا کردبوو، که (والی سنه) و (مه‌حمود پاشا) چۆن چاویان بریوه‌ته سنوره‌کانى مه‌له‌ندى (شاره‌زوور) و ده‌ستدریژیان بۆ سه‌ر ئه‌و ناوچه‌ (....) (۱۱) کردووه، درێژه‌ی باسه‌که‌ش به‌م جۆره‌یه:

(ده‌زاقولیکان، والی سنه)، بۆ دانانه‌وه‌ی (مه‌حمود پاشا) له (سلیمانی)، له (سنه) وه‌ به‌له‌شکرێکی زۆره‌ به‌رێ کوه‌ت، تا قۆناغ به‌قۆناغ گه‌یشته سه‌ر سنووری (شاره‌زوور). له هه‌موو لایه‌که‌وه ده‌ستی به‌پیشیوی و ئاژاوه‌نانه‌وه کرد. له قۆلێ گۆل عه‌نبه‌ره‌وه، که له بنه‌ره‌تا ناوه‌ندى حاکمه‌کانى شاره‌زووره، له‌شکری هه‌ورامانیان بۆ نارد، ده‌ستی به‌سه‌ر (گۆل عه‌نبه‌ر) و هه‌له‌بجه‌دا گرت. له‌لایه‌کی تره‌وه هه‌ردوو ناوچه‌ی (قزلجه) و (ته‌ره‌ته‌وه‌ن) ی داگیرکرد، که دیارترین و به‌رزترین ناوچه‌ی شاره‌زوورن، هه‌رێمی (سیوه‌یل) و (ئالان) یشی داگیرکرد و کاربه‌ده‌ستانی خۆیان به‌حوکمرانیی له ناوچه‌ داگیرکراوه‌کان دانا..

له‌به‌رئه‌وه کاتێ کار گه‌یشته ئه‌م راده‌یه و بیانی پیتی نایه موڵکی شاهانه‌وه؛ به‌نده به‌نیازی به‌رگرێکردن له سنوره‌کان، ناچار بووم له شاری (سلیمانی) یه‌وه به‌ره‌و شاره‌زوور به‌رێ بکه‌وم. حسین ئاغای ئه‌نده‌روونی و حاجی محه‌مه‌د ئاغامیر ئاخویری پیشووم نارد له‌ لای (والی) ناویراو، که ئه‌م جۆره هه‌له‌سوکه‌وت و ئاکارانه‌ی له خاکی ژێر ده‌سه‌لاتی شاهانه‌دا ده‌یکه‌ن، به‌ته‌واوی دژی مه‌رج و یاسای بریاردرای نی‌وان هه‌ردوو ده‌وله‌ته... بۆ یه‌ ته‌گه‌ر به‌راستی له‌لایه‌ن کاربه‌ده‌ستانی ده‌وله‌تی خۆیانوه‌وه، به‌هانه و به‌لگه‌یه‌کیان به‌ده‌سته‌وه‌یه، با ئاشکرای بکه‌ن، تا ئێمه‌ش بۆ چاره‌سه‌ری، هه‌ولێک به‌هین. ئه‌گینا ده‌بێ ده‌ست له‌م کاره هه‌لبه‌گرن و شۆینه داگیرکراوه‌کان به‌جێ به‌هێلن و بگه‌ڕێنه‌وه.

(والی) ناویراو گوێی بۆ قسه‌ی هه‌ق نه‌گرت و جهره‌زانه‌تر، به‌فراوانیی

له‌شکره‌که‌ی خۆیه‌وه ده‌نازی و به‌قسه‌ی خۆیان پێیان وابوو له ده‌سه‌لات و زۆری له‌شکره‌که‌یان ده‌ترسین... بۆیه دوو قۆناغی تریش هاتنه‌ پێشه‌وه، تا گه‌یشته‌ (پینجه‌وین) (۱۲)، که یه‌کیه‌که له ناوچه‌کانی شاره‌زوور و له‌وێ چادریان هه‌لدا. ئاگای له‌وه نه‌بوو، که به‌نده له‌ لێپرسینه‌وه‌ی پادشا و رق و تۆله‌سه‌ندنه‌وه‌ی پیشگای خوا، خۆم ده‌پاریزم، نه‌ک له‌ فره‌یی و زیاده‌بونی ئه‌وان. بۆیه دیسه‌سانه‌وه زۆر به‌وردی و به‌وپه‌ری پارێز و دووربینیه‌وه، هێواش هێواش و له‌سه‌رخۆ، قۆناغێکم به‌دوو قۆناغ و سێ قۆناغ بری، تا گه‌یشته‌ یه‌که‌مین ناوچه‌ی (قزلجه)، به‌هێواشی ئه‌وه‌ی به‌لکو ده‌سته‌به‌رداری موڵکی پادشا ببن و بکشینه‌وه و شۆینه داگیرکراوه‌کان به‌رده‌ن و بگه‌ڕێنه‌وه... به‌لام بێکه‌لک و بێهه‌وده بوو..

ئه‌و رۆژه‌ی به‌نده گه‌یشته قزلجه، بۆ شه‌وێ، والی ناویراو (۱۰۰۰) سواره‌ی به‌سه‌رۆکایه‌تی (ئه‌مانوئەلاخان) ی کوره‌زای (محهمه‌د ره‌شید به‌گ) ناردبوو، که یه‌کیه‌که له بنه‌ماله‌ گه‌وره‌کانی کوردستان (۱۳)، بۆ دانانی مه‌حمود پاشا له سلیمانی، له‌گه‌ڵ پاشای ناویراودا (مه‌حمود پاشا). (۷۰۰) تفه‌نگچیشی به‌سه‌رۆکایه‌تی (قوباده‌گ) ی فه‌راشباشی، یه‌که‌ی خۆی، له رێگه‌ی شاخه‌وه، بۆ (ده‌ره‌ندی) (۱۴) ناردبوو، که پشته سه‌ری هۆردووی به‌نده و شۆینه‌ی یه‌که‌جار سه‌خت و ته‌لانه؛ پیش به‌له‌شکری به‌نده بگرن، چونکه ئه‌وه ته‌نیا رێگه‌ی هاوئوچووی ئێمه‌ بوو... خۆیشی که به‌نده‌ی به‌هیچ و هێزه‌که‌شمانی به‌که‌م زانیبوو، به‌هیزێکی گه‌وره‌ی (۵ تا ۶) هه‌زار سواره و تابووریکی سوپاوه، دایان به‌سه‌ر هۆردووی به‌نده‌دا... هه‌موو ئه‌مانه‌ش هه‌ر بۆ ئه‌وه بوون له‌شکری ئێمه‌ شپه‌زه و بلاوه‌پێبکات و کاره‌که‌یان؛ که دامه‌زراندنه‌وه‌ی مه‌حمود پاشایه، به‌ئاسانی جێبه‌جێ بکری...

بۆیه شه‌رێکی ناچاربیان به‌سه‌رماندا سه‌پاند... ئێمه‌ش پشت به‌خوا، که‌وتینه شه‌رێکردن و به‌ره‌نگاریه‌وه‌وه و هه‌ردوو له‌شکر له ئاقاری ئوردووگاکی ئێمه، یه‌کانگیربوون و دواي نیوسه‌عات، سێ چاره‌ک شه‌رکردنی هه‌ردوولا، له‌سه‌ر ئایه‌ی موباره‌که‌ی: «كَمْ مِنْ فِئَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ

(۱۲) له ده‌قه‌که‌دا به (پینجه‌مین) نووسرابوو.

(۱۳) مه‌به‌ست له (کوردستان)، که له چهند جێگه‌و به‌لگه‌کانی دیکه‌ی ناو ئه‌م وتاره‌یه، شار و ناوچه‌ی میرنشینی ئه‌رده‌لانه، که‌شاری سنه ناوه‌نده‌که‌یه‌تی.

(۱۴) ده‌ره‌ندی: نه‌مزانی مه‌به‌ست له‌کام ده‌ره‌نده.

فِئَةً كَثِيرَةً بَأْذَنَ اللَّهِ»^(۱۵)، به یارمه تی خوا و رۆحانییه تی پیشگای پیغهمبه و به ره که تی هه ناسه ی عیسه وی ئاسایی ده رگای خواوهندی و دل و چاوی پاکێ پیرۆزی گه وهره، که هه تا دنیا دنیا به بۆمان بمینی، سه ره رای که مه ی ئیمه و زۆری نه وانه، توانای به ره لهستیایان نه ما و مه دیدانیان جیه پیتست و به ره و هه له دیری له نا و چوون هه لاتن.

نزیکه ی نیو سه عاتیک دوايان که وتین و گه پینه وه. هه رچه نه مه دیدان و جه رگه ی شه ره که ش خاکی عیراق بوو، به لام هه ر نیو سه عاتیک زیاتر راومان نه نان و به ره و دواوه گه پینه وه، نه که له سنوور تیه پهرین. له پیش شه ره که شدا هه موو سه ر یازه کاغان له وه گه یانده بوو، که به هیچ جوړی له سنوور تینه پهرین. ئه و شه وهش هه ر له شوینی شه ره که دا ماینه وه و به یانی زوو، به نیازی سه ندنه وه ی (سلیمانی) له ده ست (ئه مانوللاخان) و مه حمود پاشا، جله وی ئه سپمان رووه و سلیمانی وه رگتیرا.

قوباد به گی ناوبراو، که سه ر رتیگه ی ئیمه ی گرتبوو، به بیستنی هه والی تیشکانی (والی) هه لات و مه حمود پاشا و ئه مانوللاخانیش، که چووبونه سلیمانی؛ هه ر که هه والی گه پانه وه ی من و تیشکانی (والی) یان بیستبوو، (شار) یان به کاسب و ره عیه ت و خزمه تکار و هاوولاتیان و گونده کانی نزیک (سلیمانی) به وه تالانکردبوو. چه ند که سیکیشیان به ناروه ا کوشتبوو. تالانییه کانیشیان به ولاخی ئاغانیان و نوکه ران و به کاروانی قه تارچییه کان بارکردبوون و گواستبوو یاننه وه.

پشت به خوا له سه ر فرمانی شا، خۆمان پاراست و بۆ سه ندنه وه ی ئه م تالانییه، دوايان نه که وتین. چونکه ده بووایه ئاودیوی سنووری ئه وان ببوونایه و ئه مهش به یی فرمانی شا نه ده کرا. له به ره وه ده ستمان له و هه موو مال و سامان و هیستر و مایین و ره وه و گه له یه هه لگرت و دوايان نه که وتین. ئه و ناوچانه ی شه ره زووریش که داگیریان کردبوون، هه موویان تالانکردوه و چه ندان ژن و پیاویان کوشتوه و (۳۰۰) مالیشیان بۆ لای (بانه) وه راگواستوه.

به نه ده که گه یشتمه وه سلیمانی، سه یرم کرد: ولات و یران و تالانکراوه و جگه له کاروانسه رای چۆل و هۆل، هیچی ترم به رچا و نه که وت... ئازار و

زیانیك، که ئه مجاره (رهزا قولیخان) ی والی سنه، به سلیمانی و مه له نه دی شه ره زووری گه یانده وه، باس ناکریت و به بیردا نایه ت... رووداویکی دله زین و ناخۆشه... ئاماری زیانه کان له راده به ده ره... ئه وه ی مایه تته وه، فرمان به ده سه لاتی پیشگای به رز و به خشنده ی ئیوه یه^(۱۶).

به لگه نامه ی ژماره: ۱۳۲

سه رچاوه: گزیده اسناد سیاسی ایران و عثمانی (دوره قاجاریه)

به رگی: به که م

لا په ره: ۵۴۶-۵۵۰

بابه ت: سنووره کان و بازرگانی

میژوو: ۴ جمادی الاول ۱۲۵۸ کۆچی

(۱۸۴۲/۶/۳۱ز)

وه رگتیراوی نامه ی مه زن: کرنل شیل

له وه لامی وه زیری ده ره وه (ی ئیران) دا و ئه سللی نامه یه که له ئینگلستان نووسراوه

نامه ی ئه و جه نابه، له مه ر ده ستدریژی ئه م دواپییه ی کوردانی (سلیمانی)، که سه ره وه لاتی (عوسمانی) ن، بۆ سه ر (ئه رده لان) ده کانی سه ر به وه لاتی ئیرانی مه زن نووسیووتان، و یرای نامه یه کیش که بۆ بالوتیزی گه وه ی به ریتانیای مه زنتان ناردبوو، که له ئه سه مه بۆل نیشته جییه؛ تیایدا داواتان کردبوو نامه که تان وه رگتیردریته وه و له گه ل وه رگتیردراوی ئه و نامه یه ی بۆ خۆمتان نووسیوه و ته رجه مه ی لیکدانه وه یه کیش که (میرزا هیدایه ت: میرزا هیدایه توللای وه زیر) له سه ر چۆنیه تی رووداوه که نووسیویتی بۆ خزمه ت بالوتیزی گه وه ره وانه بکریت؛ به ده سه تم گه یشتن.

له به که م ده رفه تدا داخوازی ده و له تی مه زنی ئیران به جی ده هیتریت و ته رجه مه ی هه موو نامه کانیش بۆ خزمه ت: (لارده ئیرون) ی وه زیری ده ره وه ی به ریتانیا به ری ده کری.

(۱۶) ئه رشیفی سه رۆک وه زیرانی ئه سه مه بۆل، کیشه گرنه گه کانی ئیران، ژماره: ۱۰۶۲، به رگی (۵).

(۱۵) سوره تی (بقره)، ئایه تی ۲۴۹.

هه‌لەت به پێویستی ده‌زانم چەند بابەتیەک لەم بوارەدا بە‌ئاگاداریی دە‌سه‌لات‌دارانی ئێ‌یران راب‌گه‌یه‌نم: وە‌ک به‌روا‌له‌ت به‌رچاو ده‌که‌وێ، ئە‌م قه‌وماوه‌ی که له‌ خاکی ئێ‌یرانه‌وه ده‌ستپێش‌که‌ریی بۆ‌کراوه، ده‌وله‌تی عوسمانی هه‌یچ ده‌ستی‌کی تێ‌دا نییه. به‌تایبه‌تی له‌ هه‌لومه‌رجی‌کی ئا‌وا‌دا، که نوێنه‌ری‌کی خۆیان بۆ‌توتێنه‌وه سه‌بارەت به‌سنووره‌کانی ئێ‌یران و رۆ‌م (عوسمانی)، پێ‌سپێ‌ری ده‌کات بۆ‌ناو‌بژی، با‌لۆ‌تری و‌لاتی‌کی فه‌ره‌نگیش دیاری ده‌که‌ن... که‌وابوو پێ‌م وانییه‌ ئه‌و ده‌وله‌ته‌ خۆی (واته: ده‌وله‌تی عوسمانی)، ئه‌و میره (واته: والی ئه‌رده‌لان)، بۆ‌سه‌ری‌تی هان به‌دات. ئە‌مه‌ش نایه‌ت به‌‌لگه. له‌به‌ره‌وه‌ی هه‌رکات ئە‌م کاره، بێ‌ ئا‌گاداریی ده‌وله‌تی عوسمانی بک‌رت، زۆ‌ر به‌ئاسانی به‌ری پێ‌ده‌گیرێ.

به‌کورتی، هه‌رچه‌نده‌ زیانی ئە‌م‌جاره، له‌ راب‌ردوو قورستره، به‌لام له‌ راستیدا جیا‌وازی‌یه‌کی زۆ‌ریشی نییه و جه‌نا‌یشتان له‌ قه‌ره و کێ‌شه‌ی هه‌میشه‌ی نی‌وان ئی‌لاتی کورد، به‌جوانی ئا‌گادارن و ده‌زانن که ئه‌و به‌شه، «واته: نا‌وچه‌ی کورده‌واری» وە‌ک به‌شه‌کانی تری و‌لاتی ئێ‌یران و رۆ‌م نییه... هه‌روه‌ک شارە‌زاشن که ئی‌لاتی موکری و ئه‌رده‌لانی و به‌به و بلباس و... هت‌د. ئە‌وه‌ته‌ی هه‌ن، هه‌ر یه‌کت‌ری‌یان رووتانه‌وته‌وه و که‌سیش سه‌رکۆنه‌ی نه‌کردوون و لێ‌ی نه‌پرسی‌ونه‌ته‌وه... بۆ‌یه ئە‌م‌جاره‌یان ده‌سه‌لات‌دارانی ئێ‌یران، به‌هۆی ئه‌و زیانه‌ گه‌وره‌یه‌وه که پێ‌یان گه‌یشت‌وه، چا‌وپۆ‌شی‌یان نه‌کرد‌وه... دیاره ده‌بێ ئه‌وه‌ش ره‌چاو بک‌ری، که له‌کاتی ئا‌وا‌دا، راسپێ‌رداوه‌کانی هه‌ردوولا، هه‌م زیانه‌که‌ فراوان‌تر ده‌نۆ‌ین و هه‌م ئا‌کاریشیان له‌ نامه‌که‌ی وه‌زیر (واته: میرزا هیدایه‌ت‌ول‌لا) به‌د‌تر ده‌بێ.

ئە‌گه‌ر مه‌سه‌له‌که‌ش جوان لێ‌ک به‌دینه‌وه، ده‌رده‌که‌وێ که مه‌حموود پاشای کۆ‌نه حاکمی سلێ‌مانی؛ که‌به‌ره‌و ئێ‌یران هه‌لا‌ت‌بوو، جه‌ما‌وه‌ری‌کی له‌ (ئه‌رده‌لان) کۆ‌کرد‌وته‌وه و بۆ‌سه‌ر (سلێ‌مانی) نار‌د‌وه. بۆ‌یه ئە‌گه‌ر به‌راستی‌ش ئا‌وابێ، ئه‌وا حاکمانی (ئه‌رده‌لان)، له‌ هاتنه‌که‌یان بۆ‌خاکی رۆ‌م، ئا‌گاداربوون و چا‌وپۆ‌شی‌یان کرد‌وه... له‌به‌ره‌وه ده‌بێ جه‌نا‌یشتان بیه‌سه‌لمێ‌ن. که شتی‌کی سه‌یر نییه، ئە‌گه‌ر حاکمی (سلێ‌مانی) ی‌ش ده‌ستی خۆی پێ‌ش خستبێ و جه‌ما‌وه‌ری‌کی کرد‌بێته‌ سه‌ر (ئه‌رده‌لان).

وه‌ک ده‌ش‌لێ‌ن هه‌رکه‌سی‌کی تری‌ش بو‌وا‌یه، هه‌ر وای ده‌کرد، جگه‌ له‌ خراپی (مُحمرة) نه‌بێ؛ که به‌ئێ‌زن و ئا‌گاداریی (پاشای به‌غداد) بو‌وه.

سالانی‌کی زۆ‌ریشه که حاکمانی سه‌ر سنووری ئێ‌یران و رۆ‌م، له‌وه‌دان هه‌لێ‌ان بۆ‌هه‌له‌که‌وێ و هه‌له‌مه‌ت بۆ‌سه‌ر یه‌کت‌ری بیه‌ن، که ئا‌کامی ئە‌م جۆ‌ره ئا‌کاره‌ش، زیانی بۆ‌هه‌ردوو ده‌وله‌ت و به‌تایبه‌تیش بۆ‌ئێ‌یران بو‌وه. جگه‌له‌وه‌ش له‌باتی ته‌بابی و نی‌وان خۆشیی، که چە‌ند قازانجی‌کی بۆ‌ هه‌ردوو لا پێ‌وه‌یه، که‌چی به‌پێ‌چه‌وانه‌وه، بۆ‌ته سۆ‌نگه‌ی دل‌خۆشیانی هه‌ردوولا.

وه‌ک ده‌لێ‌ن ئە‌م را‌و و رو‌وته، له‌ (۹) سا‌ل له‌مه‌وبه‌ره‌وه؛ له‌ سه‌رده‌می ده‌سه‌لات‌داری‌تی (جه‌هانگیر می‌زرا) وه‌ په‌ره‌ی سه‌ند‌وه... ده‌وله‌تی مه‌زنی ئێ‌یران چە‌ند گ‌ازنده‌یه‌کی له‌ ده‌وله‌تی عوسمانی هه‌یه:

یه‌که‌میان: ئه‌وه‌یه که (میری ره‌واندز)، (مه‌رگه‌وه‌ر)ای وێ‌ران‌کرد‌وه. **دووه‌میان:** خراپی (مُحمرة)یه، که زیانی‌کی قورسی به‌ئابووری ده‌وله‌تی ئێ‌یران گه‌یاند‌وه.

سێ‌یه‌میان: ئە‌م رووتانکاریی و شره‌خۆ‌رییه تازه‌یه (واته: بابەتی سه‌ره‌کی نا‌و ئە‌م سێ‌ به‌‌لگه‌نامه‌یه)، له‌گه‌‌ل چە‌ند مه‌سه‌له‌یه‌کی بچ‌ووکی دی‌که.

له‌ به‌رامبه‌ر ئە‌مانه‌دا ده‌وله‌تی (عوسمانی) ی‌ش چە‌ند گ‌ازنده‌یه‌کی هه‌یه: یه‌کی‌کیان: ئه‌وه‌یه ده‌لێ‌ن ما‌وه‌یه‌کی زۆ‌ره ده‌وله‌تی ئێ‌یران، نا‌وچه‌ی (زه‌ها‌و)ی دا‌گیر‌کرد‌وه، که سه‌ر به‌خاکی رۆ‌مه و نیازی چۆ‌ل‌کرد‌نی‌شیان نییه. ئە‌مه‌ش له‌ هه‌لومه‌رجی‌کدا‌یه، که ده‌وله‌تی ئێ‌یران، بۆ‌ خۆشیان دان به‌و مه‌سه‌له‌یه‌دا ده‌نێن.

یه‌کی‌کی تر: ئه‌وه‌یه که ده‌وله‌تی ئێ‌یران ده‌یه‌وێت له‌ (سلێ‌مانی) دا، که خاکی رۆ‌مه، (پاشا) دا‌بنێ. له‌ کاتی‌کدا که ده‌وله‌تی رۆ‌م، به‌م مه‌سه‌له‌یه‌ را‌زی نابێ! که ئە‌مه بۆ‌خۆی به‌جۆ‌ری‌ک به‌خۆ‌تێ‌سه‌پاندن و خۆ‌تێه‌لقور‌تاندن له‌ کاروباری ده‌وله‌تی رۆ‌مدا ره‌چا‌وده‌ک‌ری.

له‌لایه‌کی تری‌شه‌وه: سو‌پای تازه‌رای‌جان به‌پێ‌ی فرمانی (حسین پاشا خان) به‌تۆ‌پخانه‌وه کرد‌وو‌یانه‌ته سه‌ر (سلێ‌مانی) و یه‌ک دوو جاریان تالان‌کرد‌وه.

هه‌رچه‌نده‌ مافی ئه‌وه‌شم نییه ب‌لێ‌م هه‌ق به‌ کام لایه. به‌لام ئە‌م با‌سانه‌م بۆ‌ئ‌ه‌وه هێ‌نا‌یه گۆ‌ری، تا بزانی، که هه‌ردوو لا گ‌ازنده‌یان له‌ یه‌کت‌ره‌یه.

هه له بهت و هك روژيش روونه، كه دابى قهره بوو كړنه وه، قازانجى بؤ هېچ لايه ك نيبه. نه گهر به راستى نياز تان وايه كوتايى بهم ناكوكيابه به پيښرى، ده بى هه ندى له داخوازيه كان چاوپوښ شيان لى بگرى. تا هم سكالو و گازنده كار يابه نىوان هه ردوو ده ولت دوايى پى به پيښرى.

ئيس تاش به راى من، چا كتر وايه ده ولت تى ئيران كه سيك بؤ ته سته مېول ره وانه بكات، بؤ ته وهى سه بارهت بهم كار هساتانه و داخوازي زيانېك، كه تووشى (نه رده لان) بووه، له گهل عوسمانيه كان و توو پز بگرى و هه ول بدن هم ناكوكيابه چاره سه ريكى يه كجاري بكن.

بؤ ته وهش زووتر به نه نجام بگهن، وا چا كه ده ولت تى ئيران داوا له ده ولت تى كه فهرنگيى بكات، تا گه وره بالوتيزى خويان له ته سته مېول راسپيږن، رتيكه چاره ي مه سه له كه خوش بكات، كه قازانجى هه ردوو لا له بهر چا بگرى.

تاش كراشه ده بى ده ولت تى ئيران، كه سيك بؤ ته م كاره راسپيږى، كه جگه له ژيري و وريايى، ته مين و يه كړه نكيش بيت. چونكه نه گهر داواى بژاردنى زيانى فره بكات، يان قسه يه ك بكات، دوور له راستيى بيت، ده بيتته هوى دواكه و تنى چاره سه رى كيشه كه و بگره بيزار بوونيش لى. بويه نه گهر بهو جوړه ي باسكرا، ده ولت تى ئيران راست پروا و ئينساف له بهر چا بگرى، دنيا م سكالو نىوان هه ردوو ده ولت دوايى پى دى، يان هېچ نه بى بؤ ده ولت تانى دنيا دهرده كه وى، كه ده ولت تى ئيران ده يه وى مه سه له كه به تاشتى چاره سه ر بگرى.

هيوادارم ده سه لاتدارانى ده ولت تى ئيران دنيا بن، كه مه به ستم لم قسانه، ته نيا به جيه تي نانى تكاى ده ولت تى مه زنى ئينگليزه، كه نيازى دوستايه تى و يه كيتيى نىوان هه ردوو ده ولت تى ئيران و رومه. جوان نيبه دوو ده ولت تى گه وره ئيسلامى و دراوسى، ناكوكى و شه روشتوريان له نيواندا هه بى. بيگومان نه گهر كه لينه كه گه وره تر بيتته وه، جگه له وهى هېچ قازانجى كه بؤ ئيران و بؤ روم نيبه، به پيچه وانه وه دوزمنانى پى خوش دهن و ده بى چاوه نواري زيان و مه ترسيى گه وره تر بن.

سه بارهت به كيشه بچو كه كانى تر، كه باستان كړدبوو، وهك شتى ده ولت تى ئيران له وه ورسه، كه ده ولت تى روم پتر له ٤٪ باج (بارانه) له

ئيرانيه كان وهر بگرى، به لام چند روژ پيشتى، له خودى جه نايى (حاجى ميرزا ئاقاسى) م بيست، كه (سه روك و هزيران) ي ده ولت تى روم، بوى نووسيوه كه ده ولت تى روم به هېچ شيوه يه ك نيازى نه وهى نيبه له ٤٪ زياتر له بازركانانى ئيرانى وهر بگرى.

له لايه كى تر يشه وه، به گوږه ي قسه ي هه ندى له بازركانانى ئيرانى: برپار وايه ده ولت تى روم، له بهر ته وهى نرخه كان له چاوپر نارنامه ي پيشوودا جيا وازيه كى زوريان هه يه، نرخى (بارانه)، به پيى نرخى ته سلى شتومه كه كان ده ستنيشان بكات.

هوى راگيرانى (مال التجاره) ي ئيرانيه كانيش له نه رزه روم، كه باستان كړدبوو، هى ته وه يه كه بازركانانى ئيرانى ويستبوويان باره كانيان به دزيه وه بهر پى بكن. كه دياره وهك جه نايشتان ناگادارن، برپك له بازركانانى ئيرانى، زور جينگه ي متمانه نين.

زورم پيخوش بوو مېتوانيايه به ده ولت تى ئينگليزم راگه يانديا، كه ده ولت تى ئيران ده يه وى كيشه كان به نارامى و تاشتى چاره سه ر بكات... ته وسا هيوادارم ده ولت تى (عوسمانى) يش بير له وه بكاته وه، كه ته و زيانانه ي له ئيران كه و تووه، عاديلانه قهره بوو بكنه وه، به مهر جى له هه موو جوړه بى ئينسافيه ك پاريز بگرى.

به لگه نامه ي ژماره: ٩٣

بابهت: پيوه ندى ئيران و عوسمانى

ميژوو: ١٧ى جمادى الآخر: ١٢٥٨ كزجى، ١٨٤٢/٧/٢٦ ز

سهرچاوه: اسناد و مكاتبات تاريخى ايران (قاجاريه)

به رگى: دووهم - لاپهړه: ١٩٤-١٩٥

نامه‌ی به‌کرخان-ی حاکمی کۆیه بۆ: والی مووسل

په‌نای به‌نده، دهره‌تانی نۆکه‌ران: جیتی هیوام، سیبهری سه‌رسهرم
هه‌روه‌ک فرمانتان کردبوو: ئه‌و هه‌واله‌ تازانه‌ی له‌ ولاتی عه‌جه‌مه‌وه؛ له‌
سنه و سابلایخ و ته‌وریزه‌وه، به‌ده‌ستمان ده‌گهن، به‌خزمه‌ت ئیوه‌ی
رابه‌گه‌یه‌نم؛ ئه‌وا به‌گوێره‌ی فرمانتان و گوێرایه‌لییمان عه‌رزتان ده‌که‌م و به‌م
جوړه‌یه:

یه‌که‌م: له‌ (سنه) وه‌ که‌سیک هاتووه، ده‌لتی:

دوای هاتنی ته‌مبوورخانی توپچی باشی، پرس و رای کردووه، که‌ ئاخۆ
شه‌ری (بابان) و (والی سنه) له‌ سنووری عه‌جه‌م دا، یان (...)^(١٧)
روویداوه؟ و به‌ره‌و (تاران) گه‌راوه‌ته‌وه. له‌ دوای گه‌راوه‌یه‌ی ئه‌وه‌وه، تا
ئێستا شتیکی دهرنه‌که‌وتووه. (سنه) ش‌ه‌شاماتیکی زۆری تێدا نییه.
(مه‌حمود پاشا) خۆی له‌ (سنه) یه‌ و ده‌ستوپێوه‌نده‌که‌ییشی له‌ ناوچه‌ی
(باشماخ)ی سه‌ر به‌ (سنه)، له‌ مالتی (مه‌مه‌د به‌گی قادر به‌گی
جاف) دان^(١٨). دایکی (والی سنه) ش‌، کچی (فه‌تح عه‌لی شا) یه‌، دوای
تیشکانی (والی)، به‌نیازی سکالا له‌ ده‌ست (بابان) و پیاوماقوولانی
سنه؛ چۆته‌ ده‌رگای (شا) و هیش‌تا نه‌هاتۆته‌وه و سکالا‌که‌ی هێج
نه‌نجامیکی نه‌بووه. (گه‌وره‌م) ...^(١٩) له‌ جیگه‌یه‌کی تری ئه‌م
به‌لگه‌نامه‌یه‌دا، دیسانه‌وه‌ ئاوا باسی میرنشینی (بابان) ده‌کاته‌وه: ...
دیسان له‌ لایه‌ن (عه‌بدوڵلا به‌گ)ی حاکمی بابانه‌وه، (عه‌بدوڵعه‌زیز ئاغای
مه‌حمود مه‌سره‌ف)^(٢٠)، خۆی ئاماده‌کردووه به‌م زووانه، به‌ره‌و ده‌رگای
میهره‌بانیه‌ی ئامی‌زتان به‌رێ بکه‌وێت و مه‌رجی به‌نده‌گی له‌ خزمه‌ت
(سیبهری سه‌رم و وه‌لی نیعه‌تم)، والی به‌غداد: (حاجی مه‌مه‌د نه‌جیب

(١٧) ئه‌و وشه‌یه‌ له‌ وێدا نه‌خوێندرایه‌وه.

(١٨) مه‌به‌ست له‌: (مه‌مه‌د به‌گی قادر به‌گی که‌یخه‌سه‌ره‌به‌گی جاف)ه، که‌ پشتیوانیکی گه‌وره‌ی میرنشینی
(بابان) بوو.

(١٩) چهند په‌ره‌گرافیک له‌و ئێوانه‌دا هه‌ن، ده‌نگوباسی لاوه‌کی تریان تێدایه‌.

(٢٠) عه‌بدوڵعه‌زیز ئاغای مه‌حمود مه‌سره‌ف: هه‌ر ئه‌و که‌سه‌یه‌ که‌ (سالم)ی شاعیر، وه‌ک قاره‌مانیکی به‌رگری
باسی ده‌کا و، له‌ شه‌ری نیوان له‌شکری بابان و عوسمانیدا، جوامیری نواندووه و (مه‌حمود مه‌سره‌ف)ی
باوکی له‌ سه‌رده‌می (ئه‌وره‌حمان پاشا) و دوای ئه‌ویش له‌ سه‌رده‌می (مه‌حمود پاشا) دا سه‌رۆک وه‌زیران بووه.

پاشا) به‌جی به‌یینی... وه‌ک بۆشمان ده‌رکه‌وتووه (عه‌جه‌م) خه‌ریکی
خۆسازدانن. ئه‌گه‌ر خوا بیه‌وی، په‌شیمان ده‌بنه‌وه. فه‌رمانتان به‌رزو بالا‌تره.
به‌لگه‌نامه‌ی ژماره‌: (١٣١)

بابه‌ت: ناکۆکی نیوان والی ئه‌رده‌لان و سلیمانی
میژوو: ٢٤ جمادی الثانی ١٢٥٨ کۆچی ١٨٤٢/٨/٢ ز
سه‌رچاوه: گزیده اسناد سیاسی ایران و عثمان (دوره قاجاریه)
به‌رگی: یه‌که‌م. لاپه‌ره: ٥٤٤

نامه‌ی وه‌زیر موختاری ئینگلیس

بۆ: وه‌زاره‌تی کاروباری دهره‌وه، حاجی میرزا ئه‌بو‌لعه‌سه‌ن خان

جه‌نابی خاوه‌ن شکۆ.

دوو رۆژ له‌مه‌وه‌یه‌ر، ئه‌و نامه‌م پێگه‌یشتن، که‌ «عه‌بدوڵلا به‌گ»
سه‌بارت به‌چۆنیته‌ی تیکه‌ه‌لچوون له‌گه‌ل (والی ئه‌رده‌لان) دا بۆ (ئه‌حمه‌د
پاشا)ی ناردبوون و ئه‌ویش بۆ سه‌ره‌له‌شکری (ئه‌ره‌زه‌رۆم)ی ناردبوون.
به‌گوێره‌ی ناوه‌رۆکی ئه‌و نامه‌، جه‌نابی (والی ئه‌رده‌لان) چۆته‌ خاکی
(سلیمانی) و به‌م بۆنه‌یه‌وه‌ شه‌ر هه‌لگیرساره‌. هاوکات مه‌حمود پاشا له‌
(ئه‌رده‌لان) هه‌و چۆته‌ (سلیمانی) و گونده‌کانی ده‌وروبه‌ری تالان‌کردووه و
رووه‌و (ئه‌رده‌لان) گه‌راوه‌ته‌وه.

نمونه‌ی دوو نامه‌شم بۆ هاتوون، که‌ یه‌کیکیان هی جه‌نابی (والی)
خۆیه‌تی، بۆ خه‌لکی (سلیمانی) نووسیوی و ئه‌وێتریان که‌ له‌ لایه‌ن
(برای والی) یه‌وه، سه‌بارت به‌سازدانی له‌شکر، بۆ ریش سپیه‌کانی خۆی
نووسیوه‌و تیایدا ئاماژه‌ بۆ سه‌ره‌خۆی مه‌حمود پاشا، له‌ سلیمانییدا
کراوه. ئه‌گه‌رچی له‌ درۆ و راستیی بابه‌ته‌کانیان ئاگادارینم، به‌لام به‌نیازی
ئاگاداری جه‌نابتان، نمونه‌کانیانمان بۆ ده‌نێرم.
له‌وه‌ زیاتریش زه‌حمه‌تتان ناده‌م^(٢١).

(٢١) هه‌روه‌ها جگه‌ له‌م به‌لگه‌نامه‌، ئه‌م چهند به‌لگه‌نامه‌یه‌ش هه‌ر سه‌بارت به‌م رووداوه، ده‌نگوباسی
لاوه‌کیان تێدایه‌:

- نامه‌ی مه‌مه‌د خانی کارگێری ئێران له‌ ئه‌سته‌مبۆل، بۆ میرزا ئه‌بو‌لعه‌سه‌ن خانی وه‌زیری کاروباری دهره‌وه‌ی ئێران=

به لّام نه وهی له ناوهړوکی به لگه نامه کانی هم شهر و هیرشه ی نیوان عه بدوللا پاشا و والی نه رده لاند جیتی سهرنجه، نهو جیاوازییه زهق و ئاشکراییه، که له دوو توتی نامه که ی عه بدوللا پاشای بابان و هه لسه نگاندنه که ی بالتویزی ئینگلستان (کرل شیل) و ههر دوو نمونه ی شیعره که ی (سالم) و (شیخ رهزای تاله بانی) و دواتریش گپړانه وه کانی میژوونووسانی نه رده لاند هه یه... چونکه وهک له خویندنه وهی هم به لگه نامه دا به راورد و نه نجامگیری ده کرت، هه ست به دوو جوړ گپړانه وهی جیاواز له سهر چونتیتی شهره که ده کرت:

۱- گپړانه وه که ی عه بدوللا پاشا ده لّی له دهشتی (قرنجه) ی ناو خاکی عوسمانیدا، واته: له ناو قه لّه مړه وی میرنشینی باباندا، په لاماری هوردوگا که ی والی نه رده لاند (رهزا قولیخان) ی داوه و بو نه وهش پشتیوانی له م قسه یه ی بکات، له نامه که یدا لابه لا و زورکه م، باسی جوړی تیشکان و زیانه گیانییه کانی له شکری والی دهکات، به لکو به دریتی باسی نهو زیانه زوره دهکات، که (والی نه رده لاند) به (سلیمانی) و (شاره زوور) ی که یاندوه: «تازار و زیانیک که نه مجاره رهزا قولیخان والی سنه، به سلیمانی و مه لبه ندی شاره زووری که یاندوه، باس ناکریت و به بیردا نایهت، روو اویتکی دلته زین و ناخوشه، ناماری زیانه کان له راده به دره...».

۲- گپړانه وه کانی میژوونووسانی نه رده لاند و هه لسه نگاندنه که ی بالتویزی ئینگلستان و ههر دوو نمونه شیعره که ی (سالم) و (شیخ رهزای تاله بانی) یش، ههر جهخت له سهر نه وه ده که نه وه که شه په که له (مهریوان) دا قهوماوه... ته نانهت له شیعره که ی سالمدا، جگه له وهی که ناوی (مهریوان) ناوا ده بات: «رم وهشتینی مه عره که ی دهشتی **مهریوان** هاته وه»؛ له پالیشیدا بو دلّیایی زیاتری نه وهی شه په که له مهریوان بووه، ده لّی: «رهنگه نه مجا بیتنه **گارپان** سهر حه ددی مولکی سنه»، که وهک زانیمان (گارپان) یش ده که ویتنه (۱۵) کم خو ره ه لاتی شاری مهریوانه وه.

دیسان شیخ رهزا کاتّی ده لّی: «که عه بدوللا پاشا، له شکری والی، سنه ی کرد»، ههر مه به ست له له شکره که ی خودی (والی) ی نه رده لانه، که باره گا که ی له مهریوان بووه؛ نهک

نهو دوو هیزه ی له گه لّ مه حمود پاشا و نه مانوللا به گی وه کیلدا، که هاتونه ته ناو سلیمانییه وه. بویه ده کرت له جیاوازییه، هم چند نه نجامگیری به بکین:

۱- له چندین شهر و هیرشی له م جوړه ی دهیان سالی پیتشووتری نیوان میرانی باباندا، که میرانی بابان لیخراون و بوگرته وه دهستی میرایه تی، به له شکری خو بان، یان به پشتیوانی له شکری عوسمانی و ئیرانه وه، هاتونه ته وه (قه لاچوالان) و یان دواتر (سلیمانی) یان گرتوته وه... که چی له م جارده، که مه حمود پاشا له کارخراوه و بوگپړانه وهی، له شکری نه رده لاند کوکراوه ته وه و سازدراوه و زوربه ی ناوچه گرنگه کانی سلیمانیشینان گرتوته وه و کاربه دهستی خو یانیان لی داناون و ته نیا ههر (سلیمانی) ی مه لبه ندی میرنشینه که ماوه، که نه گیرای و بو نه ویش خو بان بو هه لّمه تی گرتنه وهی ئاماده کردوه، که له و کاته دا لاویتی که م نه زمونی وهک (عه بدوللا پاشا) ی برا بچووی نه حمده پاشای تیدایه؛ نه گهر نامه نهیّتی و ژیر به ژیره که ی میرزا هیدایه تولّای سهر وک وه زیرانی میرنشینی نه رده لاند نه بیت؛ چون عه بدوللا پاشا پرکیشی نه وه دهکات، دژه هیرشیتی ناوا غافلگیرانه بکاته سهر هوردوه که ی (والی سنه) !؟

۲- عه بدوللا پاشا بو هه لّانی خو ی لای کاربه دهستانی عوسمانی، ده بی شوینه گومیّی نامه که ی میرزا هیدایه تولّا بکات. چونکه خو ناکریت نرخی سهرکه و تنه که ی خو ی به وه که م بکاته وه، که بلّی: به پشتیوانی و ریتونیتی و ئامازه ی میرزا هیدایه تولّا، هم سهرکه و تنه م به ده سته پناه وه.

۳- بیگومان دوی ته واو بوونی شهر و هیرشه که، سهرانی دهرباری قاجاری، له ریگه ی پیاوان و سیخوړانی خو یانه وه (به تاییه تیش له ریگه ی ژنانی بنه مالّه ی فرمانپه وای نه رده لانه وه، که خزمایه تی و سهروکاریان له گه لّ دهرباردا هه بوو)، حه قیقته تی کاره که یان بو دهرکه و توه و زانیویشیانه عه بدوللا پاشا چون هم پرکیشییه ی کردوه. به لّام وهک نه وهی ئیتر لای نه وانیشسه وه، کاتی نه وه هاتّی میرنشینی نه رده لاند له ناو بپریت، بویه خیانه ته که ی هیدایه تولّایان زوربه لاوه گرنگ نه بووه و هیچ جوړه پاکانه یه کیشیان له رهزا قولیخان وهرنه گرتوه و لیّی خو ش نه بوون.

۴- ههروهک دهرباری قاجار، دواتر حه قیقته تی هیرشه که ی عه بدوللا پاشایان بو دهرکه و توه؛ ده بی سهرانی دهرباری عوسمانیش به هه مان شیوه ئاگادار بوو بیتنه وه. به لّام وهک دیاره لای نه وانیشسه وه، له ناو بردنی میرنشینی بابان کاتی هاتوه... بویه له م سه و دایه ی قاجاری و عوسمانیدا، که بالتویزی ئینگلستان و روسیا، که وتبوونه نیوانیانه وه، ههردوو ده ولّه تی قاجاری و عوسمانی، پیتیان خوش بووه، هم شهر و

= بابهت: سلیمانی و ته داره کی خو سازکردنی عوسمانییه کان

میژوو: ۷ جمادی الآخر ۱۲۵۸ کچی، ۱۸۴۲ ز

سهرچاوه: اسناد و مکاتبات تاریخی ایران (قاجاریه)، بهرگی دووم، ل ۱۸۹-۱۹۳، به لگه ی ژماره (۹۱)

- نامه ی میرزا ئاقاسی بو صارم نه فنده ی، بالتویزی عوسمانی

بابهت: گازنده له میری بابان، که ده ستریتی بو سهرخاکی ئیران کردوه.

میژوو: ۱۲۵۸ کچی، ۱۸۴۲ ز

سهرچاوه: اسناد و مکاتبات تاریخی ایران (قاجاریه) بهرگی دووم، ل ۱۹۷-۱۹۸، به لگه ی ژماره (۹۵)

پشیتی و ئازاوانه، بکهنه بههانه و ههردوو میرنشینه کوردییه که ی پێ له ناوبه رن...

بهه بۆنه یه وه، لهه ئه نجامگیرییه دا، گریهانی ئه وه ده کریت که هه ر له بنه رته وه ئه م له شکرکیشی و شه ره ی نیوان میرنشینی ئه رده لانی و بابان، نه خشه یه کی پیشتر ئاماده کراوی نیوان ده رباری قاجاری و عوسمانی بووی و میرزا هیدایه توللای سه رۆک وه زیرانی ئه رده لانی و عه بدوللا پاشای بابانیش، هه ر ته نیا دوو ئه کته ر و ئامیتری سازکردنی ئه م شانۆنامه یه بووین!. چونکه وهک پیشتر ئه وه مان زانی، که ئه حمه د پاشای برای عه بدوللا پاشای بابان، له م کاته دا بۆ به غداد بانگکراوه و له وێ ده سته سه ر دانراوه و ئه وه نده شی نه خایاندووه (هه ر دوا ی ئه م شه ره) بۆ سلیمانی هینراوه ته وه و هه ر به هۆی عه بدوللا پاشای برایشیه وه، میرنشینی بابان بۆ یه کجاری له ناو براوه... که به هه موو ئه م کارانه ش، هه ر زه مینه خۆشکردن بوو، بۆ ریککه و تننامه ی دووه می ئه رزه رۆم (١٨٤٧ز).

میرنشینی سۆران

محمد پاشا

(۱۷۸۸-۱۸۳۸ز)

درهوشانه وهی میرنشینی (سۆران) لهو کاته وه دهست پیده کات که جله وهی میرایه تی که وتۆته دهست (میر محمه ده بهگ: میری گه وه، یان پاشای کۆره). ئەو سه رچاوانه ی له سه ر سالی هاتنه دنیا و مردنی ئەم میره یان نووسیوه، جیاوازی له نیوانیاندايه. هه ندیک پێیان وایه له سالی ۱۷۷۴ز، دا هاتۆته دنیا و هه ندیکێ تریش پێیان وایه سالی ۱۷۸۳ز^(۱)، هاتۆته دنیا، به لام دکتۆر «پۆس» ی پزیشکی نشینگه یی به ریتانی له به عداد، که خۆی له سالی ۱۸۳۳ز-دا سه ردان و دیدنه ی محمه ده پاشای کردوه، ده لێ: ته مه نی محمه ده پاشا لهو کاته دا «۴۵» سال بووه.^(۲) دیسان بۆ سالی له دنیا ده رچوونیشی هه ر جیاوازی هه یه، که هه ندیک سالی ۱۸۳۷ز، یان نووسیوه... که چی له یه کێک له به لگه نامه کانی سه رده می قاجاریدا، که له ته ک ئەم به لگه نامه نه دایه و سالی ۱۸۳۸ز، ی پتوهیه، ئەوه نیشان ده دات که له سالی ناوبراوا، میری ره وانز، له ژياندا بیت... هه روه ها میژووی دروستبوونی میرنشینه کهش هیشتا نادیار و نااشکرایه^(۳). ره نگه ئەمه ش له به ره وه بی که هه لکه وتی تۆپگرافی میرنشینه که له شویتیکێ چه پک و ته ریک و زۆزان و سه ختا بووه و له هه مان کاتیشتا ده شی تا دره نگانیک رۆلێکی گرنگی له رووداوه کانی ناوچه که دا نه بووی..

ئوه ی له سه ره تا کانی ئەم میرنشینه له به ر ده ستدايه، ئەو برپاره ی سولتان (سلیمانی قانونی - ۱۵۳۰ز - ۱۵۶۶ز) یه، که له (۱۵۳۴ز) دا له دوا ی گرتنی شاری (به عدا) و ریک خسته وهی ده قه ره تازه گیراوه کاندا، (عیزه دین) ی میری (سۆران) ی کوشت و کاروباری میرنشینی (سۆران) ی به سنجاقی (هه ولیتر) وه لکاند و به (حسین به گی داسنی) ی سپارد، که میریکێ (یه زیدی) بوو... به لام میریکێ تری (سۆران)، به ناوی (میر سه یفه دین) هه لکه وت و خپله کانی هه ریمه که ی له ده وری خۆی کۆکرده وه و که وته سه ر که لکه له ی سه ندنه وهی ده سه لاتێ میرنشینه که له (حسین به گی داسنی).

یه که مه ی هه نگاوی (میر سه یفه دین) په لاماردانی ده سه لاتێ (داسنی) یه کان بوو له (قه لای هه ولیتر) و دوا بیه تر ده ستی به سه ر ناوچه که شدا گرت. ئەم کاره ی (میر سه یفه دین) بووه مایه ی نیگه رانی (بابیعالی) له ئەسته مبول و پیتی وابوو ده بی (حسین به گی داسنی)، به ری لێ بگیری. بۆیه که (حسین به گ) نه ی توانی زه وتی میری (سۆران)

(۱) عه لاه دین سه جادی، شۆرشه کانی کورد، لاپه ره ۶۴.

(۲) رحله فریزر الی به عداد، فی ۱۸۳۴، لاپه ره ۱۸.

(۳) میژوونووسه کانی ئەرده لان هه موویان له سه ر ئەوه یه کن که: بارام به گی کوری سورخاب به گی ئەرده لان، له وکاته دا که به فرمائی باوکی بۆته حاکی ره وانز، باپییری زنجیره ی به نه ماله ی میرانی سۆرانه و هه موویان جه خت له سه ر ئەوه ده که ن که میر محمه ده ی میری ره وانز، ئەوه ی بارام به گی کوری سورخاب به گی ئەرده لانه.

بکات، (حسین بهگ) یان بانگ کرده و تهسته مېوَل و لهوئ له ناویان برد. میر سه یفه دین ماوه یهک بهو جوړه سه ریخوئی مه لېه ندی (سۆران) ی بهرپوه برد. له ماوه یه دا چند جاریک هیز ی عوسمانی هیرشیان برده سه ری؛ به لّام چاریان نه کرد. تا له دوا ییدا خوئی بۆ دهر پړینی پاکانه و به ئومېدی پۆ رهوا بینینی خاکی باوک و باپیری، هانای بۆ ئاستانه ی سولتان سلیمان برد، ئه ویش هیچی بۆ نه هاته دی و هر لهوئ کوژرا... تهوسا سولتان له سه ر تکای میری (ئامیدی)، میرایه تی (سۆران) یان به (قولى بهگ) سپارد، که یه کیک بوو له سه رانی هه مان بنه ماله. له و کاته شدا مه لېه ندی میرنشین له (ههریر) بوو.

داروباری میرنشین سۆران، دهیان سال بهو جوړه مایه وه، تا سه رده می (ئوغوز بهگ)؛ که ناوچه ی میرنشین که ی به سه ر (۶) کوره که یدا دابه ش کردبوو، به لّام له ناو ئه م (۶) کوره یدا (مسته فا بهگ) کوره گه وری بوو، که ناوچه کانی (رهواندز) و (ئاکوئبان) و (باله کان) ی پۆ برابوو، به لّام سالی ۱۸۰۳ز، که (ئوغوز بهگ) مرد، کوره کانی له سه ر ده سه لات ی زیاتری میرنشین که، لییان بوو به گرژ ی و ئاژاوه... ئه م دوژمنایه تبیه گه یشه راده یه کی ئه و نه ده ناخوئ؛ مسته فا بهگی برا گه وریان، له تاو بیزار یی، سالی ۱۸۱۳ز، وازی له بهرپوه بردنی ئه و ناوچانه هینا و له گوندی (ئاکوئبان) سه ری خوئی کز کرد و به گوشه گیر یی مایه وه، تا له سالی ۱۸۳۵ز، دا مرد... (محهمه بهگ)، یان (میر محهمه د) که دواتر به: «پاشا کوژه: کوئر» ناوبانگی دهر کرد، کوره گه وری ئه م «مسته فا بهگ» دیه.

میر محهمه د له سه ر هتادا لای زانای به ناوبانگ (مهلا یه حیای ئاده م) ده رسی ئایینی خوئندوو و دواتر یش له سه رده می ده سه لاتیدا، باوه ری به ئایینی ئیسلام هه ر پته و بووه و ریز و پله و پایه ی بالای بۆ خوئنده واران و مه لاکان و زانایانی ئایینی ناوچه که داناوه... هه ر له سه ر فتوای (مهلا یه حیای مزووری) ش چووه سه ر ناوچه ی یه زیدی نشینه کان و ره شه کوژی زۆر بی به زه بیبانه ی له گه لدا کردن، که ره نگه له م شالا وه یدا تو له ی میژینه ییشی له دلدا که له که بوو بی؛ که وهک پیشتر وتمان (حسین بهگی داسن) ی، که له بنه چه دا «یه زیدی» بووه و ماوه یهک به فرمانی سولتانی عوسمانی، ده سه لات ی میرنشین که ی لی زه وت کردبوو...

میر محهمه د بهر له وه ی بیته (میر)، ماوه یه کیش سه ره رشتی دو ئی (ههرووتیان) ی کردوو و له نزیکه وه و به چاوی خوئی مملانی و ناکوکی و ئاژاوه ی ناجوامیرانه ی نیوان مام و خزمه کانی خوئی دیوو... بۆ به کاتی که بووه «میر» و باره گای برده (رهواندز)، بهر له هه موو شتیک که وه ته سه ر بیر یه که خسته وه ی ریزه کانی ناوخوئی میرنشین که و له سه ر هتاوه مام و خزم و ئاموزاکانی خوئی سه رکوت کردن و تیکرای ئه وانه ی سه ر پیچیان

ده کرد، یان به کوشتن له ناوی بردن، یان به توئیزی سه ری پیدانه واندن... به م جوړه دوو بهر که ی و مملانی یی له ناو سه رانی میرنشین که ی خویدا نه هیشت..

ئهوسا که وه ته قایم کردنی مه لېه ندی میرنشین که ی، که له (رهواندز) بوو. بۆ ئه مه ش چه ندین قه لا و بورجی له ناو شار و ده ورو به ریدا دروست کرد و به ده وری ئه مانیشدا شوو ره یه کی قایمی بۆ پاراستنیان دامه زراند. دوا ی ئه مانه ش بهرنامه ی بوژانه وه ی باری ئابووری قه له مره وه که ی ریکخست و باج و زه و بیبانه ی پر ییه وه... له سه ر له به ری میرنشین که یدا بایه خی به ئاسایش دا، تا ئاسایشی گونجاو، بۆ کاروباری بازرگانی و کاروانی و کشتوکال دابین بکا. بۆ ئه مه ش بهر پرس و دارو غا و خه زینه داری بۆ ریکخستنی جوړی بهرپوه رایه تی و دام و ده زگا کانی میرنشین که ی دیاری کرد..

دوا ی ئه مانه له شکر تکی گه وری له سواره و پیاده ی خپله کانی هه ریمه که پیکه یتنا، که شیوه ی ریکخسته وه ی نوئی له بهر چاوگرت و چه کی چاکتری بۆ دابین کردن و ریزه کانی ئه م له شکره ییشی به جوړتیک ریکخسته وه، که پله و پایه ی تیدا دیاری و ده ستیشان کرد، بودجه ی تاییه تیشی له خه زینه ی میرنشین که ی بۆ ئه م له شکره ته رخان کرد... جگه له مانه ش و بۆ زیاتر به هیتر کردنی ئه م له شکره، میر محهمه د له سالی ۱۸۱۷ز، به دواوه، بۆ یه که م جار له ناو تیکرای میرنشین که ی کوردا کارگه ی دروست کردنی چه کی هه مه جوړه ی وهک: خه نجه ر، ده مانچه، تفه نگ، بارووت و دارشتنی لووله توئی دامه زراند؛ که به سه دان له م چه کانه ی دروست کرد و هیشتا له هه ریمی (سۆران) دا و به تاییه تیش نمونه ی لووله توئه کانی له شاری (رهواندز) دا هه ر ماون... به ده م ئه م کارانه شه وه، کاروباری ئاوه دان کردن وه ی قه له مره وه که ی به ره و پیشتر برد و دهیان پردی له سه ر چه م و زتییه کانی سنووری میرنشین که ی هه لېه ست و دهیان مزگه وتی له شاروچکه و گونده کاند دروست کرد... قه لا و مه ته ریز و بنکه ی قایمی جه نگیی له شوینه گرنه گه کانی میرنشین که یدا دامه زراند.

دوا ی ئه م خو قایم کردنانه، میر محهمه د له سالی ۱۸۱۸ز، به دواوه که وه ته سه ر بیر ی فراوانتر کردنی سنووری میرنشین سۆران، که تا پیش هاتنی (میر محهمه د)، بریتی بوو له ناوچه ی نیوان هه ردوو زتی گه وره و بچووک. ئه م سنووره ش له لایه که وه له گه ل میرنشین «بابان» و له لایه کی تریشه وه له گه ل میرنشین «بادینان» دا، هاو سنوور بوو، که ئه م سنووری قه له مره وه، به پیتی ئالوگوژی رووداوه کانی ناوچه که و به هیز یی و بی هیز یی میرانی سۆرانه وه، جار جاره ته نگ و جار جاره ش فراوان ده بووه... به لّام (میر محهمه د) له هه موو لایه کی میرنشین که یه وه که وه ته په لهاویشتن و هه نگاو هه لگرتنی فراوانخوایی... له م رووه وه به بی ئه وه ی گوئی بداته ده سه لات ی (عوسمانی)، یان

(قاجاری)، هه‌ندی له ناوچه‌کانی بادینان و بابان و بری جیگه‌ی له ویلایه‌ته‌کانی: به‌غدا، مووسل، دیاربه‌کر، وان، حه‌له‌بی له ده‌سه‌لانداریتی (عوسمانی) و بری ناوچه‌ی کوردنشینه‌کانی «نازه‌ربایجان» و (موکریان)ی، له ده‌سه‌لانداریتی «قاجاری» داگیر کرد... ئەم فراوانخوازییانه‌ی «میر محهمه‌د»، که له رووی سیاسیییه‌وه به‌ره‌و سه‌ربه‌خۆبی ته‌واو هه‌نگاوی هه‌لده‌گرت و بایه‌خی به‌ده‌سه‌لاتی (عوسمانی) و (قاجاری) نه‌ده‌دا. بووه هۆی ئه‌وه‌ی فرمانه‌روایان و کاربه‌ده‌ستانی هه‌ردوو ده‌وله‌تی قاجاری و عوسمانی، بیر له هه‌ره‌شه و مه‌ترسیی فراوانبوونی میرنشینی سۆران بکه‌نه‌وه، به‌تایبه‌تیش که هه‌ستیان کرد (میر محهمه‌د) که‌وتۆته‌ په‌یوه‌ندی دروستکردن و نامه‌گوێینه‌وه له‌گه‌ل (محهمه‌د عه‌لی پاشا)ی میسر و «ئیه‌راهم پاشا»ی کوری، که له‌وه سه‌رده‌مه‌دا هه‌ردووکیان له سولتانی عوسمانی هه‌لگه‌رابوونه‌وه و ئیه‌راهم پاشا له‌شکرکێشی بۆ سه‌ر (شام) و (ئه‌نادۆل)ی ده‌ست پێک‌کردبوو... بۆیه جموجۆلی خێرا و چالاکانه‌ی له‌شکرکێشیی و سیاسی (میر محهمه‌د)، مه‌ترسی (بابیعالی) و ده‌رباری (قاجاری) زیاتر کرد و هه‌ردووکیان ئەم کرده‌وانه‌یان به‌هه‌ره‌شه و مه‌ترسیی بۆ سه‌رخۆیان ده‌زانی، که له راستیشدا ئه‌و به‌رنامه‌یه‌ی (میر محهمه‌د) بۆ داها‌توویه‌کی نزیک‌ی میرنشینه‌که‌ی دا‌رشتبوو، ده‌یتوانی بیته‌ به‌مه‌ما بۆ پێکهاتنی ده‌وله‌تیکی سه‌ربه‌خۆی کوردستان، که هه‌ردوو ده‌وله‌تی عوسمانی و قاجاری ب‌خاته مه‌ترسییه‌وه... چونکه به‌گوێه‌ی ئه‌و ئاماره‌ی میژوونووسان بۆ ژماره‌ی له‌شکره‌که‌ی (محهمه‌د پاشای ره‌واندز)ی داده‌نێن، ژماره‌که‌ی له (٦٠٠٠) شه‌ست هه‌زار که‌س پتر بووه...

بۆیه «محهمه‌د ره‌شید پاشا»ی سه‌رۆک وه‌زیرانی عوسمانی به‌له‌شکرکێکی گه‌وره‌ی پتر له (١١٠,٠٠٠) سه‌د و ده‌هه‌زار که‌سه‌وه، که هه‌شتا هه‌زاری پیاوه و سی (٣٠) هه‌زار سواره‌وه، رووه ناوچه‌کانی میرنشینی «ره‌واندز» به‌ری ک‌ه‌وت.

له‌ قۆلای قاجاریشه‌وه: شازاده قاره‌مان میرزا-ی حوکمرانی نازه‌ربایجان و «محهمه‌د خانی زه‌نگه‌نه ئه‌میر نیزام» بۆ سنووری لاجان هاتن، که ئه‌مانیش به‌هه‌ردوو هه‌یه‌که‌یانه‌وه نزیکه‌ی بیست هه‌زار که‌سیان له‌گه‌ل بوون.

«میر محهمه‌د» که ئاگاداری ئەم هه‌موو له‌شکرکێشییه‌ بوو، بۆ به‌رگری که‌وته‌ خۆ. به‌لام له‌م سه‌روه‌نده‌دا «محهمه‌د باس»ی سه‌رداری گشتی له‌شکری میرنشینی «ره‌واندز»، له‌ به‌وه له‌گه‌ل «ره‌شید پاشای سه‌رۆک وه‌زیران» رێک که‌وتبوو، له‌به‌ره‌وه «میر محهمه‌د» هه‌رچه‌ند له‌شکری خۆی بۆ شه‌ر هان دا، که‌س وه‌لامی نه‌دایه‌وه... ناچار «میر محهمه‌د» ملی بۆ فرمانی «ره‌شید پاشا» دانه‌واند و ره‌شید پاشاش ده‌ستی به‌سه‌ر خه‌زینه و سامان و دارایی میر محهمه‌ددا گرت و له‌شکره‌که‌ی میرنشینی سۆران بلاوه‌ی لێک‌رد.

میر محهمه‌د له‌گه‌ل ئه‌و هه‌موو سامانه‌ بۆ ئه‌سته‌مبۆل برا و ناوچه‌کانی ژێر ده‌سه‌لاتی ئه‌ویان سپارده حاکمێکی عوسمانی و «ره‌سوول پاشا»ی برای میر محهمه‌دیش که داوای په‌نای له‌ ده‌وله‌تی عوسمانی کردبوو، به‌ مال و منداله‌وه له‌ شاری به‌غداد نیشته‌جێ ک‌را. میر محهمه‌د، له‌سه‌ر فرمانی سولتانی عوسمانی، نزیکه‌ی دوو سال به‌ مووچه و به‌راته‌وه له‌ ئه‌سته‌مبۆل راگیرا و دوایی داوای لێبووردنی له‌ سولتان کرد و ئه‌ویش جبه‌یه‌کی ئالتون درووی پێ خه‌لات کرد و بۆ ناوچه‌که‌ی خۆی گه‌ی‌راوه...

به‌لام یارانی «عه‌لی ره‌زا»ی والی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ی به‌غدا، ئەم هه‌واله‌یان به «عه‌لی ره‌زا» گه‌یانده، که ئه‌ویش له‌ ده‌مه‌یکه‌وه رقیکی خه‌ستی له «میر محهمه‌د» بوو. بۆیه به‌بیستنی هه‌واله‌که‌ په‌ژاره و بیزار بوو... گورج نامه‌یه‌کی به‌په‌له‌ی بۆ «ره‌شید پاشا»ی سه‌دری ئه‌عزم و کاربه‌ده‌ستانی عوسمانی نووسی و پیتی راگه‌یانده‌بوون که هه‌ر دوای گه‌یشتنه‌وه‌ی «میر محهمه‌د»، من له‌سه‌ر کاروباری عێراق لابه‌رن، چونکه ئه‌گه‌ر جاری پێشوو پێویست بوو خودی سه‌دری ئه‌عزم بک‌ریته به‌رپرسی سه‌رکو‌ت‌کردنی «میر محهمه‌د»، ئه‌مجاره مه‌گه‌ر جه‌نابی سولتان خۆی، ئاگری ئەم فیتنه‌یه‌ بکوژێنیته‌وه...

که ئەم نامه‌یه‌یان گه‌یانده سولتان، سولتان وتی: عه‌لی ره‌زا له‌ کۆنه‌وه قینی له «میر محهمه‌د» ه و قسه‌کانی عه‌لی ره‌زا، له‌م باره‌یه‌وه جیتی پشت پێبه‌ستن نین. سه‌دری ئه‌عزم داکوکی له‌ عه‌لی ره‌زا کرد و له‌ سولتانی گه‌یانده که عه‌لی ره‌زا پیاوێکی گه‌وره‌یه و والی عێراقه و میرنشینه‌که‌ی «میر محهمه‌د» ده‌که‌وتیه ژێر ده‌سه‌لاتی ویلایه‌ته‌که‌ی ئه‌وه‌وه، له‌به‌ره‌وه ئه‌گه‌ر «میر محهمه‌د» ریزی لێ نه‌گرێ و سه‌ری بۆ دانه‌نه‌وێنی، بێگومان زنجیره‌ی ریک‌خستنی ئه‌یاله‌تی عێراق تیک‌ده‌چێ... بۆیه ئیستا وا باشه به‌رله‌وه‌ی (میر محهمه‌د) بجیته‌وه شوینی خۆی، بجیته‌ به‌غدا و پۆرش بۆ عه‌لی ره‌زا بێنیته‌وه و ئاشت ببنه‌وه.

سولتان ئەم پێشنیاره‌ی په‌سه‌ندکرد و فرمانی کرد نامه‌یه‌ک بۆ «میر محهمه‌د بنووسن، که هه‌شتا به‌ره‌و میرنشینه‌که‌ی به‌ریوه‌ بوو، تا ته‌واو‌کردنی کاری میرنشینه‌که‌ی خۆی، له «عه‌لی ره‌زا» بخوازی...

که ئەم فرمانه‌ی سولتانیان به «میر محهمه‌د» گه‌یانده، وتی: به‌رله‌وه‌ش بچمه‌ خزمه‌ت سولتان، رێگه‌م به‌خۆم نه‌ده‌دا، خۆم به‌بچووکی وه‌زیری «والی» به‌غدا بزانم، ئیستا ئیتر دوای ئه‌وه‌ی چومه‌ته دیدنه‌ی سولتان و ده‌سه‌لاتم دراوه‌ته ده‌ست بیمه‌وه به‌میری سۆران، چون ئه‌و عه‌یبه‌ دێنمه سه‌ر شانم!؟

وه‌لامی سولتانیشی هه‌ر به‌م جوژه‌ دایه‌وه ده‌ست ته‌ته‌ره‌که... سولتان نامه‌که‌ی گه‌یشتی و هه‌مدیسان فرمانی ده‌رکرد نامه‌ی تری بۆ بنووسن و بلێن: وه‌لی نیعمه‌تی تو

تکات لیدەکات تا پێش گەشتەوێ بەولای خۆی، بچیتە سەردانی «عەلی رەزا» و پاشان بۆ ولای خۆی بگەریتەوێ... .

کە نامەی دوووە میان نووسیوە، لە بنەوێش فرمان بەکاربەدەستانی سەر ریگا درا، لە هەر شوێنی نامەی سولتان بگاتە دەستی «میر محەمەد» و لەسەر بیروپرای خۆی مابیتەوێ، هەر لەو شارە رایبگرن، تا فرمانی تەرتان پێدەگاتەوێ.

بە کورتی تەتەر بەپەڵ کەوتە رێ، لە شاری «سیواس» گەشتە «میری رەواندز»، فرمانی سولتان پێگەیاندا. میر محەمەد پیتی وتەوێ کە لەسەر قسەی پێشوو هەر ماوێ و نایەوێ بچیتە کن (عەلی رەزا) و بەهیچی نازانی... و هەر بەهەمان ناوێ پێش نامەی تازە بۆ سولتان ناردەوێ...

کە نامەکی لە لایەن کاربەدەستانی دەربارەوێ بە سولتان گەڕێندرا، سولتان فرمانی بەسەدری ئەعزەم کرد: دەستبەجێ «میر محەمەد» لە جەوالتیک بدروێ و بیخەنە زەریاوێ... . هەر ئەو رۆژە تەتەر کەوتە رێ و دواي سێ رۆژ گەشتە «سیواس» نامەی سولتان بەحاکمی سیواس گەیاندا. هەر ئەو شەوێ هەڵمەتیان بردە سەر «میر محەمەد» و زنجیریان کرد و لە جەوالتیکیان کرد و سەریان دروو و خستیانە ناوێ... .

بەلام لە گەرمە چالاکی و لەشکرکێشی فراوانخوازی «میر محەمەد» دا، سەرائی قاجاری و عوسمانی و جارجارەش دەولەتی بەرتانیا (بۆ ناوێ)، نامەیان بۆ یەکتری نووسیوە و بەئاشکرا ئاماژە بۆ مەترسی چاوەنواپەرایی «میر محەمەد» دەکەن و هەردووکیان داوای هاوکاری و کاری هاوێش لە یەکتر دەکەن، تا «میر محەمەد» و جوولانەوێکە لە ناوێ... تەنانەت «عەباس میرزا» نایب سەلتەنە ئێران، بەمانەشەوێ ناوێستیت، بەتکو وەک لەم چەند بەلگە نامەیی خوارەوێ دەردەکەوێ، پەنا و هاواری بۆ بەر کۆنسۆلی ئینگلیز بردوێ.

سەرئێش:

بۆ نووسینی ئەم پێشەکییە، کەلک لەم سەرچاوانە وەرگیراوە:

- ۱- میژووی میرانی سۆران، نووسینی حوسێن حوزنی، جلدی دووهم، هەولێر ۱۹۶۳ ز.
- ۲- میژووی کورد و کوردستان، نووسینی: محەمەد ئەمین زەکی، جلدی ۳، ل ۴۰۱، ۴۰۴.
- ۳- شۆرشەکانی کورد و کورد و کۆماری عێراق، عەلانی سەجادی، چاپی یەکەم، چاپخانەی مەعارف، بەغداد، ۱۹۵۹.

۴- کوردەکانی ئیمپراتۆریەتی عوسمانی، نووسینی دوکتۆر جەلیل جەلیل، وەرگیرانی بۆ کوردی: دوکتۆر کاوس قەفتان

۵- کورد و عەجەم، نووسینی: سەح محەمەد ئەمین، چاپخانەی هەولێر، چاپی یەکەم ۱۹۹۳ ز، ل ۱۱۹-۱۳۷.

۶- سیرالکەراد، یا: تاریخ و جغرافیای کردستان، تالیف: عبدالقادر بن رستم بابانی، باهتتام: محمد رئوف توکلی چاپخانه ارژنک، چاپ اول، تهران = ۱۳۶۶ خورشیدی.

۷- رحلة فریز الی بغداد في ۱۸۳۴، جیمس بیلی فریزر، نقلها الی العربية جعفر الحیات، الطبعة الأولى، مطبعة المعارف، بغداد ۱۹۶۴.

به‌لنگه‌نامه‌ی : ژماره ۵۹

بابه‌ت: کیشه‌ی سهر سنوور

میترووی: ۱۲۴۵ هجری - ۱۸۲۹ زاین

سهرچاوه: اسناد و مکاتبات تاریخی ایران «قاجاریه»

به‌رگی دووهم. لاپه‌ره ۱۲۷

کیشه‌ی: میری ره‌واندز

نامه‌ی محمهد خان‌ی زهنگه‌نه ئه‌میر نیزام^(۱)

بۆ: محمهد ره‌شید پاشا^(۲)

همه‌میشه بوونتان سه‌روه‌ری په‌روره‌ر، جه‌نابی به‌شان و شکۆ، له‌خانه‌دانیدا بالا و له‌مه‌زنایه‌تیدا به‌هروه‌ر، له‌نازیه‌تی و سه‌ربلندیدا به‌شدار، باوان هیترا و نه‌ترس ره‌نگه‌پیتی یاسا و کار، شیرینه‌کاری ده‌ره‌تانی جه‌ماوه‌ر، شکۆدار و به‌خته‌وه‌ر و به‌رز ره‌فتار، کارسازی خاوه‌ن ته‌گبیر، راویژکاری رووناکبیر، وه‌زیری چاره‌پیرۆز، به‌خشنده‌ بۆ دۆستان، گه‌وره‌ی دلنه‌وازی خوشه‌ویستان، به‌شدار بی له‌همه‌موو نیعمه‌تیکی جیهان، پارێزراو بی له‌فیتلی رۆژگارن.

دوای ده‌رپینی ئادابی تاسه، له‌سه‌ر به‌رگی یه‌ک‌دلیدا ده‌نووسی، که له‌سایه‌ی خواوه‌ پیتوه‌ندی دۆستایه‌تی و یه‌کی‌تی له‌نیوان هه‌ردوو ده‌وله‌تی بناغه‌پته‌ودا، له‌همه‌موو بارێکه‌وه‌ ته‌واوه‌، بنچینه‌ی یه‌که‌روویی و ناشتی له‌همه‌موو سه‌رێکه‌وه‌ دانراوه‌... بۆ ئه‌م نیعمه‌ته‌ گه‌وره‌ و به‌خشنده‌ مه‌زنه‌ش، سوپاسی سه‌رۆکانی هه‌ردوو ده‌وله‌ت و گه‌وره‌ پیاوانی هه‌ردوو لا، له‌همه‌موو کاتێکا له‌سه‌رمان پیتوبسته‌.

به‌گوێره‌ی ئه‌و یه‌کی‌تییه‌ی له‌نیوان هه‌ردوو چه‌ره‌تدايه‌ و به‌پیتی ئه‌و سوۆز و

۱- میرزا محمهد خان‌ی زهنگه‌نه «ئه‌میر نیزام-؟ - ۱۸۴۱ز» له‌پیاوه‌ ناسراوه‌ ده‌سه‌لاتداره‌کانی ده‌رباری قاجاری بوو، (عه‌لی‌خان‌)ی باوکیشی له‌سه‌رده‌می (فه‌تح‌عه‌لی‌شا)دا، یه‌کێ له‌پیاوه‌ ناسراوه‌کانی ده‌ربار بوو. کاتێ (گرېبایدۆف)ی سه‌فیری روسی له‌تاران کوژرا (۱۸۳۸ز)، (عه‌یباس میرزا) له‌به‌ر لێهاتوویی. محمهد خان‌ی به‌پیشکاری (خه‌سه‌ره‌ میرزا)ی کوری، بۆ عوززخوايي ناره‌ (په‌تروس بورگ) له‌وێ دیده‌نی (نیکۆلای یه‌که‌م)ی ئیمپراتۆری روسی کرد. له‌و ئه‌ره‌که‌دا پیتی سه‌پێردرا بوو، به‌سه‌رکه‌وتوویی گه‌رایه‌وه‌. له‌پاش کوژرانی (میرزا قاسم قائمقام، ۱۸۳۵ز) زۆر که‌س پێشان وابوو (محمهد خان) ده‌کریته‌ سه‌ره‌ک وه‌زیران، به‌لام (شا) به‌ناو‌نیشانی (پیشکاری قه‌هرمان میرزا)، بۆ (نازه‌ربایجان)ی نارد.

۲- محمهد ره‌شید پاشا: له‌ ۲۲ی ره‌جه‌بی ۱۲۴۴ کۆچی، ۱/۲۸/۱۸۲۹ز، تا ۲۰ی ره‌مه‌زانی ۱۲۴۸ کۆچی، ۱۸ شوباتی ۱۸۳۳ ز، بۆ ماوه‌ی چوار ساڵ و بیست و یه‌ک رۆژ، سه‌رۆک وه‌زیرانی ده‌وله‌تی عوسمانی بووه‌.

خۆشه‌ویستییه‌ی له‌نیواندايه‌، دۆستدار به‌پیتوبستی ده‌زانێ، ئه‌و جه‌نابه‌، که به‌حوکمی ده‌وله‌تی عوسمانی، رێک‌خستنه‌وه‌ی کاروباری ویلايه‌ته‌کانی کوردستانی پێ سه‌پێردراوه‌، ناگاد و له‌رووداوه‌کان شاره‌زا بکات. ئه‌و جه‌نابه‌ خۆی ده‌زانێ که محمهد به‌گ (میر محمهد) له‌تایبانه‌ی پاشایانی بابان و هه‌ر ته‌نیا پیاویکی کویتخا ره‌وشت بووه‌ و هه‌یچ جوۆره‌ ناوبانگێکی نه‌بووه‌، به‌لام به‌هۆی رقه‌به‌ری نیوان پاشایانی بابانه‌وه‌، هه‌لی ده‌ست که‌وت و یاخی بووه‌... ژماره‌یه‌کی زۆریشی له‌خۆی کۆکردۆته‌وه‌، «کۆیه‌ و پردی سوور و هه‌ولێر» و پرتیک له‌ناوچه‌کانی (هه‌ریر و شاره‌زوور) و ژماره‌یه‌کی زۆر له‌گونده‌کانی «لاجان»ی^(۳) موکری داگیر کردووه‌... به‌و هۆیه‌شه‌وه‌ که که‌س پێشی پێنه‌گرتووه‌، ورده‌ ورده‌ ناوبانگی ده‌رکردو به‌فیل و ته‌له‌که‌ و زۆر زانیی، چۆته‌ سه‌ر «ئامیدی» و^(۴) داگیری کردووه‌. سێ ساڵ له‌مه‌و به‌ریش، که دۆستدار له‌نازه‌ربایجاندا نه‌بوو، به‌حوکمی خاقانی به‌هه‌شتیی، له‌سه‌فه‌ری (عیراق: عیراقی عه‌جه‌م)دا بوو؛ هه‌یرشی کرده‌ سه‌ر «ساوجبلاغ»ی^(۵) موکری و زیانیکی بی‌ئه‌ندازه‌ی پێگه‌یاندا... ناوچه‌ی (سه‌رده‌شت)^(۶)یشی داگیر کرد... دوای گه‌رانه‌وه‌ له‌عیراق، له‌شکرێکی بۆ ته‌میکردنی دیاری کرد، کۆمه‌له‌که‌ی ئه‌وی به‌شه‌ر و شوێر له‌و مه‌له‌بنده‌ ده‌رپه‌راند و چوونه‌ ناو شوینه‌ داگیرکراوه‌کانی ئه‌وه‌وه‌، قه‌لای به‌ناوبانگی (ده‌ربه‌ند) و چه‌ند قه‌لایه‌کی تریشیان وێران و کاول کرد. برپاریشی وابوو کاره‌که‌ی بنه‌په‌ر بکری، به‌لام سه‌رما و سوڵه‌ی سه‌خت و چه‌ند رووداویکی تر، که له‌و ساڵه‌دا روویان دا، په‌کی کاره‌که‌ی خست... له‌شکری راسپێردراو، به‌فرمان و ئیشاره‌ی دۆستدار گه‌رانه‌وه‌.

سالی پاریش که دۆستدار ماوه‌یه‌ک له‌عیراق هاوڕیکیتی شاهه‌نشاهی جه‌م جادا بوو «گیانمان به‌قوربانی بیت» هه‌وت هه‌شت هه‌زار که‌سی ناره‌ سه‌ر ناوچه‌ی «مه‌رگه‌وه‌»^(۷) و نزیکه‌ی (۴۰) هه‌زار ته‌م مائی تالانکردووه‌ و (۴۰۰) که‌سی له‌ژن و پیاوی به‌پێزی موسڵمانان کوشتووه‌. چه‌ند که‌سی «ئایرملو»ش که له‌ئاواره‌کانی «ئیره‌وان»ن و دانیشتیووی «مه‌رگه‌وه‌»ن، بۆ «ره‌واندز»ی^(۸) بردوون، له‌وێ ئه‌سیرن و له‌نازار دان.

۳- لاجان: ناوی دێهاته‌گه‌لیکی سه‌ر به‌ناوچه‌ی (مه‌هاباد).

۴- ئامیدی: ده‌که‌وێته‌ (۸۰) کیلۆمه‌تری باکووری مووسله‌وه‌، عیماده‌دینی زه‌نگی دروستی کردووه‌، که دامه‌زرێنه‌ری ده‌وله‌تی (ئه‌تا به‌گی) بووه‌.

۵- ساوجبلاغ: ناوی پێشروی (مه‌هاباد) بووه‌.

۶- سه‌رده‌شت: ده‌که‌وێته‌ خوارووی مه‌هاباد-وه‌.

۷- مه‌رگه‌وه‌: له‌گونده‌کانی ناوچه‌ی (سلێقانه‌)یه‌. که سه‌ر به‌پاریزه‌گی (ورمێ) و له‌سه‌ر سنووری ئێران و عیراق و تورکیایه‌.

۸- ره‌واندز: ده‌که‌وێته‌ (۱۳۵) کیلۆمه‌تری باکووری خۆره‌ه‌لاتی مووسل-وه‌.

هه‌ندێك له ژن و مندالی ئه‌وانه‌ی‌شی كوشتووه، كه ئیستا له هاوئاوه‌نگی پیرۆزدان. كه ئهم هه‌والانه عه‌رزى شاهه‌نشاھى ئیسلام په‌نا كرا، یه‌كجار تووڤه و دلتنه‌نگ بوون، ئاگرى رق و تووڤه‌یى له كوانووی وێژدانى موياڤه‌كیانه‌وه بلیسه‌ی سه‌ند، سه‌ركوتكردن و سزای ئه‌و كارانه‌ی كرده‌ووه‌تى. خوێنخوايى موسلمانانى به‌ئسته‌وى دۆستدار سپاردووه.

دواى گه‌یشتنه‌ ئازهربايجان، نه‌ده‌كرا به‌و خه‌یرایه‌یه‌ ده‌م و ده‌ست ئه‌نجامدانى ئهم كار، ته‌یكه‌لى كارگه‌لیكى تر بگریت... ئیستا كه ئه‌و كارانه جیه‌جی كراون و یشوویه‌كمان داوه، ده‌رفه‌تى هه‌موو كارێك و چوون بۆ هه‌موو شوێنێكمان له ده‌سه‌لاتدايه... هه‌موو كه‌هسه و پتوبسته‌یه‌ك له ژێر چاودێرى خاوه‌ن شكۆ «سېبه‌رى په‌زدان، خوا ده‌ست به‌گه‌وره‌یه‌یه‌وه بگریت»، ئاماده و له‌به‌رده‌سته‌دايه. دۆستدار بۆ رێكخسته‌نه‌وه‌ی كاروباره‌كان به‌ره‌و سنووره‌كانى ئازهربايجان ده‌چى... ئه‌و ئه‌ركه‌شى پتم سپێردراوه و پتوبسته.

خوا یار بێ و به‌ یارمه‌تیی و خواستى ئه‌و «كه ناوى خۆشه‌ويست و پیرۆزه» بریتیه‌ له ته‌یكدانى بناغه‌ی شه‌ر و خراپه‌ی ئه‌و و چارى كرده‌وه‌كانى و لاوازكردن و له‌ ناوێردنى خائینى دین و ده‌وله‌تیش، له‌سه‌ر نۆكه‌رانى هه‌ردوو ده‌وله‌ت پتوبسته... ئه‌و به‌پێژه كه ئهم فرمانه‌ی پت سپێردراوه و له‌و قۆله‌وه ته‌شرفی هه‌تاوه، دۆستداریش له‌م قۆله‌وه هه‌نگاو بنێ، تا به‌ هاوكارى یه‌كتر ئهم هۆى خراپه‌كاریه‌ به‌ته‌واوى به‌بێ بکری... لێره‌ش به‌دواوه، ناوى ئهم كا‌برایه، له‌ ناو ناوانى ئهم دوو ده‌وله‌ته‌دا نه‌بێ و هاوولا‌تیانی هه‌ردوو ده‌وله‌تیش، له‌ زیان و به‌دكاریه‌كانى ئاسووده و دلتیا بن.

هه‌ركاتێ ئه‌و به‌پێژه ئاردنى قشووێ له‌م لایه‌وه، به‌قازانجی ده‌وله‌تى مه‌زن نه‌زانى و خۆیان به‌ته‌نیا كه‌وتنه‌ له‌ناوێردنى، به‌گوێره‌ی یه‌كێتى نێوان هه‌ردوو ده‌وله‌ت، ده‌بێ دۆستدار له‌م چه‌ند لایه‌نه‌وه دلتیا بكری:

یه‌كه‌م: به‌ له‌ ناوێردن و له‌ ریشه‌ ده‌ره‌یتانی یه‌كجاره‌كى ئه‌و (میر محمد).

دووه‌م: له‌ پاراستنى هه‌یمانه‌یه‌تى سه‌ر سنووره‌كان، كه له‌مه‌ودوا رووداوى وا نه‌قه‌ومێ و ده‌ستدریژی بۆ ژێرده‌ستانى ده‌وله‌تى پایه‌به‌رز نه‌كریت.

سێهه‌م: له‌ گه‌یشتنى (٤) هه‌زار ته‌هنى خوێنى موسلمانان.

چواره‌م: له‌ رزگارکردنى ئه‌و گیراوانه‌ی وا ئیستا له‌ «ره‌واندن» ن

پنجه‌م: برینى ده‌ستى داگیرکاریی ئه‌و «میر محمد». له‌ ئاوايه‌یه‌كانى «لاجان» ی موكرى و شوینه‌كانى تر... به‌لگه‌ی مۆركراو و باوه‌رپێكراوى ده‌وله‌تیییمان بده‌نێ كه هه‌ر پێنج مه‌سه‌له‌ی باسكراویان ته‌یدا بێ و له‌ لایه‌ن هه‌ردوو ده‌وله‌تى به‌رزوه به‌ده‌ست

دۆستداروه‌ بیت و نه‌بیتته‌ جیه‌ی قسه‌وباس و ره‌خنه... به‌هه‌ر جوړتیکیش ئه‌و به‌پێژه به‌چاكی ده‌زانێ. جه‌نابى به‌پێزى له‌ جوامه‌یرى به‌هه‌دار، له‌ مه‌زنایه‌ته‌یدا به‌شدار، په‌يكی ئازیزى به‌پێزى ده‌وله‌تى خاوه‌ن شكۆى عوسمانى؛ ته‌شرفی بۆ: دار السلطنه له «ته‌وریز» هه‌تاهو. چه‌ند جارێك وتووێژمان كرد. له‌ خه‌رخوازیی و چاره‌زانى و خزمه‌تگوزارییان به‌هه‌ردوو ده‌وله‌تى پایه‌دار، یه‌كجار زۆر به‌هه‌ره‌و و شاد بوو، تاكو ئیستاش سه‌فیرێكى وا ره‌وش به‌رز و رێكوییك بۆ ده‌سه‌لاتى ئێران ره‌وانه نه‌كراوه. به‌م بۆنه‌یه‌وه له‌سه‌ر ئه‌و مه‌به‌سته قسه‌وباسى فراوان كرا. ئهم نامه خۆشه‌ويست ئامه‌یه‌ش به‌ئاگادارى ئه‌وان نووسراوه. به‌په‌رۆشه‌وه داخوازى ئه‌وهم، ئهم كار به‌دلى هه‌ردوولا ته‌واو بیت و سه‌رگرت. ئه‌وى راستى بیت خزمه‌تێكه به‌هه‌ردوو ده‌وله‌ت و ته‌یكۆشان له‌ پێناویدا، له‌ لایه‌ن سه‌رانى هه‌ردوو لا، په‌سه‌ند و ریز لێگیراوه، داهاووى چاك و سه‌لامه‌تیتان.

به‌لگه‌نامه‌ی ژماره: ١٥١

بابه‌ت: كیشه‌ی میرى ره‌واندن

میژووی: ربیع الثانی ١٢٤٨ كۆچى

(ئاب/ ئه‌یلوولى ١٨٣٢ز)

سه‌رچاوه: ئسناد رسمى در روابط سیاسى ایران با انگلیس و روس و عثمانى

به‌رگی دووه‌م:

لاپه‌ره: ١٤٣-١٤٤

نامه‌ی: كامبل / با‌لویزى ئینگلیز، لای ده‌ربارى قاجار

بۆ: محمهد خانى زه‌نگه‌نه ئه‌میر نيزام

... له‌م ماوه‌یه‌دا كه ئه‌میر فه‌رده‌یدوون میرزا به‌نیازی ته‌مێكردنى میرى ره‌واندن به‌ره‌و (مه‌راغه) و (سلدوز) جوولاوه. سه‌باره‌ت به‌یه‌كێتى هه‌ردوو ده‌وله‌تى مه‌زن، به‌رژه‌وندییى ئه‌و دلتسۆزه له‌وه داوه: هه‌ركاتێ ئه‌میرى ناویراو، له‌گه‌ڵ خودى ئه‌و جه‌ناپه، به‌مه‌به‌ستى ته‌مێكردنى میرى ره‌واندن بزووتن، دواى ئه‌وه‌ی كه ته‌مییى كرد و سزای دا و خۆى و له‌شكره‌كه‌ی له‌ خاكى ئازهربايجان و ئه‌و شوێناوه‌ ده‌ركرد و راونا... ئیستر سوپای سه‌ركه‌وتوو، له‌ خاكى ده‌وله‌تى مه‌زنى ئێران، زیاتر ته‌ینه‌په‌رێ و زیاده‌په‌وی به‌ره‌وانه‌بینى، چونكه ئهم دلتسۆزه بۆ با‌لویزى ده‌وله‌تى خۆى،

له ئەسته مەبۆل نووسیوه که درێژایی ئەم جوولانه ناله باردی «میر»، عەززی سولتان بکات، تا فرمانی رێگرتن له جوولانه وە ناله باردی (میر) دەریکات. هەر کاتیکیش ئەم مەسەلانه، بەگوێی شەریفی گەشت و دواي ئەوەش هەر رێیان لێنەگرت و تەمییان نەفەر موو، ئەوسا ئیتر بیانوی قسە و گلهیی و گەزەندە، لەم دەولەتە نامینێ، که دیارە ئەگەریش ئەمیری بەرز تەشریفیان بردووه، پاش خۆتێندە وە نامەکه، بەلێدوانیکی خۆتانه وە، بۆ ئەوی بنێرن.

بەلگەنامە ی ژماره: ۱۵۳

بابەت: کێشە ی میری رەواندز

میژووی: ۱۲۴۸ هجری، ۱۸۳۲ ز

سەرچاوه: اسناد رسمی روابط سیاسی ایران با انگلیس و روس و عثمانی

بەرگی دووهم. لاپەرە ۱۴۵-۱۴۶

نامە ی محەمەد خانی زەنگەنە (ئەمیر نيزام)

بۆ: کامبل / بالۆیزی ئینگلیز، لای دەرباری قاجار

... نامە دۆست ئامێزانە که ی ئەو پایە بەرز و دۆسته بەخشندە یه گەشت و له ناوهرۆکی ئەو نامە یه له سەرەتاوه تا کۆتایی، ئاگاداربوو.

بەو جۆرە ی سەبارەت کاروباری رەواندز-هه نووسیووتان و دەرەتان خستبوو که لەشکر «مەبەستی لەشکری ئێران» نەچێتە ناو خاکی رەواندز هه، ئەو هک بێیتە مایه ی باسکردنی له لایەن کاربەدەستانی دەولەوتی عوسمانییە هه.

له راستیدا کاری محەمەد «بەگی رەواندز» بەجۆرێکه که ناوبراو چەند سالتیکه رووی له دەولەتی عوسمانی وەرگێراوه. له سەرەدەمی (داود پاشا) شدا، له دارولسەلامی بەغداد، بەتۆیزی و بەپێچه وانه ی رای ئەو هه، (پردی سوور)، که مەلەبەندیکی گەورە یه، له گەل ئاژاوە یه که روویدا، ئەو بەهەلی زانی و هێزە که ی خۆی نارد و (هەولێر) یشی گرت (*). هەر وەها زۆریه ی ناوچه کانی (ئامیدی) و ئەو شوێنانە ی زهوتر کردووه، بەو پەری

(*) مەبەستی رووداوی ناو بەلگەنامە ی ژماره (۱) ی بەلگەنامە کانی ئەم بەشە یه، که دەکه ویتە کۆتایی ئەم بەشە هه.

پێچه وانه ی داب و نەریته وه له گەل جەنابی ئاکاری نواندووه و بێ حورمەتی بەرامبەر دەولەتە که ی خۆی کردووه... لەم رۆژانە شدا وای زانیوه هەرتیمی ئازەربایجان، لەشکری جەریه زە ی نيزام و تۆپخانه ی تێدانیه یه، هێزێکی (۳) هەزار کەسی ناردۆتە سەر (سەر دەشت). (مووسا خان) ی حاکمی ئەوێ؛ لەبەر بێ هێزی نەیتوانیوه بەرەهەستی بکات. قەلاکە ی ئەو یی گرتووه... هەر که ئەم هەواله گەشت، ئەمیرزاده ی هێژا، (۳) فەوجی ئەفشەر و هێزێکی تری (موکری)؛ که (۳) هەزار کەس دەبوون، بۆ تەمیکردنیان نارد.

دیسان پێشتریش بۆ (ئاسەف دەولە) م نووسیبوو... پاش گەشتنی لەشکری سەرکه وتوو و تۆپخانه ی پیرۆز بهوێ، یه که م جار هەلیان کوتایه سەر خێله کوردەکانی (بلباس) و (پیران)، که له خێله گەورەکانی ئەو بوون، تالانیان کردن. دواي ئەو چوونه سەر قەلاي (سەر دەشت). ماوه ی (۱۰) رۆژ قەلاکە یان گەمارۆدا و تۆپ بارانیان کرد. شهوی (۱۱) هەم هەلەمە تیان کردە سەری و داگیریان کرد. هەندێ له وانه ی رەواندز، کوژران و هەندێکیان گیران و هەندێکی تریشیان هەلاتن. دواي ئەوەش پایە بەرزێ نزیکێ حەزەرەتی بالا: محەمەد خانی سەر تیپ، بەو هێزه و سەربازانی (خۆی) یی و دوو دەسته له فەوجی بەهادوران و سەربازانی قەرەداخی و سوارە ی کورد و هی تر، به (۸) عەراده تۆپ و گوللە تۆپە وه نێردرانە سەر رەواندز. لەولاشه وه وەزیری بەغدا یی، سی چوار عەراده تۆپ و (۲) هەزار کەس له زابیتە و هی تری، بەسەر کردایه تی (سلیمان پاشا) ناردۆتە سەری، بۆ ئەو ی ناوبراو تەمێ بکەن. ئەگەر ئەمیرزاده ی مەزن، ئەو (میر محەمەد) یان بەنە یار و یاخی له دەولەتی عوسمانی، نەزانیایه، لەشکریان بۆ ناو خاکی رۆم نەدەفەر موو. بەلام ئەم کابرا چەوتە، له هەردوو دەولەت هەلگەراوه تە وه... ئەوەش که ئێوه بۆ بالۆیزی خۆتان له (ئەسته موول) نووسیوه، که قسە له گەل کاربەدەستانی عوسمانی بکەن؛ کاریکی زۆر باشتان کردووه. بەلام ئەگەر لەم ماوه یه دا کارگوزارانی حەزەرەتی وەلی نیعمەتمان، کردە وه کانی ئەو (میر محەمەد) یان پشت گوێ بخستبایه؛ سبەینێ که (ئەو) له و لاوه بپەرژایه پرکیشییەکی له ناو بردنی دهوێست. بۆیه لەم رووه وه، باشتەر وابوو که لەم کاتە دا چاری کرا...

بابەت: کیشەى میرى رەواندز

میتووی: مانگی شەوالی ۱۲۴۸ هجری

(شویات/نازار ۱۸۳۳ز)

سەرچاوه: منشآت قائم مقام فراهانی

لاپەرە: ۸۹

نامەى عەبباس میرزا

بۆ: محەممەدخانى زەنگەنە ئەمیر نيزام

... نووسراوهکانى محەممەد سالح بەگى تەتەر، هینابوونى گەشتن، لە
هەوالەکانى کوردستان ئاگاداربوون. تەگبیری باشى ئەو پایەبەرزه و زەبرى
شمشیری سەرتیپ، بۆ هەموو دنیا ئاشکرایە و ئاشاردیتهوه. بەلام برینی
دەست؛ بەلکو ملی (میر) وەختی دەبی، خویاریی، (کۆیە) بەدەست بیی،
یان (رەواندز) بگیری...

بەلگەنامەى ژمارە: ۱۲۵

بابەت: تەمیکردنى میرى رەواندز

میتووی: ۱۲۵۰ هجری، ۱۸۳۴، ز

سەرچاوه: گزیده اسناد سیاسى ایران و عثمانی

بەرگی یەكەم/ لاپەرە ۵۲۹-۵۳۰

نامەى وهزیری موختاری ئینگلیز

بۆ: میرزا مەسعود خانى وهزیری کاروبارى دەرەوهى ئێران

دۆستى هیتا:

لامى ئەو جەنابە ئاشکرایە، کە کاربەدەستانى دەولەتى مەزنى ئینگلیز
زۆر بەپەرۆشەوهن ئەو کاروبارانەى پێوهندیان بەسنوورەکانى ئێران و
رۆمەوه هەبى، بەیەكگرتوویى و تەبابی چارەبکرتین و هەركاتى
لەشکرکێشى بۆ تەمیکردنى خراپەکار و رێگر، پێویست بى،

کاربەدەستانى هەردوو دەولەت، بۆ لەناوبردنى ئەو خراپەیه، پێکەوه رێک
بکەون. قیبلەى عالەم (مەبەستى شای ئێرانە)، لە رووی زانایی و
ئاگایییهوه بەم جوۆرە فەرمانى بە ئەمیر نيزام و کاربەدەستانى دەولەتى
بەدەسەلات داوه، جەنابى ئەمیر نيزام-یش بەگوتیهى فەرمانى قیبلەى
عالەم، لەم بارەیهوه نامەى بۆ جەنابى رەشید پاشا و سەرلەشکرى ئەرزەرۆم
و پاشای بەغداد ناردووه؛ تا پێکەوه تیپە جەربەزەکانى هەردوو دەولەت،
(میری رەواندز) کە سەرکردهى خراپەکاران و رێگرانە و مەملەکەتى
هەردوو پاشای بەتوانا و مەزنى کاول و شییواندووه؛ بەتەواوى لە
رەگورپشە هەلکێشری و لەسەر رووی زەوى نەبھێلن.

بەگوتیهى هەوالێک کە جیگرى بالیۆزى دەولەتى مەزنى ئینگلیز، لە
ئەرزەرۆم ناردوویهتى، جەنابى رەشید پاشا (ئامیدی) ی گرتووهو ئەو چارە
رەشە (میر محەممەد) بە (۳۰۰) کەسەوه رووهو رەواندز رایکردووه. بەم
زووانەش بەناسانى لەناودەبرى. پاش گەیشتنى ئەم هەوالە، دۆستدار
بەپێویستى دەزانى خواوەنى پایە کاپیتان (شیل ساحتیب) رەوانەى
لەشکرى (رەشید پاشا) بکا، بۆ (۳) مەبەست:

یەكەم: پیرۆزیایی گرتنى (ئامیدی) لە رەشید پاشا بکا.

دووهم: ئاگادارى کاروبارى ئەو قۆلە بیی.

سییەم: لەبەرئەوهى خواوەن پایەى ناوبراو، لەگەڵ فەوجى (ورمى)
خەریكى تاراندى ئەو زائمه بوو، ئاگاداره لەو تالان و کوشتارەى لە
مەملەکەتى قیبلەى عالەمدا کردبووى؛ بۆ ئەوهى رەشید پاشا لەو شتانه
ئاگادار بکا.

بەلگەنامەى ژمارە: ۶۵

بابەت: کیشەى تەمیکردنى میرى رەواندز

میتووی: ۱۲۵۴ هجری، ۱۸۳۸ز

سەرچاوه: گزیده اسناد سیاسى ایران و عثمانی

بەرگی: یەكەم، لاپەرە ۲۶۲-۲۶۳

ده‌شنووسی نامه‌ی وه‌زیری دهره‌وه‌ی ئیران - میرزا مه‌سعود خان بۆ: چاودیری کاروباری دهره‌وه‌ی ده‌ولته‌ی رۆم

لهم چەند سالەدا، چەندین جار لە لایەن (میری ره‌واندز) هه‌و؛ که له‌ کن ده‌ولته‌ی پایه‌به‌رزی خۆتانه‌وه، به‌ره‌عیه‌تی یاخی ناوبانگی دهرچوه، ده‌ستدریژی کراوه‌ته‌ سه‌ر خاکی ئەم ده‌ولته‌ خاوه‌ن ده‌سه‌لاته‌ و زیانی گه‌وره‌یشی پی‌گه‌یاندوه... کاربه‌ده‌ستانی ده‌ولته‌ی هه‌میشه‌ نه‌مر و به‌توانای ئی‌مه، به‌له‌به‌رچاوه‌گرتنی پاراستنی هه‌رێمی دۆستانه‌ی دوو لایه‌نه، له‌ ته‌میکردن و به‌ره‌به‌رچاوه‌وه‌ی ئەو یاخییه، که له‌و ده‌ولته‌ پایه‌ بالا یه‌دا سه‌ری هه‌لداوه، ده‌ستیان پاراستوه؛ تا به‌هاری ئە‌مه‌سال، به‌هۆی په‌ره‌سه‌ندنی ده‌ستدریژی زۆرییه‌وه، بۆ سه‌ر سنووره‌کانی هه‌ردوو لا، بووه‌ هۆی زیاده‌کردنی ئالوگۆرکردنی کاربه‌ده‌ستانی هه‌ردوو ده‌ولته‌... بۆیه‌ له‌ هه‌ردوو لاوه‌ فه‌رمان دهرچوو، تا له‌شکری سه‌رکه‌وتووی هه‌ردوو ده‌ولته‌، ئەو یاخییه‌ سه‌رکوت بکه‌ن... دوا‌ی ئەوه‌ له‌شکری هه‌میشه‌ سه‌رکه‌وتوو، له‌ سه‌ر سنووری نازه‌ربایجان، به‌نیازی له‌ناو‌بردنی خراپه‌کاری، ئاماده‌ی سه‌فه‌ر کرا و پێوه‌ندیش له‌ نیوان جه‌نابی هیژا و جوامی‌ر، مو‌قه‌رریب ئە‌لخاقان، فه‌رمانده‌ی له‌شکری سه‌رکه‌وتوو، له‌گه‌ڵ وه‌زیری نواب (وله‌یعه‌ه‌د)، که خوا له‌ هه‌موو ته‌مه‌نیا به‌خته‌وه‌ر و پایه‌دارتری بکات و جه‌نابی پایه‌به‌رز (حاجی ره‌شید پاشا) و سه‌ره‌فرمانده‌ی له‌شکری ئە‌ره‌زه‌رۆم و وه‌زیری به‌‌ع‌داد-یشدا سازدا، بۆ ده‌سته‌به‌رکردنی مۆلته‌ و ده‌ره‌فه‌تی په‌یوه‌ندی و نامه‌ گۆرینه‌وه‌ش، په‌یمان به‌سترا... که‌چی کاته‌ی سوپای ئەم ده‌ولته‌ مه‌زنه‌، شه‌ر و به‌ره‌نگاری ئەو یاخییه‌ و له‌ ره‌گورپشه‌ ده‌ره‌تانی مایه‌ی خراپه‌ی له‌ ئە‌سته‌وی خۆی گرت، هیچ لایه‌ک رازی نه‌بوو... بۆیه‌ وا پی‌ویست بوو که دۆستدار، راپۆرتی ئەم په‌یمانه، بۆ ئاماده‌بوونی جه‌نابی سامی و تۆمارکردنی رابگه‌یه‌نن، چونکه‌ ئەم مه‌به‌سته‌ پی‌ویستی به‌ده‌رخستنی ئەوه‌ هه‌یه‌ که هه‌ردوو ده‌ولته‌، له‌ ئە‌سته‌ویانه، پاراستنی ره‌عیه‌ت و مه‌مله‌که‌تی خۆیان له‌ شه‌ری یاخیگه‌ران بپاریزن... له‌به‌رئه‌وه‌ ده‌بی‌ سه‌رانی هه‌ردوو ده‌ولته‌ی مه‌زن، بۆ پارێزگاری له‌ که‌لتینی خۆیان، له‌شکرێک بۆ له‌ناو‌بردنی ئەو به‌ده‌، بنێرنه‌ سه‌ر سنوور... به‌لام چونکه‌ مه‌سروفا‌تی ئی‌مه، به‌هۆی ره‌عیه‌تی ئەو ده‌ولته‌ پایه‌به‌رزه‌وه‌یه، که ری‌گرمیان ده‌کات بۆ له‌ناو‌بردنی و به‌گۆره‌ی یاسای گشتی ده‌ولته‌تانی‌ش، که

له‌ سه‌ر بناغه‌ی داد و ئینساف دارپێژاوه، له‌ سه‌ر لی‌پرسراوانی ئەو ده‌ولته‌ پی‌ویسته‌ که: یان ری‌گه‌ بدات سوپای ئەم ده‌ولته‌، خۆی ئەو یاخییه‌ ته‌مه‌ی بکات و هه‌قی ئەو زیانگه‌له‌ی لی‌ بسینێته‌وه، که بۆته‌ هۆی، یان ده‌بی‌ چی مه‌سروفا‌تی ئەم سوپایه‌یه، که له‌و سنوورانه‌ جێگیر بووه؛ به‌ئه‌سته‌وی بگرن... به‌له‌به‌رچاوه‌گرتنی ئەوه‌ش که دۆستایه‌تی نیوان هه‌ردوو ده‌ولته‌ له‌وه‌یه‌ری پته‌وی و ته‌بایی‌دايه، چاوه‌روانی ئەوه‌ له‌ جه‌نابتان ده‌کری، بۆ به‌رزه‌وه‌ندی یه‌که‌یتی و دۆستایه‌تی نیوان هه‌ردوو ده‌ولته‌، لهم رووه‌وه به‌گۆره‌ی داد و ئینساف، وه‌لام بده‌نه‌وه. پایه‌ بالا و مه‌زن جی‌گا و سه‌روه‌ر و شکۆپه‌نا، یاری خاوه‌ن شکۆی هیژا، خودادخان، له‌لایه‌ن ئەم ده‌ولته‌ به‌رزه‌شه‌وه‌ راسپێردرا، تا درێژه‌ی ئەم با‌سانه، له‌گه‌ڵ جه‌نابی سامی دا، به‌قسه‌ و نامه‌ گۆرینه‌وه، له‌ ئە‌سته‌وی بگرت و له‌ هه‌ربه‌کێک له‌و با‌به‌تانه‌ش، هه‌ر گومان و دوو‌دلییه‌ک شک برا، به‌روونی و ئاشکرا، نه‌یشارتیه‌وه.

هه‌روه‌ها ئەم به‌لگه‌نامه‌یه‌ش تایبه‌ته‌ به‌و په‌لامار و هی‌رشه‌ فراوانخوازییه‌ی که «میر محمه‌د» له‌ سالی ۱۸۲۳زدا، به‌هه‌موو لایه‌کی میرنشینه‌که‌یدا ده‌ستی پێ‌کردبوو. لهم هی‌رشانه‌ی میری سۆزاند، که رۆژگاری لاوازی و شه‌ری ناوخۆی میرانی بابانی به‌ده‌ره‌فه‌ت زانی‌بوو، لای خۆژئاوای زێی بچووک، قه‌له‌مه‌روی بابانی هه‌موو گرت و ده‌سه‌لاتی گه‌یشته (قه‌مه‌چو‌غه‌) و (سورداش) و له‌ (قه‌شقۆلی) بنکه‌یه‌کی جه‌نگی دامه‌زاند... له‌به‌ری خۆره‌لاتی میرنشینی سۆزانی‌شه‌وه، واته‌: له‌ قۆلی مو‌کریان‌ه‌وه، هی‌رش و پێشه‌وه‌ی زۆری کرد و (شنۆ) و (سه‌رده‌شت) ی گرت... دووریش نییه‌ ئەم هی‌رشه‌ فرانه‌خوازییه‌ی میر محمه‌د، کاردانه‌وه‌ی ری‌که‌وتنه‌نامه‌ی یه‌که‌می ئە‌ره‌زه‌رۆم (۱۸۲۳ز)، بی‌ت. لهم به‌لگه‌نامه‌یه‌دا «عه‌باس میرزا» داوای هاوکاری له‌ (داود پاشا) ی والی به‌‌غدا ده‌کات، بۆ سه‌رکوت و له‌ناو‌بردنی میری سۆران و له‌ هه‌مان کاتی‌شدا هه‌ره‌شه‌ی ئەوه‌ له‌ داود پاشا ده‌کات، که ئە‌گه‌ر هاوکاری بۆ له‌ناو‌بردنی میری سۆران نه‌کات، ئەوا ئی‌ترانی‌ش له‌ قۆلیکی تروه‌وه، هی‌رش بۆ سه‌ر قه‌له‌مه‌روی داود پاشا ده‌بات؛ که وه‌ک لهم به‌لگه‌نامه‌یه‌دا با‌سکراوه، پێ‌شتر هی‌رشیان بۆ سه‌ر (مه‌نده‌لی - مه‌نده‌لجین) بردوه‌وه.

به‌لگه‌ی ژماره‌: ۱

بابه‌ت: کێشه‌گه‌لی سنوور

می‌ژوو: مو‌حه‌ره‌می ۱۲۳۹ هجری، ئە‌یلوول / تشرینی یه‌که‌می ۱۸۲۳ز

سه‌رچاوه: اسناد و مکاتبات تاریخی ایران (قاجاریه)

به‌رگی: دووهم. لا‌په‌ره: ۲۹

نامه‌ی عه‌بباس میرزا بۆ: داود پاشای والی به‌غداد

جه‌نابی سهرور، جیتی هانا، بالاو خانه‌دان ناوا، باوان پرشکو و هیژا، رهنگریژی کار و یاسا، شیرین کاری خه‌لک و خوا، راوریکاری موشته‌ری ئاسا، سه‌رگولی میرانی هیژا، هه‌لبژاردی وه‌زیرانی دانا، داود پاشا، وه‌زیری دارولسه‌لامی به‌غداد، به‌سۆزی تاییه‌مه‌ندییه‌وه راده‌گه‌یه‌نین، که:

پیشتر به‌نامه‌به‌ردا، مه‌رجه‌کانی ناشتی نیوان هه‌ردوو ده‌وله‌تمان بۆ به‌ریژتان نووسیو: که خوشه‌ویستی بلندپایه‌ی خاقان: میرزا محه‌مه‌د عه‌لی - مان بۆ برانده‌وه‌ی مه‌رجه‌کانی ناشتی نیوان هه‌ردوو ده‌وله‌ت ناردیو... ئەو به‌ریژه‌ش به‌هه‌لبژاردی زانیان: جه‌نابی مه‌لا عه‌بدو له‌عه‌زیزی راگه‌یانده‌بو، که پایه‌به‌رز: محه‌مه‌د ئاغای باش موحاسیب ره‌وانه‌ ده‌کات.

ئێستا که هیشتا پایه‌به‌رز: محه‌مه‌د عه‌لی میرزا، نه‌گه‌یشتوته ئەوێ و محه‌مه‌د ئاغاش نه‌گه‌راوه‌ته‌وه... وایان عه‌رز کردوین، که له‌شکری (هه‌ولێر) و ده‌ورو به‌ری و عه‌ره‌ب، به‌هانی محه‌مه‌د پاشاوه‌ چوو و مه‌به‌ستیان ئەوه‌یه‌ ده‌ستدریژی بکه‌نه‌ سه‌ر (کوچه) و (هه‌ریر)... هه‌رحه‌نده‌ لای ئێمه‌وه‌ شاره‌زایی و لیها توویی ئەو زاته، ئاشکرا و دیاره‌ و ئەم جوژه‌ کار و هه‌والانه‌شمان به‌لاوه‌گران و جیتی باوه‌ر نه‌بوون... به‌لام بۆ پته‌وکردنی کار و زیاتر دنیایی، پایه‌به‌رز و هیژا: سه‌عید به‌گ (غولا مه‌که‌ی سه‌رکارمان)، به‌نامه‌یه‌که‌وه‌ نارد، که ئێمه‌ دواي ئاشتبوونه‌وه، لای خو‌مانه‌وه‌ بریارمان داوه، شه‌رو ئاژاوه‌ بخه‌ینه‌ ئەولاوه‌... ئەو به‌ریژه‌ش لای خو‌یه‌وه‌ بریار بدات. تا گه‌یشتنه‌وه‌ی میرزا محه‌مه‌د عه‌لی، هیچ که‌سیک له‌ جیتی خو‌ی نه‌بزوێ و له‌ هیچ لایه‌که‌وه‌ ئالای خراپه‌ و شه‌ر هه‌له‌نه‌کات... تا ئەو کاته‌ش پایه‌به‌رزی ناوبراو «سه‌عید به‌گ» ده‌گاته‌ لای ئەو جه‌نابه‌ و راسپێریه‌یه‌کانی خو‌ی ده‌گه‌یه‌نیت... دواي ئەمانه‌ و هه‌رچی به‌فه‌رمان و هێمای ئێمه‌ و مۆله‌تی هه‌ردوو ده‌وله‌تی سه‌ریه‌رز، له‌نیوان جه‌نابتان و پایه‌به‌رزی ناوبراودا، گفتوگۆی له‌سه‌رکرا و له‌لایه‌ن هه‌ردوو ده‌وله‌تی بلند پایه‌وه‌ ئیمزای له‌سه‌رکرا، سنووردارانی هه‌ردوو لا په‌یره‌وی ئەو بریارنامه‌یه‌ ده‌کهن... که‌سیش زاتی ئەوه‌ ناکات له‌ بریاریک لایه‌ت. که له‌ نیوان هه‌ر دوو ده‌وله‌تی مه‌زندار به‌ستراو و مۆر و ئیمزاکراوه‌... ئەو

جه‌نابه‌ش ده‌بی هه‌ر په‌یره‌وی ئەم بریاره‌ بکات و به‌گه‌یشتنی ئەم نامه‌ میه‌ره‌بانیی ئامیژه‌، به‌هه‌موو لایه‌ک راگه‌یه‌نیت، که هیچ که‌س دژی ئەم بریارنامه‌ چاکه‌ نه‌جووتیته‌وه‌ و خراپه‌یه‌کی لی نه‌وه‌شیتته‌وه‌..

دواي گه‌یشتنی ئەم فه‌رمانی ره‌حه‌ت نیشانه‌ش، کو‌تایی به‌م چه‌شنه‌ کارانه‌ به‌یانی، که سه‌رچاوه‌ی خراپه‌ و شه‌رو شه‌ره‌ و ته‌گه‌ر له‌لایه‌ن ئێوه‌وه‌ تیه‌هه‌لچوون و بی په‌رواییه‌ک سه‌ره‌له‌بدات، ئەوا بۆ سه‌رانی ده‌وله‌تان و هه‌موو خه‌لکی خو‌ره‌ه‌لات و خو‌رتاوا ده‌رده‌که‌وت و ئاشکرا ده‌ییت، که خراپه‌کاری له‌ولاوه‌ بووه... ئەوسا به‌یارمه‌تی و چاودێری خودایی له‌ ده‌وله‌تی به‌ده‌سه‌لات و به‌شه‌ره‌فی سه‌رکه‌وتووی سو‌لتانییه‌وه، ئەوه‌ی له‌ ده‌سه‌لاتداریتی، چاره‌نووس کرابی، ئاشکرا ده‌کریت و ئاکامی په‌له‌کردن و ده‌ستدریژی، ته‌گه‌ر له‌ولاوه‌ رووبدات، چاره‌نووسه‌که‌ی وه‌ک ئەوه‌ ده‌ییت، که له‌ (مه‌نده‌لجین - مه‌نده‌لی) (۹) روویدا (۱۰).

مانگی موحه‌ره‌می سالی ۱۲۳۹ هه‌جری

ئه‌یلوول/ تشرینی یه‌که‌می ۱۸۲۳ ز

۹- مه‌نده‌لجین: یان، مه‌نده‌لی مه‌به‌ست له‌ شاری (به‌عقوبه‌) یه‌ که‌ ناوی نراوه‌: پارێزگه‌ی به‌عقوبه‌ ده‌که‌وتیه‌

(۱۱۵) کیلۆمه‌تری باکووری خو‌ره‌ه‌لاتی به‌غداده‌وه‌.

۱۰- ئه‌رشیفی سه‌رۆک وه‌زیرانی ئه‌سته‌موول، خه‌تی هوماپۆن، ژماره‌: P- ۳۷۱۱۳

پاشکوی به لگه نامه کان

- ۱- به لگه نامه ی ژماره (۹)، نامه ی فته تح عه لی شا بۆ سلیمان پاشای والی به غداد
بابهت: دامه زرانندی ئه مانوللاخانی ئه رده لان، به والی کوردستان، ۱۲۱۴هـ، ۱۷۷۹ز
- ۲- به لگه نامه ی ژماره (۲۳)، نامه ی فته تح عه لی شا، بۆ عه لی پاشای والی به غداد
بابهت: ئه وره حمان پاشا- ۱۲۲۰هـ، ۱۸۰۵ز
- ۳- به لگه نامه ی ژماره (۲۵)، نامه ی فته تح عه لی شا، بۆ عه لی پاشای والی به غداد
بابهت: ئه وره حمان پاشا- ۱۲۲۱هـ، ۱۸۰۶ز
- ۴- به لگه نامه ی ژماره (۲۶)، نامه ی سه روک وه زیران (محه مه د شه فیع) بۆ سه روک وه زیرانی عوسمانی (ئیبیراهیم پاشا)
بابهت: ئه وره حمان پاشا- ۱۲۲۱هـ، ۱۸۰۶ز
- ۵- به لگه نامه ی ژماره (۹۴)، نامه ی ئه وره حمان پاشای بابان بۆ محمه د عه لی میرزا
بابهت: ئه وره حمان پاشا -
- ۶- به لگه نامه ی ژماره (۵۲)، نامه ی محمه د حسین بۆ عه بباس میرزا
بابهت: ئه وره حمان پاشا- ۱۲۲۵هـ، ۱۸۱۰ز
- ۷- به لگه نامه ی ژماره (۹۷)، نامه ی محمه د صادق خان بۆ میرزا محمه د شه فیع (سه روک وه زیران)
بابهت: ئه وره حمان پاشا- ۱۲۲۵هـ، ۱۸۱۰ز
- ۸- به لگه نامه ی ژماره (۹۰)، نامه ی مه حمود پاشای بابان بۆ سولتان مه حمودی عوسمانی
بابهت: پێ سپاردنی ناوچه کانی بابان و کۆیه به مه حمود پاشا
- ۹- به لگه نامه ی ژماره (۹۲)، نامه ی مه حمود پاشای بابان بۆ حاکمی که رکوک
بابهت: ده رکردنی عه بدوللا پاشا له که رکوک- ۲۴ رهجه بی ۱۲۳۱هـ، ۱۸۱۶/۶/۲۱ز
- ۱۰- به لگه نامه ی ژماره (۹۰)، نامه ی مه حمود پاشای بابان بۆ سه یید مه حمود ئه فه ندی - موفتی که رکوک
بابهت: گه یشتنی له شکری ئیران بۆ سلیمانی و داوای بارمه ته- ۲۹ رهجه بی ۱۲۳۱هـ، ۱۸۱۶/۶/۲۶ز

- ۱۱- به لگه نامه ی ژماره (۱۱۱)، نامه ی محمه د عه لی میرزا بۆ سلیمان ئه فه ندی (بالتویزی ده وله تی عوسمانی)
- بابهت:** بارمه تی پاشای بابان و کیشه کانی سنور، ۱۲۳۵هـ، ۱۸۱۹ز
- ۱۲- به لگه نامه ی ژماره (۱۲۱)، نامه ی محمه د عه لی میرزا بۆ ئه حمه د پاشای والی مووسل
بابهت: ئیلی بابان و سه رکوتکردنی ده ستریزکاران- ۱۲۳۸هـ، ۱۸۱۲ز
- ۱۳- نامه ی عه بباس میرزا بۆ فته تح عه لی شا
۱۴- به لگه نامه ی ژماره (۲/۹)، فرمانی فته تح عه لی شا بۆ عه بباس میرزا
بابهت: په یماننامه ی ئه رزه پۆم (ی یه که م)، سه فه ری ۱۲۳۹هـ، تشرینی (۲و۱) ۱۸۲۳ز
- ۱۵- به لگه نامه ی ژماره (۱۱)، نامه ی عه بباس میرزا بۆ محمه د ئه مین ره ئووف پاشا (ی والی ئه رزه پۆم)
بابهت: بریارنامه ی ئه رزه پۆم، ره بیع ئه وه لی ۱۲۳۹هـ، تشرینی (۲و۱) ۱۸۲۳ز
- ۱۶- به لگه نامه ی ژماره (۱۲)، نامه ی عه بباس میرزا بۆ محمه د ئه مین ره ئووف (والی ئه رزه پۆم)
بابهت: گۆرین و ده سکاری بریک له بریارنامه ی ئه رزه پۆم، ۱۲۳۹هـ، ۱۸۲۳ز
- ۱۷- به لگه نامه ی ژماره (۱۳)، نامه ی حسین خان سه رداری ئیره وان بۆ ره ئووف پاشای والی ئه رزه پۆم.
- بابهت:** گۆرینی بریک له به شه کانی ریکه وتتننامه ی ئه رزه پۆم، ۱۲۳۹هـ، ۱۸۲۳ز.
- ۱۸- به لگه نامه ی ژماره (۲۵)، نامه ی مه حمود پاشای بابان بۆ داود پاشای والی به غداد.
- بابهت:** داوای لیبووردن و به خشین، ۱۰ ره بیع ئه وه لی ۱۲۴۰هـ، ۱۸۲۴/۱۱/۳ز.
- ۱۹- به لگه نامه ی ژماره (۳۴)، فرمانی عه بباس میرزا بۆ مه حمود پاشای حاکمی سلیمانی.
- بابهت:** نه گه یشتنی سواری بابان ۶ ی زیقه عده ی ۱۲۴۲هـ، ۱۸۲۷/۶/۱ز.
- ۲۰- به لگه نامه ی ژماره (۴۰)، فرمانی عه بباس میرزا بۆ مه حمود پاشای حاکمی سلیمانی.
- بابهت:** ریکه وتتننامه ی ئاشتبوونه وه له گه ل رووسدا. ۶ شه عبانی ۱۲۴۳هـ، ۱۸۲۷/۲/۲۲ز.

- ۲۱- به‌لگه‌نامه‌ی ژماره (۴۲)، نامه‌ی مه‌حمود پاشای بابان بۆ سه‌یید مه‌حمود
ئه‌فه‌ندی - موفتی که‌رکوک.
- بابه‌ت:** ریکه‌وته‌نی ئی‌ران و روس، ۲۴ شه‌والی ۱۲۴۳هـ، ۱۰/۵/۱۸۲۸ز.
- ۲۲- به‌لگه‌نامه‌ی ژماره (۲/۹۰)، نامه‌ی عه‌بدو‌ل‌لا پاشای موته‌سه‌رپی سلیمانی بۆ
خه‌لیل کامیل پاشای والی ئه‌رزه‌رۆم.
- بابه‌ت:** کیشه‌ی سنوور، ۵ جمادی‌الآخِر ۱۲۵۸هـ، ۱۴/۷/۱۸۴۲ز.
- ۲۳- به‌لگه‌نامه‌ی ژماره (۱۳۲)، نامه‌ی کرنل شیل بۆ وه‌زیری دهره‌وه‌ی ئی‌ران.
- بابه‌ت:** کیشه‌ی بابان و ئه‌رده‌لان، ۴ جمادی‌ئه‌وه‌لی ۱۲۵۸هـ، ۳۱/۶/۱۸۴۲ز.
- ۲۴- به‌لگه‌نامه‌ی ژماره‌ی (۹۳)، نامه‌ی به‌کرخانی حاکمی کۆیه بۆ والی مووسل.
- بابه‌ت:** پیتوه‌ندی ئی‌ران و عوسمانی (بابان و ئه‌رده‌لان)، ۱۷ جمادی‌دووه‌می ۱۲۵۸هـ،
۲۶/۷/۱۸۴۲ز.
- ۲۵- به‌لگه‌نامه‌ی ژماره (۱۳۱)، نامه‌ی بالتویزی ئینگلیس بۆ وه‌زاره‌تی کاروباری
دهره‌وه (حاجی میرزا ئه‌بو‌لخه‌سه‌ن خان).
- بابه‌ت:** ناکۆکی نیوان والی ئه‌رده‌لان و بابان، ۲۴ جمادی‌دووه‌می ۱۲۵۸هـ، ۱۸۴۲/۸/۲ز.
- ۲۶- به‌لگه‌نامه‌ی ژماره (۵۹)، نامه‌ی محمه‌د خانی زه‌نگه‌نه (ئه‌میر نیزام) بۆ
محمه‌د ره‌شید پاشا.
- بابه‌ت:** کیشه‌ی سنوور (میری ره‌واندز)، ۱۲۴۵هـ، ۱۸۲۹ز.
- ۲۷- به‌لگه‌نامه‌ی ژماره (۱۵۱)، نامه‌ی بالتویزی ئینگلیس بۆ محمه‌د خانی زه‌نگه‌نه
(ئه‌میر نیزام).
- بابه‌ت:** کیشه‌ی میری ره‌واندز، ره‌بیع ئه‌لثانی ۱۲۴۸هـ، تاب/ ئه‌یلوولی ۱۸۳۲ز.
- ۲۸- به‌لگه‌نامه‌ی ژماره (۱۵۳)، نامه‌ی محمه‌د خانی زه‌نگه‌نه (ئه‌میر نیزام) بۆ
کامبل (بالتویزی ئینگلیس لای دهرباری قاجار).
- بابه‌ت:** کیشه‌ی میری ره‌واندز، ۱۲۴۸هـ، ۱۸۳۲ز.
- ۲۹- نامه‌ی عه‌بیاس میرزا بۆ محمه‌د خانی زه‌نگه‌نه (ئه‌میر نیزام).
- بابه‌ت:** کیشه‌ی میری ره‌واندز، شه‌والی ۱۲۴۸هـ، شوبات/ تازار ۱۸۳۳ز.
- ۳۰- به‌لگه‌نامه‌ی ژماره (۱۲۵)، نامه‌ی بالتویزی ئینگلیس بۆ وه‌زیری کاروباری

دهره‌وه‌ی ئی‌ران (میرزا مه‌سعوود خان).

بابه‌ت: ته‌میکردنی میری ره‌واندز، ۱۲۵۰هـ، ۱۸۳۴ز.

۳۱- به‌لگه‌نامه‌ی ژماره (۶۵)، نامه‌ی وه‌زیری دهره‌وه‌ی ئی‌ران (میرزا مه‌سعوود خان) بۆ
چاودیری کاروباری دهره‌وه‌ی ده‌وله‌تی عوسمانی.

بابه‌ت: کیشه‌ی ته‌میکردنی میری ره‌واندز، ۱۲۵۴هـ، ۱۸۳۸ز.

۳۲- به‌لگه‌نامه‌ی ژماره (۱)، نامه‌ی عه‌بیاس میرزا بۆ داوود پاشای والی به‌غداد.

بابه‌ت: کیشه‌ی سنوور (میر محمه‌د)، موحه‌ره‌می ۱۲۳۹هـ، ئه‌یلول/ تشرینی یه‌که‌می
۱۸۲۳ز.

فەرھەنگی ناو

«ئ»

ئا. خۆ. دزكۆ 121

ئاغا محەممەد خانى قاجار 20، 21،

22، 23، 24

ئاغا مستەفاى ۋەقائىع نىگار 106،

108

ئاسيان 100

ئاسەف دەۋلە 116، 156

ئاقۆيىيان 100

ئەتا بەگى 152

ئەبۇلخەسەن خان 138

ئەحمەد چەلەبى 46

ئەحمەد بەگ 69

ئەحمەد بەگ (ئەۋرەھمان پاشا) 44

ئەحمەد پاشا 14، 28، 43، 45، 85

119، 120، 121، 122، 125، 126،

138، 140، 141

ئەحمەد ئاغا 71، 72

ئەحمەد خان 32، 117

ئەحمەد مەروانى 30

ئەسەد ئەفەندى 12

ئەردەشىرى بابەكان 30

ئەۋرەھمان پاشاى بابان 9، 26، 42،

43، 44، 45، 46، 47، 49، 50، 51،

52، 53، 56، 57، 58، 59، 60، 61،

62، 63، 64، 65، 66، 67، 68، 69،

80، 82، 85، 86، 87، 95، 137

ئەمانوللا خانى ئەردەلان 32، 33، 34،

35، 36، 46، 52، 63، 125، 128،

130، 131

ئەمانوللا بەگى ۋەكىل 123، 124،

140

ئەمىر تەيمۇر 119

ئەمىر زادە 156

ئەمىر فەرەيدون 154

ئىبراھىم پاشاى 42، 43، 44، 45،

53، 58، 59، 65، 76، 147

ئىبراھىم خانى سەرتىپ 62، 96

ئىشاقە باش 20

«ب»

بابا ئەردەلان 30

باباخان جىھانسۆز 23، 24

بابا مردوخ روحانى 34

باسكۆڧىچ 115، 117

باشيمان 100

باش ئاغا 65

باقر بەگ 56، 57

باقرخان 84

بەكرخان (حاكىمى كۆبە) 137

بەھائەدەين نوورى 39

بىلباس 96، 133، 156

«پ»

پاشاى كۆرە (كوپر) 144

پىران 156

پىشكەۋتن (ھەفتەنامە)

پىر بوداق 37

پىنج ھەسەنان (ھۆز) 100

پەھلەۋى 28

«ت»

توباخانم 125

تەرتويان

تەيمۇرخانى تۆپچى باشى 137

تەيمۇرى لەنگ 19، 127

«ج»

جاف (ئىل) 9، 127، 137

جەغفەر قولى خان 22، 117

جەھانگىر مىرزا 134

جىمس بىلى فرىزەر 144

«چ»

چرىكەى كوردستان (گۆڧار) 127

«ح»

حاجى تالبى كەھيا 98

حاجى ئىبراھىم خانى تۆكمەچىن 62

حاجى رەشىد پاشا 162

حاجى محەممەد ئاغا مىر ئاخوپ 129

حاجى محەممەد نەجىب پاشا 137

حاجى مىرزا ئاقاسى 27

حاجى مىرزا ئەبۇلخەسەن خان 138

حالت ئەفەندى (محەممەد سەئىد)

59

حسین خان 108

حسین خانى بىگىلەر بەگى 75، 76،

105، 106

حسین قولى خان (ى شاعىر) 21،

23، 32

حسین ئاغای ئەندەرۋونى 129

حسین بەگ 69، 145

حسین بەگى داسنى 144، 147

حسین پاشاخان 109، 134

حسین قولى خان جىھانسۆز 21

حسین حوزنى 149

ھەسەن جاف 34

ھەسەن بەگ 78، 84

ھوسن جىھان خانم 122، 123، 125

ھەسەن ەلى خان 13، 20، 34

ھەيدەرئالوو (ئىل) 11، 12، 100،

101، 102، 104، 108

حیثمهت ئاقاسی 65

«خ»

خالد بهگی بابان 44، 45، 46، 49،

51، 54، 58، 59، 68، 111، 112

خان نهحمه دخان 31، 32

خهسره و خانی نهرمه نی 125

خهسره و خانی ناکام 32، 125

خودا داد خان 160

خهسره و بهگی بهنی نهرده لانی 29

خهسره و خانی نهرده لانی (گهوره) 29،

33، 44

خهسره و میرزا 101

خهلیل کامیل پاشا 129

«د»

داود پاشا 12، 13، 14، 77، 78، 79،

82، 83، 86، 88، 90، 91، 111،

118، 155، 160، 161

دنبلی 91

«ر»

رهزا شا 28

رهزا قولی خانی (والی سنه) 14، 15،

20، 22، 121، 122، 123، 125،

127، 128، 129، 132، 139، 140

رهسوول ئاغا 70، 72

رهسوول پاشا 148

رهشید پاشا 147، 148، 158، 159

رهنجووری (شاعیر) 42

رؤس (دکتور) 144

«ز»

زهرا (خیل) 38

«س»

سارم نهفندی 139

سالم (شاعیر) 16، 27، 42، 127،

137، 139

ساسانی 30

سلیمان نهفندی 81

سلیمان بهبه (بابا سلیمان) 41

سلیمان پاشای بابان 22، 27، 33،

34، 35، 142

سلیمان بهگی فخری 42، 48، 49،

69

سلیمان پاشای والی بهغدا 66

سلیمان عبدالعزیز نوار 67

سلیمان کههیبه 49، 51، 54، 56، 58،

59، 61، 66، 67

سولجان ویردی خان 34

سولتان حسین 20

سولتان مهحمودی عوسمانی 69، 70

سولتان سلیمانی قانونی 144، 145

سهعید بهگ 45، 161

سهعید نفیسی 58، 92

سهیید عهبدولسه مهدی تووداری 38

سهیید مهحمود نهفندی (موفتی

که رکوک) 76، 111، 116

سهلیم ئاغا 45

سهلیم بهگی بابان 44، 45، 52

سهروناز خانم 32

سوران 26، 38، 100، 144، 147،

160

سیپه کی (هوز) 101

سی چاره کیان (خیل) 100

«ش»

شا ئیسماعیل 78

شا تههماسبی دووهم 20

شاپور راسخ 100

شا عهیباس 19، 31

شاهروخ 22

شکور مستهفا 34

شانامه (داستان) 39

شهره فنامه 32، 37، 39

شهره فخانی (بتلیسی) 29، 37، 38

شوانکاره 34

شیخ رهزای تاله بانی (شاعیر) 27،

120، 127، 139

شیخ مارفی نودی 15، 79

«ع»

عادل شا 21

عهبدوللا پاشا (برای نهوره حمان

پاشا) 14، 15، 17، 27، 69، 73،

77، 90، 97، 123، 124، 126، 127،

128، 129، 139، 140، 141

عهبدوللا ئاغای خهزینه دار 65، 68

عهبدوللا بهگ 96، 74، 75، 122،

137، 138

عهبدولوهاب نهفندی 25

عهیباس قولیخان 32

عهیباس میرزا 13، 24، 27، 61، 91،

92، 98، 99، 102، 105، 106، 107،

113، 114، 115، 116، 118، 119،

125، 149

عهبدولقادر رؤسته م بابانی 188، 126

عهبدولعهزیز ئاغای مهسرهف 137

عبدالخالق اردلان 30، 60

عومهر بهگ 69

عومهر عهبدوللا بهگ 17

عهزیز بهگ 19

عوسمان بهگ 44، 69، 73، 95

عوسمانی 8 - 14، 16، 22، 25، 26،

31، 40-43، 52، 56، 57، 68، 69،

73، 78 - 80، 85، 87، 91 - 95،

98، 100، 104، 107، 108، 111،

117، 118، 121، 133، 134، 139 -

141، 145، 147 - 149، 155، 156

عبدالرحمید سولتان 124

علائه‌دین سه‌جادی 144، 149

عەلی ئەكبەر وه‌قائە نینگار 29، 31،

126

عەلی پاشا (ی والی به‌غداد) 45 - 49

، 51 - 53، 56، 65، 86، 127، 147

عەلی به‌رده‌شانی (شاعیر) 42

عوسمان پاشا 59، 77، 78

عەلی ره‌زا (والی به‌غداد) 14، 118،

121، 148، 149

عەلی قولی خان 21

عەلی خان 13، 101

عیماده‌دینی زه‌نگی 152،

«غ»

غولام شاخان 125

«ف»

فریتزه‌ر 144

فه‌روخ خان 115، 116، 117

فه‌ره‌اد میرزا 125

فه‌تاح پاشا 66

فه‌تح عەلی شای قاجار 12، 24، 26،

27، 32-35، 46، 91، 92، 98، 99،

101، 102، 107، 108، 181، 125،

137، 151

فه‌تح عەلی خانی قاجار 20

فه‌زلعه‌لی خان 49، 50

فه‌قئ ئەحمەد 40، 42

فه‌یزوللای که‌هییه 69

«ق»

قادر ئاغا 117

قادی (ته‌ریقته‌ت) 79

قازی مه‌لا شه‌ریفی ئەرده‌لانی 29

قاره‌مان میرزا (قه‌هره‌مان میرزا) 147

قرلباش 19، 38

قوباد ئەرده‌لان (قوباد ئەرده‌ل) 30

قوباد به‌گ 124، 130، 131

قولی به‌گ 145

قه‌ره‌ره‌مان میرزا 151

«ک»

کامبل (بالتویزی ئینگلستان) 154،

155

کرمانج (خینل) 40

کرنل شیل 132، 139

کلودیوس جیمس ریچ 32، 39-41،

52، 67، 69، 78، 79، 80، 84، 127

که‌ریم خانی زه‌ند 21، 22، 24، 31،

34

که‌ریم خانی ئەفشار 81

که‌لب عەلی خانی فه‌یلی 82

کورودی (شاعیر) 16، 42

که‌مال فوناد (دکتۆر) 127

«گ»

گاردان (ژهنرال) 52، 58

گریبادوژ 151

گه‌لاویش (گوڤار) 39

«ل»

لارد ئیرون 133

لاچیکان 100

لۆنگریک 91

لوتف عەلی خان 22

له‌زگی 67، 77، 91، 98

«م»

ماکدوئالڊ 116

محه‌مه‌د ئاغا 43

محه‌مه‌د ئەمین زه‌کی 149

محه‌مه‌د ره‌ئووف پاشا 102، 106

محه‌مه‌د حه‌سه‌ن به‌گ 114

محه‌مه‌د ره‌شید به‌گ 130

محه‌مه‌د ره‌شید پاشا 147، 151

محه‌مه‌د ره‌ئووف توکلی 33، 34

محه‌مه‌د به‌گی قادر به‌گی جاف 137

محه‌مه‌د حسین میرزا 21، 64

محه‌مه‌د خانی قاجار 20، 22، 23،

24، 32، 33، 108

محه‌مه‌د پاشای سۆران (میر محه‌مه‌د)

44، 79، 145 - 149، 152،

153، 155، 156، 158، 160

محه‌مه‌د پاشای قاجار 124، 125،

161

محه‌مه‌د پاشای کوری خالید پاشا 58

محه‌مه‌د عەلی خان 75، 83

محه‌مه‌د سادق وقائیع نینگار 36

محه‌مه‌د سادق خان 64، 65، 66

محه‌مه‌د سه‌عبید به‌گ 62

محه‌مه‌د حسین خان 20، 21، 61، 64،

75، 76، 84، 85

محه‌مه‌د به‌گی خالید به‌گ 58، 59

محه‌مه‌د عەلی میرزا 24، 25، 26،

49، 52، 54، 56، 59، 65، 66، 68،

69، 73، 81، 161

محه‌مه‌د شای قاجار 27، 28

محه‌مه‌د ئاغا 161

محه‌مه‌دی مه‌لا که‌ریم 34

محه‌مه‌د حه‌سه‌ن خان 33، 34

محه‌مه‌د عەلی پاشا 28، 147

محه‌مه‌د خانی زه‌نگه‌نه (ئه‌میر نیازم)

147، 151، 154، 155، 157

محه‌مه‌د خانی سه‌رتیپ 156

محه‌مه‌د سالد به‌گی سه‌رتیپ 157

محه‌مه‌د ئیبراهیم ئەرده‌لانی 29

مستەفا قولى خان 22	ميرزا قاسم 101	نەوشىروان مستەفا 40، 57، 67، 80
مستەفا بەگ (ميرى رەواندز) 145	ميرزا ئەحمەد 110	نورەددينى 40
موسا خان 156	ميرزا شوكروللا سەندجى 29، 126، 128	نەقشبەندى 16، 42، 79
مورتەزا قولى خان 22		نيكولاي يەكەم 101
مەحمود بەگ 69	ميرزا مەسعود خان 157، 158	نەجيب پاشا 14، 125، 126، 137
مەحمود پاشاى بابان 9، 12-14،	ميرزا عەبدوللا 88	«ه»
26، 27، 39-42، 69، 70، 73-80،	ميرزا ھىدايەتوللاى (سەرۆك	ھەلۆخان 31
82-84، 89، 90، 95، 97، 111،	وھزىرانى ئەرەلەن 123، 124، 132،	ھىراكليوس 123
113، 115-119، 121-125،	133، 140، 141	ھەوشار 23
129-131، 133، 137، 138، 140	ميرزا جەعفەر 123	«ى»
مەلا عەزىز 161	ميرزا تەقى 93	ياسين العمرى 67
مەلا يەحيى ئادەم 145	ميرزا شەفيە (سەدرى ئەعزەم) 52،	يوسف بەگ 69
مەحمود مەسرف 137	43، 64، 65	يوسف زىيا 56
مەستورە خانم (مىژوونوس) 29،	ميرزا محەمەد خانى زەنگەنە 101	يوخارى باش 20، 21
30، 32، 34، 79، 126	ميرزا محەمەد سادق خان 46، 48، 56	يەزىدى 144، 145
مەولانا خالىدى نەقشبەندى 15، 42،	ميرزا محەمەد عەلى 161	
79	مىھر عەلى بەگ 55	
مەولەوى رۆمى 112	مەھدى خانى كەلھور 62	
مىر بوداقى كورى مىر ئەبدال 38	محمد رضا نصيرى 9، 12، 16، 25	
مىرزا ئاقاسى 139	مىر ئەبولفەتح 117	
مىر ئەبدال 37	«ن»	
مىر عىزەدين 144	ناپليۆن بۆناپارت 24، 25، 52، 58	
مىر سەيفەدين 145	ناجى عەبباس 39	
مىر ھەمزە 38	نادر شا 20، 21، 22، 23	
مىرزا ئەبولخەسەن خان 116، 138،	ناسرەدين شا 125	
مىرزا ئەحمەد 34	نالى 16، 27، 42، 119، 121	

فهرههنگی جوگرافیا

«ت»

ئینگلستان (بهريتانيا) 12، 15، 24،

140، 139، 132، 125، 27

«ب»

باريکه 73، 74

بادينان 146، 147

باشماخ 137

بايهزيد 93، 100

بهغدا 12 - 14، 22، 33، 35، 42 -

50، 52، 54 - 59، 61 - 63، 65 -

69، 73، 75، 77، 78، 81، 82 - 90،

94، 96 - 100، 111، 116، 118،

121، 125، 126، 134، 137، 141،

144، 147 - 149، 155، 156، 158،

159 - 161

بهعقوبه 162

بييلادی 24

«پ»

پاريس 121

پردي سوور 96، 152، 155

پشدهر 40

په تروس بورگ 101

پلنگان (قهلا) 30

«ت»

تاران 22، 24، 26، 27، 34، 36، 48،

تاراس 23، 110

تاسيا 19

تازه رايجان 33، 101، 134، 147،

152 - 154، 156، 159

تاکويان 145

تالان 129

تالتوون کۆپرى 45

تامپیدی 145، 152، 155، 158

تایرملو 152

تهسته موول 156

تهغانستان 23

تهرزروم 125

تهرمه نستان 19، 101

تهرده لان 8، 14، 15، 22، 27، 29 -

36، 38، 39، 46، 52، 96، 122 -

125، 128، 132، 133، 135، 138 -

141

تهرجيش 93

تهريوان 105

تهدرنه 13

تهسته راباد 33

ته نادول 147

تهيرهوان 19، 101، 106 - 110، 152

تيمام 38

49، 57، 123

تانجه رو 73

تفليس 23

توركيا 121

تورکمانستان 23

تورکمانچاي 13، 14، 115، 116

تهوريز 13، 27، 65، 93 - 95، 110،

114، 110، 116، 117، 118، 138،

145

تهلاري دنگوشا 32

تهلاري گولستان 32

«چ»

چالديران 100

«ح»

حهسه نثاوا 30

حيله 42، 44، 45

«خ»

خانه قين 63، 66

خوراسان 34، 84، 108

خوزستان 54

خوی 100

خه زهر (زهرياجه) 22

«د»

داره شمانه 40، 41

دارولسه لام (بهغدا) 35، 47، 50،

65، 82، 83، 86، 155، 161

دهريه ندى بازيان 46، 58، 73، 77

دهريه نند 23، 152، 158

دهريه ندى 124، 130

دياريه كر 30، 38، 98، 147

دياله 62

«ر»

رووباري كورا 23

رووسيا 11 - 13، 15، 23 - 25،

27، 31، 91، 125، 140

رهواندز 80، 134، 144 - 147، 149،

151 - 159

«ز»

زربياز 51، 52، 58، 59

زههاو 49، 66، 134

زهنگا (پووبار) 101

«س»

سابلاخ 92، 96، 97، 137، 152

سورداش 40، 80، 160

سولتانييه 94، 97، 162

سندوس (سلدوز) 38

سه رچنار 40

سه ردهشت 141، 152، 156، 160

سه قز 17، 46، 124

سه رقوله 38

سنة 30، 32، 52، 64، 117، 123،

مهريوان 30، 38، 49، 59، 123،
 124، 126، 127، 139
 مهريگهوهي 134، 152، 159
 مووش 92، 93، 94
 مهندهلي 12، 66، 160، 162
 مونتهفيك 69
 موكريان (موكري) 147، 160
 ميانه 116، 123
 «ن»
 نهجهف 24، 63
 «ه»
 ههوامان 9، 121، 129
 ههريبر 42 - 44، 49، 68، 69، 70،
 72، 78، 90، 96، 113، 125، 145
 152، 161
 ههلهبيجه 24، 29
 ههوليپر 45، 46، 84، 96، 127، 144،
 149، 150، 152، 155، 161
 ههرات 23
 ههرووتيان 145
 هههمدان 54
 هيندستان 79
 «و»
 وان 126
 ورمي 151

75، 77، 96، 116
 كهريهلا 14
 كورا (رووبار) 23
 كويه 42 - 44، 49، 68 - 70، 72،
 125، 126، 137، 152، 157، 161
 «گ»
 گاربان 127، 139
 گورجستان 23، 24، 50، 89، 90
 گورگان 19، 20، 21
 گولعهنبر 129
 گولستان 25، 32
 گهنجه 19، 23
 «ل»
 لاجان 38، 47، 152، 153
 لوپرستان 54
 لهندهن 127
 «م»
 مازندهران 20 - 23
 ماوهت 41
 مروه 19
 مزووري 145
 مزگهوتي دارولتيحسان 32
 مووسل 45، 46، 85، 86، 98، 118،
 137، 147، 152
 مهراغه 154
 مهريگه 40

«ف»
 فهريهنا 24، 52، 58
 «ق»
 قارس 92، 107، 109
 قزرابات 66، 90، 98
 قزلبجه 59، 129، 130، 139
 قهريهباغ 19، 23
 قهريهداغ 30، 40
 قهريهههسن 46
 قهريهكليسا 100
 قهسر 63، 66
 قهشقولي 80، 160
 قهفقاس 23
 قههچوغه 80، 160
 قهلاذره 40، 41
 قهلاچوالان 50، 141
 قهلاي زهلم 30
 «ك»
 كازمين (مهزار) 63
 كاخي گولستان 25، 32
 كرنه 54
 كرماشان 22، 26، 54، 56، 76، 84،
 88، 95، 96
 كرمان 22
 كفري 68
 كهركوك 38، 41، 46، 49، 73 -

124، 127، 128، 129، 132، 137،
 139، 140
 سليمانى 42، 49، 54، 65 - 67،
 69، 73، 76، 77، 79، 84، 90، 92،
 113، 118، 121، 123، 124، 126،
 131، 132، 138 - 141، 144
 سليشقانه 152
 سيواس
 سيوي 38
 سيوهيل 129
 149
 سيكهنه 40
 «ش»
 شاربازيپر 30، 38، 40
 شارهزور 30، 40، 54، 58، 62، 66،
 73، 77، 88، 92، 95، 96، 113،
 115، 129 - 131، 139، 152
 شام 19، 121
 شوشي 23، 24
 شهكي 23
 شيراز 21، 22، 77، 79، 108
 «ع»
 عيراق 27، 45، 54، 59، 61، 63،
 65، 67 - 69، 86، 89 - 91، 97،
 98، 131، 148، 149، 152
 عهريهستان 81

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على سيدنا محمد وآله الطيبين الطاهرين
الذين هم اجسادنا وقلوبنا وروحنا ونفسنا وحياتنا وموتنا
وحيثما نكون هم معنا
والسلام على من لا ينالها الجوارح ولا يحيط بها العقول ولا يدركها الابصار
ولا يحيط بها الخيال ولا يدركها الحواس
والسلام على من لا ينالها الجوارح ولا يحيط بها العقول ولا يدركها الابصار
ولا يحيط بها الخيال ولا يدركها الحواس

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على سيدنا محمد وآله الطيبين الطاهرين
الذين هم اجسادنا وقلوبنا وروحنا ونفسنا وحياتنا وموتنا
وحيثما نكون هم معنا
والسلام على من لا ينالها الجوارح ولا يحيط بها العقول ولا يدركها الابصار
ولا يحيط بها الخيال ولا يدركها الحواس
والسلام على من لا ينالها الجوارح ولا يحيط بها العقول ولا يدركها الابصار
ولا يحيط بها الخيال ولا يدركها الحواس

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على سيدنا محمد وآله الطيبين الطاهرين
الذين هم اجسادنا وقلوبنا وروحنا ونفسنا وحياتنا وموتنا
وحيثما نكون هم معنا
والسلام على من لا ينالها الجوارح ولا يحيط بها العقول ولا يدركها الابصار
ولا يحيط بها الخيال ولا يدركها الحواس
والسلام على من لا ينالها الجوارح ولا يحيط بها العقول ولا يدركها الابصار
ولا يحيط بها الخيال ولا يدركها الحواس

سواد نامه محمدصادق خان به میرزا محمدشفیع صدراعظم

موضوع: عصیان عبدالرحمن پاشا

تاریخ: ۱۲۲۵

خداوندگارا، مجملی از مفصل احوال عراق عرب را به جهت استحضار آن خداوندگاری عرض می‌دارد که

بعد از مقتول شدن وزیر و استیلای عبدالرحمن بر دارالسلام آنچه اسباب ظاهری بود از مقوله فروش و دواب و اسلحه و آلات حرب و توپ و زنبورک به طایفه بابان بخشید. از آن جمله شش هزار رأس قاطر که در سرکار وزرای بغداد می‌باشد به طایفه بابان داده شد. بعد آنچه نقود بود از اشرفی و غیره از مال سلیمان پاشا و علی پاشا و این وزیر مقتول تصرف نموده است. بعد از آن کتیا را کشت و آنچه داشت ضبط نمود. باش آغا را با خزینه دار و حشمت آقاسی و جمعی دیگر از اعیان بغداد به قتل رسانیده جمله اموال ایشان را از ساکت و صامت و ناطق تصرف نمود و دفتردار بیچاره را با پسرش گرفته، دو طغار اسلامبولی طلا که عبارت از یک هزار و دویست من تبریز باشد مصادره کرده با اینکه گرفته است باز مطالبه می‌کند و از تجار بغداد، بومی و غریب، پول [.....]^۲ کرده است صد هزار قروش از کلیددار و متولی کاظمین گرفته است. اینهایی که عرض می‌شود اغلبی مکتوبی است و پاره [ای] نقلی و مال وزرای بغداد از اندازه بیرون است. در حمل و نقل خزانه به سلیمانیه، دواب وزیر کافی نبوده است. از سلیمانیه و حول و حوش دواب حواله کرده آورده‌اند. در بغداد یک نفر آدم معروف باقی نگذاشته است. سلیمان پاشای ولد ابراهیم پاشا که از طایفه بابان اسمی و رسمی داشت و بابان با او مایل بودند آن هم دستگیر گردیده و کشته شده، حالا دنیا به کام این دیوانه پرها افتاده. عبدالله آغای، خزینه دار علی پاشا را که نوکر عبدالرحمن بود قائم مقام کرده و در جزو مسموع شد که حجتی به مبلغی گزاف از برای رجال دولت روم نوشته و متمنی وزارت گردیده است، و هرگاه قبول وزارت او را نکنند به هر حال وزیری از برای بغداد فکر خواهد کرد که نوکر خودش باشد.

ذهاب^۳ و خاتقین^۴ و بعقوبیه^۵ و مندلیج^۶ را به فتاح پاشای ذهابی واگذاشته که هر ساله دوهزار سوار مکمل بدهد [.....]^۷ را نیز متصرف گردیده است. بعد از عید فطر، اراده عود به سلیمانیه دارد. رئیس افندی مهمانی است در گوشه افتاده و در حوالی بغداد و سرجسر و توی شهر و قزل رباط و خانقین و قصر مساوی سه چهار نفر زوار کشته گردید و ده دوازده هزار برهنه شد، عجب هنگامه بر پاست و کارها بسیار آسان به شرط رضای [.....]^۸ است و خواهد شد.

دیگر مطلبی که قابل عرض باشد ندارم، خدمات را مترصد است. با امرکم مطاع. خداوندگارا، مساوی سی عراده توپ به شهرزور فرستاده است، با آنچه زنبورک بود. به جهت اطلاع عرض شد. ه

توضیحات:

- ۱) عنوان نامه چنین است: سواد ذریعه که محمدصادق به خدمت بندگان ذی شوکت و شأن، جناب وزارت مآب، معتمدالدوله العلیه العالیه آصف جاهی، میرزا محمدشفیع قلمی و مرسل نموده است.
- ۲) یک کلمه خوانده نشد.
- ۳) ذهاب = زهاب: واقع در شمال بخش سرپل ذهاب، از مغرب به خاک عراق محدود است.
- ۴) خاتقین: از شهرهای عراق واقع در کنار مرز ایران.
- ۵) بعقوبیه: واقع در نزدیکی ذهاب، رود دیاله از نزدیکی آن می‌گذرد. ر.ک. تحقیقات رساله سرحدیه / ص ۱۰۹.
- ۶) مندلیج = مندلی یا مندلیجین: از توابع بغداد واقع در دوازده ساعتی شمال شرقی زورباطیه و بیست و شش ساعتی جنوب شرقی بغداد واقع است. سیاحتنامه حدود / ص ۱۱۷.
- ۷) یک کلمه خوانده نشد.
- ۸) یک کلمه خوانده نشد.

ه بایگانی نخست وزیری استانبول، خط همایون، ش: ۵۲۴۸۲. نامه بدون تاریخ است ولی با توجه به تاریخ قتل سلیمان پاشا والی بغداد (جمادی الآخر ۱۲۲۵) تاریخ نامه نیز علی القاعده اواخر جمادی الآخر و یا رجب همان سال خواهد بود.

نشان آید
نشان آید
نشان آید

نشان آید

نشان آید

نشان آید

نشان آید

نشان آید

نشان آید

نشان آید

نشان آید

نشان آید

نشان آید

نشان آید

نشان آید

نشان آید

نشان آید

نشان آید

نشان آید

نشان آید

نامه‌ی عباس میرزا بوفه فتح علی شا

رفتار عباس میرزا در جنگ‌های با عثمانی

از عباس میرزا دو نامه خطاب به پدرش مانده است که سیاست و رفتار وی و علل شرکت درین جنگها را بیان می‌کند. ازین نامه‌ها پیداست که فتحعلی شاه از کارهای عباس میرزا درین زمینه ایرادی می‌گرفته و وی خود را درین دو نامه تبرئه کرده است.

نسخه نامه اول بدین گونه است:

«عرض نواب نایب السلطنه دامت شوکته و جلالته اینست که: من به خاک پای فلک فرسای همایون قسم می‌خورم و دشمن نمک با محک شاهنشاهی باشم که هرگز درباب تفویض خدمت شهر زور و بابان خیال این که به هوای نفس طمع می‌دارم. این در آنجا داشته باشم یا وسعت در محل اختیار خود بخواهم نداشته‌ام و ندارم. این بددخلی و جسارت را هم در سیاق چاکری و عبودیت هرگز نمی‌کردم و جایز

نمی‌داشتم که نپرسیده و اشارت نفرموده خود سرسبقت در عرض امثال این مطالب کنم. خدای داند که هیچ چیز باعث برین عرض و جسارت نشد. دیگر این که درین دو ساله که جنگ دولت عثمانی در میان بود هر بار که من به خدمت و سفر می‌رفتم در کوهستانات و کردستانات سرحد ارومی و ساوجبلاغ تعرضات کلیه به رعیت و ولایت شاهنشاهی می‌رسید و امسال بهار خرابی بسیار به دهات و محصول بعضی از ایلات و بلوکات رسانیدند که من ناچار شدم و لابد شدم که برای رفع خرابی این ولایت به عرض خاکپای اقدس جسارت کنم و در صدد انضباط امر سلیمانی و بابان برآیند که هر وقت در سمت ارزنة الروم و موش و قارص سفری و خدمتی اتفاق افتد ازین پشت سر اطمینان و فراغت کلی از تصدق فرق شاهنشاهی برای نوکری که از آن ولایت به سفر و خدمت می‌رود باشد و حال که قبله عالم روح العالمین فداه خدمت انضباط این طرف را به عهده من خود محول فرمودند این مطلب معلومست که امثال این کارها از من که گرفتار و مشغول چندین کارم از پیش می‌توانم برد نه دیگری، که خدمت بزرگش همین یک کار باشد».

پیداست که این نامه را عباس میرزا درباره جنگ آخر که از ۱۲۳۶ تا ۱۲۳۸ روی داده نوشته است. نامه دوم نیز در همین زمینه و درباره گفتگوهای صلح با کارگزاران عثمانی و حوادث پیش از عزیمت از نهاوند به جانب بغداد و بدین گونه است:

«عرض نواب نایب السلطنه دام ایام اجلاله اینست که: چون کل دول کفر درین اوقات صلح و سازش دارند همیشه سعی و کوشش و تلاش و جهد من درین میانه این بود که غبار نقاری مابین دو دولت اسلام نباشد. تا پارسال کار از سلم و صلح گذشت، جای سازش نماند. بعد از مقدمه موش و بایزید و ارجیش که به تبریز رسیدیم فوراً از جانب خود قایم مقام را به سازش فرستادیم. جواب درست ندادند. چند بار هم از گوشه و کنار در صلح زدیم و به جایی منجر نشد، تا امسال به خواست خدا و طالع شاهنشاه روحنا فداه آن شکست را خوردند و بعد از آن فوراً آدم فرستادیم و تکلیف صریح از جانب خود به صلح کردیم و بعد میرزا تقی را فرستادیم و تعهد خدمت اقدس نمودیم و او را روانه کردند و وعده چهل روزه دادند که خبر برسانند، وفا نشد و با وجود این مطلب باز چند بار به توسط

انگلیسیها به ایلچی متوقف اسلامبول اظهار شده است و هنوز به هیچ وجه جواب نرسیده و بشدت از اطراف و جوانب در تدارک جنگند و هیچ اثری از صلح و سازش معلوم نیست و با وصف این مطلب هرگاه ما، که چاکران این دولت و سرحددار این مملکت می باشیم، به امید صلح بنشینیم و از تدارک کار غافل شویم خلاف مصلحت دولت قاهره است و این مطلب را از روی بلدیت و فدویت صریحاً عرض می کنم که: هرگاه پیش دستی از جانب ما نشود و ماه دوم بهار داخل خاک دشمن نشویم و آنقدر تأمل کنیم که جوزا و سرطان برسد و قشون و توپخانه و استعداد و جیره رومی از اطراف و جوانب جمع شود واکراد و احشام خانه و عیال و دواب و اموال خود را در بیلاقات و مضافات جا دهند و سواره و سپاهی از اطراف مثل مور و ملخ هجوم آور شوند اگر جنگ خواهیم بکنیم یا صلح خواهیم بکنیم کار مشکل می شود و چاره دشوار خواهد شد و کبر و غرور رومی در صلح و قوت و زورشان در جنگ بسیار زیاد خواهد شد، و لکن هرگاه ازین جا زود حرکت شود و تا بیلاقات برف دارد و در شقاق نمی توان زیست داخل ملک دشمن بشویم و قبل از آنکه قشون عثمانی جمع شود شراره اشراک را، که مایه هر شر و فساد همانها هستند، به فضل و کرم الهی و طالع فیروز شاهنشاهی از هم بپاشیم و انشاء الله تعالی از موش به پایین برانیم، اگر خواهیم جنگ بکنیم یا صلح، به عون الله تعالی آسان می شود و به اسهل وجوه میسر خواهد بود و کبر و غرور رومی به تعارف و تملق بدل می شود و زور به عجز و قصور منجر خواهد گردید و به این جهات اگر رأی مبارک شاهنشاهی قرار گیرد که پیش دستی شود باید قشون سواره، که مأمور و مقرر می فرمایند، وقتی از آنجا حرکت کند که اواخر حمل یا اگر بسیار دیر شود اوایل ثور به تبریز برسند، که قشون این جا را معطلی دست نداده، بی انتظار با کمال استظهار، انشاء الله تعالی، در همان اوقات عازم خدمت شوند و درین صورت که از ابتدای ثور به کار این طرف شروع شود امیدواریم که تا اوایل میزان، خواه به صلح و خواه به جنگ، فراغت ازین طرف حاصل توان کرد. وقت قشون کشی سمت بغداد هم همان وقتهاست و کدام نعمت بهتر و بالاتر ازینست که درین عزیمت ملوکانه پروانه احضار ما برسد درین سفر ملازم رکاب فلک فرسا شویم و جان نثاری در حضور مهر ظهور نماییم. دریاب حرکت موکب جهان گشا امر امر اشرف همایونست، و لکن چون از روی کمال

عاطفت از ما استفسار فرموده اند امثالاً لأمراء الاعلی عرض می شود که موکب اقدس هر قدر زودتر از سلطانیه به سان سپاه و اجتماع عساکر ظفر پناه حرکت فرماید برای احتساب روس و روم و اطمینان ولایات سرحد بهتر و خوشترست، و لکن معلومست که زودتر از شهر شوال پر زودست و همان وقتها بسیار مبارک و میمونست و از هیچ جا عایقی و گرفتاری نداشته باشد، بلکه پیشرفت همه کارها به نوعی که بارها تجربه شده طالع همایون روز افزون شاهنشاهیست که به فضل و تأیید و توفیق الهی به هر کس آفتاب توجه سلطانی پرتوافکن شد و به هر طرف که وجهه عزم اقدس باشد هر کار که پیش آید بی زحمت و تشویش از پیش می رود و چون مقرر شده است که هر قراری در کار آن طرف داده باشد مفصل عرضه داشت خاکپای مبارک شود همین قدر عرضه داشت می شود که: حکومت شهر زور و بابان و توابع و مضافات بر حسب اجازت همایون با محمد پاشاست و خاطر جمعی از صدق عقیدت و خدمتگزاری او که حالا و مآلاً باید حاصل شود به چند شق ممکن الحصولست که یکی یکی عرض می شود: اولاً به گرفتن گرو، که چون پسرهای خوب او و عثمان بیک، که هر دو در کرمانشاه بودند و معهدا این مخالفت را در یک دو سال نمودند، گرفتن این طور گرو را مایه خاطر جمعی ندانستم و قرار برین دادم که وقت سفر خیر اثر عثمان بیک خودش با هزار سوار یا زیاده از اعیان و بزرگان و بزرگراگان بابان انشاء الله تعالی همراه باشند و در پیش روی سپاه منصور علانیه و آشکار با سپاه و سر عسکر عثمانی محاربه نمایند.

ثانیاً به آمد و شد محمد پاشا و عثمان بیک برادرشست که چند گاه قبل ازین عثمان آمد، یک ماه در تبریز ماند و شب عید پاشا خودش استدعا کرده است، انشاء الله تعالی می آید و او که رفت باز عثمان به فضل خدا خواهد آمد و بشرط حیوة در مراجعت هم به همین ضابطه نخواهم گذاشت که بازار آمد و شد سرد شود.

ثالثاً با وجود قشون و سپاه و استعداد دولت قاهره در ولایت بابانست که تا حال ابراهیم خان سرتیب، که بر جمعیت و سپاه بابان به مراتب شتی غالب و قاهرست، در آنجاها بوده، در ایام سفر هم باز معتمدی در آنجاها خواهم گذاشت و هر قدر قشون که از غازیان سرباز و سواره رکابی به ساخلو بگذارم عوض آن را از سواره بابان و به لباس دیگری به سفر خواهم برد و در حقیقت جمعیت کردستان و

اردلان و ساوچبلاغ مکرری همه پشت بند و معاون خواهد بود و اگر مقرون به صلاح دولت داند اشارت خدیوانه درباب معاونت هنگام ضرورت خواهند فرمود.

رباعاً عمده اسباب وحشتی که امثال محمد پاشا را بهم رسیده ازینست که بار سنگینی از نقد و جنس و طمع و توقع بر دوش بگذارند و از عهده بر نیایند و حجت و تمسکی بدهد و به وعده وفا ننماید و از جانبین اسباب وحشت فراهم آید و ما الحمد لله نه باری بر دوش او گذاشته ایم، نه طمع و توقعی داشته ایم، سهلست سهلست، پیشکش سرکار اقدس را هم که در حضرت همایون نقد متقبلیم و انشاء الله تعالی می دهیم. ازو گوسفند و گاو و قاطر و یابو و این طور چیزها نوشتیم ابراهیم خان بگیرد و به قشون مأموره بدهد و به فضل خدا حساب این تنخواه را هر طور باشد از جنس نابکار و نقد نارواج تا خودمان به سفر نرفته ایم می پردازیم و یقینست که همین که تنخواه را پرداخت و حسن خدمت ظاهر ساخت عبث عبث این خدمت را ضایع نمی کند و بعد از دادن پول خلاف رسم و راهی که زحمت افزای خاطر همایون شود نخواهد کرد.

خامساً ولایت شهرزور و کوی و حریر از سه طرف به ساوچبلاغ و اردلان سرحدات کردستان و کرمانشاهان اتصال دارد، که مماتک محروسه سرکار شاهنشاهیست و یک طرف آن به محل اختیار وزیر بغداد متصلست، در هر راه آشوب و فسادی در آن ولایت و این طایفه بهم رسد از همان یک طرفست و بس. آن یک طرف درین اوقات که ابراهیم خان سرتیب و محمد پاشا تا حوالی موصل رفته اند و کرکوک و اربیل و پل سرخ غاشیه ارادت و اطاعت بر دوش کشیده اند وزیر بغداد نوعی از در خدمت و سازش در آمده است که تا حال دو سه بار آدم او نزد سرتیب و محمد پاشا آمده و از قراری که نوشته بودند جملگی کار آنجا رو برآه شده، اگر قبل از رفتن ما به سفر انشاء الله تعالی بطوری که منظور و مقصود اولیای دولت قاهره است کار بغداد و وزیر پیشرفت بهم رساند از آن طرف هم اطمینان حاصل می شود و آن هم در حکم ولایات محروسه شاهنشاهی خواهد بود و هرگاه پیشرفت بهم رساند عزمی که در کار بغداد و جهة همت و الانهمت سلطانیست در همین بهار و تابستان امر آنجا را اتمام خواهد کرد و اگر ناتمامی بماند در فصل پاییز، که به شرط حیات وقت مراجعت ما خواهد بود، انشاء الله قشلاق زمستان را در گرمسیر عراق عرب می توان کرد و بغداد را بالفعل از تصدق فرق همایون آن استعداد نمانده که تاب

صدمه لشکر جهان آشوب شاهنشاهی را بیارد.

سادساً عبدالله پاشا، که اکبر و اسن اولاد پاشایان بابانست، بامساوی هزارخانه از اصل ایل بابان، که اکثری از معارف و آقایان و اکابر می باشند، این جاست و با کمال احترام و اعزاز او رانگاه داشته ایم و نظر داریم که این روزها در حد و ساوچبلاغ بخش و تیولی به او بدهیم و چون هر کسی از اهل روزگار را به بیم و امید باید نگاه داشت این راه بیم محمود شاه خواهد بود و به این قاعده و اسلوبی که به این تفصیل عرض شد امیدواریم که عیب و نقصی در خدمت این طرف از غیبت و حضور ما روی ندهد. به فضل خدا و باطن ائمه اطهار متوکلیم و به امداد طالع اقدس همایون متوسل و آنچه تدبیر به خاطر ما رسیده به این تفصیل بیان کرده ایم و می کنیم و انشاء الله تعالی با تقدیر موافق خواهد شد و استدعا داریم که در هر یک ازین فقرات هر آنچه به خاطر عرش مظاهر برسد وحی و تنزیل به ارشاد و هدایت فرمایند و خطاب مبارک زودتر برسد که هیچ جزیی کاری بی اجازت و عرض شهریاری نشود.

بجزین دو نامه که به گمانم در جایی چاپ نشده است در منشآت قایم مقام نیز چند نامه درباره همین وقایع و جنگهای عباس میرزا با ترکان عثمانیست که قایم مقام از جانب وی به فتحعلی شاه نوشته است.

ثم نامهیه لهم کتیبیه و درگیراوه:

تاریخ اجتماعی و سیاسی ایران، در دوره معاصر، دکتر سعید نفیسی، چاپ: سعید نو، چپ دهم، پائیز ۱۳۷۶ش، جلد دوم، (از ۱۲۲۸ تا ۱۲۵۰ه)، (از ۱۸۱۳ تا ۱۸۳۴ز)، ص: ۳۰۵-۳۱۰

مدرسه فقهیه تبریز

حکم کتبی
 آنکه حاج آقا میرزا علی محمد صاحب کرامت و شایسته عفو و بخشش
 و ارادت و محبت همه و میرزا علی محمد صاحب کرامت و شایسته عفو و بخشش
 بود و بداند که قرار داد آنجا از جهت سزاوارت این بود که سواره بابان را طوری روانه کند که در دوم شهریور سال
 سعادت اثناف و الا برسد محال که در روز بیستم و نهم دست سواره برسد و سواران مطعنا
 و اصلا از آمدن آنها اثری ظاهر نشود از آن جایگاه که دعوی اراضی و اراضی مدافعه میکنند
 در پیش وقت به حکام چهار بار بفرستد تا به حال سواره خود را متوافق نموده که فرموده بود و در آن
 باشد و با نیت سواران استعدا از آن بگذرند و اینگونه تا به وقت آن جایگاه حاصل می‌گردد
 در وقت آنجا که برای آن قدم این خدمت که به نفع دنیا و هم مزید استحکام دین آن جایگاه
 خود داری کند و بگوید در ششم آنجا که مرکب معبود و الا انشاء الله تعالی از تبریز حرکت بخند فرین
 بعد از رکاب نصرت اثناف آید و سواره بابان که سواره از آمدن آنها اثری نباشد جایگاه
 حکم فسیح را مانور نزد آن جایگاه فرموده و متعجب می‌آید که اگر آن جایگاه سواره تعهد می‌خورد و خود
 فرستاد و وصول حکم و ضامن و در دو جایگاه در راه دهم شد و غرض کند که با نیت سواران
 عازم در وانه رکاب و الا شوند و هرگاه بخواهد آن جایگاه عذری بهم رسیده باشد البته قابل تحمل است
 فکرم مشورت سرکار را از آنجا که بر این معطل کرده و دانه رکاب و الا سواره و دهم رسیده باشد
 فی شهر ۱۲۴۲ هجری قمری

حکم کتبی
 آنکه حاج آقا میرزا علی محمد صاحب کرامت و شایسته عفو و بخشش
 و ارادت و محبت همه و میرزا علی محمد صاحب کرامت و شایسته عفو و بخشش
 بود و بداند که قرار داد آنجا از جهت سزاوارت این بود که سواره بابان را طوری روانه کند که در دوم شهریور سال
 سعادت اثناف و الا برسد محال که در روز بیستم و نهم دست سواره برسد و سواران مطعنا
 و اصلا از آمدن آنها اثری ظاهر نشود از آن جایگاه که دعوی اراضی و اراضی مدافعه میکنند
 در پیش وقت به حکام چهار بار بفرستد تا به حال سواره خود را متوافق نموده که فرموده بود و در آن
 باشد و با نیت سواران استعدا از آن بگذرند و اینگونه تا به وقت آن جایگاه حاصل می‌گردد
 در وقت آنجا که برای آن قدم این خدمت که به نفع دنیا و هم مزید استحکام دین آن جایگاه
 خود داری کند و بگوید در ششم آنجا که مرکب معبود و الا انشاء الله تعالی از تبریز حرکت بخند فرین
 بعد از رکاب نصرت اثناف آید و سواره بابان که سواره از آمدن آنها اثری نباشد جایگاه
 حکم فسیح را مانور نزد آن جایگاه فرموده و متعجب می‌آید که اگر آن جایگاه سواره تعهد می‌خورد و خود
 فرستاد و وصول حکم و ضامن و در دو جایگاه در راه دهم شد و غرض کند که با نیت سواران
 عازم در وانه رکاب و الا شوند و هرگاه بخواهد آن جایگاه عذری بهم رسیده باشد البته قابل تحمل است
 فکرم مشورت سرکار را از آنجا که بر این معطل کرده و دانه رکاب و الا سواره و دهم رسیده باشد
 فی شهر ۱۲۴۲ هجری قمری

بسم الله الرحمن الرحیم
 این سند منسوب به حضرت علی بن ابی طالب علیه السلام است که در روز شنبه ۲۷ شهریور ماه ۴۲ هجری قمری در شهر ری صادر گردید.
 در این سند آمده است که بنده منیر بن محمد بن علی بن ابی طالب علیه السلام را به همراه خانواده و اموال خود به شهر ری فرستاد و از او خواست که در آنجا بماند و در راه خود هیچ‌کس را همراه نگیرد.
 همچنین در این سند آمده است که بنده منیر بن محمد بن علی بن ابی طالب علیه السلام را به همراه خانواده و اموال خود به شهر ری فرستاد و از او خواست که در آنجا بماند و در راه خود هیچ‌کس را همراه نگیرد.
 این سند در روز شنبه ۲۷ شهریور ماه ۴۲ هجری قمری در شهر ری صادر گردید و در آنجا امضا و مهر شده است.

نامه عبدالله بیگ متصرف سلیمانیه به خلیل کامل پاشا والی ارزنة الروم

موضوع: اختلافات مرزی

تاریخ: پنجم جمادی الآخر ۱۲۵۸

سلیمانیه متصرفی عبدالله بیگدن صوب

چاکری به ورود ایدن شقه سیدر.

غلامان و امید گاه

که مقدم از توجه نمودن والی سنندج و محمود پاشا به سرحد ولایت شهرزور و دست درازی ایشان بدین حدود [....] ۱ عرض حضور ساطع النور حضرت آصفانه نموده بودیم. تفصیل این اجمال آنکه رضاقلی خان^۲ والی سنندج برای نصب محمود پاشا در سلیمانیه با جمعیت تمام از سنندج برخاسته کوچ بر کوچ تا به سرحد شهرزور رسیده و از هر طرف بنای آشوب و شورش نهاده، من جمله از طرف کلنبر که اصل مقرر حکمرانی محکام شهرزور بوده، لشکر اورامان را فرستاده محالین کلنبر و البچه را ضبط و تصرف نموده و از جانبی دیگر محالین قزلجه و طره طول که اشبه و اعلی ترین محلات شهرزور است به حیطة تصرف درآوردند و محالین سیول^۳ و آلان^۴ نیز متصرف شدند و آدم خود را بر سر محلات متصرفه گذاشته به امر حکومت مقرر داشتند. چون کار بدین درجه رسید پای بیگانه داخل ملک محروسه شاهانه شد، غلام چار و ناچار از قصبه سلیمانیه برخاسته به عزم محافظه سرحدات متوجه شهرزور شدیم و حاجی حسین آغای اندرونی ولی النعمی را از طرف عالیجاه، اخوی حاجی محمد آغای سابق میرآخور به نزد والی مشارالیه فرستادیم که این گونه حرکات و معاملات که به ممالک محروسه شاهانه می نمایند، محضاً خلاف مشروط و قانون بین الدولتین است. هرگاه فی الواقع از طرف امنای دولت خودشان حجتی در دست دارند، ابراز و اعلان نمایند که ما هم در چاره کار کوشیده باشیم و گرنه، دست از این حرکات برداشته، قضایای متصرفه را بجا گذاشته برگردند. والی مشارالیه حرف حسابی را قبول ننموده، دلیرتر و خیره تر و به کثرت و ازدحام لشکر خودش مغرورتر و به زعم خودشان غلام را از غلبه و ازدحام لشکر خود هراسان و ترسان دانسته بود، دومنزل دیگر پیشتر آمده تا به حد پنجمین که محلی است از محلات شهرزور، نصب خیم نموده و از این بیخبر بود که غلام از بازخواست حضرت شهریاری و عتاب حضرت داوری احتراز می نماید، نه اینکه از وفرت و کثرت ایشان بیم خواهم نمود. غلام باز از غایت خزم و دوراندیشی، آهسته آهسته منزلی را دومنزل و سه منزل ساخته تا به اول محال قزلجه رسیدیم که

شاید دست جبر و تعدی را از ملک محروسة شاهانه کوتاه دارند و محالات متصرفه را بگذارند و برگردند، فایده‌ای نبخشید و به جایی نرسید. همان روز که غلام به منزل قزلجه رسیدم، آن شب والی مشارالیه هزار نفر سواره به سرکردگی امان‌الله خان، پسرزاده محمدرشیدبیگ، که از بزرگان خاندان کردستان است، برای نصب محمودپاشا بر سر سلیمانیه همراه پاشای مشارالیه فرستاده و هفتصد نفر تفنگچی به سرکردگی قبادبیگ، فرزندش خود از راه جبل به دربند که از عقب او اردوی غلام واقع و جای بغایت سخت و سنگلاخ بود، فرستاده که سرراه از لشکر غلام بگیرند، زیرا آن راه معبر اردوی چاکری بود و خودش نیز غلام را جزء لاشی و شیرذمه قلیله دانسته با جمعیت تمام مقداری پنج شش هزار سواره و یک طابوره نظام برخاسته بر سر اردوی غلام آمده و اینهمه اهتمام برای اینکه شاید جمعیت غلام متفرق و پریشان و کار ایشان که نصب محمودپاشا باشد، به وجه اسهل به سامان برسد، جنگ و محاربه را لاعلاج گردنگیر غلام نمودند. متوکلاً علی الله به مقابله و مدافعه برخاستیم و در قرب اردوی خودمان تلاقی فریقین واقع شد. بعد از نیم ساعت و سه چارک گیر و دار طرفین به مصداق آیه کریمه کُمْ مِنْ فِیْهِ قَلِیلَةٌ غَلَبَتْ فِیْهِ کَثِیرَةٌ بِإِذْنِ اللّٰهِ با توفیقات الهی و امداد روحانیت خصوصیت رسالت پناهی و میامن انفاس عیسوی اساس حضرت الهی و حسن انظار بانوار ولی النعم دام مادام العالم، باوجود قلت ما، و کثرت ایشان در میدان جنگ و جدال تاب مقاومت نیاورد و میدان را گذاشته و روی به وادی هزیمت نهادند. قریب به نیم ساعت تعاقب نموده و برگشتیم. باوجود جای جنگ و محاربه، از عراق ما بود، از نیم ساعت زیادتر تعاقب ننموده و برگشتیم، مبدا از حدود و سنور بگذریم و هم قبل از محاربه همگی عساکر را تنبیه نموده بودیم که اصلاً از حدود و سنور نگذرند. همان شب در جای محاربه مانده، صبح زود به عزم بازگرفتن قصبه سلیمانیه از دست امان‌الله خان و محمودپاشا، عنان را منعطف نموده، عازم سلیمانیه شدیم. قبادبیگ مومی‌الیه که سرراه از ماها گرفته بود، از شنیدن شکست والی فرار را اختیار نموده و محمودپاشا و امان‌الله خان که بر سر سلیمانیه رفته بودند، از استماع عودت غلام که خبر شکست والی قصبه را کلاً از اصناف و رعایا و خدمت کار و ملت ثلثه و قریه‌های قریب قصبه را نهب و غارت و چند نفر به غیرحق قتل نموده و هر اموال و اشیای غارتی قصبه و قریه‌ها به قطارهای آقایان و نوکران و الاغهای قاطرچیان قصبه و به عوامل و مواشی قریه‌ها حمل کرده و برداشته، شهریار و حضرت داورى حزم و احتیاط کرده، به عقب ایشان نرفتیم. زیرا البته لازم بود که پا به سنور ایشان بگذاریم. آن هم بی امر و اراده آصفانه غیرممکن بود. دست از این قدر اموال و اشیاء و قاطر و مادیان و رمه و گله برداشته، تعمیش نرفتیم و محلات شهرزور که متصرف شده بودند، همگی تاخت و تاراج و یغما نموده و از مرد و زن چند نفر را به قتل رسانیده و مقدار سه صد خانوار را کوچانیده به طرف بانه^۷ فرستاده و غلام که به قصبه سلیمانیه رسیدم مملکت ویران شده و تاخت و تاراج

گردیده، غیر از قوناغهای^۸ از همه چیز خالی چیز دیگر نیافتیم. ضرر و خسارتی که این دفعه از رضاقلی خان والی سنندج به سلیمانیه و محلات شهرزور رسیده، شرح آن ممکن و متصور نیست. امری است متعذر و متعسر. زیاده از حد افزون به عرصه تلف رسیده، باقی اراده از حضرت من له الکرم است.

پنجم جمادی الآخر سنه ۵۸۰ هـ

توضیحات:

- (۱) یک کلمه خوانده نشد.
- (۲) رضاقلی خان اردلان، پسر ارشد خسروخان، در سال ۱۲۵۰/۱۸۳۴، در ده سالگی، برمسند حکومت استقرار یافت؛ و تا سال ۱۲۶۴/۱۸۴۸، چهار بار حکومت کردستان را در دست داشت.
- (۳) سیول، در تصرف کشور عراق است.
- (۴) آلان، در تصرف کشور عراق است.
- (۵) طابور (در اصل: طابور) سپاه مرکب از هزار نفر را گویند. قاموس ترکی.
- (۶) بقره ۲/۲۴۹.
- (۷) بانه، شهری در ۶۶ کیلومتری جنوب غربی سقز.
- (۸) قوناغ (ترکی) مهمانسرا، خانه، اقامتگاههای حکومتی. قاموس ترکی.

هـ بایگانی نخست وزیری استانبول، مسائل مهمه ایران، ش: ۱۰۶۲ برگ ۵.

جناب ابوالفتح محمد بن ابی طالب
خداوند ارشد و بزرگوار

روز قدر و منزلت شب است عید انبیا که در این روز شما را در کتب

بالا آورده اند و شما را در این روز فرستاده اند و در کتب

در این روز در این کتب در این روز در این کتب

فراوان آمده است و در این کتب در این روز در این کتب

در این کتب در این روز در این کتب در این روز در این کتب

در این کتب در این روز در این کتب در این روز در این کتب

در این کتب در این روز در این کتب در این روز در این کتب

در این کتب در این روز در این کتب در این روز در این کتب

در این کتب در این روز در این کتب در این روز در این کتب

شاه در طهران و تبریز به کارسازی مهمات توپخانه و امورات سفر مشغول است و شهرت داده بر سر بغداد خواهم رفت ولیکن در هیچ جا لشکر جمع نشده و تاجران عجم التماس به قاپوی شاه برده اند. شش ماه مهلت باشد تا در جمیع ممالک روم تاجران و اموال خود خلاص نماییم. گویا شاه قبول نکرده است. از تقریر آدمی آمده وکیل پادشاه که در تبریز از روی مشروط نشسته است همین اخبار را عرض والی ارز روم کرده و اشاره کرده است که آن ولی نعمی را مطلع نماید حاضر و مهیا باشد و از طرف افغان به تازگی کامران شاه لشکر تعیین کرده است. قلعه در سرحد عجم گرفته و اهالی قلعه را همگی کشته و شاه عجم مقدار وافر عسکر بدان طرف تعیین نموده است. خلاف نیت و حرکت شاه از تقریر تاجران و اهالی عجم از تحریک مسقوف است، نه از سبب جنگ بابان با والی سندج و حاکم بابان با توابعش از سواره و نظام مستعد و آماده می باشند و طایفه هموند در بازیان فی مابین سلیمانیه و کرکوک می باشند، راحت نشسته اند. لازم دید مراتب عرض شد. امرکم اعلی و ارفع، هفدهم جمادی الآخر ۱۲۵۸.

مهر: بکر ابن محمد
و از طرف حاکم بابان عبدالله بیگ عبدالعزیز آغای محمود مصرف تدارک دیده، باید بدین زودی عازم حضور مزحمت دستور گردد و شرایط عبودیت در خدمت ولی نعمی و اولیای نعم والی بغداد حاجی محمد نجیب پاشا بجا آورده باشد. این قدر، اخبار دستگیر شده بود به عرض عاکفان دربار معدلت مدار رسانیدم. علی التحقیق عجم به کارسازی مشغول می باشند. ان شاء الله تعالی نادم خواهند شد. امرکم اعلی و ارفع و امجد. *

توضیحات:

(۱) ساوجبلاغ، مهاباد امروزی.

(۲) خوانده نشد.

(۳) حسن جهان خانم مشهور به «والیه خانم» بیست و یکمین دختر فتحعلی شاه قاجار است.

* بایگانی نخست وزیری استانبول، مسائل مهمه ایران، ش: ۱۰۶۵، برگ ۹.

نامه محمدخان زنگنه امیرنظام به محمد رشیدپاشا^۱

موضوع: تعرضات مرزی

تاریخ: ۱۲۴۵

هوالله تعالی شأنه

همواره وجود مجدد آموز جناب ائیهت و رفعت مآب، نبالت و جلالت نصاب، فخامت و مناعت اکتساب، شہامت و بسالت انتساب، نظام آموز امور، مروج مہام جمہور، سمو القدر، علو الامر دبیر صائب تدبیر، مشیر روشن ضمیر، دستور فرخندہ طور، مکرم دوستان استظهار، معظم محبتان نواز، مفخم از نعماء جهان محفوظ، و از مکارہ زمان محفوظ باد.

بعد از شرح مراسم اشتیاق، بر ورق یگانگی و وفاق می نگارد کہ بحمدلله و المته رابطہ دوستی و اتحاد فی مابین دو دولت قوی بنیاد، از ہر جہت کامل و قاعدہ یکجہتی و مسالمت از ہر حیث ظاہر و حاصل است. شکر این نعمت عظمی و مہبت کبری امنای دولتین و رجال شوکتین، در ہمہ حال لازم و واجب می باشد، اقتضای مواحدت حاصلہ بین الحضرتین و مہر و مودت واقعہ بین الجانبین لازم است کہ دوستان آن جناب را کہ بہ حکم دولت بہیہ عثمانی نظم امور ولایات کردستان را پیشنهاد ساختہ، بہ عمادیہ^۲ آمدہ اند. از مأموریت خود آگاہ و مخبر و از اوضاع واقعہ مطلع و مستحضّر دارد.

آن جناب خود می دانند کہ، محمدبک در جزو توابع پاشایان بابان مرد کدخدامنشی بود و بہ ہیچ وجہ اسم و رسمی نداشت بہ واسطہ ضدیت پاشایان و مشغولیت ایشان بہ یکدیگر فرصت یافتہ، بنای جسارت گذاشت. جمعیتی منعقد ساختہ کبوی و پل سرخ و اربیل و پارہ ای از محالات حریر و شہرزور و اکثری از دہات لایجان^۳ مکری را تصرف نمود، کسی پیچیدہ او نشدہ رفتہ رفتہ شہرتی کرد و صاحب اسمی شد. حیلہ و تزویرها^۴ نمودہ بر سر عمادیہ رفت و تصاحب نمود. سہ سال بیشتر کہ دوستان در آذربایجان نبود و بہ حکم خاقان رضوان مکان بہ سفر عراق رفت^۵ بہ محالات ساوجبلاغ^۶ مکری قشون فرستاد خسارت بی حد رساندہ، محال سردشت^۷ را متصرف شدند. بعد از مراجعت از سفر عراق قشون بہ تأدیب او تعیین کرد. جمعیت او را بہ جنگ و جدال از آن محال بیرون نمودہ داخل جاہای متصرفہ او شدند. و قلعہ مشہور بہ دربند، و پارہ ای قلاع دیگر را خراب و بایر ساختند. و ارادہ آن بود کہ، کارش بالمزہ تمام شود. شدت سردی هوا و بعضی قضایا کہ در آن سال اتفاق افتاد عایق آمدہ قشون مأجورہ بہ حکم و اشارت دوستان معاودت

نمودند. سال گذشتہ نیز کہ دوستان چندی در عراق ملتزم رکاب شاہنشاه جمہاہ روحنا فداه بود ہفت و ہشت ہزار قشون بہ محال مرگور^۸ فرستاد. قریب چہل ہزار تومان مال غارت شد و چہارصد نفر از نفوس — محترمہ مسلمین — ذکوراً و انثاء بہ قتل رسید و چند نفر آیرملو کہ از جملہ مہاجرین ایروان و در مرگور متوقف اند، بہ رواندوز^۹ بردند کہ در آنجا محبوس و معذب اند و اکثری از آنها کہ بالفعل در رکاب اقدس ملتزم اند، عیال و نسوان ایشان را کشتہ اند. این خبر بہ عرض شاہنشاه اسلام پناہ رسید بہ غایت متأثر و متغیر شدند. آتش مہر و غضب در کانون ضمیر مبارک اشتعال یافتہ تأدیب او و تلافی اعمال صادرہ و خونخواہی مسلمین را بہ عہدہ کفالت دوستان محول فرمودند.

بعد از ورود [بہ] آذربایجان علی العجاہ اقدام این امر با انجام خدمات دیگر مقدور نگردید. حالا کہ آنها فیصل یافت و فراغت بہ ہم رسید، فرصت عزیمت بہ ہرجا و ہرکار ہست و تہیہ و تدارک آن از توجہ و التفات اعلیحضرت — ظل اللہی ایداللہ شوکتہ — حاضر و موجود می باشد. دوستان برای نظم امور بہ سرحدات آذربایجان خواہد رفت. نظر بہ مأموریت خود لازم است کہ ان شاء اللہ بہ مشیت و خواست جناب باری — عزاسمہ — بہ انہدام بنای شرارت و فساد او پرداختہ تلافی اعمال او را بکنند.

دفع و استیصال خائن دین و دولت بہ چاکران ہردو حضرت، از واجبات است. آن جناب کہ از آن طرف مأمور شدہ تشریف آورده اند دوستان ہم از این طرف عزم و اقدام نمایند کہ، بہ معاونت یکدیگر مادہ فساد او بالمزہ قلع و قمع بشود. و من بعد اسمی از او در دو دولت مذکور نشدہ، رعایا و برایای مملکتین از مضرت او آسودہ و ایمن باشند. ہرگاہ آن جناب تعیین قشون را از این طرف مصلحت دولت بہیہ ندانند و خود بہ تہایی بہ دفع او پردازند بہ حکم اتحاد دولتین لازم است دوستان را بہ جہات چند اطمینان قلبی بدهند:

اولاً از اضمحلال و استیصال او بہ نحو کامل.

ثانیاً، از امن آن سرحدات کہ من بعد این طور امور رو ندد و تعرض بہ رعایای دولت علیہ نرسد.

ثالثاً، از رسیدن چہل ہزار تومان و دیہ خون مسلمانان.

رابعاً از استخلاص محبوسین کہ بالفعل در رواندوز ہستند.

خامساً، کوتاہ داشتن دست تصرف او از قراء لایجان مکری و غیرہ، سند مہور و مضبوط دولتی مشتمل بہ قیودات خمسہ مزبورہ بسپارند کہ در ہر دو دولت علیہ مستمسک دوستان بودہ، مورد بحث و ایراد نشود. و بر وفق صوابدید آن جناب معمول آید.

جناب مجدد مآب، مناعت نصاب، فخامت اکتساب، ایلچی بزرگ مکرم معظم دولت بہیہ

مراسله [ای] که به‌جناب امیر نظام نوشته شده
فی شهر ربیع الثانی سنه ۱۲۴۸

درین وقت که حامل روانه بود به‌تحریر این صحیفه پرداخت
و ضمناً اظهار می‌شود که درین ولا مذکور شد که نواب فریدون میرزا
به‌عزم تادیب میر رواندوز^{۲۲} نهضت آرای سمت مراغه و سلدوز است.

بنابه‌اتحاد دولتین علیتین مصلحت مخلص این است که هرگاه نواب
معزی‌الیه با خود آن‌جناب به‌عزم تنبیه میرمزبور نهضت‌فرما می‌باشید،
بعد از آن که تنبیه و تادیب او به‌عمل آمد و او را و سپاه او را از خاک
آذربایجان و آن صفحات بیرون نمودید و دوانیدید، سپاه نصرت
همراه والا از خاک متعلقه به‌دولت بهیة ایران نگذرنند و تجاوز جایز
ندارند، چرا که مخلص به‌ایلچی دولت خود متوقف اسلامبول نوشته
که مراتب ارتکاب این حرکت خلاف میر را خدمت سلطان عرض
نماید که فرمانی صادر و میر را ازین حرکت مخالف منع نماید.
هرگاه بعد از این که مراتب مقروع سمع شریف سلطان گردید و مانع
نشدند و او را تادیب نفرمودند آن‌وقت راه حرفی و گله و شکایتی
ازین دولت نخواهد بود. البته اگر نواب والا تشریف برده‌اند، بعد از
مطالعه شرح مزبور را ارسال حضور والا و آن‌جناب هم شرحی
معروض دارند. درین خصوص زیاده چه‌زحمت.

عثمانی به دارالسلطنه تبریز تشریف آوردند. ملاقات یکدیگر به کرات اتفاق افتاد. از خیرخواهی و
صلاح‌اندیشی و ارادت ایشان به هردو دولت ابد مدت زاید الوصف محظوظ و مشعوف شد. تا به حال
سفیری به این حسن اخلاق و افعال و خوبی اطوار و احوال به دولت قاهره ایران مأمور نشده بود،
بناءً علی‌هذا در این خصوص مکالمه بسیار با ایشان شد. تقریرات و محاوراتی که فی مابین
دوستدار و ایشان گذشته، مبسوطاً و مشروحاً به آن‌جناب خواهد نوشت. و همین صحیفه مودت لفیفه
نیز به استحضار ایشان مسطور آید، بسیار طالب می‌باشد. که، این خدمت به موافقت جانبین صورت
انجام و اختتام یابد. در حقیقت خدمتی است [که] به هردو دولت تعلق دارد سعی در انجام آن از
امنای هردو شوکت‌مدوح و مستحسن است. العاقبه بالخير والعافیه والسلامه.
مهر در پشت نامه، سجع مهر: اقْرَؤْهُ اَمْرِي اِلَى اللّٰهِ عَبْدُهُ مُحَمَّدٌ.

روی پاکت نامه:

جناب مجدت و نجدت نصاب، شهامت و بسالت مآب، فخامت و نبالت اکتساب، جلالت و
مناعت انتساب، ناظم الامور بالفکر الثاقب، کامل مهام الجمهور بالرأی الصائب، علو الامر
سمو القدر، دبیر بی عدیل و نظیر مشیر مشتری تأثیر، دوستان استظهار، مفخم محبان نواز، مکرم معظم،
محمد رشید پاشا — دام مجده العالی — مطالعه فرمایند. *

توضیحات:

- (۱) محمد رشید پاشا از بیست و دوم رجب ۱۲۴۴/ بیست و هشتم ژانویه ۱۸۲۹ لغایت بیست و هشتم
رمضان ۱۲۴۸/ هیجدهم فوریه ۱۸۳۳، به مدت چهار سال و بیست و یک روز، صدراعظم دولت عثمانی بوده
است. ر. ک. ۶۰، ۷۴. *Izahli Osmanli Tarihi Kronolojisi*
 - (۲) عمادیه در هشتاد کیلومتری شمال موصل قرار دارد. بنای آن را به عمادالدین زنگی، مؤسس دولت
اتابکیه، نسبت می‌دهند. قاموس اعلام.
 - (۳) لایجان = لاهیجان، نام یکی از دهستانهای بخش حومه مهاباد است.
 - (۴) در اصل: تذویر.
 - (۵) ساوجبلاغ نام قبلی مهاباد بوده است.
 - (۶) سردشت: واقع در جنوب باختری مهاباد.
 - (۷) مرگور: از دهستانهای بخش سلوانا، شهرستان ارومیه، واقع در مرز ایران و عراق.
 - (۸) رواندوز در ۱۳۵ کیلومتری شمال شرقی موصل قرار دارد. قاموس اعلام.
- * بایگانی: دست‌ویزی استانبول، خط همایون، ش: ۳۶۵۰۹.

ثبت رقم نواب نایب السلطنه

عالیجاه بلند جایگاه، فطانت و کیاست همراه، شهادت و فخامت آگاه، بسالت و نبالت اکتناه، عمده‌الاعظم العیسویه، مستر کمبل ایلچی دولت بهیه انگلیس به توجّهات خاطر والا مخصوص بوده بداند که چون مابین دولتین بهیتین ایران و انگلیس هنگامه موافقت بهمدی گرم شده که از حد دوستی تجاوز کرده بهمرحله یگانگی رسیده است، لهذا شایسته آن است که واقعات اتفاقیه این دولت و این مملکت را از روی کمال یک جهتی به آن عالیجاه که ایلچی دولت بهیه انگلیس است اظهار کنیم. قبل ازین گزارش قلعجات قوچان و شیروان و رفع خودسری اکراد خراسان را مرقوم داشته بودیم، بعد از فراغ از کار آنها که مراجعت به اراض اقدس نمودیم، چون اعلیحضرت همایون شاهنشاه ظل الله روحافدا، هنگام شرفیابی ما در اردوی ده کرد اصفهان حکمی مخصوص فرموده بودند که بازار برده فروشی سرخس برچیده و رسم بیع و شرای اسیر در مملکت شاهنشاهی برانداخته شود، جرأت نکردیم و طاقت نیاوردیم که زیاده از دو روز مکث و توقف نمائیم، صبح روز سیم با سه هزار سوار جرار و هزار سرباز تفنگچی یابودار، متوکلا علی الله، از شهر برآمده و در مدت یک شبانه روز سی فرسخ راه رانیدیم. و چون ملترمین رکاب به هرچه مال و دواب که در عرض راه بود مطلقاً التفات نکردند، چنان تا لب رود سرخس رسیدیم که هیچ خبر به مردم شهر سرخس نرسیده بود. پس ملاحظه رحم و رأفتی که حق سبحانه و تعالی در طبع کریم شاهنشاه جمجاه روحنا فداء تعبیه کرده، بر خود فرض کردیم که ابتدا به استمالت ترکمانان سالور کوشیم و کار آنجا را بی آن که دولشکر درهم آویخته و از هر طرف خونی ریخته شود بگذرانیم.

حاکم آنجا از بی آدمی تاب نیاورده، قلعه آنجا را تصرف کرده. به مجرد وصول این خبر نواب امیرزاده اعظم دو فوج افشار و جمعیت مکرری که به قدر سه هزار نفر می شد مامور به تنبیه او فرمودند.

همچنان که پیشتر خدمت جناب آصف الدوله نوشته بودم بعد از ورود قشون منصوره و توپخانه مبارکه به آنجا اول طوایف اکراد بلباس و بیران که از عشاير معظم او بود تاخت و تاراج نموده و بعد بر سر قلعه سردشت رفته، ده روز قلعه را محاصره کرده توپ بسیار زده. شب یازدهم قلعه را به یورش تسخیر کرده، برخی از جمعیت رواندوز را به قتل رسانده و برخی دستگیر شده و بعضی فرار کرده. و بعد از آن عالیجاه مقرب الحضرت العلیه محمدخان سرتیپ به آن جمعیت و سربازان خوئی و دو دسته از فوج بهادران و سربازان قرا داغی و سواره اکراد و غیره با هشت عراده توپ و خمپاره مامور و روانه رواندوز شده است. و از آن طرف وزیر بغداد هم سه چهار عراده توپ و دو هزار جمعیت از ضابطه و غیره به همراهی سلیمان پاشا بر سر او فرستاده که مشارالیه [را] تنبیه نمایند.

هرگاه نواب امیرزاده اعظم او را مخالف و روگردان دولت عثمانی نمی دانستند، قشون مامور خاک روم نمی فرمودند، اما این نادرست روگردان هردو دولت است. این که شما به ایلچی متوقف اسلامبول این مطلب را نوشته اید که به امنای دولت عثمانی حرف بزنند، بسیار خوب کرده اید، لکن اگر این عمل او را کارگران حضرت ولی النعمی متحمل می شدند، فردا که از آن طرف فراغتی حاصل می نمود جسارت دیگر می کرد هوار زمستان می شد، استعداد دیگر و زیاده تر برای دفع او لازم و وجوب کلی بهم می رسانید. پس در این صورت بهتر این بود که درین وقت دفع او را کرد. زیاده چه نویسند، متوقع است همه روزه مهمات را قلمی دارند.

دولت
دردم
اراد
ملکت

به اینجانب معلوم است که اسنان دولت سینه انکیز بسیار مشتاق اند که اسوانی که مشتق بر ملت
ملوک افند و با یکی دولت نژد و در وقت لزوم تنه بخند و در اینها لشکر کشی لازم کرد و در آن کارها
بیم متفق شده و رخ آن سینه نماید و قبله عالم هندو وانی و الهی کیسب بر نظم و اسنان دولت تاهد و این
فرصه اند جنب بر نظام مسمی اکمل قبله عالم ترشیت و در تنقیر می کیسب شید و پشا و سر کوار سینه ادرم و پشان
ارسان نژد و اند که با حق افواج تاهد و دولت بر مداند و ز که کر کرده سفندان و راه زمان است و ملکت
در پاشه عظیم القدر و خلیف و مشورش نژد است و در این طبع و قع نژد و در ده کار زین براناز و در فری
که نوبت با لیز دولت سینه انکیز که در اسنان ادرم متوقف است برسد که جنب شید پاشا عاید و اگر ز و ان کنت
بسیار نژد و در ده کار نژد که معلوم است که بسی و دهانی و نژدی و رخ او خواهد شد و در اسنان انکیز نژد
هزم و است که با لیز پاشا شین صاحب دارمان و در ده شید پاشا ناید بجزه مسمی طلب اوله انکیز نژد
و کز حق و در بر شید پاشا تنبیت و مبدک و در کور طلب دوم انکه اراد و در است مطلع و مستقر که در کیم انکیز
چون اینها با لیز شاد و لیز با نچ اودی مشغول جدد کردن ان که بی بود و در نخت و انان که بر ملکت قبله نام
بود و در مشغول و این است مطلع و نخت شید پاشا از این اسانات کز و مطلع که مانده و چون با لیز شین سینه
نژد و در مشغول این در دولت اجابت است و در غیر که انان برسد و در دیت خواهد بود و در غیر که انان برسد و در دیت

در اسنان کز و لک و انشای

The Secretary

با لیز شین با لیز محبت و نخت شاد و در مشغول و در دیت و در غیر که انان برسد و در دیت

نامه عباس میرزا^۱ به داود پاشا والی بغداد

موضوع: مسائل مرزی

تاریخ: محرم ۱۲۳۹

نمونه فردرهای محرومی عباس

جناب مجدت و نجدت نصاب، جلالت و نیالت مآب، فخامت و شہامت انتساب، نظام آموزامون مروج مهام جمہور مشیر مشتری نظیر صائب تدبیر، زبده الولاۃ الفخام، عمدة الوزراء العظام، داود پاشا^۲ وزیر دارالسلام بغداد: باہ اعلامات مشفقانہ مخصوص می داریم کہ

سابقاً مصحوب تاتار بہ آن جناب مرقوم داشتہ بودیم کہ عالیجہ مقرب الخاقان میرزا محمدعلی را برای تتمیم شرایط مصالحہ دولتین مأمور نزد آن جناب نمودہ ایم. آن جناب ہم بہ عالیجناب زبده الفضلاء، ملا عبد العزیز اظہار کردہ بود کہ عالیشان محمدآقای باش مصاحب را روانہ خواہد نمود. حال، کہ هنوز عالیجہ میرزا محمدعلی بہ آنجا نرسیدہ و محمدآقا بہ اینجا نیامدہ است، بہ عرض ما رسید کہ قشون اربیل^۳ و حیطہ و عرب بہ امداد محمدپاشا رسیدہ و تعرض بہ کوی^۴ و حریرہ در نظر ہست. اگرچہ با درایت و کفایتی کہ بہ ما از آن جناب معلوم شدہ این طور امور و اخبار را متلقی بہ قبول نداشتہ و باور نکردہ ایم، لکن برای استحکام امر و اطمینان قلب عالیشان عقیدت نشان، سعیدبیک، غلام سرکلر^۵ را بہ چاپاری روانہ و مرقوم می دلریم کہ بہ نحوی کہ ما بعد از مصالحہ از این طرف قدغن نمودہ ایم کہ خصام و فتنہ در نیام باشد. آن جناب ہم از آن طرف قدغن کند کہ تا ورود عالیجہ میرزا محمدعلی، احدی پا از دایرہ بیرون نگذاردہ هیچ کس از جای خود حرکت نکند و علم شَر و فساد از هیچ طرف بر پا نشود، تا عالیجہ مشارالہ نزد آن جناب وارد شود و تتمیم امر سفارت خود نماید. بعد از آن، ہر طور بہ امر و اشارت ما و اذن و اجازت دولتین علیتین در میان آن جناب و عالیجہ مشارالہ گفتگو شد و بہ امضای امنای دولتین علیتین رسید، سرحدداران طرفین از آن قرار رفتار خواہند کرد؛ و احدی را نمی رسد کہ امری کہ میان دو دولت بزرگ مہود شد و ممضی گردید، تخلفی از آن کند. باید آن جناب از ہمین قرار رفتار نمودہ بہ وصول این رقمہ عنایت ضمیمہ بہ اطراف قدغن کند کہ هیچ کس حرکتی خلاف صواب نکرده مصدر امری ناشایست نشود. اگر بعد از رسیدن این پروانہ^۶ مرحمت نشانہ رفع این مقولہ امون کہ منہج مفسدہ و شَر و شور است، نشود و از آن طرف اقدام و جسارتی بہ ظہور رسد، بر امنای دولتین و خلائق خاقین معلوم و مشخص خواہد شد کہ مفسدہ جوئی از آن طرف ظاہر شدہ است؛ و بہ فضل و عنایت الہی، از طرف قرین الشرف دولت قاہرہ باہرہ سلطانی آنچه مقدور و مقدر

است بہ منصفہ ظہور خواہد رسید؛ و نتیجہ این عجلہ و پیشدستی، کہ از آن طرف ظاہر شود، نظیر آن خواہد بود کہ در امر مندلجین^۷ افتاد.

تحریر اُفی شہر محرم الحرام سنہ ۱۲۳۹. ۵

توضیحات

(۱) عباس میرزا نایب السلطنہ، چہارمین پسر فتحعلی شاہ، در چہارم ذی الحجہ ۱۲۰۳/۲۷ اوت ۱۷۸۹ متولد شد؛ و بنابر وصیت آغامحمدخان قاجار، کہ مادر ولیعہد ایران بایستی از خاندان قاجار باشد، عباس میرزا، با آنکہ چہارمین فرزند فتحعلی شاہ بود، بہ ولیعہدی انتخاب شد (۱۲۲۳/۱۸۰۸)؛ و بہ ہمراہ میرزا عیسی قائم مقام و بہ سرداری ابراہیم خان سردار قاجار بہ حکمرانی آذر بایجان مأمور گردید؛ و از این زمان، تبریز ولیعہدشین قاجار شد. در طی جنگہای خونین ایران و روسیہ، یعنی سالہای ۱۲۱۸/۱۸۰۳ تا ۱۲۲۸/۱۸۱۳ و ۱۲۴۱-۱۸۲۶ تا ۱۲۴۳/۱۸۲۸، جانفشانیہا کرد و آشوبہای داخلی در خراسان، یزد، کرمان را سرکوب نمود (۱۲۴۶/۱۸۳۰-۱۲۴۹/۱۸۳۳). برای آشنائی نمودن ایرانیان با علوم و فنون غرب عدہ ای را بہ اروپا فرستاد و سرانجام در چہل و پنج سالگی، در دہم جمادی الآخر ۱۲۴۹/۱۸۳۳، در مشہد در گذشت. دایرۃ المعارف فارسی/ ج ۲.

(۲) داود پاشا از سال ۱۲۳۲/۱۸۱۷ تا ۱۲۴۶/۱۸۳۰، بہ مدت شانزدہ سال، والی بغداد بودہ است. سالنامہ بغداد/ ص ۱۲۸.

(۳) اربیل (اربیل)، شہری نزدیک موصل حالہ در خاک عراق.

(۴) کوی، دہی از دہستان دیناران کہ در بخش اردل شہرستان شہر کرد واقع است. فرهنگ جغرافیایی ایران/ ج ۱۰.

(۵) حریر، دہی از دہستان حومہ بخش کرد بہ قصر شیرین. همانجا/ ج ۵.

(۶) پروانہ و پروانچہ (جمع، پروانجات) بہ معانی مختلف چون: اجازت، فرمان و حکم پادشاہ آمدہ است. در دورہ قراقویونلو و آق قویونلو، بہ فرمان شفاهی پادشاہ بہ رسد. کہ بہ دین رسائل و انشاء ابلاغ می شدہ است پروانچہ می گفتند. در دورہ صفویہ دیگر پروانچہ بہ این معنی بہ کار نمی رفتہ؛ بلکہ خود نوعی از اسناد دیوانی بودہ کہ آن را مهر می کردند و در دفاتر دیوان ثبت نمودہ مانند ازقام و فرمانہای دیگر بر آن طغرا می کشیدند. پروانچہ عموماً در موردی نوشتہ و صادر می شدہ کہ می خواستند مفاد و مضمون فرمان و رقم سابق را تأیید و تثبیت نمایند؛ و دیگر، برای تأیید و صحت گذاشتن بر مثالہایی کہ از جانب صدور و علمای مذہبی صادر می شدہ است نیز پروانچہ، با طغرائی «فرمان ہمایون شد»، می نوشتہ اند. برای آگاہی بیشتر، ر. ک. مقدمہ ای بر شناخت اسناد تاریخی/ صص ۹۰-۸۶.

(۷) مندلجین، در ۱۱۵ کیلومتری شمال شرق بغداد و در ۷ کیلومتری مرز ایران واقع است. قاموس اعلام

- ۱- امین زکی، محمد: تاریخ السلیمانیة وانحائها- ترجمة: محمد جمیل بن‌دی الروژیانی، شرکه الطباعة والنشر المحدودة، بغداد ۱۹۵۱.
- ۲- البصري، عثمان بن سندالوالي: مطالع السعود- تحقیق الدكتور عماد عبدالسلام رؤوف وسهيلة عبدالمجید القیسی- الموصل ۱۹۹۱.
- ۳- البصري، عثمان بن سندالوالي، اصفي الموارد في سلسال احوال الإمام خالد- المطبعة العلمية- مصر- ۱۳۱۰هـ.
- ۴- الخال، محمد: الشيخ معروف النودهی البرزنجی، بغداد ۱۹۶۱.
- ۵- الخال، محمد: البیتوشی، بغداد ۱۹۵۸.
- ۶- الراوی، د. جابر: الحدود الدولية و مشکلة الحدود العراقية الأیرانية - بغداد ۱۹۷۳.
- ۷- العزاوی. عباس: تاریخ العراق بین احتلالین، ۸ جلد، بغداد، طبعة ثانیة، الشریف الرضی، قم ۱۴۱۰هـ.
- ۸- العمري، یاسین: غرائب الأثر فی الحوادث ربع القرن الثالث عشر- نشرة : محمد صدیق الجلیلی، الموصل ۱۹۴۰.
- ۹- فائق بن، سلیمان: الممالك الکوله‌مه‌ن فی بغداد - نقله فی التریکیة محمد نجیب ارمناوی، بغداد ۱۹۶۱.
- ۱۰- فریزر، جیمس بیلی: رحلة فریزر الی بغداد، بغداد ۱۹۶۴.
- ۱۱- القزلی، محمد: التعریف بمساجد السلیمانیة و مدارسها الدینیة- بغداد- ۱۹۳۸.
- ۱۲- الکرکوکلی، الشیخ رسول: دوحه الوزراء فی تاریخ وقائع بغداد الزوراء- نقله من التریکیة: موسی کاظم نورس (بیروت بت)، طبعة ثانیة، منشورات الشریف الرضی، قم ۱۴۱۳هـ.
- ۱۳- لونگریک، ستیفن همسلی: اربعة قرون من تاریخ العراق الحدیث- ترجمة: جعفر الخیاط- الطبعة الثالثة- بغداد، مطبعة البرهان ۱۹۶۲.
- ۱۴- المدرّس، عبدالکریم محمد: علماؤنا فی خدمة العلم والدين، عنی بنشره: محمد علی القره داغی، دار الحرية للطباعة والنشر، بغداد ۱۹۸۳.
- ۱۵- الموصلي، السید فتح الله القادري: ملحة الموصل، تحقیق: سعید الدلوچی، بغداد ۱۹۶۵.
- ۱۶- الموکریانی، حسین حوزنی: موجز تاریخ امراء سوران، ترجمة: محمد الملا عبدالکریم، بغداد ۱۹۶۷.
- ۱۷- نظمی زاده، مرتضی افندی: گلشن خلفا، نقله من التریکیة: موسی کاظم نورس، النجف الأشرف ۱۹۷۱.
- ۱۸- نیبور: رحلة نیبور الی العراق، ترجمة: الدكتور محمود حسین الأمین، بغداد ۱۹۶۵.

- ۱۹- نوار، الدكتور عبدالعزيز سلیمان: داود پاشا والی بغداد، القاهرة ۱۹۶۷.
- ۲۰- نوار، الدكتور عبدالعزيز سلیمان: تاریخ العراق الحدیث، القاهرة ۱۹۶۸.

فارسی:

- ۲۱- ادموند، سیسیل جی: کردها، ترکها، عربها، ترجمة: ابراهیم یونسی، انتشارات روزبهان تهران ۱۳۶۷هـ. ش
- ۲۲- ادیب الشعرا، میرزا رشید: تاریخ افشار، به اهتمام : محمود رامیان و پرویز شهریاری افشار، تبریز ۱۳۴۶هـ. ش
- ۲۳- بابانی، عبدالقادر ابن رستم: تاریخ و جغرافیای کردستان، موسوم به: سیر الاکراد، به اهتمام: محمد رئوف توکلی- تهران ۱۳۶۶هـ. ش
- ۲۴- بدلیسی، امیر شرفخان: شرفنامه - تاریخ مفصل کردستان، به اهتمام: محمد عباسی، تهران ۱۳۴۳هـ. ش
- ۲۵- پارسادوست، د. منوچهر: ریشه های تاریخی اختلافات جنگ عراق و ایران، شرکت سهامی انتشار ۱۳۶۷هـ. ش
- ۲۶- پورگشتال، هامر: تاریخ امپراتوری عثمانی: ترجمة میرزا زکی علی آبادی، به اهتمام جمشید کیان فر، ۵ جلد- تهران ۱۳۶۷-۱۳۶۹هـ. ش
- ۲۷- دنلی، عبدالرزاق: مآثر سلطانیة، به اهتمام غلام حسین صدري افشار، تهران ۱۳۲۹هـ. ش
- ۲۸- فخر الکتاب، میرزا شکر الله سنندجی: تحفة ناصري در تاریخ وجغرافیای کردستان- به اهتمام: د. حشمت الله طیبی- انتشارات امیر کبیر، تهران ۱۳۶۶هـ. ش.
- ۲۹- گلستانه، ابوالحسن بن محمد امین: مجمل التواریخ- بسعی واهتمام: مدرس رضوی- انتشارات دانشگاه تهران- چاپ سوم، تهران ۲۵۳۶.
- ۳۰- لکهارت، لارنس: انقراض سلسله صفویة- ترجمة: مصطفی قلی عماد- انتشارات مروارید، تهران ۱۳۶۴هـ. ش.
- ۳۱- مردوخ کردستانی، شیخ محمد: تاریخ مردوخ، چاپخانه ارتش، (تهران بت)
- ۳۲- معتمدی، دکتر مهیندخت: مولانا خالد نقشبندی و پیروان طریقت: او- انتشارات پازنگ، تهران ۱۳۶۸هـ. ش.
- ۳۳- مستوره، ماه شرف خانم: تاریخ اردلان- به اهتمام ناصر آزاد پور، چاپخانه بهرامی، سنندج ۱۳۴۳هـ. ش.
- ۳۴- مشیرالدوله، میرزا سید جعفر مهندس باشی: رساله تحقیقات سرمدیه. به اهتمام محمد مشیری، انتشارات بنیاد فرهنگ ایران- تهران ۱۳۴۸هـ. ش.
- ۳۵- مهدوی، عبدالرضا هوشنگ: تاریخ روابط خارجی ایران- انتشارات امیرکبیر، تهران ۱۳۶۴هـ. ش.
- ۳۷- میرزا صالح، غلامحسین: اسناد رسمی در روابط سیاسی ایران و روسی و عثمانی، نشر تاریخ ایران- ۲ جلد- تهران ۱۳۶۵هـ. ش.

- ۳۸- نامی اصفهانی، میرزا محمد صادق موسوی: تاریخ گیتی گشا در تاریخ زندیه، بامقدمه: سعید نفیسی، تهران ۱۳۶۶ ش.
- ۳۹- نفیسی، سعید: تاریخ اجتماعی و سیاسی ایران در دوره معاصر، ۲ جلد، انتشارات بنیاد، تهران ۱۳۶۶ ش.
- ۴۰- نصیری، د. محمد رضا: اسناد و مکاتبات تاریخی ایران- قاجاریه- ۴ جلد، انتشارات کیهان- تهران ۱۳۶۶-۱۳۶۸ ه. ش.
- ۴۱- نوائی، عبدالحسین: اسناد و مکاتبات سیاسی ایران از سال ۱۱۰۵-۱۱۳۵ هجری - موسسه مطالعات و تحقیقات فرهنگی تهران ۱۳۶۳ ش.
- ۴۲- نوائی، عبدالحسین: نادر شاه بازماندگانش، انتشارات زرین، تهران ۱۳۶۸ ش
- ۴۳- واحد نشر اسناد: گزیده اسناد سیاسی ایران و عثمانی- دوره قاجاریه، ۷ جلد، دفتر مطالعات سیاسی و بین المللی وابسته به وزارت امور خارجه جمهوری اسلامی ایران- تهران ۱۳۶۹ و...
- ۴۴- وهرام، دکتر غلامرضا: تاریخ سیاسی و اجتماعی ایران در عصر زند- انتشارات معین، تهران ۱۳۶۶ ش
- ۴۵- وقائع نگارکردستانی، علی اکبر: حدیقه ناصری در جغرافیا و تاریخ کردستان- به اهتمام محمد رئوف توکلی، تهران ۱۳۶۴ ه. ش

کوردی:

- ۴۶- ابن الحاج، مهلا محمدهد حاجی حهسهن: مههدی نامه- لیکۆلینهوه و پیتشکهشکردنی: محمدهد عهلی قهره داغی، به غداد ۱۹۷۵
- ۴۷- ئوسکارمان: تحفه‌ی مظفریه: هیتانهوه سه‌ر رینووسی کوردی: هیتمنی موکریانی- چاپخانه‌ی کۆری زانیاری کورد- به غدا ۱۹۷۶
- ۴۸- ئەمین زه‌کی، محمدهد: خولاصه‌یێکی تاریخی کوردو کوردستان - به‌رگی ۳، ۲، ۱، له‌یه‌ک به‌رگدا. چاپکردنه‌وه‌ی سه‌یدیان
- ۴۹- ئەمین زه‌کی، محمدهد: تاریخی سلێمانی و ولاتی، به‌غداد ۱۹۳۹
- ۵۰- ریچ، کلۆدیوس جیمس: گه‌شتی ریچ بۆ کوردستان ۱۸۲۰- وه‌رگیتانی له‌ عه‌ره‌بیه‌وه بۆ کوردی: محمدهد حه‌مه‌باقی، ته‌وریز ۱۹۹۲
- ۵۱- موکریانی، سه‌بید حه‌سین حوزنی تاریخی حکومدارانی بابان- چاپخانه‌ی زاری کرمانجی، ره‌واندز ۱۹۳۱
- ۵۲- موکریانی، حه‌سین حوزنی. مێژووی میرانی سۆران - جلدی دووهم، هه‌ولێر: ۱۹۶۲.
- ۵۳- مه‌لاخدری ئەحمده‌ی شاه‌وه‌یسی می‌کایه‌لی(دیوانی نالی)، لیکۆلینه‌وه و لیک‌دانه‌وه‌ی: مه‌لا عبدالکریمی مدرس و فاتح عبدالکریم، چاپخانه‌ی کۆری زانیاری کورد- به‌غدا ۱۹۷۶
- ۵۴- گۆفاری رۆژی نوێ- ژماره‌(۱) سالی (۲) مارتی ۱۹۶۱ (تۆمار: په‌ر‌ه‌کاغه‌زی له‌بار‌ه‌ی بابان و کۆچی ئەوه‌ر‌ه‌مان پاشاوه‌)

- ۵۵- فوئاد. د. که‌مال. له‌شبع‌ره‌ بلا‌وکراوه‌کانی سالم- گۆفاری نووسه‌ری کوردستان ژماره‌(۲)
- ۵۶- یوسف، عبدالرقيب: به‌شێک له‌ژيان و به‌ره‌مه‌ی زاناو شاعیری کورد: مه‌لا عومه‌ری ره‌نجووری شاله‌ به‌گی، رۆشنییری نوێ، ژماره‌ ۱۰۷، ئەیلولی ۱۹۸۵- به‌غداد- ل ۱۴۵-۱۴۶.
- ۵۷- جه‌لیلی، جه‌لیل: کورده‌کانی ئیمپراتۆریه‌تی عوسمانی - وه‌رگیتانی بۆ کوردی: دکتۆر کاوسی قه‌فتان.
- ۵۸- محمدهد ئەمین، سالح: کورد و عه‌جه‌م، چاپخانه‌ی هه‌ولێر - چاپی یه‌که‌م ۱۹۹۲.
- ۵۹- روخانی، بابا مه‌ردوخ: نارێخ مشاهیر کرد - جلد سوم - انتشارات سروش - تهران ۱۳۷۱ ش.
- ۶۰- مسته‌فا ئەمین، نه‌وشیروان: میرایه‌تی بابان له‌ نێوان به‌رداشی رۆم و عه‌جه‌مدا - چاپی دووهم - چاپه‌مه‌نی خاک - سلێمانی ۱۹۹۸.
- ۶۱- تووداری، سه‌عید عه‌بدولسه‌لام: چمکیکی مێژوویی هه‌ورامان و مه‌ریوان - گۆڕینی بۆ کوردی محمده‌دی مه‌لا که‌ریم، چاپی یه‌که‌م، به‌غداد (۱۹۷۰).

Preface

The collection of historical documents in this book is about the situation of Kurdish emirates, Ardalan, Baban and Soran, from the establishment of Ghajarian government to the end of the first half of the 19th century.

These documents prove that two grate governments of that time. Ghajarian and Ottoman, always planned to interfere the local conflicts of the Kurdish emirates and, even sometimes, under the pretext of controlling their borders, murderd Kurdish people and especially the soldiers of these emirates.

Since there were no exact sources to throw light on the history of these emirates, it was difficult for me to arrange the different events of that period of their history.

In any case I have tried to do my best.

Most of these documents are due to the matter of the emirate of Baban. this proves that baban emirate played an important role in the 19th history of Kurdistan. One of the reasons of its importance is that it was located between the borders of the government of Ghajarian and Ottoman. In fact most of the battles of these two governments occured in the land of Baban emirate, and this caused much disturbance in this self-determined emirate.

According to these documents, these two governments always tried to make obstacle on the way of this emirate.

Finally, the leaders of this emirate failed to set up a stable government of their own.

بەرھەمی چاپکراوی نووسەر:

- ۱- ژوان، شیعەر، چاپی یەكەم، چاپخانهی زانكۆی سلێمانی ۱۹۸۰
- ۲- گەشتی ریج بۆ سلێمانی، وەرگێڕان، چاپی یەكەم، بەرگەڵوو ۱۹۸۴
- ۳- کێشەى كورد، وەرگێڕان، چاپی یەكەم، یاخ سەمەر ۱۹۸۶
- چاپی دووهم، ئێران، تەوریز، ۱۹۹۰
- چاپی سێیەم: هەولێر، ۱۹۹۲
- ۴- گۆڵەکانی دۆزەخ، شیعەر، چاپی یەكەم، ئێران، تەوریز ۱۹۹۰
- چاپی دووهم، هەولێر، ۱۹۹۲
- ۵- گەشتی ریج بۆ کوردستان، وەرگێڕان، چاپی یەكەم، ئێران، تەوریز، ۱۹۹۲
- چاپی دووهم، ئێران، تەوریز، ۱۹۹۵
- ۶- ئەفسانەى ئەدۆنبیس، وەرگێڕان، چاپی یەكەم، ئێران، تەوریز، ۱۹۹۴
- ۷- گۆزانی كوردی، وەرگێڕان، چاپی یەكەم، ئێران، تەوریز، ۱۹۹۴
- ۸- میتووی مۆسیقای كوردی، چاپی یەكەم، ئێران، شەرگرد، ۱۹۹۶
- ۹- سەبید عەلی ئەسغەری كوردستانی، چاپی یەكەم، هەولێر، ۱۹۹۸
- ۱۰- راوه گزنگ، وتار و پەخنەى ئەدەبى، چاپی یەكەم، هەولێر، ۱۹۹۸
- ۱۱- بیره وەرییه كانی وهفایی (تحفه المیدین)، وەرگێڕان، چاپی یەكەم، هەولێر، ۱۹۹۹
- ۱۲- كەروێشكى زیرهك و گورگی دانا، چیرۆكى مندالان، وەرگێڕان، چاپی یەكەم، سلێمانی، ۲۰۰۰
- ۱۳- شۆرشى شێخ عوبەیدوللای نەهرى له بەلگەنامەى قاجارى دا: چاپی یەكەم، هەولێر، ۲۰۰۰
- ۱۴- میرنشینی ئەردەلان، بابان، سۆران، له بەلگەنامەى قاجارى دا: چاپی یەكەم، هەولێر، ۲۰۰۲
- ۱۵- پاپه پینی هه مزاعای مەنگوور له بەلگەنامەى قاجارى دا: چاپی یەكەم، هەولێر، ۲۰۰۲

بەرھەمی داھاتوو:

- ۱- شۆرشى شێخ عوبەیدوللای نەهرى له بەلگەنامەى نێودەولەتیدا
- ۲- خۆتێندنەوێهەكى تازەى مەولانا خالیدی نەقشبەندی، لیکۆلێنەو
- ۳- خۆتێندنەوێهەكى تازەى مەولەوى تاوہگۆزى
- ۴- دیوانى مەولەوى تاوہگۆزى
- ۵- پاپه پینی سەمکۆ له بەلگەنامەى قاجارى دا

